

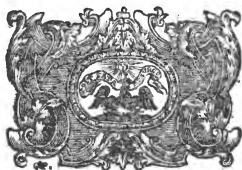

reunions

COMPENDIARIA
GRÆCÆ
GRAMMATICES
INSTITUTIO
IN U S U M
SEMINARII PATAVINI

*Multo, quam antea, emendatior, atque
auctior, ut indicat sequens
Epistola.*

PATAVII, MDCCLXXXIII.

Typis Seminarii. Apud Joannem Mansfrè.
SUPERIORUM PERMISSU.

REPORT OF THE
COMMISSIONER OF THE
BUREAU OF LANDS

FOR THE YEAR 1907

AND
FOR THE YEAR 1908

IN THE
STATE OF CALIFORNIA

AND
FOR THE YEAR 1909

TYPOGRAPHUS

LECTORI.

*Grammaticam Græcam tibi de
veterem quidem illam meam,
sed nonnullis locis emendatam,
pluribus auctam. Additamenta,
quæ apposita sunt, Verba Anomala præser-
tim spectant, Adverbia, Conjunctiones,
Præpositiones, Syntaxim, & Prosodiam,
quibus partibus, necessariae cum sint, mul-
ta tamen deerant necessaria. In Præposi-
tionibus amplificandis illud maxime specta-
tum est, ut majoribus præsiidiis destituti
Pueri quoddam quasi Lexicon haberent,
in quo varias illarum significationes, &
constructiones exiguo labore, minimaque im-
pensa intuerentur. Plura darem, si re ve-
ra Lexicon, non Grammaticam institue-
rem. Quantumcumque hoc, & quaecumque
est, æqui bonique fac; ejusque industriam,
qui assiduis Scholarum discentis curis &
cum Operis incæpit opus, & cum iisdem
festinavit, proba; illudque scias, te in hac*

Grammatica reperiturum, quæ in aliis quibuslibet non reperies ; ac plura in posterum habiturum, si hic tibi labor, hoc tuis commodis inserviendi studium non displicuerit . Illud quoque te monitum volo, siqua alia Editio hujus Grammaticæ ad te pervenerit cum hoc titulo : in usum Seminarii Patavini ; sed ab aliis typis , quam nostris , profecta , eam in usus & commoda nostra non esse adornatam ; sed ad conciliandos aliis emptores , & aucupium faciendum non suo titulo inscriptam . Vale .

GRÆCORUM

LITERÆ

VIGINTI QUATUOR.

<i>Nomen.</i>	<i>Figura.</i>	<i>Potestas.</i>
Alpha	A α	a
Beta	B β	b
Gamma	Γ γ	g
Delta	Δ δ	d
Epsilon	E ε	e
Zeta	Z ζ	z
Theta	H η	h
Iota	Θ θ	th
Kappa	I ι	i
Lambda	K κ	c, k
My	Λ λ	l
Ny	M μ	m
Xi	N ν	n
O micron	Ξ ξ	x, cs
Pi	Ο ο	o parvum
Rho	Π π	p
Sigma	P ρ	r
Tau	Σ σ	f
Ypsilon	T τ	t
Phi	Υ υ	y
Chi	Φ φ	ph
Psi	Χ χ	ch
O mega	Ψ ψ	pf
	Ω ω	o magnum

De quarundam literarum pronuntiatione.

β pronuntiatur ut *b* latinum, tametsiquidam malint pronuntiare ut *v* consonans.

δ pronuntiatur ut *d* latinum, sed aliquanto blafius.

η a Græcis nostris pronuntiatur ut *i* latinum; sed revera magis accedere debet ad sonum literæ *e*; & quidem in *e* convertitur, quoties a Græcis ad Latinos migrat.

ο, & ω hodie pronuntiatione non distinguuntur; sed tamen credibile est, ω apud veteres Græcos aliquanto sonantius, ac plenius fuisse.

υ pronuntiaci deberet ut *u* Gallicum, labris tanquam ad sibilum pressis; Græci nostri ita pronuntiant, quemadmodum *y* in vocibus latinis.

Diphthongi, ut ex ipso nomine patet, duplici sono pronuntiaci deberent; sed jam usque obrinuit in Italia, & in Græcia, ut α, η, οι, ου tanquam simplices vocales proferantur. Itaque α, valet *a*, η & οι valent *i*; ω valet *u*.

γ ante γ sonat perinde ut *r*, ut ἀγγέλῳ, *nuncius*; item ante κ, ut πῆραγα, *apparui*; ante ξ, ut λύξ, *singultus*; & ante χ, ut ἐγχῳ, *hasta*. Imo antiqua monumenta in his locis habent modo γ, modo *r*.

*Institutio Græcæ
De Divisione Literarum.*

[Septem sunt Vocales; α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ omnes sunt Consonantes.

De Divisione Vocalium.

Vocales	{	Longæ, η, ω.
		Breves, ε, ο.
		Ancipites, α, ι, υ.
		Mutabiles, α, ε, ο.
		Immutabiles, η, ι, υ, ω.
		Præpositivæ, α, ε, η, ο, ω.
		Subjunctivæ, ι, υ.

Dicuntur longæ, quia suapte natura producuntur: Breves, quia corripuntur: Ancipites, quia alicubi producuntur, alicubi corripuntur: Mutabiles, quia in quibusdam temporibus Verborum mutantur. Immutabiles, quia non mutantur: Præpositivæ, quia præcedunt in componendis diphthongis; Subjunctivæ, quia in componendis diphthongis subsequuntur.

De Diphthongis.

Diphthongi	{	Propriæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. valent, α, av, i, ev, i, u.
		Impropriæ, ει, ηι, φι, ψι, υι, ωι. valent, a, i, o, iv, yi, ou.
		Mutabiles, αι, αυ, οι.
		Immutabiles, ει, ευ, ου.

Appellantur Propriæ, quia, si recte pronuntientur, ut veteres pronuntiabant, duplicem sonum reddunt: Impropriæ, quia simplicem efficiunt sonum: Mutabiles, quia in quibusdam temporibus Verborum mutantur: Immutabiles, quia non mutantur.

De Divisione Consonantium.

Consonantes	{	Mutæ.
		Semivocales,
Mutæ	{	Tenues, π, ς, τ.
		Mediæ, β, γ, δ.
		Aspiratæ, φ, χ, θ.

Dicuntur Tenues, quia proferuntur minima spiritus copia; Mediæ, quia mediocri; Aspiratæ, quia maxima. Quoniam vero sola spiritus intensione differunt, facile una Tenuis migrat ad Mediam, vel Aspiratam sibi affinem.

Mu-

Mutæ inter se affines { π, β, φ , propter idem Labiorum.
 κ, γ, χ , instrumentum Palati.
 τ, δ, θ , Dentium

Semivocales { Liquidæ, seu Immutabiles.
 Duplices.

Liquidæ, λ, μ, ν, ρ .

Nuncupantur Liquidæ, quia post Mutam posita quasi liquescunt. Immutabiles, quia non facile mutantur, ut aliæ consonantes in inflexionibus Nominum, & Verborum.

Duplices { $\sigma\delta$, vel $\delta\sigma$.
 { ξ valent, $\kappa\sigma, \gamma\sigma, \chi\sigma$.
 { $\pi\sigma, \beta\sigma, \varphi\sigma$.

σ , Semivocalis est suæ potestatis: nec Liquidæ, nec Duplex; credita non vera litera, sed potius sibilus.

De Accentibus.

Accentus sunt tres: Acutus ': $\Theta\acute{o}s$, Deus: Gravis ': $\mu\eta\grave{\eta}$, honor: Circumflexus ~: $\pi\omicron\iota\omega$, facio. Acutus habet locum in ultima syllaba, penultima, & antepenultima: Circumflexus in ultima, & penultima: Gravis tantum in ultima signatur, sed in omni syllaba intelligitur, in qua nullus est Accentus. Acutus, & Circumflexus attollunt syllabam: Gravis deprimio.

Omnis Acutus finalis in orationis contextu vertitur in Gravem: ut $\Theta\acute{o}s$ $\eta\mu\acute{o}\nu$: sed $\acute{\alpha}\iota\varsigma$ interrogativum semper Acutum retinet.

De Spiritibus.

Spiritus duo sunt: Lenis, sive Tenuis, ' : ut $\eta\acute{\iota}\varsigma$: Asper, sive Densus, ' : ut $\delta\grave{\alpha}$:

Omnis dictio incipiens a vocali, vel diphthongo spiritum Lenem, vel Asperum accipit in principio: ut $\delta\acute{\epsilon}\varphi\epsilon$, mons: $\epsilon\kappa\alpha\tau\acute{o}\nu$, centum. Omnes dictiones incipientes ab υ , vel ρ aspirantur. Sed si in medio ρ geminetur, prius Leni spiritu, alterum Aspero notatur, ut $\epsilon\rho\rho\omega\sigma\sigma$, vale.

De Apostropho.

Apostrophus ' est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem.

Rejiciuntur per Apostrophum vocales, $\alpha, \epsilon, \iota, \omicron$,
 di-

diphthongi *αι*, *οι*: ut κατ' αὐτὸν, pro κατὰ αὐτὸν: βέλομαι ἐγὼ, pro βέλομαι ἐγώ.

Si post Apostrophum sequitur vocalis, aut diphthongus Aspirata, tunc præcedens Tenuis, vel una, vel duæ, mutantur in suas Aspiratas: ut ἀφ' ὧ, pro ἀπό ὧ: νύχθ' ὅλῳ, pro νύκτα ὅλῳ.

De Partibus Orationis.

Octo sunt partes Orationis: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Coniunctio, Præpositio.

Numeri sunt tres: Singularis, Dualis, Pluralis.

Casus sunt quinque: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus, Vocativus.

Genera sunt tria: Masculinum, Fœmininum, Neutrum.

De Articulo.

Articulus duplex est: Præpositivus, ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc: apud Italos, *il*, *la*, *lo*: Subiunctivus, ὅς, ὃ, qui, quæ, quod.

Articulus Præpositivus.

Singular.				Dual.		Plural.		
N.	G.	D.	A.	N.	A.	G.	D.	N. G. Da. A.
Masc. ὁ, τοῦ, τῷ, τόν.				ὁ, τοῖν.		οἱ, τῶν, τοῖς, τοῖς.		
Fœm. ἡ, τῆς, τῇ, τήν.				αἱ, ταῖν.		αἱ, τῶν, ταῖς, ταῖς.		
Neut. τὸ, τοῦ, τῷ, τόν.				τὸ, τοῖν.		τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ.		

Articulus Subiunctivus.

Singular.				Dual.		Plural.		
N.	G.	D.	A.	N.	A.	G.	D.	N. G. Da. A.
Masc. ὅς, ὃ, ᾧ, ὃν.				ὃ, οἷν.		οἱ, ὧν, οἷς, ᾗς.		
Fœm. ἥ, ἥς, ᾗ, ἥν.				ᾗ, αἷν.		αἱ, ὧν, αἷς, ᾗς.		
Neut. ὃ, ὃς, ᾧ, ὃ.				ὃ, οἷν.		ᾗ, ὧν, οἷς, ᾗ.		

De Nomine.

Nominum Declinationes sunt decem: Quinque nominum Simplicium: Quinque nominum Contractorum. Quatuor priores Declinationes Simplicium sunt parissyllabæ, idest non crescentes in genitivo. Quinta vero est imparissyllaba, in genitivo crescens; ex qua oriuntur omnes Declinationes Contractorum.

SIM-

S I M P L I C I U M

Declinatio Prima.

Duas habet terminationes, *ας*, & *ης*, generis tantum masculini, ut ὁ αἰνείας, Æneas, ὁ χρύσης, Chryses: sed ὁ, ὃ ἡ ληστής, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ αἰνείας, Gen. τοῦ αἰνείου, Dat. τῷ αἰνείᾳ, Acc. τὸν αἰνείαν, Voc. ὦ αἰνεία.

Dual. Nom. Acc. Voc. τοὺ αἰνείας, Genit. & Dat. τοῖν αἰνείαν.

Plur. Nom. οἱ αἰνείας. Gen. τῶν αἰνειῶν, Dat. τοῖς αἰνείαις, Acc. τοὺς αἰνείας. Voc. ὦ αἰνείας.

Sing. Nom. ὁ χρύσης, Gen. τοῦ χρύσου. Dat. τῷ χρύσῳ, Acc. τὸν χρύσιον, Voc. ὦ χρύση.

Dual. Nom. Acc. Voc. τοὺ χρύσας, Gen. & Dat. τοῖν χρύσαν.

Plural. Nom. οἱ χρύσας, Gen. τῶν χρυσῶν, Dat. τοῖς χρύσαις, Acc. τοὺς χρύσας, Voc. ὦ χρύσας.

Omnis Genitivus pluralis definit perpetuo in *ων*.

In prima autem, & secunda Declinatione semper circumflectitur in ultima. Excipe tamen fœminea a masculinis tertiæ ducta, ut ἡ ἀγία, τῶν ἀγίων.

Dativus singularis in quatuor primis Declinationibus habet, semper subscriptum, scilicet, *ς*, *η*, *ω*, punctulo subiecto.

Quadam nomina in *ας* Dorice declinata formant Gen. in *α*, ut ὁ δομαῖς, τοῦ δομαῖ.

Attice Vocativus est idem cum nominativo in omni declinatione: in hac autem prima Vocativi quidem in *α*, Attice, & poetice pro nominativis usurpantur.

Exceptio.

Nomina in *ης*, ut προφήτης, propheta; Gentilia, ut Σκύθης, Scythia; Poetica in *ης*, ut κατώτης, impudens; Composita a πωλῶ vendo, ut βιβλιπωλῆς, librorum venditor; a μετρῶ metior, ut γωμέτρης, terree mensor, a τείβω tero, ut παιδοτείβης, puerorum præ-

præceptor, formant Vocativum in α breve, ut ὁ προφήτα, ὁ σκύδα, &c.

Sing. Nom. ὁ χειρὴς, iudex, Gen. τῷ χειρῷ, Dat. τῇ χειρῇ, Acc. τὸν χειρῶν, Voc. ὦ χειρᾶι.

Dual. Nom. Acc. Vocat. αὐὶ χειρᾶι, Gen. & Dat. τοῖν χειρῶν.

Plural. Nom. οἱ χειρᾶι, Gen. τῶν χειρῶν, Dat. τοῖς χειρῶν, Acc. τὰς χειρᾶς, Voc. ὦ χειρᾶι.

Declinatio Secunda.

Duas complectitur terminationes, α, & η, generis fœminini, ut ἡ μῦσα, musa, ἡ τιμή, honor.

Sing. Nom. ἡ μῦσα, Gen. τῆς μύσης, Dat. τῇ μύσῃ, Acc. τὴν μύσαν, Vocat. ὦ μῦσα.

Dual. Nom. Acc. Voc. αὐὶ μύσαι, Gen. & Dat. ταῖν μύσαιν.

Plur. Nom. αἱ μύσαι, Gen. τῶν μυσῶν, Dat. ταῖς μύσαις, Acc. τὰς μύσας, Voc. ὦ μύσαι.

Sing. Nom. ἡ τιμή, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.

Dual. Nom. Acc. Voc. αὐὶ τιμαί, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν.

Plural. Nom. αἱ τιμαί, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμάς, Voc. ὦ τιμαί.

Sing. Nom. ἡ λύπη, dolor. Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.

Dual. Nom. Accus. Voc. αὐὶ λύπαι, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.

Plur. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Exceptio.

Finita in δα, δα, ρα, & α purum, retinent in toto singulari α. Itaque Genitivus est in ας; Dativus in α: Sic Ἀθῶνα, Minerva, Ναυσικά, Nausica, μνά, mina, contracta ex Ἀθῶνά, Ναυσικάα, μνάα. His adde Δάκκα, Thecla, Genit. ας, Dat. α. Dicitur α purum, cum vocalis, vel diphthongus præcedit α.

Sing. Nom. ἡ φιλία, amicitia Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ, Acc. τὴν φιλίαν, Voc. ὦ φιλία.

Dual.

Dual. Nom. Acc. Vocat. τὰ φιλία, Gen. & Dat. παῖν φιλίαν.

Plural. Nom. αἱ φιλίαι, Gen. πῶν φιλιῶν, Dat. παῖς φιλίας, Acc. τὰς φιλίας, Voc. ὦ φιλίαι.

Sing. Nom. ἡ γέφυρα, pons, Gen. τῆς γεφύρας, Dat. τῇ γεφύρᾳ, Acc. τὴν γέφυραν, Voc. ὦ γέφυρα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ γεφύρα, Gen. & Dat. παῖν γεφύραν.

Plur. Nom. αἱ γέφυραι, Gen. πῶν γεφυρῶν, Dat. παῖς γεφύρας, Acc. τὰς γεφύρας, Voc. ὦ γέφυραι.

Quædam nomina secunda Declinationis in Dativo, & Accusativo singulari patiuntur Metaplasma, ut ἀλκί, pro ἀλκῇ, robori, & plurima augentur syllabis φι, & φιν, ut δύρα, γαννα, δύρηφι.

Declinatio Tertia.

Duas continet terminationes, & & ον. & masculini, & feminini, & communis generis; ον neutrius: ut ὁ καρπός, fructus; τὸ ξύλον, lignum, &c.

Sing. Nom. ὁ καρπός, fructus; Gen. τοῦ καρπῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ καρπὸν, Gen. & Dat. τοῖν καρποῖν.

Plur. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. πῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρπούς, Voc. ὦ καρποὶ.

Sing. Nom. ὁ λόγος, sermo, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ λόγον, Gen. & Dat. τοῖν λόγοις.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. πῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ἡ ἀμπέλως, vitis, Gen. τῆς ἀμπέλου, Dat. τῇ ἀμπέλῳ, Acc. τὸν ἀμπέλον, Voc. ὦ ἀμπέλε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἀμπέλω, Gen. & Dat. παῖν ἀμπέλοις.

Plur. Nom. αἱ ἀμπέλοι, Gen. πῶν ἀμπέλων, Dat. παῖς ἀμπέλοις, Acc. τὰς ἀμπέλους, Voc. ὦ ἀμπέλοι.

Sing. Nom. ὁ, ἢ ἡ ἀνδρῶπις, hic, & hæc homo, Gen. τοῦ, ἢ τῆς ἀνδρώπης, Dat. τῷ, ἢ τῇ ἀνδρώπῃ, Acc. τὸν, ἢ τὴν ἀνδρῶπιν, Voc. ἀνδρῶπι.

Dual.

Dual. Nom. Accus. Voc. *οἱ, ἡ τὰ ἀνδράπων*, Gen. & Dat. *ποιν*, *ἡ ταῖν ἀνδράποιν*.

Plur. Nom. *οἱ, ἡ αἱ ἀνδραποί*, Gen. *πῶν ἀνδράπων*. Dat. *ποῖς, ἡ ταῖς ἀνδράποις*, Acc. *ποῖς, ἡ τὰς ἀνδράπους*, Voc. *ὦ ἀνδραποί*.

Sing. Nom. *ὁ ξύλον*, Gen. *οὔ ξύλου*, Dat. *τῷ ξύλῳ*, Acc. *ὁ ξύλον*, Voc. *ὦ ξύλον*.

Dual. Nom. Acc. Voc. *οἱ ξύλω*, Gen. & Dat. *ποῖν ξύλοι*.

Plur. Nom. *τὰ ξύλα*, Gen. *πῶν ξύλων*, Dat. *ποῖς ξύλοις*, Accus. *τὰ ξύλα*, Voc. *ὦ ξύλα*.

Poetice Dativus, & Accusativus singularis, & Dativus pluralis mutantur per Metaplasium, ut παρθένη pro παρθένη, ἄστροις, pro ἄστροις, σάββασι pro σαββάτοις. Pauca patiuntur Apocopen, ut ἱερὸν pro ἱερῶν, λαῖνα: & nonnullis φη & φιν, adjungitur, ut στρατόφι, pro στρατός, exercitus.

Quarta Declinatio Atticorum propria.

Duas habet terminationes, *ως & ὡν* masculini, foeminini, & communis generis, & *ων* neutrius, ut ὁ μενέλαος, Menelaus, τὸ ἔγιον, fertile.

Sing. Nom. ὁ μενέλαος, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεω, Acc. τὸν μενέλεον, Voc. ὦ μενέλαος.

Dual. Nom. Acc. Voc. τοῖ μενέλεω, Gen. & Dat. ποῖν μενέλεων.

Plur. Nom. οἱ μενέλεω, Gen. πῶν μενέλεων, Dat. ποῖς μενέλεως, Acc. ποῖς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεω.

Singul. Nom. τὸ ἔγιον. Gen. τοῦ ἔγιω, Dat. τῷ ἔγιω. Accus. τὸ ἔγιον, Voc. ὦ ἔγιον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τοῖ ἔγιω, Gen. & Dat. ποῖν ἔγιων.

Plural. Nom. τὰ ἔγιω, Gen. πῶν ἔγιων, Dat. ποῖς ἔγιω, Acc. τὰ ἔγιω, Voc. ὦ ἔγιω.

Quinque nomina hujus Declinationis formant Accusativum in ω: uti ἄδως, ἄδω, Atho mons, ἱως, ἱω, αὐτορα, κίως, κίω, Ceos insula, κῶς, κῶ, Cos insula, λαγῶς, λαγῶ, lepus.

Veteres Attici r. finalem ex accusativo removerunt, ut ἀγῆ-

ἀγῶν pro ἀγῶν. Unicum est nomen hujus Declinationis in *us* neutrius generis: πὸ χρίως, debitum.

Quinta Declinatio imparisyllaba.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, †: genera vero comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πᾶν, Titan. Gen. τοῦ πᾶντος. Dat. τῷ πᾶντι, Acc. πᾶν πᾶντα, Voc. ὦ πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τοὺ πᾶντες, Gen. & Dat. τοῖν πᾶσιν.

Plural. Nom. οἱ πᾶντες, Gen. τῶν πᾶτων, Dat. τοῖς πᾶσι, Acc. πάντες πάντας, Voc. ὦ πᾶντες.

Sing. Nom. ἡ λαμπάς, lucerna, Gen. τῆς λαμπάδος, Dat. τῇ λαμπάδι, Acc. τὴν λαμπάδα, Voc. ὦ λαμπάς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λαμπάδε, Gen. & Dat. τοῖν λαμπάδων.

Plural. Nom. αἱ λαμπάδες, Gen. τῶν λαμπάδων, Dat. ταῖς λαμπάσι, Acc. τὰς λαμπάδας. Voc. ὦ λαμπάδες.

Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ σώματα, Gen. & Dat. τοῖν σώμασιν.

Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σώματων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accusativus definit in α.

Exceptiones.

Nomina in *is*, & *us*, pura in genitivo, formant Accusativum in *u*, & *un*: ut ὁ ὄφις serpens, τὸν ὄφιν, ὁ βότρυς, racemus, τὸν βότρυ.

Gravitiona in *is*, & *us*, non pure declinata, utramque retinent terminationem, α, & *u*: ut ὁ ἱεὺς, contentio, τὴν ἱεῦδα, & ἱεῦ. ὁ νέηλος, advena, τὴν νέηληδα, & νέηλων.

Nomina in *ais*, & *us*, formant accusativum in *au*, & *un*, ut γραῖς, anus, γραῦν. βῦς, bos, βύν, poetice βόα. Sed πῦς, pes, habet πῶα, & ὀδὺς, dens, ὀδόντα.

Ve-

Vocativus similis est Nominativo.

Exceptiones.

Nomina, quæ declinantur in Genitivo per *αυτο*, ut *ὁ Θόας*, *Θόας*, *Thoas*: per *εωτο*, ut *ὁ χαρίεις*, *χαρίεωτος*, *gratiosus*: per *οντο*, ut *ὁ γέρον*, *γέροντος*, *senex*; formant Vocativum ablato *το* Genitivi: ut *ὁ Θόας*, *ὁ χαρίεν*, *ὁ γέρον*. Adjectiva tamen in *ης* habent Vocativum etiam in *η*, ut *ὁ χαρίη*.

Excluduntur ab hac regula omnia Participia, itemque nomina propria in *ης*: horum enim Vocativus similis est Nominativo: ut *ὁ τύψας*, *τύψαντο*, *ὁ τυφθεὶς*, *τυφθέντο*, *ὁ τυφθεὶς*: *ὁ τύππων*, *τύπποντο*, *ὁ Κλήμης*, *εωτος*, *ὁ Κλήμης*, *Cleimēns*: *ὁ Ουάλης*, *εντο*, *ὁ Ουάλης*, *Valens*.

Adjectiva in *ω*, ut *ὁ ἥ στέρω*, *στέρωτο*, *tener*, & Gravitona in *ωρ*, ut *ὁ παντοκράτωρ*, *παντοκράτωρτο*, *omnipotens*, *ὁ Νέστωρ*, *Νέστωρτο*, *Nestor*; & in *ας*, *ωντο*, ut *ὁ μέλας*, *μέλαντο*, *niger*; & in *ων*, *οντο*, ut *δαίμων*, *δαίμοντο*, formant Vocativum ablato *το* Genitivi ut *ὁ στέρον*, *ὁ παντοκράτωρ*, *ὁ Νέστωρ*, *ὁ μέλαν*, *ὁ δαίμον*.

Gravitona in *ηρ* formant vocativum in *ερ*, ut *ἡ μήτηρ*, *mater*, *ὡ μήτηρ*: & quatuor acutitona, *ὁ πατήρ*, *pater*, *ὁ δαήρ*, *levir*, *ὁ ἀνὴρ*, *vir*, *ὁ σωτήρ*, *salvator*, *ὡ πάτερ*, *δάερ*, *ἀνερ*, *σώτερ*.

Nomina in *ως*, & *ως* abjiciunt *σ*: ut *βασιλῶς*, *rex*, *ὡ βασιλῶ*: præter *πῦς* *pes*, *ὡ πῦς*: (ambiguum id tamen in *δίπυς*, & cæteris compositis) & *ὀδῦς*, *dens*, *ὡ ὀδῦς*, & participia *δῦς*, & *γνῦς*.

Gravitona in *ις*, & *υς*, ut *ὁ ἔρπας* *serpens*; *ὁ βότρυς*, *botrus*; & adjectiva acutitona in *υς*, ut *ὁ ξύς*, *acutus*, itemque monosyllaba in *υς*, ut *ὁ μῦς*, *mus*: amittunt *σ* in Vocativo: ut *ὡ ὄφι*, *ὡ βότρυ*, *ὡ ξύ*, *ὡ μῦ*. Substantiva acutitona, in *ις*, & *υς*; ut *ἡ πατρις*, *patria*; *ἡ χλαμύς*, *chlamys*; retinent *σ* in Vocativo: ut *ὡ πατρις*, *ὡ χλαμύς*.

No-

Nomen \acute{o} , $\kappa\eta$ ἡ παῖς, puer, & puella, Vocativum habet, $\acute{\omega}$ παῖ. Sed ejus composita retinent σ : ut \acute{o} , $\kappa\eta$ ἡ ἀπαῖς, expers liberorum, $\acute{\omega}$ ἀπαῖς. \acute{o} $\kappa\eta$ ἡ δ'απαῖς, prole felix, $\acute{\omega}$ δ'απαῖς.

De Dativo Plurali.

Dativus pluralis formatur vel a Dativo singulari assumendo σ ante ι , & abjiciendo δ , θ , ν , τ , vel a nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus in ξ , ψ , vel diphthongo, ut $\text{Ἀ}^{\rho}\alpha\psi$, Arabs, $\text{Ἀ}^{\rho}\alpha\psi\iota$. βασιλῆς, rex βασιλῆσι. κόραξ, corvus, κόραξι. Βῆς, bos, Βῆσι. At πῆς, pes, ποσί.

Cum penultima Dativi singularis est longa positione, fit longa etiam in Dativo plurali addendo ι post ϵ , & υ post o ; ita ut, quæ habent in Dativo singulari $\epsilon\eta\iota$, habeant in Dativo plurali $\epsilon\iota\iota$ quæ vero $o\eta\iota$, habeant $o\iota\iota$: ut $\pi\acute{\alpha}\delta\epsilon\eta\iota$, $\pi\acute{\alpha}\delta\epsilon\iota\iota$. $\lambda\acute{\epsilon}\omicron\eta\iota$, $\lambda\acute{\epsilon}\epsilon\iota\iota$.

Nomina, quæ Syncopen patiuntur, formant Dativum pluralem in $\alpha\sigma\iota$, ut $\pi\alpha\tau\eta\rho$, $\pi\alpha\tau\rho\delta\varsigma$, $\pi\alpha\tau\rho\acute{\alpha}\sigma\iota$. $\mu\acute{\eta}\tau\eta\rho$, $\mu\eta\tau\rho\delta\varsigma$, $\mu\eta\tau\rho\acute{\alpha}\sigma\iota$. Sed in Accusativo singulari $\pi\alpha\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha$, & $\mu\eta\tau\acute{\epsilon}\rho\alpha$, tantum leguntur; quia $\pi\acute{\alpha}\tau\rho\alpha$, patriam, & $\mu\acute{\eta}\tau\rho\alpha$, matricem significant.

Dativis pluralibus in $\sigma\iota$, & personis verborum desinentibus in ϵ , vel $\sigma\iota$, itemque tertiæ personæ singulari verbi $\epsilon\acute{\mu}\iota$, additur ν , cum vocalis vel diphthongus subsequitur: ut $\lambda\acute{\epsilon}\upsilon\sigma\iota\nu$ $\acute{\epsilon}\kappa\acute{\epsilon}\nu\omicron\iota\varsigma$: $\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\alpha\tau\epsilon\nu$ $\acute{\omega}\pi\omicron\delta\acute{\nu}$: $\tau\acute{\upsilon}\pi\alpha\tau\epsilon\nu$ $\acute{\epsilon}\kappa\acute{\alpha}\nu\omicron\nu$. Quod aliquando fieri solet, etiamsi consonans subsequatur, præsertim in fine periodi.

Dativus Poeticus formatur a genitivo singulari mutando Θ in $\epsilon\sigma\iota$, vel $\epsilon\sigma\sigma\iota$: ut $\acute{\eta}\rho\omega\Theta$, $\acute{\eta}\rho\acute{\omega}\epsilon\sigma\iota$, Θ $\acute{\eta}\rho\acute{\omega}\epsilon\sigma\sigma\iota$, heros. $\acute{\epsilon}\pi\epsilon\Theta$, $\acute{\epsilon}\pi\acute{\epsilon}\epsilon\sigma\sigma\iota$, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in Θ additur Syl-laba $\phi\iota$, Θ $\phi\iota\nu$ verso o in ϵ : ut $\pi\acute{o}\varsigma$ $\varsigma\acute{\eta}\theta\Theta$, pectus, $\varsigma\acute{\eta}\theta\epsilon\sigma\phi\iota$. $\pi\acute{o}$ $\theta\acute{\rho}\Theta$, mons, $\theta\acute{\rho}\epsilon\sigma\phi\iota$. $\pi\acute{o}$ $\theta\chi\Theta$, currus, $\theta\chi\epsilon\sigma\phi\iota$. In fæmininis vero in $\omega\eta$, abjicitur σ genitivi: ut η $\kappa\omicron\tau\upsilon\lambda\eta\delta\omega\eta$, $\kappa\omicron\chi\alpha$, $\kappa\omicron\tau\upsilon\lambda\eta\delta\omicron\nu\varsigma$, $\kappa\omicron\tau\upsilon\lambda\eta\delta\omicron\nu\acute{o}\phi\iota$: η $\mu\epsilon\lambda\epsilon\delta\omega\eta$, cura, $\mu\epsilon\lambda\epsilon\delta\omicron\nu\acute{o}\phi\iota$.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo $\pi\acute{o}$ $\sigma\acute{\kappa}\acute{\epsilon}\pi\alpha$, pro $\sigma\acute{\kappa}\acute{\epsilon}\pi\alpha\sigma\mu\alpha$, tegmen. In Genitivo, $\alpha\acute{\nu}\alpha\omega$, pro $\alpha\acute{\iota}\alpha\nu\Theta$.

In Dativo, τῇ δα΄, pro δαίδι, pugna: παράκοιτι pro παρὰκοίτιδι, uxori: τῷ ἰδρῶ, pro ἰδρῶτι, sudori. In Accusativo, τὸν Ἀπόλλω, pro Ἀπόλλωνα. τὸν ἰδρῶ pro ἰδρῶτι, sudorem. In Vocativo, ὦ Λαοδάμα, pro Λαοδάμω, Laodamas. Αἶα, pro Αἴαν, Ajax.

Nomina ad confirmandum usum Declinationum
Simplicium.

Primæ.

ὁ πειρίας, quæstor.	ὁ ἵπποπώλης, equorum ven-
ὁ μεσσίας, Messias.	ditor.
ὁ ἀγχίσης, Anchises.	ὁ σιτομέτρης, mensor frum-
ὁ μαθητής, discipulus.	menti.
ὁ προφήτης, propheta.	ὁ οἰκοτελής, verna.

Secundæ.

ἡ δόξα, gloria.	ἡ σελήνη, luna.
ἡ ἀρετή, virtus.	ἡ λήδα, Leda.
ἡ ἀκανθα, spina.	ἡ μάχαιρα, gladius.
ἡ χαρὰ, gaudium.	ἡ σοφία, Sapiencia.

Tertiæ.

ὁ θυμός, animus.	ἡ παρθένη, virgo.
ὁ φόβος, timor.	ἡ συνάγωγη, conventus.
ὁ, ὃς ἢ ἑνδοξός, gloriosus.	τὸ ἔργον, opus.

Quartæ.

ὁ νεώς, templum.	ὁ, ὃς ἢ βαθύς, profundus.
ὁ ἄνεως, tacitus.	ὁ, ὃς ἢ δίκορος, bicornis.
ὁ νικόλαος, Nicolaus.	τὸ ἀνάγειον, cœnaculum.
ἡ ἀλῶς, area.	τὸ ἀνάπλεον, plenum.

Quintæ.

In qua, ut variæ sunt terminationes nominativi, ita etiam variæ vocales, & consonantes sunt ante & Genitivi.

α. τὸ γράμμα, ἡ, litera.	ω. ὁ ἑλλῶ, ὡς, Græcus.
ι. τὸ μέλι, ἡ, mel.	ιν. ἡ ἀκτὴν, ἰν, radius.
υ. τὸ γόνυ, ὑς, genu.	ον. τὸ μεῖζον, ὄν, majus.
ω. ἡ λατὼ, ὅς, Latona.	τὸ τύπον, ὄντ, verbe-
αν. ὁ παῖς, ἄν, Pæan.	tans.
εν. τὸ τέρεν, ἐν, tenerum.	εν. τὸ δίπεν, ὀδ, bipes.
τὸ χαρίεν, ἐντος, gratiosum.	ω. ὁ μόσων, ὡς, turris.

αν. ὁ κλών, ὄνος, ramus.	vel νός, navis.
ἡ χελιδών, ὄνος, hirundo.	αι. ὁ κτείν, ἐνός, pecten.
ὁ δράκων, οντ, draco.	ἡ κλεῖς, εἰδός, clavis.
ξ, ὁ θώραξ, ακτ, thorax.	δε. ὁ βασιλεύς, ἐτ, rex.
ἡ θρίξ, τριχός, capillus.	ης. ἡ ἐσθῆς, ἦτ, vestis.
ὁ ὄνυξ, υχ, unguis.	ὁ Κλήμης, εντ, Clemens.
ρ. ἡ δάμαρ, αρτ, uxor.	ι. ὁ, κῆ ὄρνις, ιδ, avis.
ὁ ρδιρ, ειρός, pediculus.	ος. πὸ πετυρός, ἐτ, quod
ηρ. ὁ σῆρ, κρός, vermis.	verberavit.
ὁ ἀνὴρ, ἐρ, ὁ ἀνδρός,	ι. ὁ, κῆ ἡ βῆς, οός, bos.
vir.	ὁ δδῆς, ὄντ, dens.
ερ. πὸ ἦτορ, ορ, cor.	πὸ ῆς, ὠπός, auris.
υρ. ὁ, κῆ ἡ μάρτυρ, υρ, testis.	υ. ὁ μῦς, μυός, mus.
ωρ. ὁ φῶρ, ὠρός, fur.	ἡ γλαμύς, ὑδ, chlamys.
πὸ ἰδωρ, ατ, aqua.	ὁ Τρῶς, ὠός, Trojanus.
αι. ὁ Αἴας, αντ, Ajax.	λε. ὁ ἄλς, λός, sal.
ὁ μέλας, αν, niger.	ης. ἡ ἐλμινς, θ, tinea.
πὸ γῆρας, απς, senectus.	ρς. ὁ κῆ ἡ μάκας, ρος, beatus.
αι. ὁ, κῆ ἡ παῖς, αιδός, puer,	†. ὁ ὠ†, πός, vultus.
puella.	ὁ Ἀρα†, β, Arabs.
αι. ἡ παῖς, vel, νῆς, αός.	

C O N T R A C T O R U M.

Hæc oriuntur ex Quinta Simplicium. Appellatur autem Contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, cum duæ vocales in unam ita coeunt, ut ambæ servantur, ut τέχει, τέχει, vel Crasi, cum vel mutatur utraque vocalis; ut τέχει, τέχει, vel altera tollitur: ut ταχίων, ὦν.

Declinatio Prima.

Tres continet terminationes, in ης masculini, ſœminini, & communis generis; ut ὁ Δημοσθένης, Demosthenes, ἡ τριήρης, triremis; ὁ, κῆ ἡ ἀληθής, verus, vera: in ει, & ου neutrius: πὸ σαφής, manifestum, πὸ τείχ, murus.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένε, ρος, Dat. τῷ Δημοσθένει, ηι, Acc. τὸν Δημοσθένη, ηι, Voc. ὦ Δημοσθένης.

B 2

Dual.

Dual. Nom. Acc. Voc. πὸ Δημοσθένεε, νη, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέειν, νοῖν.

Plural. Nom. οἱ Δημοσθένεες, νεις, Gen. τῶν Δημοσθενέων, νῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τοὺς Δημοσθένεας, νεις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, νεις.

Sing. Nom. ἡ τελήρης, triremis, Gen. τῆς τελήρεως, ρης, Dat. τῇ τελήρει, ρει, Acc. τὴν τελήρεα, ρη, Voc. ὦ τελήρες.

Dual. Nom. Acc. Voc. αὐὰ τελήρεε, ρη, Gen. & Dat. ταῖν τεληρέειν, ροῖν.

Plur. Nom. αἱ τελήρεες, ρεις. Gen. τῶν τεληρέων, ρῶν, Dat. ταῖς τελήρεσι, Acc. τὰς τελήρεας, ρεις, Voc. ὦ τελήρεες, ρεις.

Sing. Nom. ὁ, ἡ ἢ ἀληθής, verus, vera. Gen. τοῦ, ἡς τῆς ἀληθείας, θῆς. Dat. τῷ, ἡ τῇ ἀληθείᾳ, θῇ, Acc. τὸν, ἡ τὴν ἀληθείαν, θῇ, Voc. ὦ ἀληθές, vel ἀληθής.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ, ἡ παὶ ἀληδέε, θῇ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν ἀληδέειν, θοῖν.

Plur. Nom. οἱ, ἡ αἱ ἀληθείες, θῆς, Gen. τῶν ἀληδέων, θῶν, Dat. τοῖς, ἡ ταῖς ἀληδέσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἀληδέας, θῆς, Voc. ὦ ἀληδέες, θῆς.

Sing. Nom. τὸ σαφές, manifestum, Gen. τοῦ σαφέος, ρῆς, Dat. τῷ σαφέϊ, φῇ, Acc. τὸ σαφές, Voc. ὦ σαφές.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ σαφέε, φῇ, Gen. & Dat. τοῖν σαφέειν, ροῖν.

Plur. Nom. αὐὰ σαφέα, φῇ, Gen. τῶν σαφέων, φῶν, Dat. τοῖς σαφέσι, Acc. τὰ σαφέα, φῇ. Voc. ὦ σαφέα, φῇ.

Sing. Nom. τὸ τέχον, murus, Gen. τοῦ τέχεος, ρης, Dat. τῷ τέχεϊ, ρει, Acc. τὸ τέχον, Voc. ὦ τέχον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ τέχεε, ρη, Gen. & Dat. τοῖν τεχέειν, ροῖν.

Plur. Nom. αὐὰ τέχεα, ρη, Gen. τῶν τεχέων, ρῶν, Dat. τοῖς τέχεσι, Acc. τὰ τέχεα, ρη, Voc. ὦ τέχεα, ρη.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis habent nonnunquam terminationem primæ Simplicium in quibusdam casibus, ut τὸν Ἀριστοφάνην, οἱ Ἀριστοφάναι, τοὺς Ἀριστοφάνεις, & τὸν Σωκράτην, ὦ Σωκράτη· unde latinum,

kum, o Socrate. Item composita ab ἔτος, annus; ut ὁ ἑπταέτης, septennis, πῶς ἑπταέτης.

Nomina, quæ desinunt in ης purum, contrahuntur Attice in Accusativo in α, ut ὁ, καὶ ἡ Ὀφύης, ingeniosus, Accusat. πόν, καὶ πὺν Ὀφυνέα, Ὀφυνᾶ.

Declinatio Secunda.

Duas habet terminationes, ις, masculini, & foemini generis: ut ὁ ὄφης, serpens, ἡ λέξις, dictio: & neutrius, ut πὸ σίνηπι, sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφης, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφιϊ, ὄφι, Acc. πὺν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὄφιε, φι. Gen. & Dat. τοῖν ὄφιοι.

Plur. Nom. οἱ ὄφιε, ὄφεις. Gen. τῶν ὄφιων, Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. πᾶς ὄφιας, ὄφεις, Voc. ὦ ὄφεις, ὄφεις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, dictio, Gen. τῆς λέξεως, Dat. τῇ λέξει, λέξι, Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὦ λέξι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λέξιε, ξί, Gen. & Dat. τοῖν λέξιοι.

Plur. Nom. αἱ λέξεις, λέξεις, Gen. τῶν λέξιων, Dat. ταῖς λέξισι, Acc. πᾶς λέξιας, ξίς, Voc. ὦ λέξεις, λέξεις.

Sing. Nom. πὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπιος, Dat. τῷ σινήπι, σινήπι, Acc. πὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ σινήπιε, πι, Gen. & Dat. τοῖν σινήπιοι.

Plural. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπι, Gen. τῶν σινήπιων, Dat. τοῖς σινήπιοι, Acc. τὰ σινήπια, πι, Voc. ὦ σινήπια, πι.

Regula.

Inflexio Attica multo usitatior.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quavis ultima sit longa.

Sing. Nom. ὁ ὄφης, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφιϊ, φει, Acc. πὺν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ὄφιε, φει, Gen. & Dat. τοῖν ὄφιοι, ὄφει.

Plur. Nom. οἱ ὄφεις, φεις, Gen. τῶν ὄφειων, Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. πᾶς ὄφιας, φεις, Voc. ὦ ὄφεις, φεις.

Sing. Nom. ἡ λέξις, Gen. πῆς λέξεως, Dat. τῇ λέξει, ξη, Acc. τὴν λέξιν, Voc. ὦ λέξι.

Dual. Nom. Acc. Voc. αὐὰ λέξεε, ξη, Gen. & Dat. τῶν λέξεων λέξεων.

Plur. Nom. αἱ λέξεις, ξηε, Gen. τῶν λέξεων, Dat. ταῖς λέξεσι, Acc. πᾶς λέξεας, ξηε, Voc. ὦ λέξεις, ξηε.

Sing. Nom. τὸ σῖνηπι, Gen. τοῦ σινηπέως, Dat. τῷ σινηπέϊ, νήπη, Acc. τὸ σῖνηπι, Voc. ὦ σῖνηπι.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ σινηπέε, νήπη, Gen. & Dat. τῶν σινηπέων, νήπων.

Plur. Nom. τὰ σινηπέα, νήπη, Gen. τῶν σινηπέων, Dat. τοῖς σινηπέσι, Acc. τὰ σινηπέα, νήπη, Voc. ὦ σινηπέα, τυ.

Declinatio Tertia.

Unicam habet terminationem in *ως*, generis masculini tantum: ut ὁ βασιλῶς, rex.

Sing. Nom. ὁ βασιλῶς, Gen. τοῦ βασιλέω, Att. ἰώε, Dat. τῷ βασιλέϊ, λῆ, Acc. τὸν βασιλέα, Voc. ὦ βασιλῶ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ βασιλέε, λῆ Gen. & Dat. τοῖν βασιλέων.

Plur. Nom. οἱ βασιλέες, λῆε, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλέωσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λῆε, Voc. ὦ βασιλέες, λῆε.

Exceptio.

Genitivus in *έως* non contrahitur: contrahuntur tamen nomina, quæ ante *έως* vocalem, vel diphthongum habent: ut ὁ περαιῶς, Piræus, τοῦ περαιέως, περαιῶς: ὁ σερειῶς, Stirieus, τοῦ σερειέως, σερειῶς, ὁ χοῶς, congius, τοῦ χοέως, χοῶς. Eadem accusativum contrahunt in *ᾱ*: τὸν περαιᾱ, τὸν σερειᾱ, τὸν χοᾱ.

Declinatio Quarta.

Duas habet terminationes, in *ω*, & *ως*, generis tantum fœminini: ut ἡ λητώ, Latona: ἡ αἰδῶς, verecundia.

Sing. Nom. ἡ λητώ, Gen. πῆς λητόω, πῆς, Dat. τῇ λητόϊ, ποῖ, Acc. τὴν λητόα, πῶ, Voc. ὦ λητοῖ.

Dual. Nom. Accus. Voc. τὰ λητώ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν.

Plur. Nom. αἱ λητοῖ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. πᾶς λητῶς, Voc. ὦ λητοῖ.

Sing. Nom. ἡ αἰδῶς, Gen. πῆς αἰδέω, αἰδέως, Dat. τῇ

τῇ αἰδοῖ, αἰδοῖ, Acc. τῷ αἰδόσῃ, αἰδῶ, Voc. ὦ αἰδοῖ.
Dual. Nom. Accus. Voc. αἶ αἰδῶν, Gen. & Dat.
ταῖν αἰδοῖν.

Plur. Nom. αἱ αἰδοῖ, Gen. τῶν αἰδῶν, Dat. ταῖς αἰ-
δοῖς, Acc. αἷς αἰδῶς, Voc. ὦ αἰδοῖ.

Numerus singularis tantum in hac Declinatione con-
trahitur. Dualis, & pluralis sequuntur formam tertiæ
Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit
in οῖ.

Declinatio Quinta.

Duas complectitur terminationes, in *as* purum,
& *ρας*, generis neutrius tantum: ut τὸ κρέας, caro,
τὸ κέρασ, cornu. Ex inflexione communi, quæ est in
ατ, Jonice eximitur τ; deinde Attrice fit contractio,
in genitivis quidem per ω, in reliquis autem casibus
per α.

Sing. Nom. τὸ κρέας, Gen. τῷ κρέατ, κρέατ, κρέας,
Dat. τῷ κρέασι, κρέασι, κρέας, Acc. τὸ κρέας, Voc. ὦ κρέας.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ κρέαστε, κρέαστε, κρέαστε, Gen.
& Dat. τοῖν κρέασι, κρέασι, κρέασι.

Plural. Nom. αἶ κρέατε, κρέατε, κρέα, Gen. τῶν
κρέατων, κρέατων, κρέων, Dat. τοῖς κρέασι, Acc. τὰ κρέα-
σα, κρέασα, κρέας, Voc. ὦ κρέατε, κρέατε, κρέα.

Sing. Nom. τὸ κέρα, Gen. τῷ κέρατ, κέρατ, κέρασ,
Dat. τῷ κέρασι, κέρασι, κέρα, Acc. τὸ κέρασ, Voc. ὦ κέρασ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ κέραστε, κέρασ, κέρα, Gen.
& Dat. τοῖν κέρασι, κέρασι, κέρων.

Plural. Nom. αἶ κέρασα, κέρασα, κέρα. Gen. τῶν κε-
ράτων, κέρατων, κέρων, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρα-
σα, κέρασα, κέρα, Voc. ὦ κέρασα, κέρασα, κέρα.

Ad confirmandum usum Nominum Contractorum.

Prima.

ὁ σωσιγένης, Sosigenes.	τὸ ἵππομανές, Hippomanes.
ἡ, ἢ, ἡ δισσεβής, pius, pia.	τὸ ἀλγ, dolor.
ἡ διύρης, biremis.	τὸ μέγ, pars.

ὁ φάνης, *auriga*. ἡ γνώσις, *cognitio*.
ὁ ἕξ ἡ νησις, *jejunus*. ἡ ἀποκάλυψις, *revelatio*.
ἡ πόλις, *civitas*. τὸ νησι, *jejunium*.

Tertiæ.

ὁ γονῶς, *parens*. ὁ φονῶς, *homicida*.
ὁ ποµῶς, *sector*. ὁ ἀρχιερεῶς, *Pontifex*.

Quartæ.

ἡ σαρδῶ, *Sardinia*. ἡ διδῶ, *Dido*.
ἡ κλωθῶ, *Clotho*. ἡ ἐρατῶ, *Erato*.
ἡ ἰῶ, *Io*. ἡ καλλισῶ, *Callisto*.

Quintæ.

τὸ ἀρτοκρεας, *Artocreas*. τὸ γῆρας, *senectus*.
τὸ γέρας, *premium*. τὸ πῆρας, *finis*.

De Adjectivis.

Nomina Adjectiva in tres classes distribuuntur. Alia habent tres articulos, & tres terminationes; alia tres articulos, & duas terminationes; alia tres articulos, & unam terminationem.

Adjectiva trium Articulorum, & trium terminationum.

Habent masculinum in $\begin{cases} \text{ος} \\ \text{ας} \\ \text{εις} \\ \text{υς} \end{cases}$ foemininum in $\begin{cases} \text{η} \\ \text{α} \\ \text{εσσα} \\ \text{εια} \end{cases}$ neutrum in $\begin{cases} \text{ον} \\ \text{αν} \\ \text{εν} \\ \text{υ} \end{cases}$

Sing. Nom. ὁ καλός, *pulcher*, ἡ καλή, τὸ καλόν, Gen. τῷ καλῷ, τῆς καλῆς, τοῦ καλῷ, Dat. τῷ καλῷ, τῇ καλῇ, τῷ καλῷ, Acc. τὸν καλόν, τὴν καλήν, καλῶν, τὸ καλόν, Voc. ὦ καλέ, καλή, καλόν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ καλῶ, τὰ καλὰ, τὸ καλῶ, Genit. & Dat. τοῖν, καλοῖν, ταῖν, καλαῖν, τοῖν, καλοῖν.

Plur. Nom. οἱ καλοί, αἱ καλαί, τὰ καλὰ, Gen. τῶν καλῶν, Dat. τοῖς καλοῖς, ταῖς, καλαῖς, τοῖς καλοῖς, Acc. τῶς καλῶς, ταῖς καλῶς, τὰ καλὰ, Voc. ὦ καλοί, καλαί, καλὰ.

Masculin. Sing. Nom. ὁ πᾶς, *omnis*, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. τοῦ παντός, τῆς πάντος, τοῦ παντός, Dat. τῷ παντί, τῇ πάντῃ, τῷ παντί, Acc. τὸν πάντα, τὴν πᾶσαν, τὸ πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual.

Dual. Nom. Acc. Voc. πὸ πάντε, πὰ πάσαι, πῶ πάντε,
Gen. & Dat. τοῖν παντοῖν, ταῖν πάσαι, τοῖν παντοῖν.

Plur. Nom. οἱ πάντες, αἱ πάσαι, τὰ πάντα, Gen. τῶν πάντων, τῶν πασῶν, τῶν πάντων, Dat. τοῖς πᾶσι, ταῖς πάσαις, τοῖς πᾶσι. Acc. τοὺς πάντας, τὰς πάσας, τὰ πάντα, Voc. ὦ πάντες, πάσαι, πάντα.

Masculin. Sing. Nom. ὁ χερίας, gratiofus, ἡ χερίεσα,
neutr. πὸ χερῖν, Gen. τῷ χερῖντῳ, τῆς χερῖεως,
s. Simplic. τῷ χερῖντῳ, Dat. τῷ χερῖντι, τῇ χερῖοσι,
fæminin. τῷ χερῖντι, Acc. τὸν χερῖντα, τὴν χερῖεσαν,
τὸ χερῖν, Voc. ὦ χερῖν, & χερῖα, χερῖεσα, χερῖν.

Dual. Nom. Acc. Voc. πὸ χερῖντε, πὰ χερῖεσα,
πὰ χερῖντε, Gen. & Dat. τοῖν χερῖντοιν, ταῖν χερῖεσαν,
τοῖν χερῖντοιν.

Plur. Nom. οἱ χερῖντες, αἱ χερῖεσαι, τὰ χερῖντα,
Gen. τῶν χερῖντων, τῶν χερῖεσῶν, τῶν χερῖντων,
Dat. τοῖς χερῖσι, ταῖς χερῖεσαις, τοῖς χερῖσι, Acc.
τοὺς χερῖντας, τὰς χερῖεσας, τὰ χερῖντα, Voc. ὦ
χερῖντες, χερῖεσαι, χερῖντα.

Masculin. Sing. Nom. ὁ ὀξύς, acutus, ἡ ὀξῆα, τὸ ὀξύ,
neutr. Gen. τῷ ὀξείῳ, τῆς ὀξείας, τῷ ὀξείῳ, Dat.
s. Simplic. τῷ ὀξείῳ, τῇ ὀξείᾳ, τῷ ὀξείῳ, Acc. τὸν ὀξύ,
fæmin. τῷ ὀξείῳ, τὸ ὀξύ, Voc. ὦ ὀξύ, ὀξῆα, ὀξύ.

Dual. Nom. Acc. Voc. πὸ ὀξέε, πὰ ὀξεία, πὰ ὀξέε,
Gen. & Dat. τοῖν ὀξείοιν, ταῖν ὀξείαιν, τοῖν ὀξείοιν.

Plur. Nom. οἱ ὀξέες, αἱ ὀξῆαι, τὰ ὀξέα, Gen. τῶν ὀξέων,
τῶν ὀξῆων, τῶν ὀξέων, Dat. τοῖς ὀξέσι, ταῖς ὀξῆαις,
τοῖς ὀξέσι, Acc. τοὺς ὀξέας, τὰς ὀξῆας, τὰ ὀξέα, Voc.
ὦ ὀξέες, ὀξῆαι, ὀξέα.

Exceptiones.

Adjectiva in *ο* purum, & *ρ*, formant fœmininum
per *α*: ut, ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον, sanctus: ὁ ἀνδρὶς,
ἡ ἀνδρῆα, τὸ ἀνδρὸν, floridus, præter ὁ ὀγδοός,
ἡ ὀγδοή, τὸ ὀγδοον, octavus: ὁ ἀπλόος, ἡ ἀπλόη, τὸ ἀ-
πλόον, simplex; & quæ huic affinia sunt, διπλόος, du-
plex, τριπλόος, triplus, τετραπλόος, quadruplus, &c.
Quorundam neutra sunt in *ο*, ut ὁ ἄλλος, ἡ ἄλλη, τὸ
ἄλλο, alius; ὁ πηλικῆς, ἡ πηλικῆα, τὸ πηλικῆς, tan-
tus; ὁ ποσῆς, ἡ ποσῆα, τὸ ποσῆς, tam magnus, vel
tam

tam multus; τοῦτο, ἡ ποικύνη, τὸ ποικύον, talis: & tria pronomina, ἐγώ, αὐτή, αὐτό, hic: αὐτός, αὐτή, αὐτό, ipse: ἐκεῖνο, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο, ille: quanquam passim etiam neutra sunt πηλικύτον, ποσσύτον, ποικύτον, ταυτόν, pro τὸ αὐτό, αὐτονί pro αὐτοί. Reperitur & simplex αὐτόν pro αὐτό.

Adjectivum ὁ μέγας, magnus, variat alicubi.

Masculin. Sing. Nom. ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα, Gen. τῷ μεγάλῳ, τῆς μεγάλης, τῷ μεγάλῳ, Dat. τῷ μεγάλῳ, τῇ μεγάλῃ, τῷ μεγάλῳ, Acc. τὸν μέγαν, τὴν μεγάλην, τὸ μέγα, Voc. ὦ μέγας, μεγάλη, μέγα.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ μεγάλῳ, τὰ μεγάλα, τὸν μεγάλῳ, Gen. & Dat. τοῖν μέγαλοι, ταῖν μεγάλαι, τοῖν μέγαλοι.

Plur. Nom. οἱ μεγάλοι, αἱ μεγάλαι, τὰ μεγάλα, Gen. τῶν μεγάλων, τῶν μεγάλων, τῶν μεγάλων, Dat. τοῖς μεγάλοις, ταῖς μεγάλαις, τοῖς μεγάλοις, Acc. τοὺς μεγάλους, τὰς μεγάλας, Voc. ὦ μεγάλοι, μεγάλαι, μεγάλα.

Participia passiva, & activa in ας, habent fœmininum in ησα, neutrum in εν: ὁ τυφθεῖς, ἡ τυφθεῖσα, τὸ τυφθεῖν, verberatus: ὁ πιθεῖς, ἡ πιθεῖσα, τὸ πιδεῖν, ponens.

Adjectivum πολὺς, multus, in quibusdam casibus peculiarem habet inflexionem.

Masculin. Sing. Nom. ὁ πολὺς, ἡ πολλή, τὸ πολὺ, Gen. τῷ πολλῷ, τῆς πολλῆς, τῷ πολλῷ, Dat. τῷ πολλῷ, τῇ πολλῇ, τῷ πολλῷ, Acc. τὸν πολὺν, τὴν πολλήν, τὸ πολὺ, Voc. ὦ πολὺ, πολλή, πολὺ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῷ πολλῷ, τὰ πολλὰ, τὸν πολλῷ, Gen. & Dat. τοῖν πολλοῖν, ταῖν πολλῶν, τοῖν πολλοῖν.

Plural. Nom. οἱ πολλοί, αἱ πολλαί, τὰ πολλὰ, Gen. τῶν πολλῶν, Dat. τοῖς πολλοῖς, ταῖς πολλαῖς, τοῖς πολλοῖς, Acc. τοὺς πολλούς, τὰς πολλὰς, τὰ πολλὰ, Voc. ὦ πολλοί, πολλαί, πολλὰ.

Exempla Adjectivorum

Primæ Classis.

ἀγαθός, ἡ ἀγαθή, τὸ ἀγαθόν, bonus, κα, κατ.

ὁ κατ-

- ὁ χαμνός, ἡ χαμνή, τὸ χαμνόν, *novus, va, vum.*
 ὁ κοῖλθ, ἡ κοίλη, τὸ κοῖλον, *cavus, va, vum.*
 ὁ ἕκασθ, ἡ ἑκάστη, τὸ ἕκαστον, *quisque, quæque, quodque.*
 ὁ μέλας, ἡ μέλαινα, τὸ μέλας, *niger, gra, grum.*
 ὁ σύμπας, ἡ σύμπασα, τὸ σύμπαν, *universus, sa, sum.*
 ὁ τύψας, ἡ τύψασα, τὸ τύψαν, *qui, quæ, quod verberavit.*
 ὁ πιμήης, ἡ πιμήεσσα, τὸ πιμήεν, *honestus, a, um.*
 ὁ φοινικέης, ἡ φοινικέεσσα, τὸ φοινικόεν, *puniceus, a, um.*
 ὁ γραφθεῖς, ἡ γραφθεῖσα, τὸ γραφθέν, *scriptus, a, um.*
 ὁ εἰς, ἡ εἶσα, τὸ εἶν, *qui, quæ, quod misit.*
 ὁ βαθύς, ἡ βαθεῖα, τὸ βαθύ, *profundus, a, um.*
 ὁ ἡδύς, ἡ ἡδεῖα, τὸ ἡδύ, *suaavis, ve.*
 ὁ ἐλαχύς, ἡ ἐλαχεῖα, τὸ ἐλαχύ, *parvus, a, um.*
 ὁ ἡμισυς, ἡ ἡμίσεα, τὸ ἡμισυ, *dimidius, a, um.*
 ὁ δημόσιθ, ἡ δημοσία, τὸ δημόσιον, *publicus, a, um.*
 ὁ ἄξιθ, ἡ ἄξια, τὸ ἄξιον, *dignus, a, um.*
 ὁ ἀρχαῖθ, ἡ ἀρχαία, τὸ ἀρχαῖον, *antiquus, a, um.*
 ὁ ὅμοιθ, ἡ ὁμοία, τὸ ὅμιον, *similis, le.*
 ὁ ἱερὸς, ἡ ἱέρα, τὸ ἱερὸν, *sacer, cra, crum.*
 ὁ φοβερός, ἡ φοβερά, τὸ φοβερόν, *formidabilis, le.*
 ὁ πῖερθ, ἡ πῆιρα, τὸ πῖιρον, *pinguis, e.*
 ὁ ἑτέρθ, ἡ ἑτέρα, τὸ ἑτερον, *alter, ra, rum.*

Adjectiva trium Articulorum, & duarum terminationum.

Habent masculinum, & fœmininum in

<div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> <div style="text-align: center;">⊙</div> <div style="border-left: 1px solid black; border-right: 1px solid black; padding: 0 10px;"> ως ας ις ω </div> </div>	neutrum in	<div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> <div style="border-left: 1px solid black; border-right: 1px solid black; padding: 0 10px;"> ον ων αν ι εν </div> </div>
<div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> <div style="border-left: 1px solid black; border-right: 1px solid black; padding: 0 10px;"> υς ες ων ωρ υς </div> </div>		<div style="display: inline-block; vertical-align: middle;"> <div style="border-left: 1px solid black; border-right: 1px solid black; padding: 0 10px;"> υ υγ ον ορ ες </div> </div>
		Sing.

Masculin.

3. Simpli.

feminin. 2.

Singul. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἐνδοξος, καὶ τὸ ἐνδοξον, gloriosus, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τῷ ἐνδόξῳ, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἐνδόξῳ, Acc. τὸν, καὶ τὴν, καὶ τὸ ἐνδοξόν, Voc. ὦ ἐνδοξε, καὶ ὦ ἐνδοξόν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ, καὶ τᾶ, καὶ τῷ ἐνδόξῳ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν ἐνδόξοιν.

Plur. Nom. οἱ καὶ αἱ ἐνδοξοί, καὶ τὰ ἐνδοξά, Gen. τῶν ἐνδόξων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς ἐνδόξοις, Acc. τοὺς, καὶ τὰς ἐνδόξας, καὶ τὰ ἐνδοξά, Voc. ὦ ἐνδοξοί, καὶ ὦ ἐνδοξά.

4. Simpli-

cium.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ κατὰπλεως, καὶ τὸ κατὰπλεων, expletus, a, um, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τῷ κατὰπλεω, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ κατὰπλεω, Acc. τὸν, καὶ τὴν, καὶ τὸ κατὰπλεων, Voc. ὦ κατὰπλεως, καὶ ὦ κατὰπλεων.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ, καὶ τᾶ, καὶ τῷ κατὰπλεω, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν κατὰπλεων.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ κατὰπλεω, καὶ τὰ κατὰπλεω, Gen. τῶν κατὰπλεων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς κατὰπλεως, Acc. τοὺς, καὶ τὰς κατὰπλεως, καὶ τὰ κατὰπλεω, Voc. ὦ κατὰπλεω, καὶ ὦ κατὰπλεω.

5. Simpli-

cium.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ αἰένως, καὶ τὸ αἰέναν, perpetuo fluens, Gen. τοῦ, καὶ τῆς, καὶ τῷ αἰέναντ, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ αἰέναντι, Acc. τὸν, καὶ τὴν αἰέναντα, καὶ τὸ αἰέναν, Voc. ὦ αἰέναν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ, καὶ τᾶ, καὶ τῷ αἰέναντε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν αἰένάντοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ αἰέναντες, καὶ τὰ αἰέναντα, Gen. τῶν αἰέναντων, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς αἰένανσι, Acc. τοὺς, καὶ τὰς αἰέναντας, καὶ τὰ αἰέναντα, Voc. ὦ αἰέναντες, καὶ ὦ αἰέναντα.

5. Simpli-

cium.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ τις, καὶ τὸ τι, aliquis, Gen. τῷ, καὶ τῆς, καὶ τῷ πινός, Dat. τῷ, καὶ τῇ καὶ τῷ πινί, Acc. τὸν, καὶ τὴν πινά, καὶ τὸ τι, Vocativo caret, sicut carent omnia Indefinita.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ, καὶ τᾶ, καὶ τῷ πινέ, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ ταῖν, καὶ τοῖν πινόιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ πινές, καὶ τὰ πινά, Gen. τῶν πινῶν, Dat. τοῖς, καὶ ταῖς, καὶ τοῖς πινσί, Acc. τοὺς, καὶ τὰς πινάς, καὶ τὰ πινά. Sic Interrogativum τίς, τί, ποῦ, quis, quæ, quod?

Sing.

3. Simpli-
cium.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ ἀδάκρυς, καὶ τὸ ἀδά-
κρυ, non lacrymans, Gen. τῆ, καὶ τῆς, καὶ τῇ
ἀδάκρυ, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ ἀδάκρυι. Acc. τὸν,
καὶ τὴν ἀδάκρυ, καὶ τὸ ἀδάκρυ, Voc. ὦ ἀδάκρυ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ αὐ, καὶ τὼ ἀδάκρυε,
Gen. & Dat. τοῖν, καὶ αὐίν, καὶ τοῖν ἀδάκρυοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ ἀδάκρυες, καὶ αὐ ἀδάκρυα,
Gen. τῶν ἀδάκρυων, Dat. τοῖς, καὶ αὐαῖς, καὶ τοῖς ἀδά-
κρυσι, Acc. τὺς, καὶ αὐας ἀδάκρυας, καὶ αὐ ἀδάκρυα,
Voc. ὦ ἀδάκρυες, καὶ ὦ ἀδάκρυα.

3. Simpli-
cium.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ τετράπυς, καὶ τὸ τετρα-
πυ, quadrupes, Gen. τῆ, καὶ τῆς, καὶ τῇ τε-
τράποδι, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ τετράποδι, Acc. τὸν,
καὶ τὴν τετράποδα, καὶ τὸ τετράπυ, Voc. ὦ τετράπυς,
vel τετράπυ, καὶ ὦ τετράπυ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ αὐ, καὶ τὼ τετράποδε,
Gen. & Dat. τοῖν, καὶ αὐίν, καὶ τοῖν τετράποδοιν.

Plural. Nom. οἱ, καὶ αἱ τετράποδες, καὶ αὐ τετράποδα,
Gen. τῶν τετράποδων, Dat. τοῖς, καὶ αὐαῖς, καὶ τοῖς τετρά-
ποσι, Acc. τὺς, καὶ αὐας τετράποδας, καὶ αὐ τετράποδα,
Voc. ὦ τετράποδες, καὶ ὦ τετράποδα.

3. Simpli-
cium.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ σώφρων, καὶ τὸ σώφρων,
moderatus, Gen. τῆ, καὶ τῆς, καὶ τῇ σώφρονι,
Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ σώφρονι, Acc. τὸν, καὶ τὴν σώ-
φρονα, καὶ τὸ σώφρων, Voc. ὦ σώφρων.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ αὐ, καὶ τὼ σώ-
φρονε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ αὐίν, καὶ τοῖν σωφρόνοι.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ σώφρονες, καὶ αὐ σώφρονα,
Gen. τῶν σωφρόνων, Dat. τοῖς, καὶ αὐαῖς, καὶ τοῖς σώ-
φροσι, Acc. τὺς, καὶ αὐας σώφρονας, καὶ αὐ σώφρονα,
Voc. ὦ σώφρονες, καὶ ὦ σώφρονα.

3. Simpli-
cium.

Sing. Nom. ὁ, καὶ ἡ μεγαλήτορ, καὶ τὸ
μεγαλήτορ, magnanimus, Gen. τῆ, καὶ τῆς,
καὶ τῇ μεγαλήτορι, Dat. τῷ, καὶ τῇ, καὶ τῷ μεγα-
λήτορι, Acc. τὸν, καὶ τὴν μεγαλήτορα, καὶ τὸ μεγαλή-
τορ, Voc. ὦ μεγαλήτορ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ, καὶ αὐ, καὶ τὼ μεγαλήτο-
ρε, Gen. & Dat. τοῖν, καὶ αὐίν, καὶ τοῖν μεγαλητόροι.

Plur. Nom. οἱ, καὶ αἱ μεγαλήτορες, καὶ αὐ μεγαλήτορα,
Gen.

Gen. πῶν μεγαλήτορων, Dat. τοῖς, ἢ ταῖς, ἢ τοῖς μεγαλήτορσι, Acc. τοὺς, ἢ τοὺς μεγαλήτορας, ἢ τὰ μεγαλήτορα, Voc. ὦ μεγαλήτορες, ἢ ὦ μεγαλήτορα.

1. Contra-
Positum.

Sing. Nom. ὁ, ἢ ἡ νημερτὴς, ἢ τὸ νημερτὴς, verus. Gen. τοῦ, ἢ τῆς, ἢ τοῦ νημερτέος, τῆς, Dat. τῷ, ἢ τῇ, ἢ τῷ νημερτέϊ, τῇ, Acc. τὸν, ἢ τὴν νημερτέα, τῇ, ἢ τὸν νημερτὴς, Voc. ὦ νημερτὴς.

Dual. Nom. Acc. Voc. τοῖ, ἢ τὰ, ἢ τῶ νημερτέε, τῶ, Gen. & Dat. τοῖν, ἢ ταῖν, ἢ τοῖν νημερτέων, τοῖν.

Plur. Nom. οἱ, ἢ αἱ νημερτεῖς, τῆς, ἢ τὰ νημερτέα, τῇ, Gen. τῶν νημερτέων, ὧν, Dat. τοῖς, ἢ ταῖς, ἢ τοῖς νημερτέσι, Acc. τοὺς, ἢ τοὺς νημερτέας, τῆς, ἢ τὰ νημερτέα, τῇ, Voc. ὦ νημερτεῖς, τοῖς, ἢ ὦ νημερτέα, τῇ.

Exempla Adjectivorum.

Secundæ Classis.

- ὁ, καὶ ἡ αἰμύλος, καὶ τὸ αἰμύλον, *blandus*, a, um.
 ὁ, καὶ ἡ αἶσιος, καὶ τὸ αἶσιον, *faustus*, a, um.
 ὁ, καὶ ἡ ἱλεως, καὶ τὸ ἱλεων, *propitius*, a, um.
 ὁ, καὶ ἡ λεπτόκρεως, καὶ τὸ λεπτόκρεων, *macilentus*, a, um.
 ὁ, καὶ ἡ πολύτλας, καὶ τὸ πολύτλαν, *multa passus*, a, um.
 ὁ, καὶ ἡ πολυθεράς, καὶ τὸ πολυθεράν, *cacuminosus*, a, um.
 ὁ, καὶ ἡ δῖπλοκαμῖς, καὶ τὸ δῖπλοκαμῖ, *pulchre cincinnatus*.
 ὁ, καὶ ἡ ἄχαρις, καὶ τὸ ἄχαρι, *injucundus*, a, um.
 ὁ, καὶ ἡ ὄρις, καὶ τὸ ὄρι, *orbis*, a, um.
 ὁ, καὶ ἡ ἄρσων, καὶ τὸ ἄρσεν, *mas*, ὦ *fortis*, te.
 ὁ, καὶ ἡ πολυῤῥῶν, καὶ τὸ πολυῤῥεν, *multos agnos habens*.
 ὁ, καὶ ἡ φιλόδακρυς, καὶ τὸ φιλόδακρυ, *lacrymarum amans*.
 ὁ, καὶ ἡ ἐνδακρυς, καὶ τὸ ἐνδακρυ, *cui lacrymæ oboriuntur*.
 ὁ, καὶ ἡ οἰδίπυς, καὶ τὸ οἰδίπυν, *tumidos pedes habens*.
 ὁ, καὶ ἡ πλατύπυς, καὶ τὸ πλατύπυν, *latos pedes habens*.
 ὁ, καὶ ἡ πολυτήμων, καὶ τὸ πολυτήμων, *damna multa inferens*.
 ὁ, καὶ ἡ ἀχήμεν, καὶ τὸ ἀχημεν, *indecorus*, a, um.
 ὁ, καὶ ἡ παντοκράτωρ, καὶ τὸ παντοκράτωρ, *omnipotens*.
 ὁ καὶ ἡ δυσήτωρ, καὶ τὸ δύσητωρ, *tristis*, te.
 ὁ, καὶ ἡ ἀσφαλής, καὶ τὸ ἀσφαλές, *tutus*, a, um.
 ὁ, καὶ ἡ λυσιτελής, καὶ τὸ λυσιτελής, *utilis*, le.

Adje-

Adjectiva trium articulorum, & unius terminationis.

desinunt in	{ ιϛ ξ ρ ς σρς ↓	5. simpl. ut	τετράγων	{	τετράγωνος, tricuspis.
			ἄρπαξ		ἄρπαξος, rapax.
			μάκαρ		Gen. μάκαρος, felix.
			καὶ ὁ, καὶ ἡ,		τῷ, καὶ τῆς,
			καὶ τὸ		καὶ τοῦ
			λευκόκρας		λευκόκρατος, albi capitis.
			μάκαρς		μάκαρτος, felix.
			αἰδώς		αἰδώςος, subfuscus.

Exempla Adjectivorum.

Tertiæ Classis.

Simul observandæ proponuntur quorundam variorum terminationes in Nominativo, & Genitivo.

- ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ δάκτυλιν, pulchros habens radios.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ δάκτυλιν, sagax.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ καμπυλόρριν, aduncum habens nasum.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πλατύριν, nares latas habens.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πικρὸς, pavidus.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ χειρῶναξ, κτ, qui manibus operatur.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰνοπληξ, ἡγ, graviter feriens.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰολοθώραξ, ηκος, varium habens thoracem.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ κυναλώπηξ, ηκος, cane, & vulpe natus.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πτωξ, κος, timidus.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀπορρώξ, γος, abruptus.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ σύζυξ, γος, conjunctus.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μιζόδηρ, ἡρ, semiferus.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ ἐπιμάρτυρ, υρ, testis.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολυδεράς, ἀδ, cacuminosus.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ φιλόπαις, αἰδ, puerorum amans.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ μυριόναυς, αως, permultis navibus instructus.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ πολύαγρος, αρρ, multos agnos possidens.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ αἰγίλιος, πος, relictus a capris.
 ὁ, καὶ ἡ, καὶ τὸ γλαυκῶπις, ὤπ, caecos habens oculos.

De

De Adjectivis Numeralibus.

Quædam sunt Cardinalia, quædam Ordinalia.

CARDINALIA

Numerum absolute significant.

ἓς, unus.

Sing. { Masc. Nom. ἓς, Gen. ἑνός, Dat. ἐνὶ, Acc. ἕνα.
 Fœm. Nom. μία, Gen. μιᾶς, Dat. μιᾷ, Acc. μίαν.
 Neut. Nom. ἓν, Gen. ἑνός, Dat. ἐνὶ, Acc. ἓν.

Caret Duali, & Plurali. Eodem modo declinantur composita: ἑδῆς, ἑδεμία, ἑδέν: μηδῆς, μηδεμία, μηδέν, nullus, nulla, nullum.

δύο, duo.

Dual. { N. A. δύο, & Attice δύνω, G. & D. δυοῖν, &
 Attice in fœminino δυῖν.

Observatur tamen, δύο esse omnium casuum, & omnium generum. Inveniuntur & δυῶν, & δυσι, in Plurali.

τρῆς, tres.

Plural. οἱ, καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισι, Acc. τὸς, καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία.

τέσσαρες, quatuor.

Plur. οἱ, καὶ αἱ τέσσαρες, καὶ τὰ τέσσαρα, Gen. τῶν τεσσάρων, Dat. τοῖς τέσσαρσι, Acc. τὸς, καὶ τὰς τέσσαρας, καὶ τὰ τέσσαρα.

A quatuor usque ad centum sunt indeclinabilia, πέντε, quinque, ἕξ, ἑπτά, ὀκτώ, ἑννέα, δέκα, decem, ἑνδεκα, δώδεκα, δεκατρεῖς; δεκατέσσαρες, δεκαπέντε, δεκαἕξ, δεκαεπτά, δεκαοκτώ, δεκαεννέα, εἴκοσι, viginti: εἰκοσίαι, εἰκοσιδύο, &c. τεράκοντα, τεσσαράκοντα, πενήκοντα, ἑξήκοντα, ἑβδομήκοντα, ὀγδοήκοντα, ἐννεήκοντα, ἑκατὸν, centum: hinc jam declinantur, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, τὰ, τα; τετρακόσιοι, τεσσαρακόσιοι, πεντακόσιοι, ἑξακόσιοι, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἑννεακόσιοι, χίλιοι, mille: διχίλιοι, τευχίλιοι, πετραχίλιοι, πεντακίχλιοι, ἑξακίχλιοι, ἑπτακίχλιοι, ὀγδοακίχλιοι.

Grammatices.

χιλίοι, ἑννεαχιλίοι, μύριοι, decies mille: δισμύριοι,
 τρισμύριοι: & ita in reliquis:

O R D I N A L I A

Numerum significant in ordine.

Πρῶτ^{ος}, primus: δῦτερ^{ος}, τρίτ^{ος}, τέταρτ^{ος} πεμ-
 πτ^{ος}, ἕκτ^{ος}, ἑβδομ^{ος}, ὀγδο^{ος}, ἑννατ^{ος}, δέκατ^{ος}, de-
 cimus: ἐνδέκατ^{ος}, δευκαμδέκατ^{ος}, τρισκαμδέκατ^{ος}, &c.
 ἑκοσός, vicelimus: εἰκοσός πρῶτ^{ος}, εἰκοσός δῦτερ^{ος}, &c.
 τριακοσός, τεσσαρακοσός, πενήτηκοσός, ἑξηκοσός, ἑβδομη-
 κοσός, ὀγδοηκοσός, ἑννεηκοσός, ἑκατ^{ος}, centesimus:
 διακοσιοςός, τριακοσιοςός, &c. χιλιοςός, millesimus: δι-
 χιλιοςός, μυριοςός, decies millesimus: δισμυριοςός: &c.
 sic deinceps.

De Nominibus Derivativis.

Derivativorum Nominum species sunt præsertim Com-
 parativum, Superlativum, Patronymicum, Diminu-
 tivum, Possessivum, Verbale.

De Comparativis, & Superlativis.

Formantur a Positivis: Comparativa masculina in
 περ^{ος}, foemina in τέρα, neutra in περον: Superlati-
 va masculina in πετ^{ος}, foemina in τέτη, neutra in
 πετον: ita ut masculina, & neutra sint tertiæ Simpli-
 cium, foemina secundæ.

Positivum. Comparativum. Superlativum.

ὁ λευκός,	ὁ λευκότερ ^{ος} ,	ὁ λευκότατ ^{ος} ,
ἡ λευκή,	ἡ λευκότερα,	ἡ λευκοτάτη.
τὸ λευκόν,	τὸ λευκότερον,	τὸ λευκοτάτον.

candidus, a, um, candidior, ius, candidissimus, a, um.
 Quoniam vero in formandis Comparativis aut li-
 tera tollitur, aut vocalis permutatur pro termina-
 tionibus Positivorum; exempla sequentia, in singulis
 terminationibus collocata, planius docebunt, quam
 præcepta.

Positiva . Comparativa . Superlativa .

in	in	in
ος	(ὀτερ	(ὀτατ
	(ὠτερ	(ὠτατ
ων	ονέτερ	ονέστατ
ερ	άρτερ	άρτατ
ας	άντερ	άντατ
ις	ίςτερ	ίστατ
{ ας		
{ ην	ίςτερ	ίστατ
{ ης		
υς	ύςτερ	ύστατ
υς	ύτερ	ύτατ

Positivum . Comparativum . Superlativum .

ος	(πρῶτος ,	πρῶτερ	, πρῶτατ ,	mitis .
	(σοφός ,	σοφώτερ	, σοφώτατ ,	sapiens .
ων	σώφρων ,	σωφρονέστερος ,	σωφρονέστατος ,	modestus .
ερ	μακάρ ,	μακάρτερος ,	μακάρτατος ,	felix .
ας	μέλας ,	μελάντερος ,	μελάντατος ,	niger .
ις	χαεῖς ,	χαεῖστερος ,	χαεῖστατος ,	gratiosus .
ην	τέρην ,	τερενέστερ	, τερενέστατ ,	tener .
ης	δίσεβης ,	δίσεβέστερ	, δίσεβέστατ ,	pius .
ις	γαστρίς ,	γαστρίστερ	, γαστρίστατ ,	gulosus .
υς	άπλῆς ,	άπλέστερ	, άπλέστατ ,	simplex .
υς	ῥύς ,	ῥύτερ	, ῥύτατ ,	latus .

Observatio .

Positiva in Θ , quæ habent penultimam brevem , mutant in Comparativo , & Superlativo o in ω : ut φρόνιμ Θ , φρονιμώτερ Θ , φρονιμώτατ Θ , prudens . σοφός , σοφώτερ Θ , σοφώτατ Θ . Excipe tamen κενός , κενότερ Θ , κενότατ Θ , vacuus : σενός , σενότερ Θ , σενότατ Θ , angustus . Reperiuntur tamen κνώτερ Θ , & σενώτερ Θ : ισότερ Θ , & ισώτερ Θ .

Com-

Comparatio Irregularis.

	Compar.		Superlat.
ἀγαθός bonus	{ ἀμείνων ἀρείων κρείττων λωϊών	melior,	{ ἄριστος κράτιστος λῦτος
κακός malus.	{ κακώτερος κακίων χείρων χερείων	pejor,	{ κάκιστος χείριστος
μεγας magnus	{ μεῖζων μέσσω	poet. major,	μέγιστος maximus.
μικρός parvus	{ μικρότερος μείων ἥττων, ἥσων ἐλάττω	minor	{ μικρότατος, ἥκιστος ἐλάχιστος
καλός,	καλλίων,	κάλλιστος,	pulcher.
αἰσχρός,	αἰχίων,	αἰσχιστος,	turpis.
ἐχθρός,	ἐχθίων,	ἐχθιστος,	inimicus.
ῥάδιος,	ῥαίων,	ῥαῖος,	facilis.
πολύς,	πλείων,	πλεῖος,	multus.

Quædam in ο, abjiciunt ο, vel ω, in Comparativo, & Superlativo.

φίλος,	φίλτερος,	{ φίλτατος,	amicus.
γεραίος,	γεραίτερος,	{ γεραιός,	
		γεραίτατος,	senex.

Ita παλαιός, antiquus, χολαῖος, oiosus, διεύς, astivus, παλαιότερος, παλαιάτατος: χολαίτερος, χολαίτατος: διεύτερος, διεύτατος, &c.

Attici formant multa a Positivis
in ο per { ἑσέρ, ἑσάτ.
αἰτέρ, αἰτάτ.
ἰσέρ, ἰσάτ.
C 2 ἀκράτ.

ἄκρατῶ, ἄκρατέστερῶ, ἄκρατέστατῶ, incontinens.

ἡσυχῶ, ἡσυχαιέστερῶ, ἡσυχαιότατῶ, quietus.

ὀλίγῶ, ὀλιγίστερῶ, ὀλιγίστατῶ, & ὀλίγιστῶ, parvus.

Sunt hujusmodi αἰδοῖῶ, αἰδοιέστερῶ, αἰδοιόστατῶ, venerabilis: ἀμορφῶ, ἀμορφέστερος, ἀμορφέστατος, deformis: ἄσμενος, ἄσμενέστερος, ἄσμενέστατος, lubens: σπυδαῖος, σπυδαίεστος, σπυδαίεστατος, studiosus: ἰδίος, ἰδιαίτερος, ἰδιαίτεστατος, peculiaris: μέσος, μεσαίτερος, μεσαίεστατος, mediatus: ἴσος, ἰσαίτερος, ἰσαίεστατος, æqualis: πλήσιος, πλησισαίτερος, πλησισαίεστατος, vicinus: λαλῶ, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax: λαγνῶ, λαγνίστερος, λαγνίστατος, salax.

Eandem formam sequuntur orta a Positivis aliarum terminationum.

Nam ab ἀλαζῶν, ostentator, fit ἀλαζονίστατος: ἄρπαξ, rapax, ἄρπαγίστατος: βλαξ, mollis, βλακίστατος: κλέπτει, fur, seu callidus, κλεπταίεστατος: πλήκτει, percussor, πληκταίεστατος: πόσις, bibulus, ποσίεστατος: ἑλδῆς, mendax, ἑλδίστατος. Quædam item in us, sunt in ὅτερος, vel ὅπιος: ut διπλῆς, duplex, διπλότερος: πορφυρῆς, purpureus, πορφυρώτερος. Aliqua in ῶ formant in ενότιος: ut σέλιῶ, tener, σερινότερος.

Plurima in us habent Comparativum in ῖων, Superlativum in ῖστος ut βραδύς, tardus, βραδύων, βράδιστος: βαθύς, profundus, βαδύων, βάδιστος: ita γλυκύς dulcis: παχύς, crassus: ὠκύς, velox: ὠρύς, latus: ταχύς, celer, quod & ταχύων, & θάσσων.

Comparativa in ῶν, præsertim irregularia, inflectuntur ad normam quintæ Simplicium.

Sing. Nom. ὁ, ἡ, ἢ πλείων, ἡ πῶ πλείον, amplior, & amplius, Gen. τοῦ, ἡ πῶς, ἡ τῶ πλείονος, Dat. τῷ, ἡ τῇ, ἡ τῷ πλείονι, Acc. τόν, ἡ τὴν πλείονα, ἡ πῶ πλείον, Voc. ὦ πλείον.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ, ἡ τᾶ, ἡ πῶ πλείονε, Gen. & Dat. τοῖν, ἡ παῖν, ἡ τοῖν πλείονοιν.

Plur. Nom. οἱ, ἡ αἱ πλείονες, ἡ πᾶ πλείονα, Gen. τῶν πλείονων, Dat. τοῖς, ἡ παῖς, ἡ τοῖς πλείοσι, Acc. τοὺς, ἡ πᾶς πλείονας, ἡ πᾶ πλείονα, Voc. ὦ πλείονες, ἡ ὦ πλείονα.

Comparatio est etiam ex aliis dictionibus, quæ per Comparisonem migrant in Adjectiva.

Ex

Ex substantivo.

Κέρδος, *lucrum*, fit κερδίων, *lucrosior*, κέρδισος, *lucrosissimus*: ὕψος, *altitudo*, ὑψίτερος, *altior*, ὕψιστος, *altissimus*: κῦδος, *gloria*, κυδίων, & κυδότερος, *gloriosior*, κύδισος, *gloriosissimus*: θεός, *deus*, θεώτερος, *divinior*: βασιλεύς, *rex*, βασιλεύτερος, βασιλεύτατος, *regno potentior*, & *potentissimus*; & alia plurima.

Ex pronomine:

Αὐτός, *ipse*, αὐτότατος, *ipssimus*.

Ex verbis:

Βάλλω, *mitto*, βέλτερος, & βελών, *melior*, βέλπτος, *optimus*: φέρω, *fero*, φέρτερος, *præstantior*, φέρτατος, φέρτιστος, & φέλγος, *præstantissimus*: δάω, *relinquo*, δάτερος, *posterior*, δάτατος, *postremus*.

Ex participio:

Ἐρρώμενος, *validus*, ἐρρώμενέτερος, ἐρρώμενέτατος, *validior*, *validissimus*.

Ex adverbis:

Ἄνω, *supra*, ἀνώτερος, ἀνώτατος, *superior*, *supremus*: κάτω, *infra*, κατώτερος, κατώτατος, *inferior*, *infimus*: μάλα, *valde*, μᾶλλον, μάλισα, *magis*, *maxime*: πόρρω, *longe*, πορρώτερος, πορρώτατος, *longior*, *longissimus*: πέρα, *ultra*, περαιτέρω, περαίτατον, *ulterius*, *ultimum*: ἐγγύς, *prope*, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος, *vel* ἐγγίων, ἐγγιστος, *propior*, *proximus*: ἔξω, *extra*, ἐξώτερος, ἐξώτατος, *exterior*, *extimus*.

Ex prepositionibus:

Ἰπέρ, *supra*, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, *superior*, *supremus*: πρὸ, *ante*, πρότερος, *prior*, πρότατος, & *eliso* τ, *factaque crasi*, πρόατος, πρῶτος, *primus*.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel a patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona derivatur: ut Κρόνος, *Saturnus*, Κρονίδης, *Saturnius*, idest Saturni filius: Αἰακός, *Æacus*, Αἰακίδης, *Æacides*, idest Æaci nepos.

Masculina
sunt in

ἀδης, orta a rectis Primitivorum primæ
Simplicium, mutato ας, vel ης, in ἀδης:
ut Αἰνείας, Æneas, Αἰναιάδης, Æneades:
ἵπποτης, Hippotes, ἵπποτιδης, Hippotades:
vel etiam in ιάδης, quoties Primitivum in penultima genitivi est longum: ut
Λαέρτης, Laertes, Λαερτιάδης, Laertiades.

ἰδης, ducta tum a Primitivis tertiæ Simp-
plicium, verso & recti in ἰδης: ut Περί-
αμους, Priamus, Πελαμίδης, Priamides:
quamquam & in ἀδης, cum scilicet termi-
nationem os præcedit ι: ut Ἡλῖος, Sol,
Ἡλιάδης, Solis filius: tum a Primitivis
quintæ Simplicium, verso os genitivi in
ἰδης: ut Νέστωρ, Νέτορος, Nestor, is, Νε-
στορίδης, Nestorides: Λητώ, Λητώος, Lato-
na, &, Λητοῖδης, Latonides: Πηλεὺς,
Πηλείδης, & Πηλεΐδης, & synæresi
Πηλείδης, Pelides: quoties enim termina-
tionem ἰδης præcedit ε, vel ο, vocales εῖ,
& οῖ coalescunt in diphthongos ει, οι.

Cæterum Πηλεὺς, & reliqua in &ς, habent Jonice
genitivum in ἦος: a quo itidem formatur Patronymicum:
ut αὐτῷ Πηληῖος, ὁ Πηληΐδης, & epenthesi vocalis α, Poe-
tis in Patronymicis familiari, ὁ Πηληϊάδης, αὐτῷ Πηληϊά-
δῃ, & Jonice Πηληϊάδῃ apud Homerum primo versu
Iliados; apud quem etiam a Πηλεὺς, aliud Patrony-
micum Πυλείων, ων &, Iliad. α, φ, & χ.

Fœminina
sunt in

Ἀς, & ἰς, nata a Patronymicis mascu-
linis in ἀδης, & ἰδης, rejecto δης: ut ὁ
Ἡλιάδης, ἡ Ἡλιάς, filia Solis: ὁ Νεστορί-
δης, ἡ Νεστορίς, filia Nestoris.

Ἰνυ, vel ὤνη, rejecta ultima recti Pri-
mitivorum: quæ si fuerint tertiæ Simp-
licium in os impurum, habebunt in ὤνη: ut
ὁ Ἀδράστος, Adrastus, ἡ Ἀδρασίνη, Adra-
sti filia: præcedente autem ι, in ὤνη ut ὁ
Ἰκάριος, Icarus, ἡ Ἰκαριώνη, Icarii filia:
& ὁ Ἡέτιων, Eetion, ἡ Ἡετιώνη, Eetionis filia.

De

Diminutiva ducuntur & a propriis, & ab appellativis: varias habent terminationes; usitatiores, quæ sequuntur.

Masculina in	ων: μωρός, stultus; μωρίων, stultulus.
	αξ: Ρόδιος, Rhodius; Ρόδιαξ, Rhodiolus.
	ᾱς: Ζηνόδωροι, Zenodorus; Ζηναῖς, Zenodorus.
	σκος: ἀνθρώπος, homo; ἀνθρωπίσκος, homunculus.
	λος; ναύτης, nauta: ναυτίλος, nautulus.
Fœminina in	ῦς: Διονύσιος, Bacchus; Διονῦς, Bacchulus.
	ων: Τῆψιπύλη, Hypsipyla, Τῆψων, Hypsipylula.
	ίς: κρήνη, fons; κρήνις, ίδος, fonticulus.
	νη: πόλις, urbs; πολίχνη, urbecula.
	σκη: ἡ παῖς, puella; παιδίσκη, puellula.
Neutra in	ιον: γνώμη, sententia; γνωμίδιον, sententiola.
	αων: γυνή, mulier; γυναικων, muliercula.
	ειον: ἀγγος, dolium; ἀγγεῖον, doliolum.

De possessivis.

Possessiva etiam ducuntur tum a propriis, tum ab appellativis.

Desinunt in	κος: Πλάτων, Plato; Πλατωνικός, Platonicus.
	ιος: Ἑκτωρ, Hector; Ἑκτορείος, Hectoreus.
	ινος: ἀνθρώπος, homo; ἀνθρώπινος, humanus.
	ιος: οὐρανός, cœlum; οὐράνιος, cœlestis.
	αίος: Ρώμη, Roma; Ρωμαῖος, Romanus.
	ειος: Ἀχιλλεύς, Achilles; Ἀχιλλεῖος, Achilleus.
	οῖος: πᾶς, omnis; παντοῖος, omnigena.
	ῶος: πατήρ, pater, πατρῶος, patrius.

His addunt aliqua in ὠδης, & εις exeuntia: quæ interdum materiam, interdum similitudinem, seu affectionem, interdum copiam significant: ut λίθος, lapis; λιθώδης, lapidosus; χάρις, gratia; χαρίεις, gratiosus; ἄμμος, arena; ἀμμοώδης, & ἀμμοῖος, arenosus.

Denominativa hic recenseri solent, quæ a nomine derivantur: ut ἀ φίλος, amicus, ὁ φίλων, Philo; ἡ φιλότης, philia, φιλοσύνη, amicitia: τὸ φίλον, amicum: quo quidem nomine appellari possunt reliquæ etiam species jam dictæ.

Verbalia sunt, quæ proficiuntur a Verbis. De his statim post Verba.

De Heteroclitis.

Heteroclitæ sunt, quæ a communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclitæ genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali neutrius: ὁ ῥετμός, remus; τὰ ῥετμὰ: ὁ ζυγός, jugum, τὰ ζυγὰ: ὁ τάρταρος, tartarus, τὰ τάρταρα: ὁ χέδρω, legumen, τὰ χέδρωα.

In singulari numero generis sunt masculini, in plurali masculini, & neutrius: ὁ δεσμός, vinculum, οἱ δεσμοί, & τὰ δεσμὰ: ὁ κύκλος, circulus, οἱ κύκλοι, & τὰ κύκλα: ὁ δίφρος, currus, οἱ δίφροι, & τὰ δίφρα. Sic ὁ λύχνος, lucerna: ὁ μοχλός, vectis: ὁ μηρός, femur: ὁ νῶπις, dorsum: ὁ πυρρός, fax: ὁ σαθμός, statio: ὁ παρσός, planta pedis: ὁ τράχηλος, collum: ὁ χαλινός, frænum.

In singulari numero generis sunt foeminini, in duali vero masculini: ἡ γυνή, mulier, τῶ γυναικί: ἡ πόλις, civitas, τῶ πόλει: ἡ χεὶρ, manus, τῶ χεῖρι: ἡ ὁδός, via, τῶ ὁδῷ, cum compositis. Attice foeminina omnia sic inflectuntur. ἡ τέχνη, ars, τῶ τέχνῃ: ἡ ἡμέρα, dies, τῶ ἡμέρῃ.

In singulari numero generis sunt foeminini, in plurali foeminini, & neutrius: ἡ κίλδιος, via, αἱ κίλδιοι, & τὰ κίλδια.

In singulari neutrius, in plurali & masculini, & neutrius, τὸ στάδιον stadium; οἱ στάδιοι, & τὰ στάδια.

Variatur genus etiam in eodem numero, atque adeo in eodem casu; sed vel propter significationem: ut ὁ ἵππος, equus; ἡ ἵππος, equa, ἢ equitatus: ὁ λίθος, lapis; ἡ λίθος, lapillus, seu lapis pretiosus: vel propter dialectum: ut communiter masculina, ὁ ἄσβολος, fuligo, βῶλος, gleba, θόλος, testudo templi, Attice foeminina sunt, ἡ ἄσβολος, ἡ βῶλος, ἡ θόλος. Sic ὁ κίων, communiter, sed Jonice, ἡ κίων, columna.

Heteroclitæ Numero.

Duali, & plurali carent nomina propria; itemque ut plurimum ὁ αἶρ, aer; ἡ ἅλς, mare; ἡ γῆ, terra; τὸ πῦρ ignis: τὸ ἔλαιον, oleum.

Sin-

Singulari, & Duali carent Festa; ut πᾶ Κρόνια, Saturnalia; πᾶ Διονύσια, Bacchanalia; πᾶ Ολύμπια, Olympia: nomina quædam urbium: ut Ἀθῆναι, Athenæ; Θῆβαι, Thebæ; Μῆγαρα, Megara: ita, ἀλφειαι, necessaria ad victum; ἐπιώμια, præmia; ὀνείρων, somnia, cum pluribus aliis.

Heteroclitia Casibus.

Deficientia casibus.

Nullos casus habent nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα: omnes numeri a quatuor usque ad centum, ut πέντε, quinque, ἕξ, sex: quæ apocopen patiuntur; ut δῶ pro δῶμα, domus; τρόφι, pro τρόφιμον, nutrimentum: aucta poetice per paragogen, ut ποῖς δακρυόφι, lacrymis, ποντόφιν, e ponto. Similiter βρέπας, statua, δέμας, corpus, σέβας, veneratio, ὄναρ, somnium, ὄφελος, utilitas, σέλας, lumen, νῶκαρ, torpor, δῶς, donum, χρεὼν, fatum, cum aliis. Item pleraque nomina peregrina, ut Δαβὶδ, David, Δανιήλ, Daniel.

Unius tantum casus est ὦ πᾶν, o amice, & o amici. Duorum casuum ἄμφω, ambo, ambæ, ἀμφοῖν: οἱ ἰθόεις, φθοῖς, placentæ, τῶς φθοίας, φθοῖς, placentas; αἶσα pro αἶψα, quædam; nom. & accus. plural.

Trium casuum, ἀλλήλων, ἀλλήλων, ἀλλήλων: ἀλλήλοις, ἀλλήλους, ἀλλήλοις: ἀλλήλους, ἀλλήλους, ἀλλήλους, mutuo, invicem: τῷ ἄρνός, agni, τὸν ἄρνα, οἱ ἄρνες. His adde sanctum nomen Ἰησοῦς, Jesus, Ἰησοῦ, Ἰησοῦ, Ἰησοῦν, Ἰησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in ὤς, ut ὁ Διονῶς, Bacchulus, τῷ ὤ, τῷ ὤ, τὸν ὠῶ. Vocativo carent Interrogativa.

Redundantia Casibus.

ὁ Ζῶς, Jupiter: ὁ Ζῶ, Ζάν, Δῶ, Δάν, Ζῆς, Ζᾶς, Δᾶς, Βδῆς, Δῖς, Gen. τῷ Ζῶός, Διός, Dat. τῷ Ζῶι. Διῖ, Acc. τὸν Ζῶα, Δία, Voc. ὦ Ζῶ. Communis inflexio: ὁ Ζῶς, Gen. τῷ Διός, Dat. τῷ Διῖ, Acc. τὸν Δία, Voc. ὦ Ζῶ.

Plurima redundant, quia simul redundant vel terminatione, ut ἡ ἀκᾶς, & ἀκᾶν, radius: vel genere, ut ὁ δῶπρος, & τὸ δῶπρον cœna: vel declinatione,

ut

ut ὁ υἱός, τῷ υἱῷ, & ὁ υἱός, τῷ υἱέως, seu ὁ υἱός, τῷ υἱῷ, υἱῷ, filius.

Sic τὸ κάρα, τῷ κάρατος, ὅ τὸ κάρλιον, τῷ καρλίω; ὅ κάρ indeclinabile, ὅ τὸ κράς, τῷ κρατός, & τὸ κράας, τῷ κράατος, caput: ὁ μάκαρ, sine μάκαρις, τῷ μάκαρος, ὅ μακάριοι, τῷ μακαρίν, beatus: ὁ δένδρος, ὅ τὸ δένδρον, ανθός: ὁ μάρτυς, ὅ μάρτυρ, τῷ μάρτυρῷ, ὅ ὁ μάρτυρος, τῷ μαρτύρου, testis: ὁ ἔλεος, ὅ τὸ ἔλιος, misericordia: ὁ σκόπος, ὅ τὸ σκόπις, tenebræ.

Eadem ratione: ὁ Δάρης, τῷ Δάρη, Δάρειος, Δάρητος, Dares: τὸ δόρυ, τῷ δόρυος, per metathesin δυρός: ὅ τὸ δόρας, τῷ δόρατος, ὅ τὸ δόρος, τῷ δόροσι, δόρυς, ὅ τὸ δύρας, αποι, hasta: ὁ λάας, lapis, τῷ λάατος, ὅ πεν crafm λαός, ὅ ὁ λάος, τῷ λάω, ὅ ὁ λάας, τῷ λάα, τῷ λάω, τὸν λάω (Homerus tamen Iliad. η. λάω cum circumflexo, quia ultimam ibi corripit licentia poetica) ὅ τὸ λάως, τῷ λάωσις, ὅ ὁ λάϊς, τῷ λάϊός, ὅ ὁ λάς, τῷ λαός, lapis: ὁ Μίνως, τῷ Μίνωσις, ὅ Μίνω, Minos: ὁ γέλως, τῷ γέλωσις, ὅ γέλω, risus. Hujusmodi sunt ὁ θαλῆς, ὅ, vel θαλής, ὅσις, Thales: ὁ λάχης, χυ, vel λάχησις, ὅσις, Laches: ὁ Μωσῆς, τῷ Μωσῆ, vel ὁ Μωϋσῆς, τῷ Μωϋσῆ, vel ὁ Μωσῆς, τῷ Μωσῆσις, vel ὁ Μωϋσῆς, τῷ Μωϋσῆσις, Moyses: ὁ Οἰδίπυς, τῷ Οἰδίποδος, vel ὁ Οἰδιπόδης, τῷ Οἰδιπόδω, OEdipus.

Heteroclita Declinatione.

Quædam neutra in αρ genitivum habent in ασι, ab inusitatis nominibus in ας: ut τὸ ἥπαρ, τῷ ἥπατος, hepar, ab ἥπας: sic ἡμάρ, dies; ἔδαρ, esca; φρέαρ, puteus; εἶαρ, adeps; δέλεαρ, illecebra, ὄνηαρ, utilitas, ἔδαρ, mamma, κτέαρ, possessio. His addi possunt τὸ ὕδωρ, τῷ ὕδατος, aqua, τὸ ὄρ, τῷ ὠτός, auris, τὸ σκῶρ, τῷ σκωτός, oletum, τὸ ὄναρ, τῷ ὀνείρατος, somnium & alia.

Quandoque nomina ejusdem rei sumunt casus a diversis: ut ἡ γυνή, inusitatum, pro quo ἡ γυνή, mulier, ὅσις γυναικός, τῇ γυναικί, τὴν γυναικα, ὃ γυνή, sine ξ: interdum ὁ ἀνα, ab ἀναξ, rex: tria ἀναξ, ῥύξ, γάλαξ, genitivum faciunt in κτος, pleonasmō literæ τ, unde ἀνακτος, ρυκτός, γάλακτος, pro ἀνακός, ρυκός, γάλακ-

γάλακος, a nominativis ὁ ἀνάξ, rex, ἡ νύξ, nox, τὸ γάλαξ, pro quo γάλα, lac.

Heteroclita Syncope.

Quinque nomina in *nr* patiuntur syncopen: ἀνὴρ, vir, τῷ ἀνέρος, & ἀνδρός, ita deinceps, post syncopen, interposito δ, ὃ ἀνερ. Quatuor non habent syncopen, nisi in genitivo, & dativo sing. σέρος, τρός, πέρι, τεῖ: ὁ πατήρ, pater: ἡ γαστήρ, venter, ἡ μήτηρ, mater, ἡ θυγάτηρ, filia: Hæc omnia formant dativum pluralem in ασι: quidam tamen volunt γαστήρσι, non γαστράσι.

Patiuntur syncopen ὁ, κὶ ἡ κύων, canis, κυῖος, κυῖ, κυῖα, pro κύωνος, κύωνι, κύωνα: sic ὁ κὶ ἡ, ἀγνῶ, agnus, ἀγνός, ἀγνῶ, ἀγνα, pro ἀγνός, &c.

Heteroclita Contractione.

Multa nomina contractionem patiuntur, nec tamen ad ullam declinationem contractorum commode referri possunt. Ea autem vel sunt ὀλοπαδῆ, idest quæ contrahuntur in omnibus casibus; vel ὀλιγοπαδῆ, quæ in paucioribus.

Ο'λοπαδῆ

Nomina in οος

^{3. Simplicium.} Sing. Nom. ὁ νόος, νῆς, mens, Gen. τοῦ νόου, νῆ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νῶν, Voc. ὦ νόε, νῆ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τῶ νόῳ, νῶ, accentu acuto, Gen. & Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plural. Nom. οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τὰς νόους, νῆς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sic ὁ ῥόος, ῥῆς, fluxus: ὁ πλόος, πλῆς, navigatio: Ὁ' adjectiva ἀπλόος, ἀπλῆς, simplex: διπλόος, διπλῆς, duplex: τεμπλόος, τεμπλῆς, triplex: quorum fæminina, Ὁ' neutra ubique contrahuntur.

^{2. Simplicium.} Sing. Nom. ἡ ἀπλόη, ἀπλῆ, Gen. τῆς ἀπλόης, ἀπλῆς, Dat. τῇ ἀπλόῃ, ἀπλῇ, Acc. τὴν ἀπλόην, ἀπλῶ, Voc. ὦ ἀπλόη, ἀπλῆ.

Dual. Nom. Acc. Voc. αἱ ἀπλόαι, ἀπλά, Gen. & Dat. ταῦν ἀπλόαιν, ἀπλαῖν.

Plur.

Plur. Nom. αἱ ἀπλόαι, ἀπλαι, Gen. τῶν ἀπλόων, ἀπλῶν, Dat. ταῖς ἀπλόαις, ἀπλαῖς, Acc. τὰς ἀπλόας, ἀπλάς, Voc. ὦ ἀπλόαι, ἀπλαῖ.

3. Simpli-
cium.

Sing. Nom. τὸ ἀπλόον, ἀπλῆν. Genit. τοῦ ἀπλόου, ἀπλῦ, Dat. τῷ ἀπλόῳ, ἀπλῷ, Acc. τὸ ἀπλόον, ἀπλῆν, Voc. ὦ ἀπλόον, ἀπλῆν.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ ἀπλόω, ἀπλῶ, Genit. & Dat. τοῖν ἀπλόοιν, ἀπλῶιν.

Plural. Nom. τὰ ἀπλόα, ἀπλά, Gen. τῶν ἀπλόων, ἀπλῶν, Dat. τοῖς ἀπλόοις, ἀπλοῖς, Acc. τὰ ἀπλόα, ἀπλά, Voc. ὦ ἀπλόα, ἀπλά.

Nomina in εΘ.

Sing. Nom. ὁ χρύσεΘ, χρυσῆς, aureus, pro χρύσεος: irregulariter enim accentus locum suum non servat, Gen. τοῦ χρυσεῦ, χρυσῦ, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸν χρύσειον, χρυσῶν, Voc. ὦ χρύσειε, χρυσῶ, &c.

Sing. Nom. ἡ χρυσή, χρυσῇ, aurea, Gen. τῆς χρυσῆς, χρυσῆς, Dat. τῇ χρυσῇ, χρυσῇ, Acc. τὴν χρυσήν, χρυσῶν, Voc. ὦ χρυσή, χρυσῇ, &c.

Sing. Nom. τὸ χρύσειον, χρυσῆν, aureum, Gen. τοῦ χρυσεῦ, χρυσῦ, Dat. τῷ χρυσέῳ, χρυσῷ, Acc. τὸ χρύσειον, χρυσῶν, Voc. ὦ χρύσειον, χρυσῶν, &c.

Similiter ὁ ἀργυρεΘ ἀργυρῆς, ἡ ἀργυρέα ἀργυρᾶ, τὸ ἀργυρεὸν ἀργυρῶν, argenteus: ὁ χάλκεΘ χαλκῆς, ἡ χαλκή χαλκῇ, τὸ χάλκεον χαλκῶν, aeneus: τὸ ὀσέον ὀσῶν, τὸ ὀσέεθ ὀσῦ, os ossis.

Terminationes plures habet quinta declinatio per crasin factas.

οῖς (ὁ σιμόεις σιμῆς, Simois, τῷ σιμόεντος σιμῶντΘ: ὁ

ῆς (πλακόεις πλακῆς, placenta, τῷ πλακόεντος πλακῶντος.

ῆς (ὁ τιμήεις τιμῆς, honoratus, τῷ τιμήεντος τιμῶν-

ῆς (τος.

αῖς (ὁ ἀλλάεις ἀλλᾶς, botellus, τῷ ἀλλάεντος ὀλλᾶντος.

αῖς (

αῖς (ὁ, ῆς ἢ παῖς, παῖς, puer, vel puella, τῷ, ῆς τῆς

αῖς (παιῖδος, παιδός.

αῖς (ἡ δαῖς δᾶς, fax, τῆς δαῖδος δαδός.

αῖς (

ἐαρ (τὸ κῆαρ , κῆρ , cor , τῷ κῆαρ , κῆρος : τὸ εἶαρ ,
 ἦρ (εἶρ , adeps , τῷ εἶαρ , εἶρος .
 εἰν (ὁ κενεὼν , κενὼν , venter , τῷ κενεῶνος , κενῶνος .
 ὦν (
 ἄας (τὸ κράας , κράς , caput , τῷ κράατος , κράτος .
 ἄς (

Ad Heteroclitia ὀλοπαδῇ revocantur aliqua nomina etiam primæ declinationis: ut Ἑρμῆος ἦς , τῷ Ἑρμῆι ῆ , Mercurius : ὁ Ἀπειθείης ἦς , τῷ Ἀπειθεῖ ῆ , Apelles : aliqua etiam secundæ ; ut ἡ μνάα ᾧ , πῶς μνάας ᾧς , mīna : ἡ γαλίη ἦ , πῶς γαλίης ἦς , mustela . Itaque omnes declinationes simplicium , præter quartam , admittunt contractionem in casibus omnibus .

Ὀλιγοπαδῇ.

Substantiva in *us uis* , & *us uos* contrahuntur in Nominativo , Accusativo , & Vocativo plural. ut ὁ βότρυς , τῷ βότρυι , racemus , οἱ βότρυες βότρεις , τὰς βότρυας βότρεις , ὃ βότρυες βότρεις : ὁ ἰχθύς , τῷ ἰχθύϊ , piscis , οἱ ἰχθύες ἰχθύς , τὰς ἰχθύας ἰχθύς , ὃ ἰχθύες ἰχθύς .

Adjectiva in *us uos* crasin patiuntur in Dativo singulari , Nominativo , Accusativo , & Vocativo plurali more primæ declinationis contractorum : ut ὁ ἡδύς , τῷ ἡδέϊ , suavis , τῷ ἡδέϊ ἡδέϊ , οἱ , καὶ αἱ ἡδέες ἡδέες , τὰς , καὶ αἶς ἡδέας ἡδέας , ὃ ἡδέες ἡδέας .

Imparsyllaba in *us* similiter contrahuntur in tribus illis casibus plural. ut ὁ βῦς , τῷ βοῖ , bos , οἱ βόες βῦς , τὰς βοάς βῦς , Dorice βῶς , ὃ βόες βῦς .

Item ναῦς , navis , αἱ , καὶ αἶς , καὶ ὃ ναῦς . Sic γραιῦς , anus , vetula .

Comparativa in *ων* contrahuntur in Accusativo singulari communis generis , elisa litera *ν* , ac deinde facta crasi ex *ο* , & sequenti vocali : ut ὁ , καὶ ἡ μείζων , major : πὺν μείζονα , μείζονα , μείζω : cum in tribus casibus pluralibus , Nom. Acc. Voc. omnis generis : οἱ , καὶ αἱ μείζονες , μείζονες , μείζονες , καὶ αἶς μείζονα , μείζονα , μείζω : τὰς , καὶ αἶς μείζονας , μείζονας , μείζονες , καὶ αἶς μείζονα , μείζονα , μείζω : ὃ μείζονες , μείζονες , μείζονες , καὶ ὃ μείζονα , μείζονα , μείζω .

Casibus aliquibus contrahuntur etiam hæc : ἡ ἑρς , lis ,
 αἱ

αἱ ἑρμῆες, πᾶς ἑρμῆας, ἑρμῆς: ἡ κάλλιπς, καλλιπας, αἱ κάλλιπιδες, πᾶς κάλλιπιδας, κάλλιπς: ὁ, ἡ ὄρνις, αὐτῆς, οἱ, ἡ αἱ ὄρνιθες, τῆς, ἡ πᾶς ὄρνιθας, ὄρνις: ἡ κλεῖς, κλειῖς, πᾶς κλειδός, τῇ κλειδί, πῶν κλειδα, ἡ κλειῖν, ὅ in plur. αἱ κλειῖδες, πᾶς κλειῖδας, κλειῖς: τὸ ἄστυ, κλειῖς, τῷ ἄστει, τῷ ἄστει, ἄστυ: τὸ πῶν, γρηκ, τῷ πῶτος, τῷ πῶτει, πῶν: ὁ σῶος, saluus, σῶος Attice, πῶν σῶον σῶν, τῶς σῶος σῶς, πᾶς σῶα σᾶ.

Contractio quedam Heteroclitæ

In Prima Contractorum.

Nomina propria *us*, composita a κλειῖς, contrahuntur in Nominativo singulari, & dupliciter in reliquis casibus: ut vides in hoc exemplo.

Sing. Nom. ὁ Ἡρακλέης, Ἡρακλῆς, Hercules, Gen. τῷ Ἡρακλέος Ἡρακλέως, Ἡρακλέος Ἡρακλῆς, Dat. τῷ Ἡρακλεῖ Ἡρακλεί, Ἡρακλεῖ Ἡρακλεῖ, Acc. τὸν Ἡρακλέα Ἡρακλέην, Ἡρακλέα Ἡρακλεῖ, & Ἡρακλεῖ Ἡρακλεῖ Att. Voc. ὦ Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς, Ἡρακλεῖς, & Ἡρακλεῖς Att.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὸ Ἡρακλέος Ἡρακλεῖ, Ἡρακλεῖ Ἡρακλεῖ, Gen. & Dat. τοῖν Ἡρακλεῖοιν Ἡρακλεῖοιν, Ἡρακλεῖοιν.

Plural. Nom. Ἡρακλέες Ἡρακλεῖς, Ἡρακλεῖς Ἡρακλεῖς, Gen. τῶν Ἡρακλεῖων Ἡρακλεῖων, Ἡρακλεῖων, Dat. τοῖς Ἡρακλεῖσι Ἡρακλεῖσι, Acc. τῶς Ἡρακλεῖας Ἡρακλεῖας, Ἡρακλεῖας Ἡρακλεῖς, Voc. ὦ Ἡρακλεῖς Ἡρακλεῖς, Ἡρακλεῖς Ἡρακλεῖς.

Eodem modo declinantur Θεμιστοκλῆς, Themistocles: Σοφοκλῆς, Sophocles, Περικλῆς, Pericles; Ἰφικλῆς, Iphicles: ὅ in alia plurima.

DE PRONOMINE.

Pronomen vel est Primitivum, vel Possessivum, vel Demonstrativum, vel Relativum, vel Infinitum.

Primitivum.

Primæ Personæ.

Sing. Nom. ἐγώ, ego, Gen. ἐμῷ, Dat. ἐμοί, Acc. ἐμέ. & per aphærensin μῷ, μοι, μέ.

Dual. Nom. Acc. νῶϊ νῶ, & νῶ, Gen. Dat. νῶϊν νῶν,

Plur. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Se-

Secundæ Personæ.

Sing. Nom. σὺ, tu, Gen. σὺ, Dat. σοί, Acc. σέ.

Dual. Nom. Acc. σφῶϊ σφῶ, Gen. Dat. σφῶϊν σφῶν.

Plural. Nom. ὑμεῖς, Gen. ὑμῶν, Dat. ὑμῖν, Acc. ὑμᾶς.

Tertiæ Personæ.

Sing. Nom. caret, Gen. ἑ, sui, Dat. οἱ, Acc. ἑ.

Dual. Nom. Acc. σφῶϊ σφῶ, Gen. Dat. σφῶϊν σφῶν.

Plural. Nom. σφεῖς, Gen. σφῶν, Dat. σφῖσι, Acc. σφεᾶς.

*Omnes casus hujus pronominis adhiberi solent a graecis loco casuum pronominis αὐτὸς, ipse.**Possessivum est octuplex.*

ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν, meus, mea, meum.

σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum.

ὁς, ἡ, ὃν, suus, sua, suum.

ἡμεῖς, ἡμεῖς, ἡμεῖς, noster, a, um duorum.

σφῶϊς, σφῶϊς, σφῶϊς, vester, a, um duorum.

Non est duale possessivum Tertii Primitivi.

ἡμεῖς, ἡμεῖς, ἡμεῖς, noster, a, um.

ὑμεῖς, ὑμεῖς, ὑμεῖς, vester, a, um.

σφεῖς, σφεῖς, σφεῖς, suus, a, um.

*Horum masculina, & neutra sunt tertiæ simplicium; fœminina autem secundæ.**Derivantur Possessiva ἐμὸς, σὸς, ὁς a tribus genitivis primitivorum, ἐμῷ, σὺ, ἑ: ἡμεῖς, & σφῶϊς a genitivis dualibus poeticis ἡμῶν, σφῶϊν: reliqua tria ὑμεῖς, ὑμεῖς, σφεῖς, a genitivis pluralibus, ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν.**Demonstrativum est duplex.*

Sing. Nom. ὁ, αὐτὸς, ἡ, αὐτή, τό, hic, hæc, hoc, Gen. τούτου, ταύτης, τούτου, Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ, Acc. τούτον, ταύτην, τούτον, Voc. ὦ ὁ, ὦ ἡ, ὦ τό, heus tu.

Dual. Nom. Acc. τούτω, ταύτω, τούτω, Gen. & Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις, Voc. ὦ τούτω, ὦ ταύτω, ὦ τούτω, heus vos duo.

Plural. Nom. οἱ, αὐτοί, αὗται, Gen. τούτων, Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις, Acc. τούτους, ταύτας, ταύτας, Voc. ὦ οἱ, ὦ αὐτοί, ὦ αὗται: heus vos.

Sing. Nom. ἐκεῖνος, ἐκεῖνη, ἐκεῖνο: ille, illa, illud, Gen.

Gen. ἐκεῖνε, ἐκεῖνης, ἐκεῖνα, Dat. ἐκεῖνῳ, ἐκεῖνῃ, ἐκεῖνον,
Acc. ἐκεῖνον, ἐκεῖνῳ, ἐκεῖνο.

Dual. Nom. Accus. ἐκεῖνω, ἐκεῖνα, ἐκεῖνω, Gen. &
Dat. ἐκεῖνοιν, ἐκεῖναν, ἐκεῖνοιν.

Plur. Nom. ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι, ἐκεῖνα, Gen. ἐκεῖνων, Dat.
ἐκεῖνοις, ἐκεῖναις, ἐκεῖνοις, Acc. ἐκεῖνους, ἐκεῖνας, ἐκεῖνα.

Attici emphaseus causa, ut res quasi præsens indicetur, addunt Demonstrativis jota acutum, ut ἐποτὶ, πεπὶ, πεπὶ, πεπὶ: ἐκινροτὶ, ἐκεῖναι, &c. In neutro autem singulari πεπὶ, & sæpius πεπὶ: in plurali vero pro πεπὶ dicunt πεπὶ.

Relativum est unum.

Sing. Nom. αὐτός, αὐτή, αὐτό, ipse, a, um, Gen. αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτοῦ, Dat. αὐτῷ, αὐτῇ, αὐτῷ, Acc. αὐτόν, αὐτήν, αὐτό, &c.

Composita tria sunt carentia Nominativo: ἐμωτῷ, meiipsum, σεωτῷ, tuiipsum, ἑωτῷ, suiipsum.

Sing. Gen. ἐμωτῷ, ἐμωτῆς, ἐμωτῷ, Dat. ἐμωτῷ, ἐμωτῇ, ἐμωτῷ, Accus. ἐμωτόν, ἐμωτῶν, ἐμωτό.

Sing. Gen. σεωτῷ, σεωτῆς, σεωτῷ, Dat. σεωτῷ, σεωτῇ, σεωτῷ, Acc. σεωτόν, σεωτῶν, σεωτό: & per crasin σεωτῷ, σεωτῷ, σεωτόν, &c.

Sing. Gen. ἑωτῷ, ἑωτῆς, ἑωτῷ, Dat. ἑωτῷ, ἑωτῇ, ἑωτῷ, Acc. ἑωτόν, ἑωτῶν, ἑωτό. Hoc habet pluralem numerum, quo carent duo præcedentia, declinaturque pluraliter & conjunctim, & divisim, ἑωτῶν, & σφῶν αὐτῶν: ἑωτοῖς, & σφίσιν αὐτοῖς: ἑωτῆς, & σφῆς αὐτῆς.

Imo plurale ipsius in omnes quoque personas quadrat: ἐμωτῶν, nostrum, vestrum, suiipsum: ἑωτῆς, nos, vos, seipsum. Sic & interdum singulariter ἑωτῷ, tuiipsum, ἑωτόν, teipsum. Quum reperiuntur aspirata αὐτῷ, αὐτῷ, αὐτόν, & similia, crasis est pro ἑωτῷ, ἑωτῷ, ἑωτόν.

Infinitum.

ὁ, ἡ, τὸ δῆνα, quidam, quædam, quoddam: quo utuntur Græci, cum certum hominem significare volunt, neque tamen nominant: Itali, un certo tale. Declinatur autem sic:

ὁ δῶνα τῷ δῶνα τῶν δῶνα
 ἡ δῶνα τῆς δῶνα τῶν δῶνα
 τὸ δῶνα τοῦ δῶνα τῶν δῶνα

*Declinatur etiam ὁ δῶνα, τῷ δῶνατῳ, τῶν δῶνατῶν.
 Et, ὁ δῶνα, τῷ δῶνα: ὁ δῶνα, τῷ δῶνατῳ, τῶν δῶνατῶν,
 τῶν δῶνα, apud Poetas.*

DE VERBO.

Affectiones propriae Verbi.

Conjugationes
 tredecim

{ sex Barytonorum in ω,
 { tres Circumflexorum in ῶ.
 { quatuor Verborum in μι.

Voces, sive For-
 mæ inflectendi.

{ Activa in ω, ῶ, μι.
 { Passiva { in μαι.
 { Media {

Modi quinque

{ Indicativus.
 { Imperativus.
 { Optativus.
 { Subjunctivus.
 { Infinitivus.

Tempora novem

{ Præsens.
 { Præteritum imperfectum
 { Præteritum perfectum.
 { Præteritum plusquam perfectum.
 { Aoristus primus { indefinita
 { Aoristus secundus { Præterita.
 { Futurum primum.
 { Futurum secundum.
 { Paulo post futurum, in Passivo.

Numeri tres

{ Singularis.
 { Dualis.
 { Pluralis.

Personæ tres

{ Prima.
 { Secunda.
 { Tertia.

Affectiones aliæ.

Qualitas, qua
 Verbum est

{ Personale, ut γράφω, scribo.

{ Impersonale; ut δεῖ, oportet.

Institutio Græcæ

Genera quinque	{	Activum ; ut πέμπω , mitto.
		Passivum ; ut πέμπομαι , mittor.
		Neutrum ; ut ὑγιαίνω ; valeo.
		Commune, sive Medium, ut βιάζομαι, cogo, & cogor.
		Deponens, sive Submedium : ut μάχομαι, pugno.
Species duæ	{	Primitiva ; ut γαμῶ , uxorem duco.
		Derivativa ; ut γαμησῶ , nuptias cupio.
		Simplex ; ut ἄγω , duco.
Figura tres	{	Composita ; ut περιάγω , circumduco.
		Decomposita ; ut συμπεριάγω , una circumduco.

De Conjugationibus Barytonorum.

Vocantur Barytona , quia habent Gravem Tonum in ultima , qui non appingitur , sed intelligitur , & Acutum in penultima ; ut τύπτω , verbero.

Barytonorum Conjugationes dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ Figurativæ, sive Indices nominantur. Est autem litera Characteristica, quæ proxime præcedit terminationem ω , α , aut ομαι.

Characteristica præcipue consideratur in Præsenti , Futuro primo , Præterito perfecto Vocis Activæ ; a quibus pendent cetera Tempora.

Characteristica Conjugationis.

	Primæ.	
Præsentis.	Futuri.	Præteriti.
π)		
β)	(↓)	(φ)
φ)		
πτ)		
	Secundæ.	
κ)	(ξ)	(χ)
γ)		
χ)		
κτ)		

Ter-

τ)		
δ)	(σ)	(κ
θ)		

Quartæ.

ζ)	(ξ)	(χ
σ)		
vel		
ζ)	(σ)	(κ.
σ)		

Quintæ.

λ)	(λ)	
μ)	(μ)	(κ.
ν)	(ν)	
ρ)	(ρ)	
μν)		

Sextæ.

ω purum (ιθρ)	(σ)	(κ.
---------------	-------	------

In terminationibus πω, κω, μω, prior consonans censetur Characteristica, nempe π, κ, μ.

Tabula Latior Primæ.

Sunt Verba in πω, βω, φω, πω: quorum Futurum in ↓ω: Præteritum in φα.

Præsens	Futur.	Præter.
π (πέρπω)	(πέρ↓ω)	(πέτερφα, delecto.
β (λείβω)	↓ω (λεί↓ω)	φα (λείηφα, ibo.
φ (γράφω)	(γρά↓ω)	(γέγραφα, scribo.
πτ (τύπτω)	(τύ↓ω)	(πέτυφα, verbero.

Secundæ.

In κω, γω, ζω, κω.	Futur. in ξω.	Præter. in χα.
κ (πλέκω)	(πλέξω)	(πέπλεχα, plico.
γ (λέγω)	ξω (λέξω)	χα (λείηχα, dico.
χ (βρέχω)	(βρέξω)	(βέβρεχα, rigo.
κτ (σίκτω)	(σίξω)	(σέπηχα, patio.

Tertiæ.

In πω, δω, θω.	Futur. in σω.	Præter. in κα.
τ (ἀνύπω)	(ἀνύσω)	(ἥνυκα, perficio.
δ (ᾄδω)	σω (ᾄσω)	κα (ἤκα, cano.
θ (πλήθω)	(πλήσω)	(πέπληκα, impleo.

Quarta.

In ζω, ωω, vel Attice ττω: Fut. in ξω. Præt. in χα, ut in Secunda Conjugatione: aut σω, & κα, ut in Tertia.

ζ (παίζω) ξω (παίζω) χα (πέπαιχα, ludo.

ωσ (ὀρύσσω) ξω (ὀρύξω) χα (ὄρυχα, fodio.

vel

ωσ (φράζω) σω (φράσσω) χα (πέφρακα, dico.

ζ (πλάσσω) σω (πλάσσω) χα (πέπλακα, fingo.

Verba in ζω fere sequuntur Tertiam, non pauca Secundam, illa præsertim, quæ lamentationem, aut motum animi significant: ut οἰμῶζω, ploro; στενάζω, ingemisco; κράζω, clamo. Fut. ξω. Præter. χα. Quædam etiam sequuntur & Secundam, & Tertiam; ut παίζω, ludo; ἀρπάζω, rapio; σαλπίζω, buccina cano. Futur. ξω, & σω. Præter. χά, & κα.

Verba in ωω sequuntur Secundam; aliqua Tertiam; ut πρᾶσσω, vendo: πᾶσσω, pinso; πᾶσσω, spargo. Futur. σω. Præt. κα. Nonnulla utramque: ut εἰρίσσω, remigo: ἀφίρσσω, haurio. Fut. σω, & ξω. Præt. κα, & χα.

Sunt etiam, quorum unum est Fut. in ξω, & Præt. in χα; at duplex Præsens. Hujusmodi sunt σφάζω, vel σφάσσω, jugulo: φωνίζω, & φωνίσσω, rubeo: μάζω, & μάσσω, pinso. Sed φείσσω, sive φείττω, horreo. Fut. ξω, Præt. χα.

Quinta.

In λω, μω, νω, ρω, μνω: Futur. λῶ, μῶ, νῶ, ρῶ circumflexum: Præt. κα.

λ	$\left\{ \begin{array}{l} \lambda\acute{\alpha}\lambda\omega \\ \mu\acute{\epsilon}\mu\omega \\ \nu\acute{\alpha}\nu\omega \\ \rho\acute{\alpha}\rho\omega \\ \mu\nu\acute{\alpha}\mu\omega \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \omega \\ \acute{\omega} \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \alpha\lambda\acute{\omega} \\ \mu\acute{\epsilon}\mu\omega \\ \phi\alpha\nu\omega \\ \sigma\pi\epsilon\rho\omega \\ \sigma\epsilon\mu\omega \end{array} \right\}$	$\left\{ \begin{array}{l} \kappa\alpha \end{array} \right\}$	ἑλᾶλκα, digitis pulso.
μ					νενέμηκα, tribuo.
ν					πέφαγκα, ostendo.
ρ					ἑσπαρκα, sero.
μν					σεσέμηκα, scindo.

Liquidæ λ, μ, ν, ρ, dicuntur immutabiles, quod in Futuro non mutantur, sed permaneant; ut in præsentibus; tantum abjecta altera, si sint duæ, ut λᾶλῶ, λαλῶ, quod penultima hujus Futuri sit brevis; ut infra dicetur.

Sex-

Sexta.

In ω purum, hoc est, præcedente vocali, aut diphthongo : Futur. $\sigma\omega$: Præt. $\kappa\alpha$. Nam quæ in Futuro habent simplex σ , habent κ in Præterito.

α	γελᾶω	γελᾶσω	γέγαλκα, rideo.
ϵ	τελείω	τελέσω	τετέλεκα, finio.
ι	τίω	τίσω	τέπηκα, honoro.
\omicron	ὁμῶω	ὁμῶσω	ὠμωκα, juro.
υ	δύω	δύσω	δέδυκα, ingredior.
ω	ῥῶω	ῥῶσω	ῥῥωκα, roboro.
$\alpha\iota$	παίω	παίσω	πέπαυκα, ferio.
$\alpha\upsilon$	ταύω	ταύσω	τέταυκα, tango.
η	σείω	σείσω	σέσεκα, quatio.
δ	ἵππῶω	ἵππῶσω	ἵππωκα, equito.
$\omicron\iota$	οἶω	οἶσω	ῥηκα, fero.
$\omicron\upsilon$	κρέω	κρέσω	κέκρηκα, pulso.
$\upsilon\iota$	ὀπύω	ὀπύισω	ὤπυκα, uxorem habeo.

Pauca ante Inflexionem Verbi notanda.

Prima dualis deest, cum prima pluralis exit in $\mu\epsilon\nu$. Secunda, & tertia dualis sunt similes, cum tertia pluralis exit in σ , quod fit in Activis; aut in $\tau\alpha\iota$, quod fit in Passivis.

Modus Imperativus, & Subjunctivus carent Futuris: sed pro his usurpantur Aoristi.

Præsens, & Imperfectum; Præt. perf. & plusq. perf. in Modo Indicativo inflectuntur divisim: in aliis vero Modis conjunctim.

Verbum Barytonum vocis Activæ ex prima Conjugatione inflexum secundum cognata
Tempora.

Modus Indicativus, a quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus Præsens.

- S. (τύππω, τύππεις, τίππη.
D. (τύπτετον, τύπτετον.
P. (τύππομεν, τύππετε, τύππησι.

Verbero.

D 3

Unde

Institutio Græcæ
Unde Imperfectum.

S. (ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπτε. *Verberabam.*

D. (ἐτύπτεον, ἐτύπτεον.

P. (ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Aoristus secundus.

S. (ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. *Verberavi.*

D. (ἐτύπτεον, ἐτύπτεον.

P. (ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum secundum.

S. (τυπῶ, τυπῆς, τυπῇ. *Verberabo.*

D. (τυπῆτον, τυπῆτον.

P. (τυπῶμεν, τυπᾶτε, τυπῶσι.

Futurum primum.

S. (τύψω, τύψας, τύψι. *Verberabo.*

D. (τύψεον, τύψεον.

P. (τύψομεν, τύψετε, τύψοσι.

Unde Aoristus primus.

S. (ἔτυψα, ἔτυπας, ἔτυψε. *Verberavi.*

D. (ἐτύψατον, ἐτύψατον.

P. (ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Perfectum.

S. (πέτυφα, πέτυφας, πέτυφε. *Verberavi.*

D. (πέτύφατον, πέτύφατον.

P. (πέτύψαμεν, πέτύψατε, πέτύψασι.

Unde plusquam perfectum.

S. (ἐπετύφην, ἐπετύφης, ἐπετύφη. *Verberaveram.*

D. (ἐπετύφητον, ἐπετύφέτην.

P. (ἐπετύφημεν, ἐπετύφητε, ἐπετύφησαν.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. (τύπε, τυπέτω. *Verbera.*

D. (τύπετον, τυπέτων.

P. (τύπετε, τυπέτωσαν.

Aoristus secundus.

S. (τύπε, τυπέτω. *Verberato tu.*

D. (τύπετον, τυπέτων.

P. (τύπετε, τυπέτωσαν.

Aoristus primus.

S. (τύπον, τυφέτω. *Verberato tu.*

D. (τύ

D. (τύψαν, τυψάν.

P. (τύψατε, τυψάσαν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. (πέτυφε, πετυφέτω,

Verberaveris.

D. (πετύφετον, πετυφέπων.

P. (πετύφεσθε, πετυφέψαν.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴδε, utinam.

S. (τύπτωμι, τύπτοις, τύπτοι.

Verberarem.

D. (τύπτοιον, τυπτοίην.

P. (τύπτομεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Aoristus secundus.

S. (τύπτωμι, τύπτοις, τύπτοι.

Verberaverim.

D. (τύπτοιον, τυπτοίην.

P. (τύπτομεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Futurum secundum.

S. (τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ.

Verberem.

D. (τυποῖον, τυποίην.

P. (τυποῖμεν, τυποίτε, τυποίεν.

Futurum primum.

S. (τύψωμι, τύψωις, τύψωι.

Verberem.

D. (τύψωιον, τυψώην.

P. (τύψωμεν, τύψωιτε, τύψωιεν.

Aoristus primus.

S. (τύψαμι, τύψαις, τύψαι.

Verberaverim.

D. (τύψαον, τυψάων.

P. (τύψαμεν, τύψασι, τύψαεν.

Aoristus Æolicus, Atticis usitatissimus.

S. (τύψα, τύψαις, τύψαι.

Verberaverim.

D. (τυψάων, τυψάων.

P. (τυψάμεν, τυψάατε, τύψααν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. (πετύφομαι, πετύφοις, πετύφοι.

Verberavissē.

D. (πετύφοιον, πετυφοίην.

P. (πετύφομεν, πετύφοιτε, πετύφοιεν.

Modus Subjunctivus.
Præfens, & Imperfectum.

ἰάν, κηται.

S. (τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ. *Si verberem, vel verberarem.*

D. (τύπτον, τύπτον.

P. (τύπτωμεν, τύπτετε, τύπτεσι.

Aoristus secundus ἰάν

S. (τύπω, τύπῃς, τύπῃ.

Si verberavero.

D. (τύπτον, τύπτον.

P. (τύπτωμεν, τύπτετε, τύπτεσι.

Aoristus primus ἰάν

S. (τύψω, τύψῃς, τύψῃ.

Si verberavero.

D. (τύψον, τύψον.

P. (τύψωμεν, τύψετε, τύψεσι.

Perfectum, & plusquam perfectum ἰάν

S. (τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ.

Si verberaverim.

D. (τετύπτον, τετύπτον.

P. (τετύπτωμεν, τετύπτετε, τετύπτεσι.

Modus Infinitivus.

(Præf. & Imperf. τύπτεν.

(Aoristus 2. τυπῆν.

(Futurum 2. τυπῆν.

(Futurum 1. τύψεν.

(Aoristus 1. τύψαι.

(Perf. & plus. τετυφέναι.

Participium.

Præfens, & Imperfectum.

M. (ὁ τύπτων, ᾧ τύπτοντος.

Verberans.

F. (ἡ τύπτουσα, ᾗς τυπώσης.

N. (τὸ τύπον, ᾧ τύπτοντος.

Aoristus secundus.

M. (ὁ τυπὼν, ᾧ τυπόντος.

Qui verberavit.

F. (ἡ τυπῶσα, ᾗς τυπώσης.

N. (τὸ τυπὼν, ᾧ τυπόντος.

Futurum secundum.

M. (ὁ τυπῶν, ᾧ τυπῶντος.

Verberaturus.

F. (ἡ τυπῶσα, ᾗς τυπῶσης.

N. (τὸ τυπῶν, ᾧ τυπῶντος.

Futu-

Futurum primum.

M. (ὁ τύψων, πῶ τύψοντος.

Verberaturus.

F. (ἡ τύψουσα, πῆς τυψέσης.

N. (τὸ τύπον, πῶ τύποντος.

Aoristus primus.

M. (ὁ τύψας, πῶ τύψαντος.

Qui verberavit.

F. (ἡ τύψασα, πῆς τυψάσης.

N. (τὸ τύψαν, πῶ τύψαντος.

Perfectum, & plusquam, &c.

M. (ὁ στυφῶς, πῶ στυφόντος.

Qui verberavit.

F. (ἡ στυφύῖα, πῆς στυφύϊας.

N. (τὸ στυφός, πῶ στυφόντος.

Inflexio omnium Conjugationum secundum cognata Tempora per omnes Modos.

Primæ.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	τύπω	τύπε	τύποιμι	τύπων	τύπην	τύπων
Imp.	ἔτυπον					
Aor. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπων	τυπῆν	τυπῶν
Fut. 2.	τυπῶ		τυποῖμι		τυπῆν	τυπῶν
Fut. 1.	τύψω		τύψοιμι		τύψαι	τύψων
Aor. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψην	τύψας
Perf.	στυφα	στυφε	στυφοίμι	στυφῶ	στυφέ-	στυφῶς
Plusq.	ἔστυφην				σαι	

Secundæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infio.	Partic.
Præf.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγων	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Aor. 2.	ἔλεγον	λέγε	λεγοῖμι	λέγων	λεγῆν	λεγῶν
Fut. 2.	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγῆν	λεγῶν
Fut. 1.	λέξω		λέξοιμι		λέξην	λέξων
Aor. 1.	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Perf.	ἔλεξα	ἔλεχε	ἔλεχοιμι	ἔλε-	λελε-	λελεχῶς
Plusq.	ἔλελεχην			χῶ	χέσαι	

Ter-

Tertia.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præf.	πείθω	πείθε	πείθοιμι	πείθω	πείθεην	πείθων
Imp.	ἐπειθόν					
Aor. 2.	ἐπίθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πίθεην	πίθων
Fut. 2.	πίθω		πίθοιμι		πίθεην	πίθων
Fut. 1.	πέσω		πέσοιμι		πέσεην	πέσων
Aor. 1.	ἐπείσα	πέσον	πέσοιμι		πέσαι	πέσαις
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πέπει- χοιμι	πέπω	πέπει- χέναι	πέπει- χώς
Plusq.	ἐπέπει- καην			πέπει- χον		

Quarta.

	Indic.	Impe.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præf.	φράζω	φράζει	φράζοιμι	φράζω	φράζειν	φράζων
Imp.	ἐφράζον					
Aor. 2.	ἐφράδον	φράδε	φράδοιμι	φράδω	φράδεην	φράδων
Fut. 2.	φράδω		φράδοιμι		φράδεην	φράδων
Fut. 1.	φράσω		φράσοιμι		φράσειν	φράσων
Aor. 1.	ἐφράσα	φράσον	φράσαιμι	φράσω	φράσαι	φράσαις
Perf.	πέφρακα	πέφρα- κε	πέφρακοι- μι	πέφρα- κω	πέφρα- κέναι	πέφρα- κώς
Plusq.	ἐπέφρακαην					

Quinta.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præf.	σείρω	σείρε	σείροιμι	σείρω	σείρειν	σείρων
Imp.	ἐσείρον					
Aor. 2.	ἐσάρον	σάρε	σάροιμι	σάρω	σάρειν	σάρων
Fut. 2.	σάρω		σάροιμι		σάρειν	σάρων
Fut. 1.	σέρω		σέροιμι		σέρειν	σέρων
Aor. 1.	ἐσείρα	σείρον	σείραι- μι	σείρω	σείραι	σείραις
Perf.	ἐσάρκα	ἐσάρκε	ἐσάρ- χοιμι	ἐσάρ- κω	ἐσάρ- κέναι	ἐσάρ- κώς
Plusq.	ἐσάρκαην					

Sex-

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præs.	ἀκούω	ἀκούε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imp.	ἤκουσον					
Aor. 2.	ἤκουσεν	ἀκούε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Fut. 2.	ἀκούω		ἀκούοιμι		ἀκούειν	ἀκούων
Fut. 1.	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor. 1.	ἤκουσα	ἀκούσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκούσαι	ἀκούσας
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἤκούοιμι	ἤκούω	ἤκουκέναι	ἤκουκώς
Plusq.	ἤκούκην					

Temporum formatio.

Præsens.

Præsens est thema, & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præsentī, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum est duplex. Syllabicum, & Temporale.

Syllabicum augmentum est ε, cum Verbum incipit a consonante: tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η: ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præfigunt ε: ut ὀράω, εἶδον, videbam.

Poetæ præponunt ε Aoristis sive a vocali, sive a diphthongo incipientibus, ut ἔειπα, pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat a ρ geminatur ρ post ε: ut ῥέπτω, ῥέρριπτον, projicio.

Temporale augmentum est, cum Verbum incipit a mutabili vocali, vel a mutabili diphthongo.

	(α)	(η, ἀνύω, ὠύον, perficio, bam.
Mutabiles()mutan-(
Vocales (ε)tur'in (η, ἐλδύω, ἥλδον, venio, bam.		
	(ο)	(ω, ὀπάζω, ὠπάζον, præbeo, bam.
	(αι)	(γ, αἶρω, ἤρον, tollo, bam.
Mutabiles()mutan-(
Diphthongi (αυ)tur in (ηυ, αὐξάνω, ἡύξανον, augeo, bam.		
	(οι)	(ω, οἰκίζω, ὠκίζον, condo, bam.
		(η, ὤχεω, ἤχων, sono, sonabam.
Immutabiles (ι, ἰξάω, ἰξάον, visco aves capio.		
Vocales (υ, ὑβρίζω, ὑβρίζον, injuria afficio.		
		(ω, ὠῶ, ὠῶν, impello.
Immutabiles (ε, εἰκάζω, εἰκάζον, assimilo.		
Diphthongi (δ, διδυμία, δίδυμον, dirigo.		
	(υ, ἐπάζω, ἐπάζον, vulnero.	

Quædam ab ε incipientia in Imperfecto, vel aliis temporibus adfiscuntur: ut ἔχω, ἔχον, habeo: ἔλω, ἔλον, capio: ἔλκω, ἐλκύω, ἐλκίζω, ἐλκον, ἐλκυσσ, ἐλκισσ, traho: ἔρπω, ἐρπίζω, ἔρπον, ἐρπιζον, serpo: ἐσέχω, plusquam perfect. ἐσέχην, sto: ἐσιάω, ἐσιάον, convivio excipio: ἐάω, ἔασον, sino: ἔω, perf. pass. ἔμμαι, induo, seu pono: ἐρύω, ἔρυσον, traho: ἐδίξω, ἐδίζον, assuefacio: ἐργάζομαι, ἐργάζομαι, operor: ἔπω, ἔπον, dico; quod servat augmentum in omnibus modis: ἔδω, perfect. med. ἐῶδα, assuesco: ἐορτάζω, ἐορτάζον, & ἐορτάζον, festum celebroy.

Quædam ab οι incipientia nullum habent augmentum; ut οἰδαίνω, οἰδαινον, tumeo: *Ea autem sunt, quæ derivantur a dictionibus sequentibus.*

- οἰαξ, clavus) οἰακίζω, οἰάκισον, clavum rego.
- οἶν, vinum) οἶνίζω, οἶνισον, vinum oleo, seu emeo.
- οἰωνός, augurium) οἰωνίζομαι, οἰωνίζομαι, auguror.
- οἶμ, via) οἶμάω, οἶμασον, irruo.
- οἰσρ, æstrum) οἰσρέω, οἰσρεον, æstro agito, agitor.
- οἶ, solus) οἶώ, destituo: unde οἶῶδω, solus egi.

His

His addunt οἰκεῖω, domi sedeo: οἰμῶζω, lugeo; quod
Ὁ οἰμῶζον, Ὁ ᾄμωζον.

De Augmento Compositorum.

Augmentum **erit in prin-**
cipio, si Ver-
ba compo-
nantur vel
cum

Nomine: ut φιλοσοφῶ, *philosophor*, a
 φίλος, *amicus*, & σοφός, *sapiens*, ἐφιλοσοφῶν.
 Pronomine αὐτός: ut αὐτομολῶ, *fugio*
 ad hostes; ὑπομολῶν.
 Præpositione, quæ non mutet signifi-
 cationem Verbi: ut ἐνέπω, *idem cum*
 simplici ἔπω, *dico*, ἤνεπον.
 Verbo simplici, quod non sit in usu:
 ut ἀντιβολῶ, *supplico*, ἠντιβόλεν.
 Adverbiis ὁμῶς, vel ὁμῶς, *simul*:
 ut ὁμολογῶ, *fateor*, ὁμολόγην.
 Particula privativa α: ut ἀφρονῶ, *in-*
 sapiens sum, ἡφρόνεν.

Augmentum **erit in me-**
dio, si com-
ponentur vel
cum

Præpositione, quæ mutet significatio-
 nem Verbi: ut γινώσκω, *cognosco*, κα-
 ταγινώσκω, *condemno*; κατεγινώσκον.
 Particulis δὺς, *male*, & εὖ, *bene*,
 modo sequatur vocalis mutabilis: ut δυ-
 σαρεῖω, *displiceo*, δυσηρέτην: Δεργεῖω,
benefacio; Δεργέτην. At sequente con-
 sonante, aut vocali immutabili, Simpli-
 cium regulam sequuntur: ut δυσύχῶ,
infelix sum, ἐδυσύχην: Δσεβῶ, *pieta-*
tem colo, Δσέβην: Δημερῶ, *prosperare*
ago, Δημέρην.

Nonnulla, quamvis simplicia non sint in usu, ha-
 bent tamen Augmentum in medio: ut ἀπολαύω, *fruor*,
 ἀπέλαυον, & ἀπήλαυον: ἐπιχειρῶ, *conor*, ἐπεχείρην: ἐγ-
 κωμιάζω, *laudo*, ἐνεκωμιάζον: προσκυνῶ, *adoro*, προστε-
 κύνην.

Quædam habent augmentum in principio, & in me-
 dio, ut ἀνορθῶ, *corrigo*, λῶορθεν: ἐνοχλῶ, *molestus*
sum, λῶώχλην: reperitur tamen ἐνωχλήθην: ἀνέχομαι,
tolero; ἀνεχόμεν, Ὁ λωιχόμεν. Sic ὀνομαστοποιῶ, *nomen*
fingo: παροινῶ, *debauchor*: προσδοποιῶ, *viā patefacio*: ἀναι-
 νομαί, *abnuo*: item δειπῶ, *arbitr sum*, cum suis compositis.

Ali-

Aliqua interdum in principio, interdum in medio augentur, ut ἐγγυῶ, ἡγγύησα, & ἡγγεύηκα, despon-
deo: διακορῶ, ἐδιακόνην, & διακόνην, ministro. Sic
ἐμπλῶ, verfor: μεθοδῶ, methodo utor.

Verbum καταγορῶ, accuso, nullum capit incremen-
tum.

Præpositionum ultima vocalis in compositione elidi-
tur, si vocalis sequatur, exceptis πρό, & περί, quæ
nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφί: ut πα-
ρακούω, perperam audio; παρήκων: a παρά, & ἀκούω.

καταλέγω, deligo, κατέλεγον: a κατέ, & λέγω.

προβάλλω, propello, προέβαλλον, & crasi προῦβαλλον:
a πρό, & βάλλω. Hinc προέχω, & πρέχω, præcedo.

περιάγω, circumduco, περιήγον, Sic & ἐπάρκω, pe-
jero, ἐπιόρκεν.

ἀμφιελίσσω, in orbem verto: ex ἀμφί, & ἐλίσσω: ἀμ-
φιέπω, & ἀμφέπω, circumstipo: ex ἀμφί, & ἔπω.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si Ver-
bum incipiat a vocali, vel diphthongo aspirata: ut
κατάπτωμαι, attingo, ex κατέ & ἄπτωμαι: ἀφαίρῃμαι,
aufero, vel auferor, ex ἀπό, & αἰρῃμαι.

Aoristus Secundus.

*Aoristus significat aliquid præterisse, sed indefinite; Incertum est enim, paulo ne ante, an multo; ut apud Italos, amai: cum Præteritum Pers. significet, modo aliquid præterisse; ut apud Italos, ho amato. Sunt autem duo Aoristi nulla necessitate, aut diversitatis cau-
sa in significando, sed propter copiam lingue Græcæ; ut & duo Futura.*

Formatur Aoristus Secundus a Præterito Imperfe-
cto, Characteristica ejus retinenda; penultima vero
corripienda: abjecta posteriore litera, retenta priore,
si Verbum habeat πτ, κτ, μτ, & : ut ἔτυπτον, ἔτυ-
πον.

*Mutatio vocalium, & diphthongorum Præsentis, pe-
nultimæ corripiendæ causa in Aoristo secundo.*

. η (λή-

η	(λήβω, ἔλαβον, accipio.
ω in α	(τρώγω, ἔτρωγον, comedo.
αι	(χαίω, ἔκαον, uro.
αι	(παύω, ἔπαον, sedo.

ευ in υ: φεύγω, ἔφυγον, fugio.

ου in ο: ἀκούω, ἤκουον, audio.

ει in ι: λέιπω, ἔλιπον, linquo.

(dissyllabis in α: παίρω, ἔπαρον, fero.

ει in ζ. Conjug. in (

(trissyllabis in ε: ὀφείλω, ὤφειλον, debeo.

Quædam dissyllaba habent penultimam longam : ut ᾄδω, ᾄδον, cano : ἔχω, ἔχον, habeo : ἤκω, ἤκον, venio : ἔλκω, ἔλκον, traho. Etiam trissyllaba : ut ἐνέγκω, ἔνεγκον, fero, πέριζω, ἔπαρδον, per metathesim, ἔπαρδον, vaisto : & alia.

Verba quartæ Conjugationis, ob eandem penultimam corripiendam, si habeant Futurum in ξω, formant Aoristum secundum in γον ; si in σω, formant in δον : ut πράττω, πράξω, ἔπραγον, facio : φράζω, φράσω, ἔφραδον, dico.

Observatio.

Dissyllaba, quæ habent liquidam ante, aut post ε, mutant ε in α : ut

πλέκω, ἔπλεκον, plico)	(ἔλεγον, dixi.
τρέπω, ἔτρεπον, verto)	(ἔβλεπον, vidi.
σείλω, ἔσταλον, mitto) excipe	
αἵμηνω, ἔσταιμον, & ἔστημι, feco)	(ἔφλεγον, ussi.

Exceptio.

Septem sunt Aoristi secundi, qui non retinent Characteristicam consonantem Imperfecti.

βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.

καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.

κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.

βάπτω, ἔβαφον, tingo.

σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.

ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.

θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Verba Sextæ finita in ῶω, ῶω, ῶω ; ut κρύω, pulso, τοξάω, jaculor, ὀπυῶω, uxorem habeo, carent Aoristo se-

secundo, & Præterito medio. Ideo ἤκουσθαι ἀκούω, audio, non est in usu.

Jones in hoc Tempore geminatione uti solent: ut προῖκαμον, κίκαμον, laboravi.

Futurum Secundum.

Fit ab Aoristo Secundo, ablato incremento, & vertendo *or* in *ō*, circumflexum: ut ἔτυπον, τυπῶ. Ideo deficiente Aoristo Secundo, desideratur etiam Futurum secundum. Hoc autem vocis activæ, & mediæ rarissimum est in usu, nisi in quibusdam verbis, iisque anomalis.

Futurum Primum.

Oritur Futurum Primum a Præsenti, variata sola Characteristica in singulis Conjugationibus, ut dictum est, retenta eadem penultima, quæ Præsentis: ut τύπτω, τύψω.

Observationes.

Futurum quintæ Conjugationis semper habet penultimam brevem, vel abjecta altera immutabili, si fuerint duæ; ut ψάλλω, ψαλῶ, psallo; κάμνω, καμῶ, laboro; vel elisa vocali subjunctiva diphthongi; ut φαίνω, φανῶ, appareo; κείρω, κερῶ, tondeo: vel correpta ancipiti: ut κρίνω, κρινῶ, judico, μολιών, μολυνῶ, contamino: Inflectitur autem ut Futurum secundum aliarum Conjugationum: ut ψαλῶ, αἶς, ἦ: εἶπον: εἶπον: ἔμεν, ἔπε, ἔσι.

Barytona multa sumunt Futurum a circumflexis: ut δέλω, δελήσω, volo: ὀρέλω, ὀρηλήσω, debeo: μέλω, μελήσω, cunctor: αὔξω, αὔξήσω, augeo: ἱψώ, ἱψήσω, exquo: ἀλίζω, ἀλιζήσω, arceo. Sic βέλομαι, βελήσομαι, volo: οἶμαι, οἰήσομαι, puto: quasi a δελίω, ὀρηλίω, &c. e contra nonnulla circumflexa sumunt a Barytonis: ut δοκίω, δόξω, a δόκω, videor: ὠδίω, ὠσω, ab ὠδω, trudo. Reperitur tamen Futurum δοκήσω.

Disyllaba sextæ Conjugationis in *ίω* formant Futurum in *ῶσω*: ut πλείω, πλώσω, navigo: ρέω, ῥώσω, fluo: πνέω, πνώσω, spiro: præter δίω, δήσω, ligo, τρίω, τρίσω, tremo, & νίω, νήσω, nato, neo, redeo; nam νίω pro νάω, annuo, νάσω. Duo in *αίν*, formant in *άσω*: ut κλαίω, κλάσω, fleo: κηίω, καύσω, uro.

Poly-

Polyfyllaba quartæ Conjugationis in ἴζω, Attice abjiciunt σ in Futuro, & ultimam circumflectunt: ut νομίζω, νομιῶ, puto: ἐγγίζω, ἐγγιῶ, appropinquo: sic βαδίζομαι, βαδιῶμαι, eo: ἀγωνίζομαι, ἀγωνιῶμαι, certo.

Aliqua Futura non retinent literam, aut spiritum Præsentis: ut τρέφω, θρέψω, nutrio, ad differentiam Futuri τρέψω, a τρέπω, verto: τρέχω, θρέξω, curro: πύφω, πύψω, inflammo: ἔχω, ἔξω, habeo, ad differentiam Adverbii ἔξω, extra.

Aoristus Primus.

Formatur Aoristus Primus a Futuro Primo, retenta eadem Characteristica, mutato ω in α, præposito Augmento Imperfecti, cum penultima fere longa: ut πύψα, ἔπυψα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi, qui Futuri primi Characteristicam mutant: ἔπα, dixi: ὤνεγκα, tuli, ἔθγκα, posui, ἔδωκα, dedi; ἦκα, misi: ab ἔπω, ἐνέγκω, αἰδέμην, δίδωμι, ἴμην.

Quatuor expellunt Characteristicam Futuri primi: ἔξω, quod & ἔχαι, fudi; ἔσω, concussi; ἤλω, vitavi; ἔκα, accendi; a χέω, σβώ, ἀλώ, χέω, vel κάω, quæ excludunt σ. Reperitur etiam ἔχωσα, ἔσωσα, & ἔκαυσα.

Penultima hujus Aoristi in verbis quintæ Conjugationis, quæ habent semper penultimam brevem, producit hac mutatione.

α Futuri, si in præsentis fuerit α simplex, mutatur in η: ut ψάλλω, ψαλῶ, ἱψήλα, psallo: α Futuri, si in præsentis fuerit αι, mutatur communiter in α, ut φαίνω, φανῶ, ἵφανα, appareo: Attice in η, ἑφῶνα, vel in η, ἑφῆνα.

ε Futuri mutatur in ει: ut πείρω, περῶ, ἑσπερα, fero.

Penultima hujus Aoristi in verbis quartæ Conjugationis, quæ sequuntur tertiam, & in Verbis sextæ, est modo brevis, modo longa: ut φράζω, φράσω, ἑφρασα, dico: κυλίω, κυλίω, κύλισα, volvo. De hoc in Prosodia.

E

Pra-

Formatur Præteritum Perfectum a Futuro primo, mutando *ω* in *α*, assumpta Characteristica propriæ Conjugationis, præposito Augmento.

Regule de Augmento Præteriti Perfecti.

Si verbum incipiat a simplici consonante, vel a muta cum liquida, repetit primam consonantem Præsentis cum *ε*: ut τύπτω, τύψα, πέτυφα, verbero: γράφω, γράψα, γέγραφα, scribo.

Si incipiat a duabus consonantibus, quarum secunda non sit liquida; vel a duplici, nempe, ζ, ξ, ψ, tantum *ε* præponitur: ut παίρω, παίρω, έπαρκα, sero: ζητώ, ζητήσω, έζητακα, quero.

Si incipiat a vocali, vel diphthongo, est idem initium Præteriti Perfecti, quod Imperfecti: ut λέγω, ήκου, ήκακα, audio: όνομάζω, ώνόμαζον, ώνόμακα, nomen: είκάζω, είκαζον, είκακα, assimilo.

Si incipiat a Muta Aspirata, videlicet φ, χ, θ, repetit Tenuem illi affinem: ut φράζω, πέφρακα, dico: χείω, κείχευκα, ungo: θύω, τέθυκα, sacrifico.

Si incipiat a ρ, geminat id post *ε*: ut ρίπτω, έρριφα, projicio.

Præteritum Perfectum, quale initium habuerit in modo Indicativo, idem retinet etiam in reliquis modis.

Exceptiones.

Incipientia a γν, & γρη, licet inchoentur a muta & liquida, non repetunt primam consonantem Præsentis: ut γνωρίζω, γνώρικα, cognosco: γρηγορώ, έγρηγόρηκα, vigilo.

Incipientia a duabus consonantibus πτ, κτ, μν, licet non muta cum liquida, repetunt tamen primam præsentis: ut πτώω, πέπτακα, cado: κέκταμαι, κέκταμαι, possideo: μένομαι, μέμνημαι, recordor. Sed κτείνω, έκτακα, occido: κτίζω, έκτακα, fabrico, πτόσω, έπταχα, timeo, & alia.

Quædam incipientia a muta cum liquida modo repetunt, modo non repetunt primam consonantem Præsentis: ut βλαστέω, βεβλάσθηκα, & έβλάσθηκα, germino: similiter βλα-

βλακῶ, *piger sum* : γλωττίζω, *deblatero* ; γλύφω, *insculpo* ; γνάμπω, *flecto* ; βλάπτω, *noceo* ; θλάω, *tundo* ; κρύπτω, *abscondo*.

Observationes.

Disyllaba quintæ Conjugationis mutant ε Futuri in α : ut παίρω, παίρῶ, παίρακα, sero : σείω, σείῶ, εἰσαλάκα, mitto.

Immutabiles λ, & ρ manent in Præterito, ut in Futuro : ut ψάλλω, ψάλλῶ, ἐψάλλα, psallo : φθέρω, φθερῶ, ἐφθαρκα, *congruor*.

Verba in μω, & μνω assumunt η ante κα : ut νέμω, νემῶ, νενέμηκα, tribuo : σέμνω, σεμνῶ, σεπέμηκα, & per syncopen σέτμηκα, seco.

Disyllaba in ένω, ίνω, ώνω, abijciunt ν Futuri in Præterito : ut τένω, τενῶ, τέπακα, extendo : κρίνω, κρινῶ, κίκερκα, iudico : δυνώ, δυνῶ, τέδυκα, propero.

Cætera Verba in νω vertunt ν in γ : ut φαίνω, φαίνῶ, πέφαγκα, appareo : μολυνῶ, μολυνῶ, μεμόλυγκα, polluo : semper enim ν ante γ, κ, χ, ξ, migrat in γ. At μίνω, μινῶ, μεμένηκα, tanquam α μινέω, *maneo*.

Præteritum Perfectum Atticum.

Attici Verbis incipientibus a λ, vel μ, pro communi Augmento præponunt η : ut λήβω, λήηφα, έληφα, fumo : μέρομαι, μέμαρμαι, έμαρμαι, fortior.

Verbis incipientibus ab α brevi, ε, ο, præfigunt Præterito communi duas priores literas Præsentis : ut αγείρω, ηγερκα, αγήγαρκα, congrego : ὄω, ὄλα, ὄλωλα, perii, Præterit. med. Si autem excefferit numerum trium syllabarum, tertia ab initio syllaba corrigitur hac mutatione.

η in ε : αλήθω, ηληκα, αλήλεκα, molo.

ω in ο : ἔρωπῶ, ἥρώπηκα, ἐρηρόπηκα, interrogo.

abjecta (ει in ι : αλείφω, ὑλειφα, αλήλιφα, ungo.

præpositiva (ω in υ : ἐλάδω, ἤλαδα, ἐλήλυδα, venio : (Præt. Med.

abjecta (οι. ἐποιμάζω, ἠτόμακα, ἐπητόμακα, paro.

subiunctiva (in ο

(α ακύω, ἦκυκα, ακήκοκα, audio.

(

Si tamen tertia syllaba sit longa positione, non fit mutatio: ut ἀγήγερα.

Retinent diphthongum, ἐρεῖδω, ἤραικα, ἐρύραικα, *fit* mo, ut differat ab ἐρύθεικα, quod ab ἐριζω, *contendo*.

Irregularia sunt ἔδω, ἦκα, ἔδηκα, & interposito δο, ἔδῃδοκα, *edo*. ἄγω, ἦχα, ἄγηχα, & assumpto ο, ἀγῷχα; item in *Aorist*. 2. ἦγον, ἄγυγον, & per *metathesin* ἡγάγον, *duco*.

Verbis incipientibus ab ο, vel ω, Attici præter commune Augmentum præponunt ε, eodem Spiritu manente: ut ὀράω, ᾠρακα, εἴωρακα, *video*; ᾠδω, πello, φῶμαι, ἰῶμαι, Præter. pass. οἶγα, *aperio*. ἰῶγα, Præter. med.

Sic εἶκω, οἶκα, ἴοικα, *similis sum*, Præter. Med. ἔπω, ἔπα, ἔεπα, *dixi*, Aor. 1. ἦκα, ἔηκα, *misī*; unde ξυῖνκα, *commisi*, item, *intellexi*: ὠσάμην, & ἰωσάμην, *impulsi*.

Disyllaba primæ, & secundæ Conjugationis Attice vertunt Perfecti penultimam ε in ο: ut κλέπω, κέκλεφα, κέκλοφα, *furor*: βρέχω, βέβρεχα, βέβροχα, *ri*go, Præteritum Plusquamperfectum.

Formatur a Perfecto mutando α in αν; ac si Perfectum incipiat a simplici consonante, aliud ε assumendo, quam secundam reduplicationem vocant; ut αἵετοφα, αἵετούφην: alioquin incipit, & augetur, sicut Perfectum; ut ἐσαλκα, ἐσάλκην, *miseram*; ἠκούκα, ἠκούκην, *audieram*: eodem initio, & augmento manente in medio in compositis: ut σωέσαλκα, σωεσάλκην, *contraxeram*; ὑπήκουκα, ὑπηκούκην, *obedieram*.

Præteritum Plusquamperfectum Atticum,

Reperitur Attice sine secunda reduplicatione: ut δεδύκεν, pro ἰδεδύκεν, *subieram*.

In Verbis Attice reduplicatis accipit augmentum prima vocalis; ut ἀγήγερα, ἡγήγεράην, *congregaveram*; ὀρώρυχα, ὠρώρύχην, *foderam*; ἀκήκοα, ἠκήκόην, *audieram*. Excipe ἐηλύκα, & ἐηλύθεν, *veneram*, ab ἐλήλυκα, & ἐλήλυθα. At ἔσπεα, *speravi*; ἔοργα, *feci*; ἔοικα, *similis sum*, habent augmentum in medio: ἐώλωπην, ἐώργην, ἐώζην.

Pri-

Prima, & tertia singularis Attice est per *n*: ut *ἔπειτύοντο ἰγὼ*, verberaveram ego: *ἔπειτίφην ἐκείνῳ*, verberaverat ille.

Tertiam pluralem *ἔσαν* Attici efferunt per *σαν*: ut *ἔπειτύοντοσαν*, verberaverant.

Observatio in Modos reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia pendent ab Indicativo, tempora similia a suis similibus.

Præteritum Perfectum obique servat Augmentum. Aoristi vero extra Indicativum abjiciunt.

IMPERATIVUS non habet primam personam: caret etiam Futuris, ut & Subjunctivus; sed pro Futuris sunt Aoristi, ut dictum est.

Secundus Aoristus ultimam gravat; ut *τύπτε*: sed acunt tres, *ἰλθὲ*, venito: *ῥεῖ*, invenito: *ἐπὶ*, dicito: sic Attice *λάβε*, accipito: *ἰδε*, videto: cum communiter dicant *λάβε*, *ἰδε*.

OPTATIVUS pro nota propria habet ubique in penultima *αι*, at in Aoristo primo Activo, & medio *αι*.

Circumflectit Futurum secundum: alioquin vox eadem est cum Aoristo secundo.

Usitatissimus est Aoristus Æolicus: apud Atticos autem maxime in secunda, & tertia singulari, & tertia plurali. Formatur ab Aoristo primo ejusdem Modi, mutando *αιμι* in *αι*: ut *τύψαιμι*, *τύψαι*.

SUBJUNCTIVUS pro nota propria habet *η*, & *ω*: in secunda, & tertia singulari diphthongum impropriam *η*: in duali, & plurali tantum vocalem *η*.

INFINITIVUS habet Futurum secundum idem cum Aoristo secundo.

PARTICIPIUM acuit Aoristum secundum; circumflectit Futurum secundum.

Participia masculina, & neutra pertinent ad quintam Declinationem Simplicium, Fœminina ad secundam.

Verbum Barytonum vocis Passivæ inflexum secundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (τύπτομαι, τύπτη, τύπτεται. *Verberor.*

D. (τυπτόμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον.

P. (τυπτόμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

S. (ἐτύπμην, ἐτύπη, ἐτύπετο. *Verberabar.*

D. (ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐσθλῶ.

P. (ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Aoristus secundus.

S. (ἐτύπη, ἐτύπης, ἐτύπη. *Verberatus fui.*

D. (ἐτύπητον, ἐτυπήτην.

P. (ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.

Unde Futurum secundum.

S. (τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται. *Verberabor.*

D. (τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον.

P. (τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.

Perfectum.

S. (πέτυμμα, πέτυλαι, πέτυπται. *Verberatus sum.*

D. (πετύμμεθον, πέτυφθον, πέτυφθον.

P. (πετύμμεθα, πέτυφθε, πετυμμένοι είσι.

Unde plusquam perfectum.

S. (ἐπετύμμην, ἐπέτυφο, ἐπέτυπτο. *Verberatus eram.*

D. (ἐπετύμμεθον, ἐπέτυφθον, ἐπετύφθῳ.

P. (ἐπετύμμεθα, ἐπέτυφθε, πετυμμένοι ήσαν.

Unde paulo post Futurum.

S. (πετύλομαι, πετύλη, πετύλειαι. *Mox Verberabor, &*

D. (πετυλόμεθον, πετύλεισθον, εσθον. *pene jam verbera-*

P. (πετυλόμεθα, πετύλεισθε, πετύλονται. *tus sum.*

Aoristus primus.

S. (ἐτύφθῳ, ἐτύφθης, ἐτύφθῃ. *Verberatus fui.*

D. (ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην.

P. (ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde Futurum primum.

S. (τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται. *Verberabor.*

D. (τυφθῃ-

- D. (τυφθισόμενον, τυφθήσεσθον, εσθον,
P. (τυφθισόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται.

Modus Imperativus.

Præfens, & Imperfectum.

- S. (τύπτω, τυπτέσθω. *Verberare;*
D. (τύπτεσθον, τυπτέσθων.
P. (τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Aoristus secundus.

- S. (τύπῃσι, τυπήτω. *Verberator tu.*
D. (τύπητον, τυπήτων.
P. (τύπητε, τυπήτωσαν.

Perfectum, & plusquam.

- S. (πέτυψο, πέτυφθω. *Verberatus esto.*
D. (πέτυφθον, πέτύφθων.
P. (πέτυφθε, πέτύφθωσαν.

Aoristus primus.

- S. (τύφθῃσι, τυφθήτω. *Verberator tu.*
D. (τύφθητον, τυφθήτων.
P. (τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Modus Optativus.

Præfens, & Imperfectum.

ἄδε, utinam.

- S. (τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιο. *Verberarer.*
D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθω.
P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Aoristus secundus.

- S. (τυπέω, τυπέης, τυπέη. *Verberatus sim, vel*
D. (τυπέητον, τυπέητην. *fuerim.*
P. (τυπέημεν, τυπέητε, τυπέησαν.

Futurum secundum.

- S. (τυπθισοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιο. *Verberer.*
D. (τυπθισοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθω.
P. (τυπθισοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Perfectum & plusquam.

- S. (πετυμμένῃ εἰμι, εἴης, εἴη. *Verberatus sim, vel*
D. (πετυμμένῳ εἴητον, εἴητην. *esset.*
P. (πετυμμένοι εἴμεν, εἴητε, εἴησαν.

Paulo post Futurum.

- S. (πετυψοίμην, πετύψοιο, πετύψοιο. *Mox verberet.*

D. (τετυλοῖμεθον, τετύλοισθον, τετυλοίσθω.

P. (τετυλοίμεθα, τετύλοισθε, τετύλοινο.

Aoristus primus.

S. (τυφδέω, τυφδέης, τυφδέη. Verberatus sim, vel

D. (τυφδέητον, τυφδέητην. fuerim.

P. (τυφδέημεν, τηφδέητε, τυφδέησαν.

Futurum primum.

S. (τυφδησοίμην, τυφδήσοιο, τυφδήσοιο. Verberer.

D. (τυφδησοίμεθον, τυφδήσοισθον, σοίσθω.

P. (τυφδησοίμεθα, τυφδήσοισθε, τυφδήσονται.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ιδόν, cum.

S. (τύπτομαι, τύπτῃ, τύπτομαι. Si verberer, vel ver-

D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τύπτοισθον. berarer.

P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτονται.

Aoristus secundus. ιδόν.

S. (τυπῶ, τυπῆς, τυπῇ. Si verberatus sim, vel fue-

D. (τυπῆτον, τυπῆτην. rim, vel fuero.

P. (τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Perfectum, & plusquam perfectum ιδόν.

S. (τετυμμένῃ, ὦ, ἦς, ἦ. Si verberatus sim, vel essem.

D. (τετυμμένῳ ἦτον, ἦτην.

P. (τετυμμένοι ὤμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoristus primus ιδόν.

S. (τυφδῶ, τυφδῆς, τυφδῇ. Si verberatus sim, vel fue-

D. (τυφδῆτον, τυφδῆτην. rim, vel fuero.

P. (τυφδῶμεν, τυφδῆτε, τυφδῶσι.

Modus Infinitivus.

(Præf. & Imperf. τύπτεσθαι.

(Aoristus 2. τυπῶαι.

(Futurum 2. τυπῆσθαι.

(Perf. & plus. τετύφθαι.

(Paulo post Fut. τετυφίσθαι.

(Aoristus 1. τυφδῶαι.

(Futurum 1. τυφδήσεσθαι.

Participia.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ὁ τυπτομένῃ, τὸ τυπτομένῃ. Qui verberatur.

F. (ἡ

F. (ἡ τυπώμενη, πῶς τυπώμενης.

N. (πὸ τυπώμενον, πῶς τυπώμενη.

Aoristus secundus.

M. (ὁ τυπῆς, πῶς τυπέντος.

Verberatus.

F. (ἡ τυπῆσα, πῶς τυπείσης.

N. (πὸ τυπέν, πῶς τυπέντος.

Futurum secundum.

M. (ὁ τυπησόμενος, πῶς τυπησομένης.

Verberandus.

F. (ἡ τυπησομένη, πῶς τυπησομένης.

N. (πὸ τυπησόμενον, πῶς τυπησομένης.

Perfectum, & plusquam &c.

M. (ὁ τετυμμένος, πῶς τετυμμένης.

Verberatus.

F. (ἡ τετυμμένη, πῶς τετυμμένης.

N. (πὸ τετυμμένον, πῶς τετυμμένης.

Paulo post Futurum.

M. (ὁ τετυλόμενος, πῶς τετυλομένης.

Mox verberandus.

F. (ἡ τετυλομένη, πῶς τετυλομένης.

N. (πὸ τετυλόμενον, πῶς τετυλομένης.

Aoristus primus.

M. (ὁ τυφῆς, πῶς τυφέντος.

Verberatus.

F. (ἡ τυφῆσα, πῶς τυφείσης.

N. (πὸ τυφέν, πῶς τυφέντος.

Futurum primum.

M. (ὁ τυφησόμενος, πῶς τυφησομένης.

Verberandus.

F. (ἡ τυφησομένη, πῶς τυφησομένης.

N. (πὸ τυφησόμενον, πῶς τυφησομένης.

74 *Institutio Græcæ*
 Inflexio omnium Conjugationum secundum cognata
 Tempora per omnes modos.

Primæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Suboj.	Infjn.	Part.
Præf.	τύπτωμαι	τύπτε	τυπτοί- μην.	τύπτο- μαι.	τύπτε- σθαι.	τυπτή- σομενός
Imp.	ἐτύπτεμην					
Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπέειν	τυπῶ	τυπῶμαι	τυπέης
Fut. 2.	τυπήσο- μαι		τυπή- σοίμην		τυπή- σεσθαι	τυπή- σομένος
Perf.	πέτυμμαι	πέτυψο	πετυμ- μέν	πετυμ- μέν	πετύρ- θαι	πετυμ- μέν
Plusq.	ἐπετύμην		είην	ᾧ		
Paul.p.	πετύψο- μαι		πετυ- ψοίμην		πετύρ- θαι	πετυ- ψόμε- ν
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθηπ	τυφθεί- ν	τυφθῶ	τυφθῆ- ναι	τυφθείς
Fut. 1.	τυφθήσο- μαι		τυφθη- σοίμην		τυφθῆ- σεσθαι	τυφθη- σομένος

Secundæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγω- μαι	λέγε- σθαι	λεγό- μεν
Imp.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγεθι	λεγεῖν	λεγῶ	λεγῶμαι	λεγείς
Fut. 2.	λεγήσο- μαι		λεγησοί- μην		λεγήσε- σθαι	λεγη- σομένος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμέ- ν	λελεγ- μέν	λελέχ- θαι	λελεγ- μέν
Plusq.	ἐλελέγ- μην		είην	ᾧ		
Paul. p.	λελέξο- μαι		λελεξοί- μην		λελέξε- σθαι	λελεξό- μεν
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχ- θηπ	λεχθείν	λεχθῶ	λεχθῆ- ναι	λεχθείς
Fut. 1.	λεχθή- σομαι		λεχθη- σοίμην		λεχθῆ- σεσθαι	λεχθη- σομένος

Ter-

Tertie.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præf.	πένδομαι	πένδε	πενδοί- μην	πένδω- μαι	πένδε- σθαι	πενδόμε- νός
Imp.	ἐπένδομην					
Aor. 2.	ἐπένδην	πένδηθι	πενδέην	πένδῃ	πενδέην	πενδέης
Fut. 2.	πενθήσο- μαι		πενθησοί- μην		πενθήσε- σθαι	πενθησό- μενός
Perf.	πέπην- σαι	πέπην- σο	πέπην- σέν	πέπην- μέν	πέπην- σθαι	πέπην- μέν
Plusq.	ἐπέπην- μην		ἐπην	ῶ		
Paul. p.	πεπένσο- μαι		πεπηνσοί- μην		πεπένσε- σθαι	πεπηνσό- μενός
Aor. 1.	ἐπένσθην	πένσθην	πενσθένην	πενσθῇ	πενσθῇ- ναι	πενσθένης
Fut. 1.	πενσθήσο- μαι		πενσθή- σοίμην		πενσθή- σεσθαι	πενσθή- σόμενος

Quarte.

	Indicat.	Imp.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præf.	φράζομαι	φράζε	φραζοί- μην	φράζω- μαι	φράζε- σθαι	φραζέ- μενός
Imp.	ἐφράζομην				(ναι)	
Aor. 2.	ἐφράδην	φράδ- ηθι	φραδέην	φραδέῃ	φραδέῃ	φραδέης
Fut. 2.	φραδέησο- μαι		φραδε- σοίμην		φραδέῃ- σεσθαι	φραδέη- σόμενος
Perf.	πέφρα- σαι	πέφρα- σο	πέφρα- σέν	πέφρα- σέν	πέφρα- σθαι	πέφρα- σέν
Plusq.	ἐπέφρα- σθην		ἐφραν	ῶ		
Paul. p.	πεφράσο- μαι		πεφρα- σοίμην		πεφρά- σεσθαι	πεφρα- σόμενος
Aor. 1.	ἐφράσθην	φρά- σθην	φρασθέν- ην	φρασθῇ	φρασθῇ- ναι	φρασ- θένης
Fut. 1.	φρασθή- σομαι		φρασθή- σοίμην		φρασθή- σεσθαι	φρασθή- σόμενος

Quin-

Quintæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Sub.	Infinit.	Partic.
Præf.	παίρομαι	παίρε	παίροί- μην	παί- ρωμαι	παίρε- σθαι	παίρον- μενος
Imp.	ἐπαίρομην				(να)	
Aor. 2.	ἐπαύρην	παύ- ρητι	παύειν	σπαύω	σπαρή- σθαι	σπαρείς
Fut. 2.	σπαρήσο- μαι		σπαρη- σοίμην		σπασθαι	σπαρη- σόμενθ
Perf.	ἐσπαρμαι	ἔσ- παρσο	ἐσπαρ- μένθ	ἐσπαρ- μένθ	ἐσπαρ- σθαι	ἐσπαρ- μένθ
Plusq.	ἐσπαύρην		εἶν	ῶ		
Paul. p.	ἐσπαύρσο- μαι		ἐσπαρ- σοίμην		ἐσπαρ- σασθαι	ἐσπαρ- σόμενθ
Aor. 1.	ἐσπαύρθην	παύ- ρητι	παρ- δείην	σπαρ- θῶ	σπαρ- θῆναι	σπαρ- θείς
Fut. 1.	σπαρθήσο- μαι		σπαρθη- σοίμην		σπαρθή- σεσθαι	σπαρθη- σόμενθ

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infinit.	Particip.
Præf.	ἀκούμαι	ἀκύν	ἀκούί- μην	ἀκύν- μαι	ἀκύνε- σθαι	ἀκύνε- μενος
Imp.	ἠκούμην					
Aor. 1.	ἠκούην	ἀκήτι	ἀκοίην	ἀκοῶ	ἀκοῶναι	ἀκοεῖς
Fut. 2.	ἀκοήσο- μαι		ἀκοήσοί- μην		ἀκοήσε- σθαι	ἀκοήσο- μενθ
Perf.	ἠκυσμαι	ἠκυσσ	ἠκυσμέ- νθ	ἠκυσ- μένος	ἠκυσσθαι	ἠκυσμένος
Plusq.	ἠκύν- μην		εἶν	ῶ		
Paul. p.	ἠκύνσο- μαι		ἠκυσσοί- μην		ἠκύνσε- σθαι	ἠκύνσο- μενθ
Aor. 1.	ἠκύνσθην	ἀκύν- τητι	ἀκυσ- δείην	ἠκύν- θῶ	ἠκυσθῆ- ναι	ἠκυσθείς
Fut. 1.	ἀκυσθῆ- σομαι		ἀκυσθη- σοίμην		ἀκυσθῆ- σεσθαι	ἀκυσθη- σόμενθ

Tem-

Temporum formatio.

Novem sunt Tempora in voce Passiva : quorum tria deducuntur ab Activa (Præsens.

(Præteritum.

(Aoristus secundus.

Præsens.

Præsens formatur a Præsenti Activo, mutando ω in $\mu\alpha\iota$: ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\omega$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\mu\alpha\iota$.

Secunda persona singularis Præsens, sicut & Futurorum definit in η , Attice in ϵ ; communiter vero in hisce quatuor, $\beta\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\iota$, vis, $\omicron\iota\alpha$, putas, $\omicron\lambda\epsilon\iota$, videbis, $\epsilon\iota$, & facia crasi, $\acute{\alpha}$, es. Aliquando in quibusdam Barytonis desinit in $\sigma\alpha\iota$; ut $\phi\acute{\alpha}\gamma\sigma\alpha\iota$, pro $\phi\acute{\alpha}\gamma\eta$, comedis ; & in aliquibus Circumflexis, ut $\kappa\alpha\upsilon\chi\acute{\alpha}\iota\sigma\alpha\iota$, $\kappa\alpha\upsilon\chi\grave{\alpha}\sigma\alpha\iota$, pro $\kappa\alpha\upsilon\chi\acute{\alpha}\eta$, $\kappa\alpha\upsilon\chi\grave{\alpha}$, gloriaris ; $\omicron\delta\omega\acute{\alpha}\iota\sigma\alpha\iota$, $\omicron\delta\omega\grave{\alpha}\sigma\alpha\iota$, pro $\omicron\delta\omega\acute{\alpha}\eta$, $\omicron\delta\omega\grave{\alpha}$, cruciaris.

Imperfectum.

Imperfectum formatur a Præsenti, mutando $\mu\alpha\iota$ in $\mu\omega$, & præponendo Augmentum : ut $\tau\acute{\upsilon}\pi\mu\omega$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\omega\mu\omega$.

Eadem est ratio Augmentorum in Verbis Passivis, & Mediis, quæ in Activis, non solum in Barytonis, sed etiam in Circumflexis, & in Verbis in $\mu\iota$.

Aoristus Secundus.

Aoristus secundus formatur ab Aoristo secundo Activo, vertendo ω in ω : ut $\epsilon\tau\upsilon\pi\omega$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\omega$.

Futurum Secundum.

Futurum secundum formatur a tertia persona Aoristi secundi, addendo $\sigma\mu\alpha\iota$, & abjiciendo Augmentum : ut $\epsilon\tau\upsilon\pi\eta$, $\tau\upsilon\pi\acute{\eta}\sigma\mu\alpha\iota$.

Præteritum Perfectum.

Præteritum Perfectum formatur a Præterito Perfecto Activo, inflectendo ultimam syllabam ; in Prima persona in $\mu\alpha\iota$; in Secunda in $\sigma\alpha\iota$; in Tertia in $\tau\alpha\iota$: cui syllabæ, quia oportet penultimam Præteriti Passivi esse longam, plerumque aliqua litera præponitur, ut hic ostenditur.

1. Conjugatio.

Ante *μαι* habet *β*; quæ ob euphoniā vertitur in *μ*: ante *σαι*, habet *π*, non quidem expressam, sed implicitam in duplici *↓*: ante *ται*, pariter habet *π*, non implicitam, sed expressam.

a *πέτυφα*, verberavi, quod a *τύπτω*,

μαι (

*↓*αι (*πέτυμμαι*, *πέτυ↓αι*, *πέτυπται*: verberatus sum, es, est:

πται (

2. Conjugatio.

Ante *μαι* habet *γ*: ante *σαι* habet *κ*, non expressam, sed implicitam in duplici *ξ*: ante *ται* pariter habet *κ* non implicitam, sed expressam:

a *λέλεχα*, dixi, quod a *λέγω*,

μαι, (

ξαι, (*λέλεγμαι*, *λέλεξαι*, *λέλεκται*: dictus sum, es, est.

κται, (

3. Conjugatio.

Ante *μαι* habet *σ*: ante *σαι* nullam aliam: ante *ται* pariter habet *σ*.

a *πέπεικα*, persuasi: quod a *πείθω*,

μαι, (

σαι, (*πίπεισμαι*, *πέπεισαι*, *πέπεισται*: persuasus sum, es, est.

ται, (

4. Conjugatio.

In Verbis, quæ sequuntur Conjugationem Secundam, habet, ut Secunda; in iis, quæ Tertiam, ut Tertia.

ab *ὠρυχα*, excavavi, quod ab *ὀρύττω*, vel *ὀρύσσω*,

μαι, (

ξαι, (*ὠρυγμαι*, *ὠρυξαι*, *ὠρυκται*: excavatus sum, es, est.

κται, (

a *νομίμικα*, putavi, quod a *νομίζω*,

μαι, (

σαι, (*νομίμισμαι*, *νομίμισαι*, *νομίμισται*: putatus sum, es, est.

ται, (

5. Conjugatio.

Servat ut in Activo, sic etiam in Passivo immutabiles *λ*, & *ρ*:

ab

ab ἔσταλκα, misi, quod a στάλω,

μαι, (

λσαι, (ἔσταλμαι, ἔσταλσαι, ἔσταλται : missus sum, es, est.

λται, (

ab ἑσάρκα, feminavi, quod a αἰείρω,

ρμαι, (

ρσαι, (ἑσάρμαι, ἑσάρσαι, ἑσάρται : feminatus sum, es, est.

ρται, (

Finite in μω, aut μνω, Activum habent in ηκα :
Passivum in ημαι.

a νενέμηκα, distribui, quod a νέμω,

ημαι, (νενέμημαι, νενέμησαι, νενέμηται, distributus sum, es, est.

ησαι, (

a τετέμηκα, secui, quod a τέμνω,

ηται, (τετέμημαι, τετέμησαι, τετέμηται : sectus sum, es, est.

Quæ in Præterito Activo abiecerant ν, abjiciunt &
in Præterito Passivo, nec tamen assumunt σ ante μαι,
ideoque nec ante σαι : nam quando nihil præponitur
primæ personæ, nihil item Tertiæ præponitur.

a κέκεικα, judicavi, quod a κρίνω,

μαι, (

σαι, (κέκειμαι, κέκεισαι, κέκειται : judicatus sum, es, est.

ται, (

Quæ in Præterito Activo verterant ν in γ, revo-
cant illud in Præterito Passivo : solum ante μ, pro-
pter euphoniā, mutatur in μ.

μμαι, (

a πέφαγκα, ostendi, quod a φαίνω,

νσαι, (

νται, (πέφαμμαι, πέφανσαι, πέφανται : ostensus sum, es, est.

Attice,

σμαι, (

σαι, (πέφασμαι, πέφασαι, πέφασαι.

σαι, (

6. Conjugatio.

Si penultima Præteriti Activi sit brevis, assumit σ
in Præterito passivo.

a τετέλεκα, perfeci, quod a τελέω,

σμαι, (τετέλεσμαι, τετέλεσαι, τετέλεται : perfectus sum,

σαι, (

σαι, (a γυγέλακα, risi, quod a γιγλάω, γυγέλασμαι,

γυίλασαι, γυίλασαι; nam ibi anceps corripitur.

Excipe δίδεμαι a δέω, ligo, a quo tamen Verbale δεισμός, vinculum: ἤρομαι, ab ἤροκα, quod ab ἀρώω, aro.

Si penultima Præteriti activi sit longa, nihil assumit.

a ποτόζωκα, sagitta petii, quod a ποζάω, μαι, (ποτόζάμαι, ποτόζάσαι, ποτόζάσαι: sagitta petitus
σαι, (sum, es, est.

σαι, (a σέπκα, honoravi, quod a αῖω, σέπμαι, σέπσαι, σέπται; nam ibi anceps producitur.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκρυσμαι a κρέω, pulso: ἐπταίσμαι a πταίω, impingo: κέκλιδσμαι a κελίδω, jubeo: κέκλησμαι a κλείω, claudio: σέσεισμαι a σείω, quatio: κεκόλυσμαι a κολέω, turbo: ἔγνωσμαι a γνόνω, pro quo γινώσκω, cognosco: τέθραυσμαι a θραύω, frango.

Regulæ de Duali, & Plurali.

Primæ Dualis, & Pluralis formantur a Prima Singulari, flexa solum terminatione.

σέτυμμαι (σέτύμμεδον,
(σέτύμμεδα.

λέλεγμαι (λéléγμεδον,
(λéléγμεδα.

πέπησμαι (πιπέσμεδον,
(πιπέσμεδα.

ώρυγμαι (ώρύγμεδον,
(ώρύγμεδα.

νενόμισμαι (νενομίσμεδον,
(νενομίσμεδα.

ἐσάλμαι (ἐσάλμεδον,
(ἐσάλμεδα.

τετέλεισμαι (τετελείσμεδον,
(τετελείσμεδα.

A tertia Singulari formatur secunda & tertia Dualis

lis vertendo *αι* in *ον*, & secunda pluralis vertendo *αι* in *ε*, & tenues in suas aspiratas.

σέτυπται (σέτυφθον, σέτυφθον,
σέτυφθι.

λέλεκται (λέλεχθον, λέλεχθον,
λέλεχθι.

πέπειται (πέπεισθον, πέπεισθον,
πέπεισθι.

ῥυκται (ῥυκθον, ῥυκθον,
ῥυκθι.

γενόμεται (γενόμεσθον, γενόμεσθον,
γενόμεσθι.

ἔσταται (ἔσταθον, ἔσταθον,
ἔσταθι.

στέλεται (στέλεσθον, στέλεσθον,
στέλεσθι.

Quoties Tertia Singularis Præteriti Passivi definit in *ται* purum, Secunda, & Tertia Dualis, ac Secunda Pluralis interserunt *σ*.

γενέμεται (γενέμεσθον, γενέμεσθον,
γενέμεσθι.

κίκεται (κίκεσθον, κίκεσθον,
κίκεσθι.

Tertia Pluralis formatur a Tertia Singulari, posito *ν* ante *ται* purum.

γενέμεται: γενέμινται.

κίκεται: κέκενται.

Si vero *ται* non fuerit purum; tum Tertiam Pluralem circumloquimur per Participium Præteriti temporis, & Verbum Substantivum *εἶσι*, *sunt*.

F

σέτυ-

τέτυπται : τετυμμένοι εἰσὶ.

λέλεκται : λελεγμένοι εἰσὶ.

Observatio.

Diffyllaba Primæ, & Secundæ Conjugationis, quæ mutant in Perfecto Activo ε in ο, illud repetunt in Perfecto Passivo.

πίμπω, πέπομφα, πίπιμμαι, mitto.

κλέπω, κέκλοφα, κέκλειμμαι, furor.

Quæ habent ρε implicitum cum aliqua consonante, vertunt ε in α.

τρέπω, τέτρεφα, τέτραμμαι, verto.

ερέω, έρεφα, έτραμμαι,

sed βρέχω, βέβρεχα, βέβρεγμαι, rigo.

Ionica Dialectus.

Jones, & aliquando Attici formant Tertiā pluralem hujus Temporis, ponendo α ante ται, & mutando præcedentem tenuem in suam aspiratam.

In Conjug. 1. τέτυπται, τετύφαται, α τύπτω, verbero.

2. λέλεκται, λελέχαται, α λέγω, dico.

3. τίτακται, τεταχται, α τίττω, ordino.

In Tertia Conjugatione, & Quarta, ubi imitatur Tertiā, mutatur σ in τ, δ, θ, pro ratione Characteristica Aoristi secundi : quod fit aliquando etiam ubi Quarta imitatur Secundam.

3. λῶσαι, λῶιπται, ab ἀνίστω, perficio.

ῆσαι, ῆδαται, ab ἄδω, cano.

πίπεισαι, πεπέδασται, α πείδω, persuadeo.

4. πέφρασαι, πεφράδασται, α φράζω, loquor.

ῥυκται, ῥύκαται, ab ὀρύττω, excavo.

In Quinta tantum α interponitur.

5. ἐΐαλται, ἐΐάλαται, α ἐΐάω, cano.

ἐφδαρται, ἐφδάραται, α φδέρω, corrumpo.

In Sexta ponitur α ante ται purum, & longa corripitur.

δεδήλωται, δεδηλόαται, α δηλώω, ostendo.

πεποίηται, πεποιέαται, α ποιῶ, facio.

σέθειται, σεδίαται, α δέω, pono, unde σίδημι.

βεβλήται, βεβλήαται, Poet. pro βεβλίαται, α βάλλω, Jacio.

Pau-

Paulo post Futurum.

Formatur a secunda persona Perfecti, posito *οι* ante *αι*: ut *πέτυψαι*, *πετύψομαι*.

Præteritum plusquam perfectum.

Formatur a Perfecto mutando in Prima persona *μαι* in *μην*; in Secunda, & Tertia *αι* in *ο*, & præfigendo *ε*, si Perfectum incipiat a simplici consonante: ut *πέτυμμαι*, *επέτύμμην*; *πέτυψαι*, *επέτυψο*: *πέτυπται*, *επέτυπτο*.

Si Tertia singularis desinat in *το* purum; in Secunda, & Tertia Duali & Secunda Plurali interferitur *σ*: ut de Perfecto diximus; & Tertia Pluralis desinit in *ντο*: ut *έκείντω*, accusatus erat; *έκείνσθην*, *έκείνσθε*, *έκείντων*. Si autem exeat in *το* impurum, circumloquimur per Participium Præteriti, & Verbum Substantivum *ήσαν*, *erant*; ut *επέτυπτο*, *πετυμμένοι ήσαν*.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur a Tertia Persona singulari Perfecti Passivi, mutando *αι* in *ην*, & Tenuēs in suas Aspiratas, & retinendo Augmentum Imperfecti: ut *πέτυπται*, *ετύφθην*.

Exceptio.

<i>μείμνηται</i> , <i>έμνήσθην</i> , recordatus fui:) assumunt
<i>έρρώται</i> , <i>έρρώσθην</i> , convalui:) <i>σ</i> .
<i>σέσωσται</i> , <i>έσώθην</i> , servatus fui:	abjicit <i>σ</i> .
<i>εῖρηται</i> , <i>έρείθην</i> , inventus fui:)
<i>ήρηται</i> , <i>ήρέθην</i> , sublati fui:) mutant
<i>έπήνηται</i> , <i>έπηνέθην</i> , laudatus fui:) <i>η</i> in <i>ε</i> .
<i>έρρηται</i> , <i>έρρέθην</i> , & <i>έρρήθην</i> , dictus fui:	
<i>εῖθεται</i> , <i>έσέθην</i> , positus fui:	

Observatio.

Verba, quæ in Præterito verterant *ε* in *αι*, repertunt suum *ε* in Aoristo Primo: ut *έγραμμαι*, *έσρέφθην*, versus sum.

Verba in *ναι*, quæ in Præterito abjecerant *ν*, hic illud poetice recipiunt: ut *έκλινθην*, *έκείνθην*, pro *έκλιδην*, *έκείδην*, a *κλίνω*, inclino, & *κρίνω*, judico. Et a *πνέω*, spiro, quævis non desinat in *νω*, sic *επνώθην*.

Futurum Primum.

Futurum Primum formatur a Tertia persona sin-

gulari Aoristi Primi addendo σομαι, & abjiciendo Augmentum: ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Observatio in Modos reliquos.

MODI RELIQUI formantur ab Indicativo, & Tempora a suis temporibus.

PERFECTUM IMPERATIVI format Secundam personam a Secunda Plusquamperfecti Indicativi: ut ἐπέτυψο, πέτυψο. Format Tertiam a Tertia ejusdem, migrante σ in θω; ut ἐψαλθω, ψάλθω. Quod si præcesserit Tenuis, mutatur in suam Aspiratam; ut ἐπέτυπτο, πετύφθω. Si autem ante σ fuerit vocalis, assumitur σ: ut ἐκέκρετο, κέκρεισθω.

Aoristi Imperativi formantur a Tertiis personis suorum similium, addito θι: sed Primus definit in π, propter aliud θ præcedens: ut ἐτύφθη, τύφθητι. Utriusque Tertia singularis, & reliqui numeri per τ, non θ: ut τυφθήτω, τυπήτω, &c.

OPTATIVUS, ubi facta est circumlocutio in Tertia Præteriti Indicativi, circumloquitur præteritum per Participium, & Verbum Substantivum: sin autem non adhibenda sit circumlocutio, tunc servandæ sunt regulæ hæ.

Si ante μαι Primæ personæ Præteriti passivi fuerit υ, convertitur in γ: ut

a νέμειμαι, quod a νέμω, distribuo.

Sing. νενεμήμην, νενεμήῃς, νενεμήῃτο.

Dual. νενεμήμεθον, κενεμήσθε, νενεμήσθην.

Plur. νενεμήμεθα, νενεμήσθε, νενεμήντο.

υ in υι. ut

a σέδωμαι, quod a δαίω, festino.

Sing. σεδιήμην, σεδιῇς, σεδιῇτο.

Dual. σεδιήμεθον, σεδιῇσθε, σεδιῇσθην.

Plur. σεδιήμεθα, σεδιῇσθε, σεδιῇντο.

α in αι: ut

ab ἐκταίμαι, quod a κτείνω, occido.

Sing. ἐκταίμην, ἐκταίῃς, ἐκταίῃτο.

Dual. ἐκταίμεθον, ἐκταίσθε, ἐκταίσθην.

Plur. ἐκταίμεθα, ἐκταίσθε, ἐκταίντο.

manet integrum, sed tamen longum hic, etiam-

si breve fuerit in Præterito Indicativi : ut

a κέρειμαι, quod a κέρνω, judico .

Sing. κερείμην, κερῆς, κερῆτο .

Dual. κερείμεθον, κερῆσθον, κερῆσθην .

Plur. κερείμεθα, κερῆσθε, κερῆντο .

Si ante *μαι* sit diphthongus, cujus subjunctiva sit *υ*, tunc circumlocutione opus est, ut :

a πέταμαι, quod a παύω, finio .

Sing. πεπαυμέν^ο εἰμι, εἶης, εἴη .

Dual. πεπαυμένω εἶπον, εἴησαν .

Plur. πεπαυμένοι εἴμεν, εἴτε, εἴσαν .

Eodem modo a πετόξαιμαι, quod a ποξάω, jaculor, πετοξάμεν^ο εἰμι .

Aliqui eandem circumlocutionem adhibent, cum Præteritum habet υ : ut a λέλυμαι, λελυμέν^ο εἰμι : sed alii non admittunt, formantes λελύμην, λελύῃς, λελύῃτο ; vel etiam, quod apud Homerum, λελύμην, λελύῃς, λελύῃτο .

SUBJUNCTIVUS adhibet in Præterito circumlocutionem, quoties adhibuit Optativus, per Participium Præteriti temporis, & Verbum Substantivum : ut

Sing. πετυμμέν^ο, ὦ, ἦς, ἦ .

Dual. πετυμμένω ἦτον, ἦσαν .

Plur. πετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι .

Ubi non adhibenda sit circumlocutio, ex omnibus vocalibus ante *μαι* primæ personæ Præteriti Indicativi fit *ω* ; ut

a νενέμημαι

Sing. νενεμῶμαι, νενεμῆ, νενεμῆσαι .

Dual. νενεμῶμεθον, νενεμῆσθον, νενεμῆσθην .

Plur. νενεμῶμεθα, νενεμῆσθε, νενεμῶνται .

Id quod etiam fit in verbis circumflexis, & in verbis in μι, ut a πεποίημαι, πεποιῶμαι ; a μέμνημαι, μεμνῶμαι ; a κυχρύσωμαι, κυχρυσῶμαι ; a τέδεμαι, τεδῶμαι : ut apparebit loco suo .

Aliqui tamen velle videntur, omnia verba Barytona in Optativo, & Subjunctivo circumloquenda esse per Participium, & Verbum Substantivum .

INFINITIVUS format Præteritum a secunda plurali Perfecti Indicativi, vertendo *ε* in *αι*, & penultima

tima acuenda: ut αἰτύφθαι, αἰτύφθαι.

PARTICIPIUM acuit penultimam in Præterito; ut τυτυμῆν: ultimam in Aoristis; ut τυφθεῖς, τυφθεῖς: antepenultimam in reliquis: ut τυπώμεν, &c.

Participia in μεν, & μεν ad tertiam pertinent Declinationem simplicium: in εἰς, & ἐν ad quintam: Fœminina omnia ad secundam.

Verbum Barytonum Vocis Mediæ.

Medium Verbum est, quod, sicut apud Latinos Verbum Commune, alias active, alias passive significat; ut ἄγωμαι, ducor, & ducor, κομίζομαι, porto, & portor: Mediâque habet inflexionem, partim Activam, partim Passivam.

Activam fere significationem tribuunt aliqui Præteritis, Aoristis, & Futuris Mediis; nisi forte ipsa Verbi significatio aliud suadeat: ut σίσσηται, computruui, a σήσω: μέμνηται, insanivi, a μείνω, & similia. Reliquis temporibus utramque.

Activam terminationem habet Perfectum, & Plusquam Perfectum: Reliqua tempora Passivam.

Inflexum secundum cognata Tempora.

Modus Indicativus.

Præsens.

- S. (τύπτομαι, τύπτη, τύπτεται, Verbero, & Verberor.
D. (τυπώμεθον, τύπτεσθον, τύπτεσθον,
P. (τυπώμεθα, τύπτεσθε, τύπτονται.

Unde Imperfectum.

- S. (ἐτυπώμην, ἐτύπην, ἐτύπτετο. Verberabam, & Verberabar.
D. (ἐτυπώμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτεύσθην,
P. (ἐτυπώμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύποντο.

Aoristus secundus.

- S. (ἐτυπόμην, ἐτύπη, ἐτύπητο. Verberavi, vel Verberatus
D. (ἐτυπώμεθον, ἐτύπτεσθον, ἐτυπτεύσθην. fui.
P. (ἐτυπόμεθα, ἐτύπτεσθε, ἐτύποντο.

Futurum secundum.

- S. (τυπήμαι, τυπή, τυπήται, Verberabo, vel Verberabor.
D. (τυπήμεθον, τυπήσθον, τυπήσθον.

P. (τυ-

P. (τυπέμεθα, τυπέσθαι, τυπένται.

Futurum primum.

S. (τύψομαι, τύψη, τύψεται. *Verberabo, vel Verberabor.*

D. (τυψόμεθον, τυψέσθον, τυψέσθον.

P. (τυψόμεθα, τυψέσθαι, τύψονται.

Aoristus primus.

S. (έτυψάμην, έτύψη, έτύψατο. *Verberavi, vel Verbe-*

D. (έτυψάμεθον, έτύψασθον, έτυψάσθην, *ratus fui.*

P. (έτυψάμεθα, έτύψασθαι, έτύψατο.

Præteritum perfectum.

S. (πέτυπα, πέτυπας, πέτυπε. *Verberavi, vel Verbera-*

D. (πέτύπαθον, πέτύπαθον, *tus sum.*

P. (πέτύπαμεν, πέτύπατε, πέτύπασιν.

Plusquam perfectum.

S. (έπέτύπην, έπέτύπης, έπέτύπη. *Verberaveram, vel*

D. (έπέτύπηθον, έπετυπέην. *Verboratus eram.*

P. (έπέτύπημεν, έπέτύπητε, έπέτύπησαν.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. (τύψη, τυπέσθω. *Verbera, vel verberare.*

D. (τύψεσθον, τυπέσθων.

P. (τύψεσθαι, τυπέσθωσαν.

Aoristus secundus.

S. (τυπή, τυπέσθω. *Verberato, vel Verberator tu.*

D. (τύπεσθον, τυπέσθων.

P. (τύπεσθαι, τυπέσθωσαν,

Aoristus primus.

S. (τύψαι, τυψάσθω. *Verberato, vel Verberator tu.*

D. (τύψασθον, τυψάσθων.

P. (τύψασθαι, τυψάσθωσαν.

Perfectum, & plusquam perfectum.

S. (πέτυπε, πετυπέτω. *Verberaveris, vel Verberatus est.*

D. (πέτύπηθον, πετυπέων.

P. (πέτύπητε, πετυπέτωσαν.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

είδη, utinam.

S. (τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιω. *Verberarem, vel Verberarer.*

F 4

D. (τυ

D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθω .

P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιτω .

Aoristus secundus .

S. (τυποίμην, τύποις, τύποις . Verberaverim, vel ver-

D. (τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθω . beratus sim, vel

P. (τυποίμεθα, τύποισθε, τύποιτω . fuerim .

Futura secundum .

S. (τυποίμην, τυποῖς, τυποῖς . Verberem, vel Verberet .

D. (τυποίμεθον, τυποίσθον, τυποίσθω .

P. (τυποίμεθα, τυποῖσθε, τυποῖτω .

Futura primum .

S. (τυφoίμην, τύφoις, τύφoις . Verberem, vel Ver-

D. (τυφoίμεθον, τύφoισθον, τυφoίσθω . berer .

P. (τυφoίμεθα, τύφoισθε, τύφoιτω .

Aoristus primus .

S. (τυφoίμην, τύφαις, τύφαις . Verberaverim, vel

D. (τυφoίμεθον, τύφαισθον, τυφoαίσθω . Verberatus sim,

P. (τυφoίμεθα, τύφαισθε, τύφαιτω . vel fuerim .

Perfectum, & plusquam perfectum .

S. (τετύποιμι, τετύποις, τετύποι . Verberavissim, vel Ver-

D. (τετύποιτον, τετυπόειν . beratus sim, vel essim .

P. (τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιν .

Modus Subjunctivus .

Præsens, & Imperfectum .

ἰάν, cum .

S. (τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπῃται . Si verberem, vel verbe-

D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τύπτοισθω . rarer .

P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιτω .

Aoristus secundus .

S. (τύπτωμαι, τύπῃ, τύπῃται . Si verberavero, vel si

D. (τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τύπτοισθω . verberatus fuero .

P. (τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιτω .

Aoristus primus .

S. (τύφωμαι, τύφῃ, τύφῃται . Si verberavero, vel si

D. (τυφoίμεθον, τύφoισθον, τύφoισθω . verberatus sim, vel

P. (τυφoίμεθα, τύφoισθε, τύφoιτω . fuerim, vel fuero .

Perfectum, & plusquam perfectum .

S. (τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ . Si verberaverim, vel

D. (τε-

D. (τετύπητον, τετύπητον. *si verberatus sim, vel essem.*

S. (τετύπημεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Modus Infinitivus.

(Præs. & Imperf. τύπτειν.

(Aoristus 2. τυπίσθαι.

(Futurum 2. τυπῆσθαι.

(Futurum 1. τυλέσθαι.

(Aoristus 1. τύλασθαι.

(Perf. & plus. τετυπῆναι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ὁ τυπόμενος, ᾧ τυπόμενος. *Verberans, vel qui*

F. (ἡ τυπόμενη, ᾗς τυπόμενης. *verberatur.*

N. (τὸ τυπόμενον, ᾧ τυπόμενος.

Aoristus secundus.

M. (ὁ τυπόμενος, ᾧ τυπόμενος. *Qui verberavit, vel*

F. (ἡ τυπόμενη, ᾗς τυπόμενης. *verberatus.*

N. (τὸ τυπόμενον, ᾧ τυπόμενος.

Futurum secundum.

M. (ὁ τυπόμενος, ᾧ τυπόμενος. *Verberaturus, vel*

F. (ἡ τυπόμενη, ᾗς τυπόμενης. *verberandus.*

N. (τὸ τυπόμενον, ᾧ τυπόμενος.

Futurum primum.

M. (ὁ τυλέμενος, ᾧ τυλέμενος. *Verberaturus, vel*

F. (ἡ τυλέμενη, ᾗς τυλέμενης. *verberandus.*

N. (τὸ τυλέμενον, ᾧ τυλέμενος.

Aoristus primus.

M. (ὁ τυλάμενος, ᾧ τυλάμενος. *Qui verberavit, vel*

F. (ἡ τυλάμενη, ᾗς τυλάμενης. *verberatus.*

N. (τὸ τυλάμενον, ᾧ τυλάμενος.

Perfectum, & plusquam.

M. (ὁ τετυπῶς, ᾧ τετυπῶς. *Qui verberavit, vel*

F. (ἡ τετυπῶσα, ᾗς τετυπῶσας. *verberatus.*

N. (τὸ τετυπῶς, ᾧ τετυπῶς.

**Inflexio omnium Conjugationum secundum
cognata Tempora per omnes Modos.**

Primæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infinit.	Partic.
Præf.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοί-	τύπτο-	τύπτε-	τυπτό-
Imp.	ἐτύπτό- μῳ		μῳ	μαι	σθαι	μεν
Aor. 2.	ἐτύπτό- μῳ	τύπῃ	τυπτοί- μῳ	τύπω- μαι	τυπέ- σθαι	τυπό- μεν
Fut. 2.	τυπῆμαι		τυποί- μῳ		τυπῇ- σθαι	τυπῆ- μεν
Fut. 1.	τύψομαι		τυψοί- μῳ		τύψε- σθαι	τυψό- μεν
Aor. 1.	ἐτύψά- μῳ	τύψαι	τυψά- μῳ	τύψω- μαι	τύψα- σθαι	τυψά- μεν
Perf.	σέτυπα	σέτυ-	σέτύ-	σέτύ-	σέτυπέ-	σέτυ-
Plufq.	ἔστυπεν	πε	ποιμαι	πω	ναι	πώς.

Secundæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subj.	Infinit.	Particip.
Præf.	λέγομαι	λέγε	λεγοί-	λέγω-	λέγε-	λεγόμεν
Imp.	ἐλεγοίμῳ		μῳ	μαι	σθαι	
Aor. 2.	ἐλεγό- μῳ	λεγῃ	λεγοί- μῳ	λέγω- μαι	λεγέ- σθαι	λεγόμεν
Fut. 2.	λεγῆμαι		λεγοί- μῳ		λεγῇ- σθαι	λεγόμεν
Fut. 1.	λέξομαι		λεξοί- μῳ		λέξε- σθαι	λέξόμεν
Aor. 1.	ἐλέξά- μῳ	λέξαι	λεξά- μῳ	λέξω- μαι	λέξα- σθαι	λεξόμεν
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελό-	λέλό-	λελογέ-	λελογώς.
Plufq.	ἐλελόγη		γοιμι	γω	ναι	

Tertia.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subju.	Infinit.	Partic.
Præf.	πέδομαι	πέδῃ	παιδοί-	πείδω-	πείδε-	παιδόμε-
Imp.	ἱπιδό- μην		μην	μαι	σθαι	νθ
Aor. 2.	ἱπιδόμην	πιδῇ	παιδοίμην	πίδω- μαι	πιδέ- σθαι	πιδόμε- νθ
Fut. 2.	πιδέμαι		παιδοίμην		πιδέ- σθαι	πιδέμε- νθ
Fut. 1.	πέσομαι		παισοί- μην		πέσε- σθαι	παισόμε- νθ
Aor. 1.	ἱπιδάμην	πεί- σαι	παισά- μην	πείσω- μαι	πέσα- σθαι	παισάμε- νθ
Perf.	πέποιθα	πέ- ποι-	παιποί- δοιμι	πείποι- δω	πείποιθι-	παιποι- θώς.
Plusq.	ἱπείποιθεν	νθ			ναι	

Quarta.

	Indic.	Impe.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præf.	φράζομαι	φράζῃ	φραζοί-	φράζω-	φράζε-	φραζό-
Imp.	ἱφραζό- μην		μην	μαι	σθαι	μενθ
Aor. 2.	ἱφραδό- μην	φραδῇ	φραδοί- μην	φράδω- μαι	φραδέ- σθαι	φραδό- μενθ
Fut. 2.	φραδέ- μαι		φραδοί- μην		φραδέ- σθαι	φραδέ- μενθ
Fut. 1.	φράσομαι		φρασοί- μην		φράσε- σθαι	φρασό- μενθ
Aor. 1.	ἱφρασά- μην	φράσαι	φρασά- μην	φράσω- μαι	φράσα- σθαι	φρασά- μενθ
Perf.	πέφραδα	πέφρα- δε	πεφρά- δοιμι	πεφρά- δω	πεφρα- δέναι	πεφρα- δώς.
Plusq.	ἱπεφράδην					

Quin-

Quintæ.

	Indic.	Imper.	Optat.	Subju.	Infini.	Partic.
Præf.	απειρομαι	απειρε	απειροί- μι	απειρω- μαι	απειρε- σθαι	απειρό- μεν
Imp.	ἔσπειρό- μι					μεν
Aor. 2.	ἔσπειρό- μι	απειρε	απειροί- μι	απείρω- μαι	απαρέ- σθαι	απαρό- μεν
Fut. 2.	σπειρε- μαι		απειροί- μι		σπειρε- σθαι	σπειρέ- μεν
Fut. 1.	σπειρε- μαι		απειροί- μι		σπειρε- σθαι	σπειρέ- μεν
Aor. 1.	ἔσπειρά- μι	απειρε	σπειραί- μι	απείρω- μαι	απείρα- σθαι	σπειρά- μεν
Perf.	ἔσπασα	ἔσπασε	ἔσπασοι- μι	ἔσπασ- ται	ἔσπασε- ναι	ἔσπασας
Plusq.	ἔσπασεν					

Sextæ.

	Indic.	Imp.	Optat.	Subj.	Infini.	Particip.
Præf.	ἄκυσμαι	ἄκυσ	ἄκυσί- μι	ἄκυσ- μαι	ἄκυσ- σθαι	ἄκυσόμενος
Imp.	ἤκυσμι					
Aor. 2.	ἤκυσμι	ἄκυσ	ἄκυσί- μι	ἄκυσ- μαι	ἄκυσ- σθαι	ἄκυσόμενος
Fut. 2.	ἄκυσμαι		ἄκυσί- μι		ἄκυσ- σθαι	ἄκυσόμενος
Fut. 1.	ἄκυσσο- μαι		ἄκυσσοί- μι		ἄκυσσε- σθαι	ἄκυσσόμε- νος
Aor. 1.	ἤκυσά- μι	ἄκυσ- σαι	ἄκυσά- μι	ἄκυσω- μαι	ἄκυσά- σθαι	ἄκυσάμε- νος
Perf.	ἤκυσα	ἤκυσ	ἤκυσοιμι	ἤκυσ	ἤκυσται	ἤκυσας
Plusq.	ἤκυσεν					

Temporum formatio.

Præsens.

Est idem cum præsentis passivo.

Imperfectum.

Est idem cum Imperfecto passivo.

Aoristus Secundus.

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando *ον* in *όμεν*: ut *ἔτυπον*, *ἐτυπόμεν*.

Futurum Secundum.

Formatur a Futuro secundo Activo vertendo *ω* circumflexum in *ῆμαι*: ut *τυπῶ*, *τυπήμαι*.

Exceptio.

Ἐδομαι, *πιῶμαι*, *φάγομαι* pro *ἐδῆμαι*, *πιῆμαι*, *φαγῆμαι*; *ἀδῶ* *ἔδω*, *edo*; *πιῶ*, *bibo*; *φάγω*, *edo*, & Poetica illa *βίῶμαι*, *ibo*; *νίῶμαι*, per crasin *νῶμαι*, *ibo*.

Futurum Primum.

Formatur a Futuro primo Activo vertendo *ω* in *ομαι*: ut *τύψω*, *τύψομαι*.

Observatio.

In quinta Conjugatione Futurum primum desinit in *ῆμαι*; nam Activum in *ω* circumflectitur: ut *σπείρω*, semino, *σπειρῶ*, *σπειρήμαι*: *σείλω*, mitto, *σελῶ*, *σελήμαι*, quod in omnibus modis erit inflectendum, ut Futurum secundum aliarum Conjugationum. Sic & Futurum Atticum: *ὕβειζω*, contumelia afficio, *ὕβειῶ*, *ὕβειῆμαι*.

Aoristus Primus.

Formatur ab Aoristo primo Activo vertendo *α* in *άμεν*, ut *ἔτυξα*, *ἐτύξάμεν*.

S. (*ἐτύξάμεν*, *ἐτύξω*, *ἐτύξατο*.

D. (*ἐτύξάμετον*, *ἐτύξαστον*, *ἐτύξασθην*.

P. (*ἐτύξάμεθα*, *ἐτύξασθε*, *ἐτύξαντο*.

Præteritum Perfectum.

Formatur a Præterito perfecto Activo, pro Characteristica Perfecti Activi assumendo Characteristicam Aoristi secundi: ut a *τέτυρα* fit *τέτυπα*: a *τέπαχα*, *τέπαγα*: a *πέπρακα*, *πέπραδα*: nam Aoristi secundi sunt *ἔτυπον*, *ἔπαγον*, *ἔπραδον*.

In

In sexta Conjugatione tantum κ tollitur : ut α λεί-
λυκα, λείλυα: quamquam hoc tempus, ut & Aoristus
secundus, in hac Conjugatione rarius.

Verba circumflexa minuuntur etiam penultima vocali:
ut α στελέκα, στέλα: α μεμέληκα, μέμελα, unde μέ-
μηλα: α δέδωπα, δέδωπα, α νενίκηκα, νένικα.

Jones item tollunt κ ex Præterito Medii, & penulti-
mam corrigiunt: ut γέγαα α γέγηκα: μέμαα α μέμηκα:
unde participia γεγώς, & γεγώς: μεμαώς, & μεμώς.

Regula.

Penultima Præteriti Medii est eadem, quæ Perfecti
Activi, ut σέτυφα, σέτυπα.

Exceptio.

Dissyllaba, quæ habent ϵ in penultima Futuri, mu-
tant ϵ in \omicron in penultima Præteriti Medii: ut λέγω,
λέξω, λέλεχα, λέλογα.

Penultima præsentis Activi α mutatur in η , ut δά-
λω, σέθηλα, germino; α tamen aliquando servatur, ut
τάλω, έτάλα, cano: ϵ in \omicron ι, ut πέδω, πέποιθα, per-
suadeo: α in η , ut φαίνω, πέφηνα, appareo, μαιίνω,
μεμίνηνα, maculo; neque enim valet hæc regula tan-
tum in dissyllabis.

*Verbum βάλλω videtur habere Præteritum Medium βέ-
βολα, ut colligitur ex derivatis, βολή, jactus, ίκηβόλῃ,
longe jaculans, &c.*

Cum χ , vel ϕ est Characteristica thematis, idem
est Præteritum Activum, & Medium: ut γέγραφα, α
γράφω, scribo: σέτρυχα, α τρύχω, attero.

Præteritum Plusquamperfectum.

Formatur a Præterito, mutando α in $\epsilon\upsilon$, & præ-
ponendo ϵ , si Verbum incipiat a simplici consonante,
vel a muta cum liquida: ut σέτυπα, έστυπην: ut in
voce Activa.

Observatio in Modos Reliquos.

MODI RELIQUI, & Participia, ut in Activo,
& Passivo, sic & in Medio pendent ab Indicativo,
similia tempora a suis similibus.

Aori-

Aoristus primus retinet α in omnibus modis, præterquam in Subjunctivo: ἐν- τ - λ άμω, τ ύ- λ αι, τ υ- λ άμω, τ ύ- λ αῶσαι, τ υ- λ άμεν.

OPTATIVUS habet Futurum secundum, quod in secundis, & tertiis personis differt ab Aoristo secundo tantum accentu: nam Aorist. τυποῖμω, τύποιο: Futur. τυποιέμω, τυποῖο.

INFINITIVUS habet Aoristum secundum in εἶσαι: Futurum vero secundum in εἶσθαι: ut τύπῃσαι, τυπῇσαι.

PARTICIPIUM Aoristum secundum in ὄμεν, Futurum secundum in ἐμεν.

Masculina, & neutra pertinent ad tertiam Declinationem simplicium, Fœminina ad secundam: excepto Præterito perfecto, cujus masculinum, & neutrum est Quintæ simplicium, Fœmininum secundæ.

Exemplum primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia: in Voce Activa, Passiva, Media.

Modus Indicativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præsens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἔτρεπόμην	ἔτρεπόμεν
Aoristus 2.	ἔτραπον	ἔτράπην	ἔτραπόμην
Futur. 2.	τραπήω	τραπήσομαι	τραπήμαι
Futur. 1.	τρέψω	τρεψήσομαι	τρέψομαι
Aoristus 1.	ἔτρεψα	ἔτρεψθην	ἔτρεψάμην
Perfect.	πέτρεφα	πέτραμμαι	πέτροπα
Plusquam	ἔπετρεφον	ἔπετράμην	ἔπετρόμεν
Paulo post F.		πετράσομαι	

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præf. & Imp.	τρέπε	ρτέπε	τρέπε
Aoristus 2.	τρέπε	τρέπηθι	τραπέ
Aoristus 1.	τρέψον	τρέψθηθι	τρέψαι
Perf. & plusq.	πέτρεφε	πέτρατο	πέτροπε

Μο-

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέποιμι	τρεποίμεν	τρεποίμεν
Aoristus 2.	τράποιμι	τραπέιμι	τραποίμεν
Futur. 2.	τραποίμι	τραπησοίμεν	τραποίμεν
Futur. 1.	τρέλοιμι	τρεφθισοίμεν	τρέλοιμεν
Aoristus 1.	τρέλαιμι	τρεφθίω	τρέλαιμεν
Perf. & plusq.	πετρέποιμι	πετραμμένος ἔην	πετρόποιμι
Paulo post F.		πετραλοίμεν	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τρέπωμαι
Aoristus 2.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι
Aoristus 1.	τρέλω	τρεφθῶ	τρέλωμαι
Perf. & plusq.	πετρέφω	πετραμμένος ὦ	πετρόπω

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπεν	τρέπεσθαι	τρέπεσθαι
Aoristus 2.	τραπέιν	τραπῶναι	τραπέσθαι
Futur. 2.	τραπῆν	τραπήσεσθαι	τραπῆσθαι
Futur. 1.	τρέλειν	τρεφθήσεσθαι	τρέλεισθαι
Aoristus 1.	τρέλαι	τρεφθῶναι	τρέλαισθαι
Perf. & plusq.	πετρεφέναι	πετράφθαι	πετροπέναι
Paulo post		πετράλεισθαι	

Participium.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Aoristus 2.	τραπών	τραπεῖς	τραπόμενος
Futur. 2.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπόμενος
Futur. 1.	τρέλων	τρεφθισόμενος	τρέλόμενος
Aoristus 1.	τρέλας	τρεφθεῖς	τρέλαιμένος
Perf. & plusq.	πετρεφώς	πετραμμένος	πετροπώς
Paulo post		πετραλόμενος	

Exem-

Exempla Verborum Barytonorum.
Primæ Conjugationis.

π.

βλέπω, *aspicio.*λέπω, *exuo.*λείπω, *relinquo.*ἐρέπω, *verto.*μέλω, *canto.*ῥέπω, *inclino.*

β.

θκίβω, *premo.*φέρβω, *pasco.*ἀμείβω, *commuto.*ῥέμβω, *in gyrum ago.*

φ.

ἀλείφω, *ungo.*γλύφω, *fodio.*, ερέφω, *verto.*ἱρέφω, *tego.*

πτ.

ρίπτω, *projicio.*φαλίπτω, *desipio.*κλέπτω, *furor.*χαλέπτω, *evertor.*δώπτω, *assentor.*ολόπτω, *vello.*

Secundæ.

κ.

πύκω, *liquefacio.*διώκω, *persequor.*κρέκω, *pectine pulso.*ἐρέκω, *frango.*

γ.

οίγω, *aperio.*ὀρέγω, *porrigo.*λήγω, *cesso.*θήγω, *acuor.*ἐρῶγω, *ructo.*φλέγω, *uro.*

χ.

τῶχω, *struo.*βρέχω, *malesfacio.*ἐλέγχω, *arguo.*ῥώχω, *dentibus fremor.*

Tertiæ.

δ.

δαίδω, *timeo.*ἄρδω, *irrigor.*αἰδέω, *cano.*ἐρεῖδω, *figo.*

δ.

κᾶδω, *abscondo.*ἐρέδω, *laceſso.*λήδω, *celor.*αἰδω, *pro.*

Quartæ.

ος, ττ.

ρήσσω, att. ττω, *frango.*φράσσω, att. ττω, *munio.*ἐμύσσω, att. ττω, *laceror.*χαράσσω, att. ττω, *sculpro.*

G

δωδω-

δαύωω, att. ττω, clamo. ὀδύωω, att. ττω, irascor.
 φλανύωω, att. ττω, garriv. ῥάωω, att. ττω, allido.

ζ.

ῥαβδίζω, virgis cedo. φανταίζω, apparere facio.
 αἰγάζω, illucesco. φλάζω, stulte loquor.
 κτίζω, condo. χωρίζω, separo.
 διερίζω, meto. οἰνίζω, vinum emo, vel sapio.

Quintæ.

λ.

δάλλω, vireo. βδέλλω, mulgeo.
 ἀγγέλλω, nuncio. ὀφέλλω, adjungo.
 ἰάλλω, emitto. αἰκιάλλω, blandior.

μ.

βρίμω, fremo. δέμω, ædifico.

ν.

ῥαίνω, perfundo. φένω, interficio.
 τείνω, tendo. χραίνω, coloro.
 δαρσύνω, fiduciam affero. κραίνω, perficio.
 θαυμάζω, admiror. ἐνομαίνω, nomino.

ρ.

τείρω, vexo. οἰκτείρω, commiseror.
 θέρω, calefacio. πταίρω, sternuto.

Sextæ.

ω purum.

καλύω, prohibeo. ἀνύω, perficio.
 χλίσω, deliciis frango. ὀδύω, iter facio.
 αἰφύω, haurio. κολύω, amputo.

De Conjugationibus Circumflexorum.

Vocantur Circumflexa, quia duabus Syllabis in unam contrahitis, accentum habent circumflexum: ut ποιέω ποιῶ.

Nascuntur a Barytonis Sextæ Conjugationis in έω, άω, όω: unde tres sunt Conjugationes Circumflexorum.

Dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ sunt vocales α, ε, ο, proxime præcedentes ω Præsentis.

<i>Prima.</i>		
Præf.	Futur.	Præt.
ἴω	ἴσω	ἤκα
<i>Secunda.</i>		
άω	ήσω	ηκα
<i>Tertia.</i>		
όω	ώσω	ωκα.

Notanda ante Inflexionem.

Circumflexa inflectuntur, formantur, & augentur prorsus ut Verba Barytona, nisi quod hic quædam Tempora contrahuntur.

Contrahuntur autem solum Præsens, & Præteritum Imperfectum in omnibus Personis, per omnes Modos, & Participia.

Primæ Conjugationis Contractio.

1. *es* contrahitur in *e*
2. *es* in *u*
3. Si post *e* sequitur Vocalis longa, aut Diphthongus, fit contractio tollendo *e*.

Verbum Circumflexum ex prima Conjugatione
Vocis Activæ.

*Modus Indicativus.**Præsens.*

- S. (ποιέω, ποιῶ: ποιῆς, ποιῇ: ποιῆν, ποιῆ . *Facio.*
 D. (ποιέετον, ποιῆτων: ποιέετον, ποιῆτων.
 P. (ποιέομεν, ποιῶμεν: ποιέετε, ποιῆτε: ποιέσθι, ποιῆσθι.

Imperfectum.

- S. (ἐποιέον, υν: ἐποιέες, εις: ἐποιέει, ει.
 D. (ἐποιέετον, ἔτων: ἐποιέετων, ἔτων.
 P. (ἐποιέομεν, ἡμεν: ἐποιέετε, ἔτε: ἐποιέον, υν.
 Fut. i. ποιήσω. Aor. i. ἐποίησα. Præter. perf. πεποίηκα.
 Plusq. perf. ἐπεποίηκα; ad normam Barytonorum
 & hic, & in reliquis Modis.

*Modus Imperativus.**Præsens, & Imperfectum.*

- S. (ποίηε, ποίη: ποιέτω, ποιῆτω.
 D. (ποιέετον, ποιῆτων: ποιέετων, ποιῆτων.
 G 2 P. (ποιέ-

- P. (ποιέετε, ποιῆτε : ποιέετωσαν, ποιήτωσαν .
Aor. 1. ποιήσων . Præt. perf. & plusq. πεποίηκε .

Modus Operativus.

Præsens, & Imperfectum.

ἔδε, utinam.

- S. (ποιέοιμι, οἶμι : ποιέοις, οἷς : ποιέοι, οἷ .
D. (ποιέοιτον, οἶτον : ποιηοίτην, οἶτην .
P. (ποιέοιμεν, οἶμεν : ποιέοιτε, οἶτε : ποιέοιεν, οἶεν .
Inflexio Attica, & Æolica.

- S. (ποιούλω, ποιούης, ποιούη .
D. (ποιούητον, ποιούήτην .
P. (ποιούημεν, ποιούητε, ποιούησαν .

Inflexio Dorica.

- S. (ποιῶλω, ποιῶης, ποιῶη .
D. (ποιῶητον, ποιῶήτην .
P. (ποιῶημεν, ποιῶητε, ποιῶησαν .

Fut. 1. ποιήσοιμι . Aor. 1. ποιήσαιμι . Aor. Æol. ποιή-
σῃα . Præt. perf. πεποιήκοιμι .

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἰάν, cum.

- S. (ποιέω, ὦ : ποιέης, ῆς : ποιήη, ῆ .
D. (ποιέητον, ῆσεν : ποιήητον, ῆτον .
P. (ποιέωμεν, ὦμεν : ποιήητε, ῆτε : ποιέωσι, ὦσι .
Aor. 1. ποιήσω . Præt. perf. πεποίηκω .

Modus Infinitivus.

Præs. & Imperf. ποιέην, ποιῶν .

Fut. 1. ποιήσῃν .

Aor. 1. ποιήσαι .

Præt. perf. πεποίηκέναι .

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

- M. (ὁ ποιέων, ὦν : τῷ ποιέοντι, ἔντι .
F. (ἡ ποιέουσα, ἔσα : τῇς ποιέουσας, ἔσας .
N. (τὸ ποιέον, ἔν : τῷ ποιέοντι, ἔντι .
Fut. 1. ὁ ποιήσων . Aor. 1. ὁ ποιήσας .
Præt. perf. ὁ πεποιηκώς .

Vocis Passivæ.

Modus Indicativus.

Præsens.

- S. (ποιέμαι, ἔμα, ποιέη, ἦ : ποιέεσσι, ἔσσι.
 D. (ποιεόμεθον, ἔμεθον : ποιέεσθον, ἔσθον : ποιέεσθον, ἔσθον.
 P. (ποιεόμεθα, ἔμεθα : ποιέεσθε, ἔσθε : ποιέοντα, ἔντα.

Imperfectum.

- S. (ἔποιέμην, ἔμην : ἔποιέης, ἦ : ἔποιέετο, ἔτο.
 D. (ἔποιεόμεθον, ἔμεθον : ἔποιέεσθον, ἔσθον : ἔποιεέσθην, ἔσθην.
 P. (ἔποιεόμεθα, ἔμεθα : ἔποιέεσθε, ἔσθε : ἔποιέοντο, ἔντο.

Præt. perf. πεποιήμαι. Plusq. perf. ἐπεποιήμην.

Paulo post Fut. πεποιήσομαι. Aor. I. ἐποιήθην.

Fut. I. ποιηθήσομαι.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

- S. (ποιέε, ἦ : ποιεέσθην, ἔσθην.
 D. (ποιεέσθον, ἔσθον : ποιεέσθην, ἔσθην.
 P. (ποιεέσθε, ἔσθε : ποιεέσθων, ἔσθων.

Perf. & plusq. πεποιήσο. Aor. I. ποιήθητι.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

ἔδε, utinam.

- S. (ποιείμην, εἰμην : ποιέοι, οἶο : ποιέοιτο, οἶτο.
 D. (ποιείμεθον, οἶμεθον : ποιέοισθον, οἶσθον : ποιέοισθην, οἶσθην.
 P. (ποιείμεθα, οἶμεθα : ποιέοισθε, οἶσθε : ποιέοντο, οἶντο.

Perfectum, & plusquam perfectum.

- S. (πεποιήμην, ἦο, ἦτο.
 D. (πεποιήμεθον, ἦσθον, ἦσθην.
 P. (πεποιήμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Paulo post Fut. πεποιήσοίμην. Aor. I. ποιηθείμην.

Fut. I. ποιηθήσοίμην.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἰάν, cum.

- S. (ποιέωμαι, ὦμαι : ποιέη, ἦ : ποιήηται, ἦται.
 D. (ποιέωμεθον, ὦμεθον : ποιήησθον, ἦσθον : ποιήησθον, ἦσθον.
 P. (ποιέωμεθα, ὦμεθα : ποιήησθε, ἦσθε : ποιήοντα, ὠντα.

Perf. & plusq. perf.

- S. (πεποιήμαι, ἦ, ἦται

D. (πεποιώμενον , ἥσδον , ἥσδον .

P. (πεποιώμεθα , ἥσδε , ὦνται .

Aor. 1. ποιηθῶ ,

Modus Infinitivus .

Præs. & Imperf. ποιῆσθαι , ποιῆσθαι .

Perf. & Plusq. πεποιῆσθαι .

Paulo post Fut. πεποιήσεσθαι .

Aor. 1. ποιηθῶμαι .

Fut. 1. ποιηθήσεσθαι .

Participium .

Præsens , & Imperf.

M. (ὁ ποιούμενος , ἐμὲν : τὸ ποιούμενον , ἐμὲν .

F. (ἡ ποιούμενη , ἐμὲν : τῆς ποιούμενης , ἐμὲν .

N. (τὸ ποιούμενον , ἐμὲν : τὸ ποιούμενον , ἐμὲν .

Perf. & plusq. πεποιημένος . Paulo post Fut. πεποιησόμενος .

Aor. 1. ποιηθείς . Fut. 1. ποιηθήσόμενος .

Vocis Mediæ .

Tempora , quæ contrahuntur , sunt eadem in voce Media , ac in Passiva : Tempora reliqua formantur ut Media Barytona .

Fut. 1.

Indic. ποιήσομαι .

Optat. ποιησάμην .

Infinit. ποιήσεσθαι .

Partic. ποιησόμενος .

Aor. 1.

Indicat. ἐποιησάμην .

Imper. ποιῆσαι .

Optat. ποιησάμην .

Subjun. ποιήσωμαι .

Infinit. ποιήσασθαι .

Partic. ποιησάμενος .

Observatio .

Quædam Verba Primæ Conjugationis formant Futurum in ἥσω , & ἔσω : Præteritum in ηκα , & εκα : ut καλέω voco , Fut. καλήσω , & καλέσω . Ita αἰνέω , laudo , φρονέω , sapio ; φορέω , gesso ; κορέω , satio ; τελέω , perficio ; πονέω , laboro ; & alia .

Dissyllaba formant Futurum in ᾧσω : ut χέω , fundo :
Fut.

Fut. χάσω. Sic ρέω, fluo; πνέω, flo; πλέω, navigo.
Excipitur δέω, ligo; Fut. δήσω.

In Dissyllabis prima Singularis, & Prima ac Tertia Pluralis Præsens non contrahuntur: ut πλέω, πλέομεν, πλέετε; non πλώ, πλώμεν, πλώτε.

Contrahitur tamen Præsens Infinitivi, ut πλέειν, πλέειν, τρέειν, τρέειν, πνέειν, πνέειν, ρέειν, ρέειν. Reperitur & Participii Præsens πλών, pro quo melius πλέων. Vide Henricum Stephanum.

Quæ post factam contractionem non desinunt in ω purum, habent in hac prima Conjugatione Aoristum secundum, Futurum secundum, & Præteritum Medium: ut φιλω e φιλέω, amo. Aorist. 2. ἔφιλον: Fut. 2. φιλώ: Præter. med. πέφιλαι: inflectenda ut Barytona Activa. Dissyllaba vero nunquam habent, præter χίω (quod tamen iausitatum in Præsenti) cuius aor. 2. ἔχον.

Secundæ Conjugationis Contractio.

1. Si post α sequitur ο, vel ω, fit contractio in ω.
2. Si post α sequitur alia Vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in α; nisi sequatur ου, vel υ: nam tunc fit contractio in ω.
3. Sicubi reperitur ι, subscibitur; υ vero abjicitur.

Verbum Circumflexum ex Secunda Conjugatione Vocis Activæ.

Modus Indicativus. Præsens.

S. (βοάω, βοῶ: βοάεις, βοᾷς: βοάει, βοᾷ. Clamo.

D. (βοάειτον, βοᾶτον: βοάετον, βοᾶτον.

P. (βοάομεν, βοῶμεν: βοάετε, βοᾶτε: βοάεσσι, βοῶσι.

Imperfectum.

S. (ἐβόκον, ὦν: ἐβόκαες, ας: ἐβόκει, α.

D. (ἐβόκαετον, ᾶτον: ἐβόκαέτην, ᾶτην.

P. (ἐβόκαομεν, ὦμεν: ἐβόκαετε, ᾶτε: ἐβόκαον, ὦν.

Fut. 1. βοήσω. Aor. 1. ἐβόησα. Perf. βεβόηκα.

Plusq. perf. ἐβεβόηκεν.

Modus Imperativus.

Præs. & Imperfectum.

S. (βέαι, βόα: βοάειτω, βοάστω.

G 4

D. (βοάιν-

D. (βοάετον , βοᾶτον : βοάειπαν , βοάπτων .

P. (βοάετε , βοᾶτε : βοάειπασαν , βοάπτωσαν .

Aor. 1. βόησον . Præter. perf. & plusq. βεβόηκε .

Modus Optativus .

Præsens , & Imperfectum .

εἴδε , utinam .

S. (βοάοιμι , ᾧμι : βοάοις , ᾧς : βοάοι , ᾧ .

D. (βοάοιτον , ᾧτον : βοαοίτω , ᾧτω .

P. (βοάοιμεν , ᾧμεν : βοάοιτε , ᾧτε : βοάοιεν , ᾧεν .

Inflexio Attica .

S. (βοώλω , βοώης , βοώη .

D. (βοώητον , βοώητων .

P. (βοώημεν , βοώητε , βοώησαν .

Fut. 1. βοήσοιμι . Aor. 1. βοήσαιμι . Aor. Æol. βοή-
σῃα . Perf. & plusq. βεβοήκοιμι .

Modus Subjunctivus .

Præsens , & Imperfectum .

εἰάν , cum .

S. (βοᾶν , ᾷ : βοᾶης , ᾷς : βοᾶν , ᾷ .

D. (βοᾶντων , ᾶτων : βοᾶντων , ᾶτων .

P. (βοᾶμεν , ᾷμεν : βοᾶντε , ᾶτε : βοᾶσθι , ᾷσι .

Aor. 1. βοήσω . Perf. & plusq. βεβοήκω .

Modus Infinitivus .

Præf. & Imperf. βοᾶν , βοᾶν .

Fut. 1. βοήσεν .

Aor. 1. βοήσαι .

Præter. & plusq. perf. βεβοήκηναι .

Participium .

Præf. & Imperfectum .

M. (ὁ βοᾶν , ᾶν : τῷ βοᾶντι , ᾶντι .

F. (ἡ βοᾶσα , ᾶσα : τῆς βοᾶσας , ᾶσας .

N. (τὸ βοᾶν , ᾶν : τῷ βοᾶντι , ᾶντι .

Fut. 1. βοήσων . Aor. 1. βοήσας . Præter. & plusq. βεβοήκως .

Vocis Passivæ .

Modus Indicativus .

Præsens .

S. (βοᾶμαι , ᾷμαι : βοᾶν , ᾷ : βοᾶσαι , ᾶσαι .

D. (βοᾶμενον , ᾷμενον : βοᾶσθον , ᾶσθον : βοᾶσθον , ᾶσθον .

P. (βοᾶμεθα , ᾷμεθα : βοᾶσθε , ᾶσθε : βοᾶσθαι , ᾶσθαι .

Im-

Imperfectum.

- S. (ἐβόαόμην, ὦμην : ἐβόάω, ὦ : ἐβόάετο, ἄτο .
 D. (ἐβόαόμενον, ὦμενον : ἐβόάετον, ἄτον : ἐβόάεσθην, ἄσθην .
 P. (ἐβόαόμεθα, ὦμεθα : ἐβόάεσθι, ἄσθι : ἐβόάοντο, ὠντο .
 Perf. βεβόημαι . Plusq. perf. ἐβεβόημην . Paulo post Fut.
 βεβοήσομαι . Aor. 1. ἐβοήσω . Fut. 1. βοήδησομαι .

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

- S. (βοάε, ὦ : βοάεισθι, ἄσθι .
 D. (βοάεσθον, ἄσθον : βοάεισθων, ἄσθων .
 P. (βοάεσθι, ἄσθι : βοάεισθωσαν, ἄσθωσαν .
 Perf. & plusq. perf. βεβόησο . Aor. 1. βοήδησθαι .

Modus Optativus.

Præf. & Imperfect.

εἴθε, utinam.

- S. (βοαοίμην, ὦμην : βοάοιο, ῥο : βοάοιτο, ῥτο .
 D. (βοαοίμενον, ὦμενον : βοάοισθον, ῥσθον : βοαοίσθην, ῥσθην .
 P. (βοαοίμεθα, ὦμεθα : βοάοισθι, ῥσθι : βοάοιτο, ῥτο .
 Perf. & plusq. perf.

- S. (βεβοήμην, βεβοήο, βεβοήτο .
 D. (βεβοήμενον, βεβοήσθον, βεβοήσθην .
 P. (βεβοήμεθα, βεβοήσθι, βεβοήτο .
 Paulo post Fut. βεβοησοίμην . Aor. 1. βοηδέσω .
 Fut. 1. βοηδησοίμην .

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfect.

εἰάν, cum.

- S. (βοάωμαι, ὦμαι : βοάη, ῥ : βοάηται, ἄται .
 D. (βοαώμενον, ὦμενον : βοάησθον, ἄσθον : βοάησθην, ἄσθην .
 P. (βοαώμεθα, ὦμεθα : βοάησθι, ἄσθι : βοάηται, ἄται .
 Perf. & plusq. perf.

- S. (βεβοῶμαι, βεβοῶ, βεβοῶται .
 D. (βεβοῶμενον, βεβοῶσθον, βεβοῶσθην .
 P. (βεβοῶμεθα, βεβοῶσθι, βεβοῶται .
 Aor. 1. βοηδῶ .

Modus Infinitivus.

Præf. & Imperf. βοάεσθαι, βοᾷσθαι.

Perf. & plusq. perf. βεβόησθαι.

Paulo post Fut. βεβοήσεσθαι.

Ao-

Aoristus 1. βοηθῶμαι.

Futurum 1. βοηθήσεσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ὁ βοαόμενος, αἰμενος: τὸ βοαομένον, αἰμένον.

F. (ἡ βοαομένη, αἰμένη: τῆς βοαομένης, αἰμένης.

N. (τὸ βοαομένον, αἰμένον: τῷ βοαομένῳ, αἰμένῳ.

Perf. & plusq. βεβοημένῳ. Paulo post Fut. βεβοησάμενος. Aor. 1. βοηθείς. Fut. 1. βοηθησόμενος.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur, sunt eadē, atque Passiva: Reliqua ut Media Barytona.

Futur. 1.

Indicat. βοήσομαι.

Optat. βοησοίμην.

Infinit. βοήσεσθαι.

Partic. βοησόμενος.

Aorist. 1.

Indicat. ἐβοησάμην.

Imper. βόησαι.

Optat. βοησαίμην.

Subjun. βοήσωμαι.

Infinit. βοήτασθαι.

Particip. βοησάμενος.

Observatio.

Multa Verba Secundæ Conjugationis formant Fut. in αῶ, Præt. in ακα: præsertim habentia ε, vel ι, ante αῶ: ut εἰῶ, sino, εἰῶ, εἶκα: κοιτάω, laboro, κοιτάσω, κοιτιάκα: plurima habentia λ, vel ρ ante αῶ: ut γελάω, rideo, γελάσω, γεγέλακα: δράω, facio, δράσω, δέδρακα.

His adde δικαίω, judico: διφάω, quæro: θλάω, tinedo: μάω, & μαυμάω, vehementer cupio: νάω, fluo: πάω, possideo: παάω, vello: παλάω, suffero: φθάω, prævenio: φλάω, tundo: & alia.

Hæc tamen κείω, vel κᾶω, uro; & κλάω, frango, formant Fut. καύσω, & κλαύσω.

Quæ-

Quædam etiam utramque habent terminationem in *άσω*, & *ήσω*, ut *περάω*, transeo, *περάσω*, & *περήσω*; *πειράω*, conor, *πειράσω*, & *πειρήσω*.

Attici contrahunt *αις* in *ῆς*, *αι* in *ῆ*, & *αεν* in *ῆν*, in his quatuor: *ζῶ*, *ζῆς*, *ζῆ*, *ζῆν*, vivo: *πινῶ*, *νῆς*, *νῆ*, *νῆν*, esurio: *διψῶ*, *ῆς*, *ῆ*, *ῆν*, sitio: *χρῶμαι*, *χρῶ*, *χρήται*, *χρήσθαι*, utor.

Dores adhibent hanc contractionem *αις* in *ῆς* ubique: Acoles vertunt in Infinito *ᾶν* in *ᾷς*, ut *γελᾷς* pro *γελᾶν*.

Jones post factam contractionem in *ω* præponunt *ε*, ut *μνῶμεν*, pro *μνώμεν*, memorans. Poetæ præponunt *ο*, si præcedens syllaba sit brevis, ut *καρηκομῶντες*, pro *καρηκομῶντες*, caput comatum habentes; si autem sit longa, præponunt *ω*, ut *πειρῶντες*, pro *πειρῶντες*, tentantes. Aliquando postponunt *ο*, ut *μνώμεα*, pro *μνώμαι*, recordor. Nonnunquam geminant *α*, ut *ἐλάαν*, pro *ἐλᾶν*, incitare; *πμάσσαι*, pro *πμάσθαι*, honorari.

In hac etiam Secunda Conjugatione, si thema jam contractum in Præsenti non desinat in *ω* purum, reperitur Aoristus secundus, Futurum secundum, & Præteritum Medium: ut a *πμῶ*, quod a *πμάω*, honoro, Aor. 2. *ἔπμον*. Fut. 2. *πμῶ*. Præt. Med. *πέπμα*. Non reperitur tamen vel post hujusmodi contractionem in Dissyllabis, præter *παίω*, *πωῶ*, cujus Aor. 2. *ἔαπον*.

Tertiæ Conjugationis Contractio.

1. Si post *ο* sequitur *ω*, vel *η*, fit contractio in *ω*.
2. Si post *ο* sequitur *ε*, vel *ο*, vel *υ*, fit contractio in *υ*.
3. Si post *ο* sequitur quævis alia vocalis, vel Diphthongus, fit contractio in *οι*: nisi in infinitivo, qui contrahitur in *ῶν*.

Verbum Circumflexum ex tertia Conjugatione Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (*χρυσάω*, ὦ: *χρυσάεις*, οἷς: *χρυσάω*, οἶ.

D. (*χρυ-*

D. (χρυσόετον , ἔτιον : χρυσόετον , ἔτιον .

P. (χρυσόομεν , ἔμεν : χρυσόετε , ἔτε : χρυσόεσι , ἔσι .

Imperfectum.

S. (ἐχρύσσον , ἔν : ἐχρύσσει , ἔς : ἐχρύσσει , ἔ .

D. (ἐχρυσόετον , ἔτιον : ἐχρυσόετον , ἔτιον .

P. (ἐχρυσόομεν , ἔμεν : ἐχρυσόετε , ἔτε : ἐχρύσσον , ἔν .

Fut. 1. χρυσώσω . Aor. 1. ἐχρύσσωσα . Perf. κεχρύσσωκα .

Plusq. perf. ἐκεχρυσώκην .

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. (χρύσσε , ἔ : χρυσόετω , ἔτω .

D. (χρυσόετον , ἔτιον : χρυσόετων , ἔτων .

P. (χρυσόετε , ἔτε : χρυσόετωσαν , ἔτωσαν .

Aor. 1. χρύσσωσιν . Perf. & plusq. perfect. κεχρύσσωκε .

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε , utinam .

S. (χρυσόοιμι , οἴμι : χρυσόοις , οἷς : χρυσόοι , οἷ .

D. (χρυσόοιταν , οἶτον : χρυσόοιτην , οἶτην .

P. (χρυσόοιμεν , οἴμεν : χρυσόοιτε , οἶτε : χρυσόοιεν , οἶεν .

Fut. 1. χρυσώσοιμι . Aor. 1. χρυσώσαιμι . Aor. Æol.

χρυσώσεια . Perf. & plusq. perf. κεχρυσώκοιμι .

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

εἰάν , cum .

S. (χρυσώω , ᾧ : χρυσώῃς , οἷς : χρυσώῃ , οἷ .

D. (χρυσώῃτον , ᾧτον : χρυσώῃτην , ᾧτην .

P. (χρυσώομεν , ᾧμεν : χρυσώῃτε , ᾧτε : χρυσώωσι , ᾧσι .

Aor. 1. χρυσώσω . Perf. & plusq. perf. κεχρυσώκω .

Modus Infinitivus.

Præf. & Imperf. χρυσόειν , χρυσῶν .

Fut. 1. χρυσώσεν .

Aor. 1. χρυσῶσαι .

Perf. & plusq. κεχρυσώκειναι .

Participium.

Præsens, & Imperfect.

M. (ὁ χρυσῶν , ᾧν : τῷ χρυσῶντι , ᾧντι .

F. (ἡ χρυσώσα , ᾧσα : τῆς χρυσώσσης , ᾧσσης .

N. (τὸ χρυσῶν , ᾧν : τῷ χρυσῶντι , ᾧντι .

Fut.

Fut. I. χρυσώσω. Aor. I. χρυσώσαι. Perf. & plusq.
perf. κεχρυσωκώς.

Vocis Passivæ.

Modus Indicativus.

Præsens.

- S. (χρυσόομαι, ὑμεῖς: χρυσόη, οἱ: χρυσόεσσι, ἔσσι.
D. (χρυσοόμενον, ὑμέδον: χρυσόεσθον, ἑσθον: χρυσόεσ-
θον, ἑσθον.
P. (χρυσοόμεθα, ὑμεῖς: χρυσόεσθι, ἑσθι: χρυσόονσαι,
ἑνσαι.

Imperfectum.

- S. (ἐχρυσόμην, ὑμῖν: ἐχρυσόου, σὺ: ἐχρυσόου, ἔου.
D. (ἐχρυσοόμενον, ὑμέδον: ἐχρυσόεσθον, ἑσθον: ἐχρυ-
σοέσθην, ἑσθην.
P. (ἐχρυσοόμεθα, ὑμεῖς: ἐχρυσόεσθι, ἑσθι: ἐχρυσόον-
το, ἑντο.

Perf. κεχρύσμαι, Plusq. perf. ἐκεχρυσάμην.

Paulo post Fut. κεχρυσώσεμαι. Aor. I. ἐχρυσάμην.

Fut. I. χρυσωθήσομαι.

Modus Imperativus.

- S. (χρυσόν, ἦ: χρυσοέσθι, ἑσθι.
D. (χρυσόεσθον, ἑσθον: χρυσοέσθιν, ἑσθιν.
P. (χρυσόεσθι, ἑσθι: χρυσοέσθισαν, ἑσθισαν,
Perf. & plusq. κεχρύσωσο. Aor. I. χρυσάθητι.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

ἦθι utinam.

- S. (χρυσοίμην, οἶμην: χρυσόοι, οἷο: χρυσόοιτο, οἷτο.
D. (χρυσοοίμενον, οἶμενον: χρυσόοισθον, οἷσθον: χρυ-
σοοίσθην, οἷσθην.
P. (χρυσοοίμεθα, οἶμεθα: χρυσόοισθι, οἷσθι: χρυσόοιν-
το, οἷντο.

Perfectum, & plusquam.

- S. (κεχρυσάμην, κεχρυσῶ, κεχρυσῶτο.
D. (κεχρυσάμενον, κεχρυσῶσθον, κεχρυσῶσθην.
P. (κεχρυσάμεθα, κεχρυσῶσθι, κεχρυσῶντο.
Paulo post Fut. κεχρυσωσοίμην. Aor. I. χρυσάμην.
Fut. I. χρυσωθήσοίμην.

Mo-

Institutio Græcæ
Modus Subjunctivus.
 Præsens, & Imperfectum,
 ἐὼν, cum.

- S. (χρυσώμαι, ὦμαι: χρυσῶν, οἷ: χρυσόηται, ὦται.
 D. (χρυσωμένον, ὠμεδον: χρυσόησον, ὠσον: χρυσή-
 σον, ὠσον.
 P. (χρυσώμεθα, ὠμεθα: χρυσήσθι, ὠσθι: χρυσώσθαι,
 ὠνται.

Perfectum, & plusquam.

- S. (κεχρυσάμαι, κεχρυσῆ, κεχρυσήται.
 D. (κεχρυσάμεδον, κεχρυσήσον, κεχρυσήσον.
 P. (κεχρυσάμεθα, κεχρυσήσθι, κεχρυσώσθαι.
 Aor. 1. χρυσωθῆ.

Modus Infinitivus.

Præf. & Imperf. χρυσόεσθαι, χρυσῶσθαι.

Perf. & plusq. κεχρυσάσθαι.

Paulo post Fut. κεχρυσώσεσθαι.

Aor 1. χρυσωθῆναι.

Fut. 1. χρυσωθήσεσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ὁ χρυσούμενος, ὠμενος: τῷ χρυσομένῳ, ὠμένῳ.

F. (ἡ χρυσομένη, ὠμένη: τῆς χρυσομένης, ὠμένης.

N. (τὸ χρυσούμενον, ὠμενον: τῷ χρυσομένῳ, ὠμένῳ.

Perf. & plusq. κεχρυσωμένῳ. Paulo post Fut. κεχρυ-
 σωσόμενῳ. Aor. 1. χρυσωθείς. Fut. 1. χρυσωθησόμενῳ.

Vocis Mediæ.

Tempora, quæ contrahuntur, sunt eadem in Voce
 Media, ac in Passiva: Tempora reliqua formantur ut
 Media Barytona.

Fut. 1.

Indicat. χρυσώσομαι.

Optat. χρυσωσοίμην.

Infinit. χρυσώσεσθαι.

Partic. χρυσωσόμενῳ.

Aorist. 1.

Indicat. ἐχρυσωάμην.

Imper.

Imper. χρύσσωσαι.

Optat. χρυσωσάμεν.

Subjun. χρυσώσῃμαι.

Infinit. χρυσώσασθαι.

Particip. χρυσωσάμεν.

Observatio.

Verba in *ώ*, a Nomine derivata mutant in Futuro *ο* in *ω*: ut δηλώω, δηλώσω, manifestō, a δηλ. manifestus: cætera fere retinent *ο*; ut αρώω, αρώσω, aro. At δόω, δώσω, do.

Aoristus secundus, Futurum secundum, & Præteritum Medium hic penitus desiderantur in omnibus generibus.

Exempla primæ Conjugationis Circumflexiorum

in *τω*.

κομῶ, curam gero.

φθονῶ, invideo.

οιδῶ, tumeo.

αἰτέω, peto.

ὀκνῶ, cunctor.

αὐρίω, fruor.

ροφῶ, exhaurio.

χειροπονῶ, per suffragia creo.

δαρρῶ, confido.

ζητέω, quaero.

Secundæ.

in *αω*.

καλεράω, proculco.

φλιδάω, putresco.

ὀρμάω, prorumpo.

περάω, vendo, transeo.

αἰονάω, aspergo.

βροντιάω, tono.

πειράω, conor.

γράω, comedo.

δρυγανάω, frico.

ἐρωτιάω, interrogo.

Tertiæ.

in *ωω*.

κληρώω, sorte deligo.

ἐλευθερώω, libero.

ὁμοιόω, assimilo.

θανάτωω, neco.

αἰσιμώω, insumo.

φαρμακόω, pharmaca misceo,

πληρώω, impleo.

ἀκχεύωω, exquiro.

ῥιζώω, stabilio.

ἱρημέω, vasto.

χαριπώω, gratum reddo.

φραγυλλώω, flagello.

De

Poetae perinde agunt cum Reduplicatione, atque cum Verborum augmento Syllabico, & Temporalī. Modo enim addunt Reduplicationem, modo detrahunt. Hinc in omni Conjugatione multa reperiuntur Verba in μι sine ulla omnino Reduplicatione: ut φίλημι, a φιλέω, amo: γέλημι a γελάω, rideo: ἐλδδέρωμι ab ἐλδδέρω, libero: κλύμι a κλύω, audio: aliaque plura, non tantum Poetis, sed & aliis subinde usurpata. Interdum adhibent quidem Reduplicationem, sed per ε: ut νοίω, νόημι, νονόημι, intelligo: τελέω, τέλημι, τεπέλημι, perficio: τλάω, τλήμι, τέτλημι, tolero. In quibusdam Verbis, loco Reduplicationis repetunt duas primas literas Præsentis; ut ἀλυστέω, ἀλύσκημι, ἀλαλύσκημι, in angustias redigo: ἀλάω, ἄλημι, ἀλάλημι, erro: ἀχέω, ἄχημι, ἀκάχημι, angor. Interdum Verba a vocali cœpta habent Reduplicationem in secunda syllaba: ut ὀνέω, sem ὀνάω, ὀνημι, ὀνίημι, juno. Aliquando Reduplicatio sive per ι, sive per ε, suapte natura brevis, producitur inserto μ: ut πρᾶω, πρήμι, πίμπρημι, comburo: πλάω sive πλέω, πλήμι, πίμπλημι, impleo. Verba aliqua retinent Reduplicationem etiam in Futuro. Hinc διδῶσω pro δώσω: διδράσω pro δράσω a διδράσκω fugio.

Advertenda ante Inflexionem.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, Aoristus secundus: Reliqua Tempora sequuntur rationem Barytonorum.

Destituuntur Verba in μι omni Futuro secundo, Præterito Perfecto Medio, Aoristo secundo Passivo.

Verba Quartæ Conjugationis, si Dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum: si Trissyllaba, non ultra Imperfectum flexuntur. Carent etiam modo Optativo, & Coniunctivo.

Inflexio Verborum ex quatuor Conjugationibus in μι Vocis Activæ.

Modus Indicativus.

Præsens.

1. S. (πίνημι, πίνης, πίνησ.

H

D. (πί-

- D. (αἰδέσθων, αἰδέσθον .
 P. (αἰδέμεν, αἰδέσθε, αἰδέσθαι, Jon. αἰδέσθαι .
 2. S. (ἰσθμι, ἴσθης, ἰσθῆσι .
 D. (ἰσάσθων, ἰσάσθον .
 P. (ἰσαμεν, ἰσατε, ἰσασι .
 3. S. (δίδωμι, δίδως, δίδωσι .
 D. (δίδωσθων, δίδωσθον .
 P. (δίδομεν, δίδετε, δίδετε, Jon. δίδόσθαι .
 4. S. (ζέδυνμι, ζέδυνς, ζέδυνσι .
 D. (ζέδυνσθων, ζέδυνσθον . (γυνύσθαι .
 P. (ζέδυνμεν, ζέδυντε, ζέδυνται: in usu ζέδυν-
 Imperfectum .

1. S. (εἰσίδω, εἰσίδης, εἰσίδῃ .
 D. (εἰσίδεσθων, εἰσίδεσθον .
 P. (εἰσίδομεν, εἰσίδετε, εἰσίδετε .
 2. S. (ἰσῶ, ἰσῆς, ἰσῇ .
 D. (ἰσάσθων, ἰσάσθον .
 P. (ἰσαμεν, ἰσατε, ἰσαται .
 3. S. (ἐδίδων, ἐδίδως, ἐδίδωσι .
 D. (ἐδίδωσθων, ἐδίδωσθον .
 P. (ἐδίδομεν, ἐδίδετε, ἐδίδετε .
 4. S. (ἐζέδυναι, ἐζέδυνς, ἐζέδυνσι .
 D. (ἐζέδυνσθων, ἐζέδυνσθον .
 P. (ἐζέδυνμεν, ἐζέδυντε, ἐζέδυνται .

Aoristus Secundus .

1. S. (ἰδῶ, ἰδῆς, ἰδῇ .
 D. (ἰδέσθων, ἰδέσθον .
 P. (ἰδομεν, ἰδοτε, ἰδοται .
 2. S. (ἴσῶ, ἴσῆς, ἴσῇ .
 D. (ἴσασθων, ἴσασθον .
 P. (ἴσομεν, ἴσοτε, ἴσοται .
 3. Si (ἰδῶν, ἰδῶς, ἰδῶσι .
 D. (ἰδῶσθων, ἰδῶσθον .
 P. (ἰδομεν, ἰδοτε, ἰδοσῶν .

Futurum primum .

1. θήσω .
 2. σήσω .
 3. δώσω .

1. ἴδῃκα.

2. ἴσῃσα.

3. ἴδωκα.

Cur ἴδῃκα, ἴδωκα habeant κ, diximus loco suo.

Præteritum perfectum.

1. σέδῃκα: κ pro η, more Bæotiorum.

2. ἴσακα, pro ἴσῃκα, ad differentiam ἴσῃκα, quod est

Præterit. Medium ab ἴσῃκω, sto. In Compositis tamen remanet η, ut ἀφέσῃκα.

3. δέδῃκα.

Præt. plusq. perf.

1. ἐπεδέεικην.

2. ἐσάεικην.

3. ἐδέδῃκην.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

1. S. (ἴθις, ἴθιςτω.

D. (ἴθιστον, ἴθιστων.

P. (ἴθιστε, ἴθιστωσαν.

2. S. (ἴσῃδι, ἴσῃτω.

D. (ἴσῃστον, ἴσῃστων.

P. (ἴσῃστε, ἴσῃστωσαν.

3. S. (δέδοθι, δέδοτω.

D. (δέδοστον, δέδοστων.

P. (δέδοστε, δέδοστωσαν.

4. S. (ζέγγυθι, ζέγγυτω.

D. (ζέγγυστον, ζέγγυστων.

P. (ζέγγυστε, ζέγγυστωσαν.

Aoristus secundus.

1. S. (δῖς, δέτω.

D. (δῖστον, δῖστων.

P. (δῖστε, δῖστωσαν.

2. S. (εῖθι, εῖτω.

D. (εῖστον, εῖστων.

P. (εῖστε, εῖστωσαν.

3. S. (δός, δότω.

D. (δόστον, δόστων.

P. (δότε, δόστωσαν.

Institutio Græcæ
Aoristus primus.

1. διῆκον.

2. ἐῆσον.

3. δῶκον.

Præt. perf. & Plusq. Perf.

1. πείδεκε.

2. ἔτακε.

3. δέδεκε.

Modus Optativus.

εἴδε, utinam.

1. S. (πείλω, πείης, πείη.

D. (πείητον, πείητην.

P. (πείημεν, πείητε, πείησαν, & πείεν.

2. S. (ἔαίλω, ἔαίης, ἔαίη.

D. (ἔαίητον, ἔαίητην.

P. (ἔαίημεν, ἔαίητε, ἔαίησαν, & ἔαιεν.

3. S. (δίδοίλω, δίδοίης, δίδοίη.

D. (δίδοίητον, δίδοίητην.

P. (δίδοίημεν, δίδοίητε, δίδοίησαν, & δίδοιεν.

Aoristus secundus.

1. S. (δείλω, δείης, δείη.

D. (δείητον, δείητην.

P. (δείημεν, δείητε, δείησαν, & δείεν.

2. S. (εαίλω, εαίης, εαίη.

D. (εαίητον, εαίητην.

P. (εαίημεν, εαίητε, εαίησαν, & εαιεν.

3. S. (δοίλω, δοίης, δοίη.

D. (δοίητον, δοίητην.

P. (δοίημεν, δοίητε, δοίησαν, & δοιεν.

Futurum primum.

1. διήσοιμι.

2. ἐήσοιμι.

3. δώσοιμι.

Aoristus primus.

1. διήκαμι.

2. ἐήσαμι.

3. δώκαμι.

Præt. Perfect. & plusq.

1. τεθέκαμι.

2. ἔτα-

2. ἰσάκοιμι.

3. διδάκοιμι.

Modus Subjunctivus.

ἰάν, cum.

1. S. (αἰδέω, αἰδέῃς, αἰδέῃ.
D. (αἰδέσθην, αἰδέσθων.
P. (αἰδέμεν, αἰδέσθε, αἰδέσθαι.
2. S. (ἰσῶ, ἰσῶς, ἰσῶ.
D. (ἰσῶσθην, ἰσῶσθων.
P. (ἰσῶμεν, ἰσῶσθε, ἰσῶσθαι.
3. S. (διδῶ, διδῶς, διδῶ.
D. (διδῶσθην, διδῶσθων.
P. (διδῶμεν, διδῶσθε, διδῶσθαι.

Aoristus secundus.

1. S. (ἴδω, ἴδῃς, ἴδῃ.
D. (ἴδῶσθην, ἴδῶσθων.
P. (ἴδῶμεν, ἴδῶσθε, ἴδῶσθαι,
2. S. (ἔω, ἔῃς, ἔῃ.
D. (ἔῶσθην, ἔῶσθων.
P. (ἔῶμεν, ἔῶσθε, ἔῶσθαι.
3. S. (ἴδω, ἴδῃς, ἴδῃ.
D. (ἴδῶσθην, ἴδῶσθων.
P. (ἴδῶμεν, ἴδῶσθε, ἴδῶσθαι.

Aoristus primus.

1. ἴδην.

2. ἔῃσιν.

3. ἴδην.

Præter. perf. & plusq.

1. τεθέσθην.

2. ἰσέσθην.

3. διδέσθην.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum.

1. αἰδέσθαι.

2. ἰσάσθαι.

3. διδάσθαι.

4. ἑλγύνειν.

Aoristus Secundus.

1. ἴδεναι.

2. εἶναι.

3. δύναι.

Futurum primum.

1. διήσεν.

2. εὖσεν.

3. δώσεν.

Aoristus primus.

1. διήλυ.

2. εἴσας.

3. δώλυ.

Præter. perf. & plusq.

1. πεδεχέναι.

2. ἐσαχέναι.

3. δεδαχέναι.

Participium.

Præter. & Imperfect.

1. M. (ὁ πηθείς, πῶ πηθέντ).

F. (ἡ πηθεῖσα, πῆς πηθείσης.

N. (τὸ πηθέν, πῶ πηθέντ).

2. M. (ὁ ἰσάς, πῶ ἰσάντ).

F. (ἡ ἰσᾶσα, πῆς ἰσάσης.

N. (τὸ ἰσάν, πῶ ἰσάντ).

3. M. (ὁ διδὲς, πῶ διδόντ).

F. (ἡ διδύσα, πῆς διδέσης.

N. (τὸ διδόν, πῶ διδόντ).

4. M. (ὁ ζῶγνός, πῶ ζῶγνώτ).

F. (ἡ ζῶγνύσα, πῆς ζῶγνύσης.

N. (τὸ ζῶγνώ, πῶ ζῶγνώτ).

Aoristus secundus.

1. M. (ὁ διείς, πῶ διέντ).

F. (ἡ διείσα, πῆς διείσης.

N. (τὸ διέν, πῶ διέντ).

2. M. (ὁ εἰάς, πῶ εἰάντ).

F. (ἡ εἰᾶσα, πῆς εἰάσης.

N. (τὸ εἰάν, πῶ εἰάντ).

3. M. (ὁ δέας, πῶ δέαντ).

F. (ἡ δέασα, πῆς δέας.

N. (τὸ δέαν, πῶ δέαντ).

1. θήσων.

2. εθήσων.

3. δώσων.

Aoristus primus.

1. θήκας.

2. εθήκας.

3. δώκας.

Perf. & Plusq.

1. τεθεικώς.

2. έτεικώς.

3. δεδωκώς.

Vocis Passivæ.

Modus Indicativus.

Præsens.

1. S. (τίθεμαι, τίθεται, τίθενται.
D. (τιθέμενον, τίθουσιν, τίθενται.
P. (τιθέμεθα, τίθεσθαι, τίθενται.
2. S. (ἵσταμαι, ἵσταται, ἵστανται.
D. (ἱσάμενον, ἱσασθαι, ἱσασθαι,
P. (ἱσάμεθα, ἱσασθε, ἱσάνται.
3. S. (δίδωμαι, δίδωται, δίδονται.
D. (διδόμενον, δίδουσιν, δίδονται.
P. (διδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.
4. S. (ζέγγυμαι, ζέγγυσται, ζέγγυνται.
D. (ζέγγυμενον, ζέγγυσθαι, ζέγγυσθαι.
P. (ζέγγυμεθα, ζέγγυσθε, ζέγγυνται.

Imperfectum.

1. S. (ἐπιτίμην, ἐτίθει, & ἐτίθη, ἐτίθη.
D. (ἐπιτίμενον, ἐτίθεσθαι, ἐτίθενται.
P. (ἐπιτίμεθα, ἐτίθεσθε, ἐτίθενται.
2. S. (ἵσταν, ἵστασθαι, & ἵστω, ἵστασθαι.
D. (ἱσάμενον, ἱσασθαι, ἱσάνται.
P. (ἱσάμεθα, ἱσασθε, ἱσάνται.
3. S. (ἐδίδωμι, ἐδίδου, & ἐδίδο, ἐδίδο.
D. (ἐδιδόμενον, ἐδίδοσθαι, ἐδίδοσθαι.
P. (ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοσθαι.

4. S. (ἐξάγνυμι, ἐξάγνυσθαι, ἐξάγνυσθαι.
 D. (ἐξάγνυμι, ἐξάγνυσθαι, ἐξάγνυσθαι.
 P. (ἐξάγνυμι, ἐξάγνυσθαι, ἐξάγνυσθαι.

Perfectum :

1. ἔειπα.
2. ἔειπας.
3. ἔειπας.

Plusquam perfectum.

1. ἔειπες.
2. ἔειπες.
3. ἔειπες.

Paulo post Futurum.

1. ἔειπες.
2. ἔειπες.
3. ἔειπες.

Aoristus primus.

1. ἔειπες.
2. ἔειπες.
3. ἔειπες.

Futurum primum.

1. ἔειπες.
2. ἔειπες.
3. ἔειπες.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfect.

1. S. (ἔειπες, & ἔειπες, ἔειπες.
 D. (ἔειπες, ἔειπες.
 P. (ἔειπες, ἔειπες.
 2. S. (ἔειπες, & ἔειπες, ἔειπες.
 D. (ἔειπες, ἔειπες.
 P. (ἔειπες, ἔειπες.
 3. S. (ἔειπες, & ἔειπες, ἔειπες.
 D. (ἔειπες, ἔειπες.
 P. (ἔειπες, ἔειπες.
 4. S. (ἔειπες, ἔειπες.
 D. (ἔειπες, ἔειπες.
 P. (ἔειπες, ἔειπες.

Perfectum, & plusquam.

1. ἔειπες.

2. ခံအံဝံ.

3. ခံခံဝံဝံ.

Aoristus primus.

1. အံခံဝံ.

2. ခံခံဝံ.

3. ခံဝံဝံ.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

မံဝံ, utinam.

1. S. (အံခံဝံ, အံခံဝံ, အံခံဝံ.
D. (အံခံဝံဝံ, အံခံဝံဝံ, အံခံဝံဝံ.
P. (အံခံဝံဝံ, အံခံဝံဝံ, အံခံဝံဝံ.
2. S. (ခံခံဝံ, ခံခံဝံ, ခံခံဝံ.
D. (ခံခံဝံဝံ, ခံခံဝံဝံ, ခံခံဝံဝံ.
P. (ခံခံဝံဝံ, ခံခံဝံဝံ, ခံခံဝံဝံ.
3. S. (ခံခံဝံ, ခံခံဝံ, ခံခံဝံ.
D. (ခံခံဝံဝံ, ခံခံဝံဝံ, ခံခံဝံဝံ.
P. (ခံခံဝံဝံ, ခံခံဝံဝံ, ခံခံဝံဝံ.

Perfectum, & plusquam.

1. S. (အံခံဝံ, အံခံဝံ, အံခံဝံ.
D. (အံခံဝံဝံ, အံခံဝံဝံ, အံခံဝံဝံ.
P. (အံခံဝံဝံ, အံခံဝံဝံ, အံခံဝံဝံ.
2. S. (ခံခံဝံ, ခံခံဝံ, ခံခံဝံ.
D. (ခံခံဝံဝံ, ခံခံဝံဝံ, ခံခံဝံဝံ.
P. (ခံခံဝံဝံ, ခံခံဝံဝံ, ခံခံဝံဝံ.
3. S. (ခံခံဝံ, ခံခံဝံ, ခံခံဝံ.
D. (ခံခံဝံဝံ, ခံခံဝံဝံ, ခံခံဝံဝံ.
P. (ခံခံဝံဝံ, ခံခံဝံဝံ, ခံခံဝံဝံ.

Paulo post Futurum.

1. အံခံဝံဝံ,

2. ခံခံဝံဝံ.

3. ခံခံဝံဝံ.

Aoristus primus.

1. အံခံဝံ.

2. ခံခံဝံ.

3. ခံခံဝံ.

Futurum primum.

1. အံခံဝံဝံ.

2. ခံခံဝံဝံ.

3. ခံခံဝံ.

3. ὁδοιποροῦμαι.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἐάν, cum.

1. S. (αὐθιμῶμαι, αὐθιῆ, αὐθιῆται.
- D. (αὐθιμῶμεθον, αὐθιῆσθον, αὐθιῆσθον.
- P. (αὐθιμῶμεθα, αὐθιῆσθι, αὐθιῶνται.
2. S. (ἰσθῶμαι, ἰσθῆ, ἰσθῆται.
- D. (ἰσθῶμεθον, ἰσθῆσθον, ἰσθῆσθον.
- P. (ἰσθῶμεθα, ἰσθῆσθι, ἰσθῶνται.
3. S. (δίδῶμαι, δίδῃ, δίδῃται.
- D. (δίδῶμεθον, δίδῃσθον, δίδῃσθον.
- P. (δίδῶμεθα, δίδῃσθι, δίδῃνται.

Præteritum & plusq.

1. S. (αὐθιμῶμαι, αὐθιῆ, αὐθιῆται.
- D. (αὐθιμῶμεθον, αὐθιῆσθον, αὐθιῆσθον.
- P. (αὐθιμῶμεθα, αὐθιῆσθι, αὐθιῶνται.
2. S. (ἰσθῶμαι, ἰσθῆ, ἰσθῆται.
- D. (ἰσθῶμεθον, ἰσθῆσθον, ἰσθῆσθον.
- P. (ἰσθῶμεθα, ἰσθῆσθι, ἰσθῶνται.
3. S. (δίδῶμαι, δίδῃ, δίδῃται.
- D. (δίδῶμεθον, δίδῃσθον, δίδῃσθον.
- P. (δίδῶμεθα, δίδῃσθι, δίδῃνται.

Aoristus primus.

1. αὐθιῶ.
2. ἰσθιῶ.
3. δίδῃ.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum.

1. αὐθισθῆναι.
2. ἰσθισθῆναι.
3. δίδῃσθαι.
4. ἑλθῆναι.

Perfectum, & plusquam.

1. αὐθισθῆναι.
2. ἰσθισθῆναι.
3. δίδῃσθαι.

Paulo post Futur.

1. αὐθισθῆναι.

2. ἐλάσσεται.

3. διδύσεται.

Aoristus primus.

1. πενήτω.

2. εαδίω.

3. διδιώ.

Futurum primum.

1. πενήσει.

2. εαδίσει.

3. διδιήσει.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

1. M. (ὁ ἀνιέμενος, ᾧ ἀνιέμενος.

F. (ῆ ἀνιέμενος, ᾗς ἀνιέμενος.

N. (τὸ ἀνιέμενον, ᾧ ἀνιέμενος.

2. M. (ὁ ἰσάμενος, ᾧ ἰσάμενος.

F. (ῆ ἰσάμενος, ᾗς ἰσάμενος.

N. (τὸ ἰσάμενον, ᾧ ἰσάμενος.

3. M. (ὁ διδοίμενος, ᾧ διδοίμενος.

F. (ῆ διδοίμενος, ᾗς διδοίμενος.

N. (τὸ διδοίμενον, ᾧ διδοίμενος.

4. M. (ὁ ζῶνυμενος, ᾧ μένος.

F. (ῆ ζῶνυμενος, ᾗς μένος.

N. (τὸ ζῶνυμενον, ᾧ μένος.

Perfect. & plusq.

1. πενήμενος.

2. ἐσάμενος.

3. διδοίμενος.

Paulo post Futurum.

1. πενήσομενος.

2. ἐσασομενος.

3. διδοσομενος.

Aoristus primus.

1. πενήεις.

2. εαδίεις.

3. διδιείς.

Futurum primum.

1. πενήσομενος,

2. εαδισόµεν.

3. δαδισόµεν.

Vocis Mediæ.

Præsens, & Imperfectum per omnes Modos
sunt eadem, ac Passiva.

Modus Indicativus.

Aoristus secundus.

1. S. (ἐνέµω, ἐνίσσο, & ἐνι, ἐνισσο.
- D. (ἐνέµεον, ἐνισσον, ἐνίσσιν.
- P. (ἐνέµεαι, ἐνισσι, ἐνισσιν.
2. S. (ἐνέµω, ἐνίσσο, ἐνισσο.
- D. (ἐνέµεον, ἐνισσον, ἐνίσσιν.
- P. (ἐνέµεαι, ἐνισσι, ἐνισσιν.
3. S. (ἐνέµω, ἐνίσσο, & ἐνι, ἐνισσο.
- D. (ἐνέµεον, ἐνισσον, ἐνίσσιν.
- P. (ἐνέµεαι, ἐνισσι, ἐνισσιν.

Futurum primum.

1. ἐνίσσω.
2. ἐνίσσῃ.
3. ἐνίσσῃ.

Aoristus primus.

1. ἐνέµω.
2. ἐνέµω.
3. ἐνέµω.

Modus Imperativus.

Aoristus secundus.

1. S. (ἐνίσσο, & ἐνι, ἐνίσσιν.
- D. (ἐνίσσον, ἐνίσσιν.
- P. (ἐνίσσι, ἐνίσσιν.
2. S. (ἐνίσσο, ἐνίσσιν.
- D. (ἐνίσσον, ἐνίσσιν.
- P. (ἐνίσσι, ἐνίσσιν.
3. S. (ἐνίσσο, & ἐνι, ἐνίσσιν.
- D. (ἐνίσσον, ἐνίσσιν.
- P. (ἐνίσσι, ἐνίσσιν.

Aori-

Aoristus primus.

1. *ἴκηναι*.
2. *ἔστη*.
3. *ἔβη*.

Modus Optativus.

Aoristus secundus.

ἔσθι, utinam.

1. S. (*ἴμην, ἴθι, ἴστη*).
D. (*ἴμενον, ἴσθον, ἴσθιν*).
P. (*ἴμεθα, ἴσθις, ἴσθη*).
2. S. (*ἔμην, ἔθι, ἔστη*).
D. (*ἔμενον, ἔσθον, ἔσθιν*).
P. (*ἔμεθα, ἔσθις, ἔσθη*).
3. S. (*ἔβην, ἔβι, ἔβστη*).
D. (*ἔβμενον, ἔβσθον, ἔβσθιν*).
P. (*ἔβμεθα, ἔβσθις, ἔβσθη*).

Futuram primum.

1. *θήσοίμην*.
2. *εἰσοίμην*.
3. *δωσοίμην*.

Aoristus primus.

1. *θήξαι*.
2. *εἰσάξειν*.
3. *δώξειν*.

Modus Subjunctivus.

Aoristus secundus.

ἔσθι, cum.

1. S. (*ἴμαι, ἴῃ, ἴῃται*).
D. (*ἴμενον, ἴῃσθον, ἴῃσθιν*).
P. (*ἴμεθα, ἴῃσθις, ἴῃσθαι*).
2. S. (*ἔμαι, ἔῃ, ἔῃται*).
D. (*ἔμενον, ἔῃσθον, ἔῃσθιν*).
P. (*ἔμεθα, ἔῃσθις, ἔῃσθαι*).
3. S. (*ἔβμαι, ἔβῃ, ἔβῃται*).
A. (*ἔβμενον, ἔβῃσθον, ἔβῃσθιν*).

P. (*ἔβῃ-*

P. (δάμεθα, δῶσθε, δώσω.)

Aoristus primus.

1. δῆλωμαι.
2. εἰσώμαι.
3. δώσωμαι.

Modus Infinitivus.

Aoristus secundus.

1. δῖσθαι.
2. εἰσθαι.
3. δόσθαι.

Futurum primum.

1. δήσεσθαι.
2. εἰσεσθαι.
3. δώσεσθαι.

Aoristus primus.

1. δῆκασθαι.
2. εἰκασθαι.
3. δώκασθαι.

Participium.

Aoristus secundus.

1. M. (ὁ δῖμενος, τὸ δῖμενον.
F. (ἡ δῖμένη, τῆς δῖμένης.
N. (τὸ δῖμενον, τὸ δῖμενον.
2. M. (ὁ εἰόμενος, τὸ εἰόμενον.
F. (ἡ εἰομένη, τῆς εἰομένης.
N. (τὸ εἰόμενον, τὸ εἰόμενον.
3. M. (ὁ δόμενος, τὸ δόμενον.
F. (ἡ δομένη, τῆς δομένης.
N. (τὸ δόμενον, τὸ δόμενον.

Futurum primum.

1. δησόμενος.
2. εἰσόμενος.
3. δωσόμενος.

Aoristus primus.

1. δηκόμενος.
2. εἰκόμενος.
3. δωκόμενος.

Tem-

Temporum quorundam Formatio in Voce Activa.

Præsens.

De hujus formatione satis dictum est supra.

Imperfectum.

Formatur a Præsenti, mutando μ in ν ; & præponendo Augmentum, nisi Verbum incipiat ab ι positione longo: ut $\alpha\delta\eta\mu\iota$, $\epsilon\pi\acute{\iota}\delta\omega$: sed $\iota\sigma\eta\mu\iota$, $\iota\sigma\eta\nu$.

Observatio.

Præsens, & Imperfectum activum in Duali, & Plurali mutant Characteristicam longam in brevem: ut $\alpha\delta\epsilon\pi\omega\nu$, $\iota\sigma\alpha\pi\omega\nu$, $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\pi\omega\nu$, $\zeta\acute{\epsilon}\lambda\gamma\upsilon\pi\omega\nu$, &c.

Imperfectum singulare trium priorum Conjugationum vix est in usu; sed utimur personis circumflexorum: $\epsilon\pi\acute{\iota}\delta\epsilon\omega\nu$, $\epsilon\pi\acute{\iota}\delta\epsilon\nu$, $\epsilon\pi\acute{\iota}\delta\epsilon\epsilon\varsigma$, $\epsilon\pi\acute{\iota}\delta\epsilon\iota\varsigma$: $\iota\sigma\alpha\omega\nu$, $\iota\sigma\omega\nu$, $\iota\sigma\alpha\epsilon\varsigma$, $\iota\sigma\alpha\epsilon\varsigma$: $\epsilon\delta\acute{\iota}\delta\omicron\omega\nu$, $\epsilon\delta\acute{\iota}\delta\epsilon\nu$, $\epsilon\delta\acute{\iota}\delta\omicron\epsilon\varsigma$, $\epsilon\delta\acute{\iota}\delta\epsilon\varsigma$, &c. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpe contrahuntur: ut $\alpha\delta\epsilon\omega$, $\iota\sigma\epsilon$, $\delta\acute{\iota}\delta\epsilon$, a contractis $\alpha\delta\acute{\omega}$, $\iota\sigma\acute{\omega}$, $\delta\acute{\iota}\delta\acute{\omega}$.

Aoristus Secundus.

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo Reduplicationem, & præponendo Augmentum ϵ : ut $\epsilon\pi\acute{\iota}\delta\omega$, $\epsilon\delta\omega$: sed $\iota\sigma\omega$, $\epsilon\sigma\omega$: quod, sicut etiam Præteritum $\epsilon\sigma\alpha\kappa\alpha$ (quod & $\epsilon\sigma\alpha\alpha$) neutram, seu passivam habet significationem: *steti, jacui, vel positus sum*.

Similis est Imperfecto, nisi quod in Duali, ac Plurali Vocalem retinet longam, præter $\epsilon\delta\omega$, $\epsilon\delta\omega\nu$, & ω , ab $\iota\eta\mu\iota$, mitto.

Si Verbum caret Reduplicatione, idem erit Imperfectum, & Aoristus secundus: ut $\sigma\beta\eta\mu\iota$, $\epsilon\sigma\beta\omega$, extinguo: $\kappa\lambda\upsilon\mu\iota$, $\epsilon\kappa\lambda\omega$, audio.

Hi tres Aoristi secundi $\epsilon\delta\omega$, $\epsilon\delta\omega\nu$, ω , in Indicativo singulariter sunt inusitati.

Observatio in Modos Reliquos.

IMPERATIVI Præsens formatura Præsenti Indicativi, mutando μ in ς , & longam Vocalem in brevem:

vem: ut ἵκημι, ἵκασι: sed ἦκεν, non ἦκεσι, propter alterum ὁ præcedens.

Aoristus secundus exit plerumque in σι: ut ἐῆσι, ἐῆτο: γυνώσι, γυνώτο: sed δῆς, & δός, excipiuntur; quamvis apud aliquos etiam δόσι: sicut etiam ἔες, habeto, a ἔημι: φέρς, fer, a φέρημι: ἔς, mitte, ab ἵημι, cum suis compositis.

OPTATIVI Præfens, πθέλω, ἰσάιλω, δίδοιλω: & Aoristus secundus, θέλω, εάιλω, δόιλω, per diphthongum, quæ continet Characteristicam Conjugationis *ει, αι, οι*.

SUBJUNCTIVI Præfens, πθῶ, πθῆς, πθῆ: ἰσῶ, ἰσῆς, ἰσῆ: δίδῶ, δίδῃς, δίδῃ. Secunda, & Tertia persona per diphthongum impropriad; ῆ primæ Conjugationis: ᾷ Secundæ; ῶ Tertiæ. Aoristus autem secundus θῶ, θῆς, θῆ: εῶ, εῆς, εῆ: δῶ, δῃς, δῃ, per ῆ in Duabus Primis Conjugationibus, & per ῶ in Tertia.

INFINITIVI Præfens, πθῆναι, ἰσάναι, δίδόναι, ζῆννύναι per Characteristicam suæ Conjugationis ante ναι. Ab hoc formatur Aoristus secundus, abjecta Reduplicatione, & mutata brevi Vocali in longam: ut ἰσάναι, εἰναι, Excipiuntur θῆναι, δύναι, εἶναι, ab εἶμι, quæ ex Vocali brevi faciunt diphthongum.

PARTICIPII Præfens, πθῆς, δίδῃς, a themate πθῆ-μι, δίδωμι, mutato μι in ε, & ad Characteristicam brevem sumptam addito: in πθῆς, υ in δίδῃς: ἰσᾶς ab ἰσῆμι, mutato μι in ε, & η in α longum: ζῆγνύς a ζῆγνυμι, mutato μι in ε. Acuitur in omnibus ultima.

Præteritum Perfectum ἔσκαως, ἔσκαῖα, ἔσκαός: & Jonice, ἔσας, ἔσας: Jones enim e Præteritis subtrahunt κ, & penultimam corripunt: inde per crasin, ὁ ἔσως, ἔσως: ἡ ἔσῶσα, ἔσῶσα: τὸ ἔσως, ἔσως, maximo in usu. Neutrum ἔσως non secus, ac masculinum, scribitur per ω, quia natum ex crasi.

Temporum quorundam formatio in Voce Passiva.

Præfens.

Formatur ab Activo αἰδημι, mutando μι in μαι, & lou-

longam vocalem in suam brevem , ut & in reliquis Personis omnibus.

Observatio.

Secunda Persona Præsentis exit in *σαι*: *πίδσαι*, *ἴσαι*: Attice tamen *πιδῃ*, *ἴδῃ*.

Sunt nonnulla in *μι*, quæ communiter formant Secundam personam in *η*: *κάθημαι*, *κάδῃ*, sedeo; *ἐπίσαι*, *ἐπίδῃ*, scio; *δύαμαι*, *δύῃ*, possum: pro *κάθησαι*, *ἐπίσαι*, *δύασαι*: quamvis istæ etiam terminationes reperiantur.

Quædam etiam, Attice præsertim, retinent longam vocalem Activi, ut ὀρῆμαι, ὀρῆσαι, ὀρῆται, fruor; pro ὀρεμαι, ὀρεσαι, ὀρεται: κάλῆμαι, pro κάλειμαι, ab Ἀδτι-vo κάλημι, voco: διζῆμαι, pro διζιμαι, a διζῆμι, quæro: sic in Secunda Conjugatione: ὀρῆμαι, pro ὀρα-μαι, ab ὀρῆμι, video, ἄημαι, ab ἄημι, spiro.

Imperfectum.

A Præsentī *πίδμαι*, verso *αι* in *ω*, & Augmento præposito. Cæterum ubique est brevis Characteristica. Secunda persona pro *ἐπίδισο*, est etiam *ἐπίδω*: sic *ἴσασο*, & *ἴσω*: *ἐδίδωσο*, & *ἐδίδω*, expuncto *σ*, & duabus Vocalibus in unam syllabam contractis.

Præteritum Perfectum.

Formatur a Perfecto Activo, mutando *κα* in *μαι*, & penultima corripienda, idque in omnibus Numeris; ut *ἴσακα*, *ἴσαιμαι*, *ἴσάμεδον*, *ἴσάμεθα*: *δίδωκα*, *δίδωμαι*, *δεδόμεδον*, *δεδόμεθα*. Sed *πέθειμαι*, retinet Bæoticam Perfecti Activi diphthongum.

Aoristus Primus.

Aoristus Primus *ἐπέδω* formatur a Tertia persona perfecti *πέθειται*, mutata *αι* in *ω*; retentoque Augmento Imperfecti. Penultima hujus Aoristi corripitur: a *πέθειται*, *ἐπέδω*, abjecta Subjunctiva, verso autem *θ* in *τ*, propter alterum *θ* sequens.

Observatio in Modos reliquos.

IMPERATIVI Præsens αἶσο formatura a Præsenti Indicativi mutando *μα* in *σο*; retinendoque brevem Vocale in omnibus Numeris. Ablato *σ* fit crasis Attica: αἶσο, αἶθε, αἶδε: ἴασο, ἴαιο, ἴσω: δίδσο, δίδω, δίδε.

OPTATIVI Præsens πείμω, a Præsenti Indicativi mutando *αι* in *ω*, & ad penultimam brevem addendo *ι*: ἴσμαι, ἴσαιμω: δίδωμαι, δίδωμω. Præterea Secunda, ac Tertia persona, ultima brevi, in penultima ubique circumflectitur, nisi Activum non sit in usu: ut δυνάμαι, possum, δυνάμω, δύνω, δύνωτω; quia non dicitur, δύνμαι, δυνάω. * Quidam tamen ἴσαιμω, ἴσαιω, ἴσαιτω.

Perfectum πεδίμω nihil differt a Præsenti πείμω, nisi prima syllaba; quia illic est Reduplicatio, hic Augmentum.

SUBJUNCTIVI Præsens πιδῶμαι simile est suo Circumflexo; nisi quod Secunda Singularis Tertie Conjugationis inflectitur per *ῶ*, non per *οῖ*, ut, διδῶμαι, διδῶ, διδῶται: & pro ἴδῶμαι, ἴ, αἶται, quidam dicunt ἴδῶμαι, ἦ, ἦται: sic δυνῶμαι, δύνῳ, δυνῶται.

Perfectum πεδῶμαι nihil differt a Præsenti πιδῶμαι, nisi prima syllaba: quæ illic est Reduplicatio, hic Augmentum.

INFINITIVI Præsens τίδισθαι a Secunda Plurali Præsents Indicativi, mutando *ι* in *αι*.

Animadversio in Vocem Mediam.

Præsens, & Imperfectum conveniunt cum Passivis. Futurum primum, & Aoristus primus juxta regulam Barytonorum.

Perfectum, & plusquam perfectum, & Futurum secundum tunc sunt, cum Verba circumflexa, a quibus Verba in *μι* formantur, prædicta Tempora habuerint: cæterum desiderantur, ut dictum est.

Aori-

Aoristus primus vix est in usu, maxime extra Indicativum, ut etiam Aoristus Primus Activus.

Aoristus Secundus.

Fit ab Imperfecto, abjecta Reduplicatione, idque in omnibus Modis: ut ἐπιδίμω, ἰδίμω: ἰσάμω, ἐσάμω: ἰδιδόμω, ἰδόμω. Ἐσάμω convenit cum Præterito Plusquam perfecto Passivo, licet spiritu differat, cum in illo sit asper, hic lenis.

Vix est usitatum hoc tempus, & minus extra Indicativum, εἶσο, εἰάμω, εἰμαί, εἰσάσαι.

Imperativi Aoristus secundus εἶ, fit a εἶσο, expuncto σ, & duabus Vocalibus in α contractis.

Cæterum Verba in μι, præsertim vero Polysyllaba Quartæ, defectum Temporum aliunde sarciant: ut ζέγγυμι a ζέγγυω. Fut. 1. ζέξω a ζέγω: Aor. 1. ἐξέξα: Aor. 2. ἐζυγον.

Conjugatio quorundam Anomalorum in μι.

Verbum substantivum Εἰμι, sum.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (εἰμι, εἶς, vel εἰ, ἐσί.

D. (εἶσόν, ἐσόν.

P. (εἰσμέν, ἐσέ, εἶπ.

Imperfectum.

S. (ἦν, ἦς, ἦ, vel ἦν.

D. (ἦσαν, ἦσαν.

P. (ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

Plusquam perfectum.

S. (ἦμεν, ἦσο, ἦτο.

D. (ἦμεσαν, ἦσαν, ἦσαν.

P. (ἦμεθα, ἦσθε, ἦσαν.

Futurum.

S. (εἴσομαι, εἴσῃ, εἴσονται, vel εἴσαι.

D. (εἴσομεσαν, εἴσοσαν, εἴσοσαν.

P. (εἴσομεθα, εἴσοσθε, εἴσονται.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. (ἴσο, καὶ ἴσθι, ἴσθ.

1 2

D. (ἴσον,

Institutio Græcæ

D. (ἔσον, ἔσων .

P. (ἔσε, ἔσῃσων, vel ἔσων Att.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, ὦτινὰμ.

S. (εἴλω, εἴης, εἴη.

D. (εἴησιν, εἴησιν.

P. (εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Futurum.

S. (ἐσοίμην, ἐσοιο, ἐσοιστο.

D. (ἐσοίμεσθον, ἐσοισέσθον, ἐσοίσεσθιν.

P. (ἐσοίμεθα, ἐσοισθε, ἐσοιντο.

Modus Subjunctivus.

Præf. & Imperfect.

S. (ᾗ, ᾗς, ᾗ.

D. (ᾗσιν, ᾗσιν.

P. (ᾗμεν, ᾗτε, ᾗσι.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum.

εἶναι.

Futurum.

ἔσεσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

M. (ὁ ὢν, τῷ ὄντι.

F. (ἡ ὄσα, τῇς ὄσης.

N. (τὸ ὄν, τῷ ὄντι.

Futurum.

M. (ὁ ἐσόμενος, τῷ ἐσόμενῳ.

F. (ἡ ἐσόμενη, τῇς ἐσόμενης.

N. (τὸ ἐσόμενον, τῷ ἐσόμενῳ.

*Εἶμι, Εο.**Modus Indicativus.**Præsens.*

M. (εἶμι, εἶς, vel εἶ, εἶσι.

F. (ἴσιν, ἴσιν.

N. (ἴμεν, ἴτε, ἴσι.

Im-

Imperfectum.

S. (ἔν, ἐς, ἐ.

D. (ἔπον, ἔτων.

P. (ἔμεν, ἔτε, ἔσαν.

Perfectum.

S. (ἔκα, ἔκας, ἔκε.

D. (ἔκατον, ἔκατον.

P. (ἔκαμεν, ἔκατε, ἔκασι.

Plusquam perfectum.

S. (ἔκην, ἔκης, ἔκε, vel Attice ἤκην, ἤκης, &c.

D. (ἔκειτον, ἔκέτην.

P. (ἔκειμεν, ἔκειτε, ἔκεισαν.

Perfectum Medium.

S. (ἔα, ἔας, ἐς, vel ἦα, ἦας, &c.

D. (ἔατον, ἔατον.

P. (ἔαμεν, ἔατε, ἔασι.

Plusquam perfect. Medium.

S. (ἦεν, ἦες, ἦε.

D. (ἦειτον, ἦέτην.

P. (ἦεμεν, ἦετε, ἦεσαν.

Aoristus primus.

S. (ἔσα, ἔσας, ἔσε.

D. (ἔσατον, ἔσάτων.

P. (ἔσαμεν, ἔσατε, ἔσαν.

Aoristus secundus.

S. (ἴον, ἴες, ἴε.

D. (ἴετον, ἴέτην.

P. (ἴεμεν, ἴετε, ἴον.

Futurum primum.

S. (εἴσω, εἴσεις, εἴσει.

D. (εἴσετον, εἴσετον.

P. (εἴσομεν, εἴσατε, εἴσονται.

Hoc Futurum in usu non est : utimur autem pro eo Præsenti Tempore, hoc est εἰμι, εἶς, εἶσι.

Modus Imperativus.

S. (ἴθι, ἴτω.

D. (ἴτω, ἴτων.

P. (ἴτε, ἴτωσαν.

Institutio Græcæ
Aoristus secundus.

- S. (ἦ , ἦτο .
D. (ἦτον , ἦσαν .
P. (ἦτε , ἦσαν .

Pro ἦ, per crasin dicitur ἦ, ἦτο, quod cum omnibus præpositionibus componere licet, ut διἦ, ἐξἦ. Duas excipe, nempe σὺν, & παρὰ.

Optativus & Subjunctivus vix sunt in usu. Habet tamen Demost. Phil. 4. Aorist. 1. Subjunct. ἵη.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfect.

ἶναι, vel εἶναι, vel ἰέναι.

Participium.

Aoristus secundus.

- M. (ὁ ἰὼν, τὸ ἰόντῃ .
F. (ἡ ἰούσα, τῆς ἰούσης .
N. (τὸ ἰὼν, τὸ ἰόντῃ .

ἦμι, Mitto.

Vox Activa.

Modus Indicativus.

Præsens.

- S. (ἦμι, ἦς, ἦσι .
D. (ἦτον, ἦσαν .
P. (ἦμεν, ἦτε, ἦσι, & ἦσι Att.

Imperfectum.

- S. (ἦμι, ἦς, ἦ, & ἦτον, ἦν; ἦες, ἦς, ἦε, ἦε contracta .
D. (ἦσαν, ἦσαν .
P. (ἦμεν, ἦτε, ἦσαν .

Perfectum.

- S. (εἶκα, εἶκας, εἶκε .
D. (εἶκατον, εἶκατον .
P. (εἶκαμεν, εἶκατε, εἶκασι .

Plusquam Perfectum.

- S. (εἶκην, εἶκης, εἶκε .
D. (εἶκητον, εἶκείτην .
P. (εἶκαμεν, εἶκατε, εἶκησαν .

Αο-

Aoristus primus.

S. (ἤκα, ἤκας, ἤκε, vel ἔηκα, ἔηκας, &c. Att.

D. (ἤκατον, ἤκάτω.

P. (ἤκαμεν, ἤκατε, ἤκαν.

Aoristus secundus.

S. (ἔω, ἔς, ἔη.

D. (ἔτον, ἔτην.

P. (ἔμεν, ἔτε, ἔσαν.

Futurum.

S. (ἥσω, ἥσεις, ἥσει.

D. (ἥσετον, ἥσεπον.

P. (ἥσομεν, ἥσετε, ἥσονται.

In reliquis Modis Perfect. & plusquam perfectum,
Aoristus primus, itemque Futurum inusitata sunt.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfect.

S. (ἴεθι, ἴετω.

D. (ἴετον, ἴετων.

P. (ἴετε, ἴεσσαν.

Aoristus secundus.

S. (ἔς, ἔτω.

D. (ἔτον, ἔτην.

P. (ἔτε, ἔτσαν.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

S. (εἴλω, εἴης, εἴη.

D. (εἴητον, εἴητων.

P. (εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Aoristus Secundus.

S. (εἴλω, εἴης, εἴη.

D. (εἴητων, εἴητων.

P. (εἴημεν, εἴητε, εἴησαν.

Modus Subjunctivus.

Præsens, & Imperfectum.

εἰάν, cum.

S. (εἰώ, εἰς, εἰ.

D. (εἰήτων, εἰήτων.

P. (ἰώμεσθ, ἰήσθ, ἰώσθ.
Aoristus secundus.

S. (ὦ, ἦς, ἦ.

D. (ἴσθον, ἦσθον.

P. (ὠμεν, ἦτε, ὦσθ.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperf.

ἰέναι

Aoristus secundus.

εἶναι.

Participium.

Præsens, & Imperfect.

M. (ὁ ἰὼς, τῷ ἰόντι.

F. (ἡ ἰούσα, τῆς ἰούσης.

N. (τὸ ἰόν, τῷ ἰόντι.

Aoristus Secundus.

M. (ὁ εἶς, τῷ εἶντι.

F. (ἡ εἶσα, τῆς εἶσης.

N. (τὸ εἶν, τῷ εἶντι.

Vox Passiva.

Modus Indicativus.

Præsens.

S. (ἴμμαι, ἴσσαι, ἴσται.

D. (ἰμέδον, ἰσδον, ἴσδον.

P. (ἰμέδια, ἴσθι, ἴσται.

Imperfectum.

S. (ἰμῶν, ἴσσο, ἴσσο.

D. (ἰμέδον, ἴσδον, ἴσδῶν.

P. (ἰμέδια, ἴσθι, ἴσσο.

Perfectum.

S. (εἶμαι, εἶσαι, εἶται.

D. (εἶμεδον, εἶσδον, εἶσδον.

P. (εἶμεδια, εἶσθι, εἶσται.

Plusquam perfect.

S. (εἶμην, εἶσο, εἶσο.

D. (εἶμεδον, εἶσδον, εἶσδῶν.

P. (εἶμεδια, εἶσθι, εἶσσο.

Aoristus primus.

S. (ἰδῶ, ἰδῆς, ἰδῆ, & εἰδῶ, εἰδῆς.

D. (ἰδῆ-

- D. (ἐδήσαν, ἐδήσαν.
- P. (ἐδήμεν, ἐδήστε, ἐδήσαν.

Futurum.

- S. (ἐδήσομαι, ἐδήσῃ, ἐδήσεται.
- D. (ἐδήσομεθον, ἐδήσεσθον, ἐδήσεσθον,
- P. (ἐδήσεμεθα, ἐδήσεσθε, ἐδήσονται.

Paulo post Futurum.

- S. (εἰσομαι, εἰσῇ, εἰσεται.
- D. (εἰσομεθον, εἰσεσθον, εἰσεσθον.
- P. (εἰσεμεθα, εἰσεσθε, εἰσονται.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfect.

- S. (ἴεσο, καὶ ἴε, ἴεσθω.
- D. (ἴεσθον, ἴεσθων.
- P. (ἴεσθε, ἴεσθωσαν.

Cætera Tempora hic, & in reliquis Modis formabis ad normam Verbi Passivi πείθεμαι.

Modus Optativus.

Præsens, & Imperfectum.

εἴθε, utinam.

- S. (ἰέμην, ἰέο, ἰέτω.
- D. (ἰέμεθον, ἰέσθον, ἰέσθω.
- P. (ἰέμεθα, ἰέσθε, ἰέτω.

Modus Subjunctivus.

Præf. & Imperfectum.

εἰάν, cum.

- S. (ἰῶμαι, ἰῶ, ἰῶται.
- D. (ἰῶμεθον, ἰῶσθον, ἰῶσθον.
- P. (ἰῶμεθα, ἰῶσθε, ἰῶνται.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperfectum.

ἴεσθαι.

Participium.

Præsens, & Imperfectum.

- M. (ὁ ἰέμενος, τὸ ἰέμενον.
- F. (ἡ ἰέμενη, τὰ ἰέμενη.
- N. (τὸ ἰέμενον, τὰ ἰέμενα.

Vox Media.

Præf.

Præf. & Imperfectum per omnes modos sunt eadem
in Voce Media, ac Passiva.

Aoristus primus.

ἤκαμην, ἤκα, ἤκατο &c. ut ἐδηκάμην.

Aoristus secundus.

S. (ἐμην, ἴσο, & ἴο, & ἔ, ἴο.

D. (ἴμεθον, ἴσθον, ἴσθην.

P. (ἴμεθα, ἴσθε, ἴτε.

Modus Imperativus.

Aoristus Secundus.

S. (ἴσο, & ἴο, & ἔ, ἴσθω.

D. (ἴσθον, ἴσθων.

P. (ἴσθε, ἴσθωσαν.

Modus Optativus.

Aoristus secundus.

εἴδε, utinam.

S. (εἴμην, εἴο, εἴο.

D. (εἴμεθον, εἴσθον, εἴσθην.

P. (εἴμεθα, εἴσθε, εἴτε.

Modus Subjunctivus.

Aoristus secundus.

εἰάν, cum.

S. (ὦμαι, ὦ, ὦται.

D. (ὦμεθον, ὦσθον, ὦσθον.

P. (ὦμεθα, ὦσθε, ὦνται.

Modus Infinitivus.

Aoristus secundus.

ἴσθαι.

Participium.

Aoristus secundus.

M. (ὁ ἐμείς, τὸ ἐμίνυ.

F. (ἡ ἐμίνη, αἱ ἐμίνης.

N. (τὸ ἐμεινον, τὸ ἐμίνυ.

Ἰημι, Concupisco.

Eandem per omnes Modos, & Tempora inflexionem habet, quam ἵημι mitto, dempto Aoristō primo Activo, qui est ἦσα, non ἦκα. Usitatus est in voce Passiva ἵημαι, quam in aliis; unde compositum ἐφίημαι.

Ἰημι

Ἰ̃ημι Vado.

In eo solo distinguitur ab Ἰ̃ημι mitto, quod illud aspero, hoc leni spiritu notatur. Tempora omnia tum quoad formationem, tum quoad terminationem eadem sunt.

Ἢ̃μαι, Sedeo.

Modus Indicativus.

Præfens.

S. (ἦ̃μαι, ἦ̃σαι, ἦ̃ται, vel ἦ̃σαι Poet.

D. (ἦ̃μεδον, ἦ̃σδον, ἦ̃σδον.

P. (ἦ̃μεδα, ἦ̃σδε, ἴ̃ται.

Imperfectum.

S. (ἦ̃μιλν, ἦ̃σο, ἦ̃το, vel ἦ̃σο Poet.

D. (ἦ̃μεσδον, ἦ̃σδον, ἦ̃σδλν.

P. (ἦ̃μεδα, ἦ̃σδε, ἴ̃το.

Modus Imperativus.

S. (ἦ̃σο, ἦ̃σδν.

D. (ἦ̃σδον, ἦ̃σδων.

P. (ἦ̃σδε, ἦ̃σδωσαι.

Optativus, & Subjunctivus
non sunt in usu.

Modus Infinitivus.

ἦ̃σδαι.

Participium.

M. (ὁ ἦ̃μενθ, τῷ ἦ̃μένθ.

F. (ἡ ἦ̃μένη, τῆς ἦ̃μένης.

N. (τὸ ἦ̃μενον, τοῦ ἦ̃μένθ.

Inde Compositum Κάδ̃ημαι, Sedeo.

Κε̃ῖμαι, Jaceo.

Modus Indicativus.

Præfens.

S. (κε̃ῖμαι, κε̃ῖσαι, κε̃ῖται.

D. (κε̃ῖμεδον, κε̃ῖσδον, κε̃ῖσδον.

P. (κε̃ῖμεδα, κε̃ῖσδε, κε̃ῖνται.

Imperfectum.

S. (ἐκε̃ῖμιλν, ἐκε̃ῖσο, ἐκε̃ῖτο.

D. (ἐκε̃ῖμεδον, ἐκε̃ῖσδον, ἐκε̃ῖσδλν.

P. (ἐκε̃ῖμεδα, ἐκε̃ῖσδε, ἐκε̃ῖντο.

Futur,

Futur. 1. κείσομαι, κείσῃ, κείσεται, &c. ut τύφομαι. Sic in
Optat. κείσοιμην. In Infin. κείσεσθαι. In Partic. κείσμενος.

Modus Imperativus.

Præf. & Imperf.

- S. (κείσο, κείσθω.
D. (κείσδον, κείσθων.
P. (κείσδε, κείσθωσαν.

Modus Optativus.

Præf. & Imperf.

εἶδε, utinam.

- S. (κείοιμην, κείοι, κείντω.
D. (κείοιμεδον, κείοισδον, κείοισθω.
P. (κείοιμεδα, κείοισδε, κείντω.

Modus Subjunctivus.

Præf. & Imperf.

εἰάν, cum.

- S. (κέωμαι, κή, κήσται.
D. (κέωιμεδον, κήσδον, κήσθον.
P. (κέωιμεδα, κήσδε, κήνται.

Modus Infinitivus.

κείσεσθαι.

Participium.

- M. (ὁ κείμενος, τῷ κείμενῳ.
F. (ἡ κείμενη, τῆς κείμενης.
N. (τὸ κείμενον, τῷ κείμενῳ.

Composita a κείμαι retrahunt accentum, ut διάκειμαι, διάκεισο: in Infinitivo manet, ut διακείσεσθαι.

ἴσημι, Scio.

Vox Activa.

Modus Indicativus,

Præfens.

- S. (ἴσημι, ἴσης, ἴσησι.
D. (ἴσατον, ἴσατον.
P. (ἴσαμεν, & Syn. ἴσμεν, ἴσατε, & Syn. ἴτε, ἴσασι.

Imperfectum.

- S. (ἴσῳ, ἴσης, ἴσῃ.
D. (ἴσατον, ἴσάτη.
P. (ἴσαμεν, ἴσατε, ἴσασα, & ἴσαν, Syn.
Me-

Modus Imperativus.

- S. (ἴσθι, ἰσάτω.
 D. (ἴσασθον, ἰσάστων.
 P. (ἴσατε, ἰσάστων.

Vel per Sync.

- S. (ἴσθι, ἴω.
 D. (ἴσθον, ἴων.
 P. (ἴτε, ἴωσαν, vel ἴων.

Modus Infinitivus.

ἰσάναι, & ἰσάμεναι Attice.

Participium.

- M. (ὁ ἴσαι, τῷ ἴσαντῷ.
 F. (ἡ ἴσασα, τῆς ἰσάσης.
 N. (τὸ ἴσαν, τῷ ἴσαντῷ.

*Vox Passiva.**Modus Indicativus.**Præsens.*

- S. (ἴσμαι, ἴσασαι, ἴσασθαι.
 D. (ἰσάμενον, ἰσασθον, ἰσασθον.
 P. (ἰσάμεθα, ἰσασθε, ἴσανται.

Vel interjecto τ.

- S. (ἴσμαι, ἴσασθαι, ἴσασθαι.
 D. (ἰσάμενον, ἰσασθον, ἰσασθον.
 P. (ἰσάμεθα, ἰσασθε, ἴσανται.

Imperfectum.

- S. (ἰσάμην, ἴσασθ, ἴσασθ.
 D. (ἰσάμενον, ἰσασθον, ἰσάσθην.
 P. (ἰσάμεθα, ἰσασθε, ἴσαντο.

Modus Imperativus.

- S. (ἴσασθ, ἰσάσθην.
 D. (ἰσασθον, ἰσάσθην.
 P. (ἴσασθε, ἰσάσθων.

Modus Infinitivus.

ἴσασθαι.

Reliqua tempora vix apud Auctores invenies :

Inde Compositum Ἐπισαμαι, Scio.

*Modus Indicativus.**Præsens.*

- S. (ἐπισαμαι, ἐπισασθαι, ἐπισαται.

D. (ἐπι-

D. (ἐπισάμενον, ἐπίσασθον, ἐπίσασθον .

P. (ἐπισάμεθα, ἐπίσασθε, ἐπίσανται .

Imperfectum.

S. (ἐπισάμην, ἐπίσασο, ἐπίσας Jon. ἐπίσω εἶπαι, ἐπίσας .

D. (ἐπισάμενον, ἐπίσασθον, ἐπίσασθην .

P. (ἐπισάμεθα, ἐπίσασθε, ἐπίσαντο .

Fut. ἐπισήσομαι, ἐπισήσῃ, ἐπισήσεται, &c. ut τύψομαι .

Modus Imperativus .

S. (ἐπίσασο, ἐπίσασθω .

D. (ἐπίσασθον, ἐπίσασθων .

P. (ἐπίσασθε, ἐπίσασθεσαν .

Modus Subjunctivus.

ἴαν, cum .

S. (ἐπίσωμαι, ἐπίσῃ, ἐπίσῃται .

D. (ἐπισώμενον, ἐπίσῃσθον, ἐπίσῃσθον ,

P. (ἐπισώμεθω, ἐπίσῃσθε, ἐπίσῃνται .

Modus Infinitivus.

ἐπίσασθαι .

Participium.

M. (ὁ ἐπισάμενος, τὸ ἐπισαμένον .

F. (ἡ ἐπισαμένη, αἷς ἐπισαμένης .

N. (τὸ ἐπισάμενον, τὰ ἐπισαμένα .

Φημί, dico .

Vocis Activæ

Modus Indicativus .

Præsens.

S. (φημί, φῆς, φησί .

D. (φάτον, φάτον .

P. (φαμὲν, φαστε, φασί .

Imperfectum.

S. (ἔφην, ἔφης, ἔφη .

D. (ἔφατον, ἔφάτον .

P. (ἔφαμεν, ἔφατε, ἔφασαν .

Aoristus secundus.

S. (ἔφην, ἔφης, ἔφη .

D. (ἔφη-

D. (ἔφητον, ἐφῆπν.

P. (ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.

Fut. φήσω, φήσεις, φήσῃ. &c. Aor. 1. ἔφησα, ἔφησας.
 ἔφησε, &c. ducuntur per omnes modos, ut in Barytonis.

Modus Imperativus.

Præsens, & Imperfectum.

S. (φάδι, φάτω.

D. (φάτον, φάτων.

P. (φάτε, φάτωσαν.

Aoristus secundus.

S. (φῆδι, φήτω.

D. (φῆτον, φήτων.

P. (φῆτε, φήτωσαν.

Hic tamen Aoristus rarus est.

Modus Optativus.

ἴδι, utinam.

S. (φαίλω, φαίης, φαίη.

D. (φαίλων, φαίλων.

P. (φαίμεν, φαίτε, φαίσαν.

In Optativo, Subjunctivo, ac Participio Præs. &
 Aor. 2. idem sunt.

Modus Subjunctivus.

ἴαν, cum.

S. (φῶ, φῆς, φῇ.

D. (φῆτον, φῆτων.

P. (φῶμεν, φῆτε, φῶσι.

Modus Infinitivus.

Præsens, & Imperf.

φαίνας cum acuto, ut distinguatur ab Aorist. 1. φά-
 ραι, apparuisse verbi φαίνω.

Aoristus secundus φῶναι.

Participium.

M. (ὁ φᾶς, τὸ φάντῶ.

F. (ἡ φᾶσα, τῆς φάσης,

N. (τὸ φάν, τῷ φάντῶ.

S. (φάμμι, φάσαι, φάσι : alii φαμαὶ &c. /

D. (φάμεθον, φάσθον, φάσθον.

P. (φάμεθα, φάσθε, φάνται.

Aoristus secundus.

S. (ἐφάμην, ἐφασσο, ἐφαστο.

D. (ἐφάμεθον, ἐφασθον, ἐφάσθην.

P. (ἐφάμεθα, ἐφασθε, ἐφαστο.

Modus Infinitivus.

Aoristus secundus.

φᾶσθαι.

Participium.

Aoristus secundus.

M. (ὁ φάμενος, τῷ φαμένῳ.

F. (ἡ φαιμένη, τῆς φαιμένης.

N. (τὸ φάμενον, τῷ φαμένῳ.

Exempla.

Conjugationum in μι.

Primæ.

φίλημι, amo.

ὀννημι, juno.

ἄχημι, angor.

νόημι, intelligo.

βλήμι, percutio.

ἐνίσσημι, dico.

κάλημι, voco.

αἶνημι, laudo.

τέλημι, perficio.

ἀλύκπημι, in angustias redi-
go.

σβῆμι, extinguo.

χῆμι, habeo.

φρῆμι, fero.

Secundæ.

τέθνημι, morior.

ἄλῃμι, erro.

νίκημι, vinco.

κτῆμι, occido.

πίπρημι, ὃ πίμπρημι, in-
cendo.

ἴρημι, video.

ἴλημι, propitius sum.

τέθλημι, ὃ τλήμι, tolero.

γέλημι, video.

ἀρείσῃμι, prandeo.

ἀφίψῃμι, dimitto.

πίπλημι, ὃ πίμπλημι,
impleo.

ἄημι, saturo.

φθῆμι, prævenio.

Tertiæ.

ἄλωμι, capio.

ἐλευθέρωμι, libero.

βίωμι, vivo.

δοκίμωμι, probō.

γνῶμι, cognosco.

Quarta.

ἄγνυμι, frango.

κλῦμι, audio.

ῥώννυμι, roboro.

σβέννυμι, extinguo.

ὀμνυμι, juro.

μίγνυμι, misceo.

δύμι, subeo.

ᾔκνυμι, perdo.

πῆγνυμι, pango.

πεπέννυμι, extendo.

φῦμι, nascor.

ὀμόργνυμι, abstergo.

ἔννυμι, induo.

De Verbalibus.

Verbalia sic appellata, quod a Verbis formentur, fere deducuntur a Præterito Passivo, & Medio, dempta Reduplicatione, vel Augmento, & addita propria Terminatione: ut a πίπραγμαi, πᾶγμα, res: ab ἰψαλμα, ἰψαλμός, psalmus: a σέπομαι, πέμψ, sectio.

Temporum Personæ, unde Verbalia, & horum pleraque Terminationes.

A prima Persona Præteriti Passivi in	{	μα,	γράμμα, littera.
		μῶ,	δεσμός, vinculum.
		μη,	γραμμῆ, linea.
		μων,	νομων, intelligens.
A Secunda per- sona Præteriti Passivi	{	ις,	ποίησις, poesis.
		ια,	δοκιμασία, probatio.
A Tertia perso- na Præteriti Passivi in	{	τις,	Ποιητής, Poeta.
		τῶ,	ἀκυστός, audibilis.
		τηρ,	χαρακτήρ, character.
		τωρ ut	κοσμήτωρ, princeps.
		κῶ,	κελευστός, judicialis.
		πς,	πίστις, fides.
		τυς,	ὀρχηστὴς, saltator.
		τεια,	ὀρχήστεια, saltatrix.
		τρα,	ὀρχήστρια, illa Theatri pars. in qua chorus saltabat.
			πιλον,
	τρον,	διδασκτρον, minerval.	
Verbalia positionis in ἰῶ, ἑα, ἔον,			
ut γραπτῖῶ, γραπτῆα, γραπτέον.			
		K	A Præ-

A Præterito Me- dio in	{	⊙,	λόγος, sermo.
		υ,	ἐπιστολή, epistola.
		ιον,	λόγιον, oraculum.
		δς,	πομῶς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso Themate, ut
 λαχός, candidus, a λάωω, video: & ab Aoristo se-
 cundo, ut φυγή, fuga, ab ἵφυγον.

De Impersonalibus.

Impersonalia sunt, quæ cum Vocem Tertiis per-
 sonis similem præferant, personarum tamen signifi-
 candarum rationem incertam habent, & indefinitam.
 Eorum quædam sunt formæ Activæ, quædam Passi-
 væ: rursus quædam Personalium analogiam sequuta,
 regulariter nascuntur: alia irregulariter evadunt.

Αἰνῆκε, decet. imperf. αἰνῆκε. partic. αἰνῆκον, ab αἰνέ-
 κω, pervenio.

Ἀπείχῃ, sufficit, ab ἀπέχω.

Ἀρίσκει, placet. imperf. ἤρισε. opt. ἀρίσκει. fut. ἰ.
 ἀρέσει. aor. ἰ. ἤρισε, ab ἀρίσκω placeo. Compos.
 ἀπαρίσκει, displicet. imperf. ἀπῆρισε. aor. ἰ. ἀ-
 πῆρισε. Συναρίσκει, complacet.

Ἀρρε, decretum est, ab ἄρω, congruo.

Ἀρκῇ, sufficit. imperat. ἀρκέτω. aor. ἰ. ἤρκεσε, ab ἀρ-
 κῶ sufficio.

Διαφέρει, interest. imperf. διέφερε. optat. διαφέρει. par-
 tic. διαφέρον a διαφέρω, differo.

Δεῖ, oportet. imperf. ἔδει. optat. δεῖ. fut. ἰ. δεήσει.
 aor. ἰ. ἔδεισε. infinit. δεῖν, δεῆσεν, δεῆσαι. partic.
 δεῖον, δεῖσον, δεῆσαν, a δέω, desum. Compos. ἀ-
 ποδεῖ, ἰνδεῖ, κασπεδεῖ, προσδεῖ, deest, vel opus est.
 futur. ἰ. προσδεήσει. infinit. ἀποδεῖν, ἰνδεῖν, προσδεῖν.

Δοκῇ, videtur. imperf. ἐδόκει. fut. ἰ. δόξει. Aor. ἰ.
 ἔδοξε. subjun. δόξῃ. partic. δοκῶν, δόξαν. perf. pas.
 δέδοκται, a δοκῶ videor. Compos. ἀπέδοξε, non
 visum est. Μεταδοκῇ, mutata sententia videtur.
 aor. ἰ. μετέδοξε. subjun. μεταδόξῃ. Προδοκῇται,
 prius decernitur. plusq. perf. προεδόκητο. Συναδο-
 κῇ, simul videtur. partic. συναδόξανται, conventa.

Εὔχῃ-

Ἐγχαῶρῃ, licet, locus est. imperf. ἐνεχῶρει. fut. I. ἐγχαῶρησιν. subjun. ἐγχαῶρῃ. partic. ἐγχαῶρῶν, ab ἐγχαῶρῳ, concedo. Rarius χαῶρῃ, idem. subjun. χαῶρῃ.

Εἰμαρται, in fatis est. plufq. perf. εἰμαρτω, a μείρομαι inufit. divisor.

Εἴρηται, dictum est, ab ἐρέομαι, dicor. Compos. διεἴρηται, difcuffum est. Απείρηται, vetitum est, pluf. perf. ἀπείρητο. Προεἴρηται, ante dictum est.

Ἐκπέλει, licet; minus ufitatum.

Ἐνδέχεται, fieri potest. subjun. ἐνδέχεται. infin. ἐνδέχεσθαι. partic. ἐνδέχόμενον, ab ἐνδέχομαι, admitto.

Εὔοικε, par est, videtur, ab εἶκω, fimilis fum. Compos. ἐπέοικε, προσέοικε, idem: ἀπέοικε, non par est.

Εὔσι cum compositis ἐνεσι, ἔξεισι, πάρεσι, πρόσεσι, licet. imperf. ῶ. Composita leguntur in præf. imperf. imperat. infinit. partic. ut ἔξεισι. imperf. ἐξῶ. imperat. ἐξέσω. infinit. ἐξῆναι. partic. ἐξόν. Eodem modo formatur μέτεσι, intereft.

Εὔτυχε, a τυγχάνω, accido. partic. compos. παρτυχόν. Κατέλαβε, accidit, a verbo καταλαμβάνω, evenio. Sic ἐπέλαβε, ab ἐπιλαμβάνω, attingo.

Λυσιτελεῖ, confert.

Μέλει, curæ est. imperf. ἐμέλε, fut. I. μελήσει. aor. I. ἐμέλησε. opt. ἌEol. μελήσειε. In comp. perf. μεμέληκε. perf. Med. μέμηλε. pluf. perf. ἐμεμήληε. imperat. μελέτω. infinit. μέλειν, & μελήσιν. partic. μέλον. præf. pass. μέλειται. imperf. ἐμέλειτο. subjun. μέληται. perf. μεμήληται. pluf. perf. ἐμεμέλητω rarius: pro quibus sæpius μέμβλεται, & μέμβλετο apud Poet. imperat. μελέσω. partic. μεμβλημένον. Compos. μεταμέλει, pœnitet, imperf. μεστέμελε. fut. I. μετεμελήσει. infinit. μεταμελήσιν. aor. I. μετεμέλησε. opt. ἌEol. μεταμελήσειε. infinit. μεταμέλειν. partic. μεταμέλον. Αμελήσαι, cura nulla est. perf. ἡμέληται, ab ἀμελέω, negligor.

Οφείλει, & οφείλεται, oportet. aor. I. ὄφειλε, ab ὀφείλω, debeo.

Οψέται, visum fuerit, ab ὀπτομαι, video, inufit.

Παρέχει, facile, vel integrum est. optat. παρέχοι. subjun. παρέχῃ.

Παρέχει, licet. Part. παραχόν.

Πέπρωται, fato destinatum est. plusq. perf. πέπρωτο. partic. πεπρωμένον, per syncop. a περατώω finio, parum usitat.

Πέφασαι, dictum est. imperat. πεφάσθω, dictum sit, a φάμαι inusit.

Πρέπει, decet. imperf. ἔπρεπε. partic. πρέπον, a πρέπω, decorus sum.

Προσῆκει, convenit, imperf. προσῆκε, a προσήκω, attineo.

Σημαίνει, signum datur. aor. 1. ἐσήμηνε. sub. συμήνη, a σημαίνω, signum do. Compos. ἐπισημαίνει.

Συμφέρι, confert. imperf. σωέφερε. partic. συμφέρον. fut. 1. σωοίσει. opt. pass. συμφέροιτο, a συμφέρω, comperto.

Συμβαίνει, contingit. fut. συμβήσεται, & συμβύσει. perf. συμβέβηκε. aor. 2. σωέβη. partic. συμβαίνον, συμβεβηκός, συμβάν, a συμβαίνω, contingo.

Υπάρχει, licet, vel necesse est. imperf. ὑπῆρχε. infinit. ὑπάρχειν. fut. 1. ὑπάρξει. aor. 1. ὑπῆρξε. partic. ὑπάρχον, ab ὑπάρχω, sum.

Υἱ, pluit. Compos. ἐφύε, impluit.

Φιλεῖ, solet. imperf. ἐφίλει, a φιλέω, amo.

Χρῆ, oportet. imperf. ἐχρῶ, vel χρῶ. fut. 1. χρήσει. infinit. χρῶμαι, pro quo etiam χρῶ inusitat. Compos. ἀπόχρη, sufficit. imperf. ἀπέχρη. fut. 1. ἀποχρήσει. aor. 1. ἀπέχρησε. infinit. ἀποχρῶμαι, & ἀποχρῶ. Item ἀποχρᾶ, ἐκχρᾶ, & καταχρᾶ, sufficit. fut. 1. ἐκχρήσει, καταχρήσει. aor. 1. ἐξέχρησε, κατέχρησε. Hæc tria a χράω, commodo.

Denique Personalia fere omnia Passiva, & passive significantia formam Impersonalium induere possunt, ut φαίνεται, apparet: γέγραπται, scriptum est: βροντᾶ, tonat: ἀστράπτει, fulgurat, &c. similiter & Participia neutra verborum Personalium, ut ἐπελθόν μοι, ἐπίόν μοι, venit mihi in mentem.

De Defectivis.

Verba Defectiva sunt, quæ solum usque ad Præteritum imperfectum communiter conjugantur, & si quæ Tempora habent præter ea, mutantur illa a Verbis aliis.

Desinunt autem fere in

αιω:	μαθησάω, discere cupio.
υω:	ρηγνύω, rumpo.
ειω:	ὀΐείω, videre cupio.
υω:	ὀπύω, uxorem habeo.
μβω:	ῥέμβω, circumago.
ρβω:	φείρβω, pasco.
λδω:	μέλδω, elixo.
νδω:	κυλίνδω, volvo.
αζω:	κυπτίζω, inclino me.
ιζω:	γοναχίζω, gemo.
αθω:	κιάθω, vado.
εθω:	ut φλεγέθω, uro.
υθω:	μινύθω, minuo.
χθω:	ἐρέχθω, scindo.
σκω:	μολίσκω, venio.
βλω:	μέμβλω, curo.
φλω:	δφλω, debeo.
αυω:	ἀμαρτάνω, pecco.
αινω:	πταίνω, tendo.
εινω:	φαίνω, luceo.
κνω:	δάκνω, mordeo.
ρσω:	ὄρσω, concito.
ψω:	ἑψω, concoquo.

Præter ita desinentia, Defectiva sunt Verba Quintæ Conjugationis, quæcumque habent primam syllabam ex Reduplicatione desinentem in consonantem liquidam; ut παμφαίνω a φαίνω, appareo: μαρμαίρω a μαίρω, luceo: Tum quæ per pleonasmum sunt facta additione cujuscunque literæ; ut μέμνω a μένω, maneo: σέκω a σέχω, pario; ἐνίσπω ab ἐνέπω, dico; & similia, quorum nonnulla retinent e simplicis, nonnulla mutant in ι: Tum quæ bis, ter, quaterque de-

rivantur; ut ἐρυκάνειν ex ἐρυκάνω ab ἐρύκω, quod ab ἐρύω, traho: Tandem quæ fiunt a Præteritis; ut περιέριον ex περίρικα, quod a περίριτω horreo: πεποιδῶ, & πεποιδέω ex πέποιδα, quod a πέιδω, persuadeo.

Observatio.

Defectiva in εῶ sunt, quæ derivata plerunque a Futuro, interdum etiam a Præsenti, respondent iis, quæ Latini appellant Desiderativa, ut γαμησέω, nupturio, ex γαμήσω, quod a γαμέω, nubo: πολεμησέω, bellatorio, ex πολεμήσω, quod a πολεμῶ: τελείω ex τελέω, perficio. Cæterum Verba in εῶ, quæ non aliunde formantur, legitime conjugantur per omnes Modos, & Tempora: ut κλείω, claudio, κλείσω, κέκληκα: σέω, quatio, σέσω, σέσηκα.

Defectiva in αω sunt & ipsa desiderativa; ut θαναπέω, seu θαναπέω, mori cupio: βασιληάω, regnatorio. quibus accedunt Imitativa; ut μελαυνιάω, nigricō.

Verbum πινέω, libo, etiamsi in ρδω, tamen habet Fut. πινέσω. Aor. 1. ἔπιψα.

De Verbis Anomalis.

Quia discrimen est inter Verba Defectiva, & Anomala: nam Defectivum illud dicitur, quod aliquibus Personis, vel Temporibus destituitur, quæ vel omnino non habet, vel aliunde mutuatur: quo fit, ut nunquam regulariter ultra Imperfectum conjugetur: Anomalum proprie illud est, quod cum fere conjugetur per omnia Tempora, non tamen conjugatur aequaliter, cum a variis Verbis quasi subsidium petat, ut omnia sua Tempora expleat, sicut fero apud Latinos: ideo hic de Anomalis.

Anomalorum etiamsi quædam plane videantur regularia, & eorum formatio regularis, tamen habent in ratione Temporum, quod observetur: ut λείπω, λείψω, regulare Verbum est; attamen observandum in eo, fere non uti nos Aorillo primo ἔλειψα, sed secundo ἔλειπον; non Perfecto Ἀκτιβο ἔλειψα, sed Medio ἔλειπον. Simile quippiam existima in cæteris.

Ver-

Verba Anomala.

A

Mirror	Ἀγάμαι. fut. ἀγάσομαι ab ἀγάζω, aorist. ἠγάσθην. aorist. 1. med. ἠγασάμην.
Ago	Ἄγω. fut. ἄξω. præter. ἤχα, Attice ἀγόχοχα. aor. 2. ἤγον, Attice ἤγαγον.
Frango	Ἀγνυμι. fut. ἄξω. præter. ἤχα. aor. 1. ἤξα, & ἱάξα, unde κατέαξα. præter. med. ἤγα, inusitatum, unde ἱάγα, Attice, & κατέαγα.
Dico	Ἀγορεύω. fut. ἀγορεύσω. aor. 1. ἠγόρευσα. præter. εἶρηκα ab εἶρω.
Cano	Ἀῶ. futur. ῥίσω, Aor. 1. ῥῆσα.
Placeo	Ἀῶ. præter. med. ῥῆσα, & ἱάσα.
Capio	Αἶρω. futur. αἰρήσω. aorist. 2. εἶλον ab εἶλω inusitato.
Eligo	Αἶρωμαι. fut. αἰρήσομαι. præter. ἤρημαι. aor. 1. ἠρέδην. aorist. 2. med. εἰλόμην ab εἶλωμαι inusitato.
Sentio	Αἰσθάνομαι. futur. αἰσθήσομαι. præter. ἤσθημαι. aorist. 2. med. ἠσθόμην ab αἰσδέομαι, αἰσθῆμαι inusitato.
Arceo	Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω ab ἀλεξέω ἀλεξῶ, inusitato.
Tollo	Αἶρω. fut. ἄρῶ. aor. 1. ἤρα. vel ἤρα. aor. 2. ἤρον. præter. ἤρακα. aor. 1. imperat. act. ἄρον. subj. ἄρω, ης, η. part. ὁ ἄρας, τῷ ἄραντ ⁹ . imperat. pass. ἄρθητι. a. 2. inf. med. ἀρέσθαι.
Capior	Ἀλίσκομαι. fut. ἀλώσομαι. præter. ἤλωκα, & ἱάλωκα. aor. 1. ἤλωσα, & ἱάλωσα, ab ἀλόω, ῶ. aor. 2. ἤλων, ἤλωσ, ἤλω, & ἱάλων, aor. 2. inf. ἀλώναι. part. ὁ ἀλῆς, τῷ ἀλόντ ⁹ ab ἄλωμι.
Pecco	Ἀμαρτάνω. fut. ἀμαρτίσω. præter. ἠμάρτηκα. aor. 2. ἠμαρτον, ab ἀμαρτῆω inusitato.
Induo	Ἀμφιέννυμι. fut. ἀμφιέσω. præter. pass. ἠμφίησμαι.
Renovo	Ἀναίνομαι. præter. ἀνήνημαι. aor. 1. med. ἠήνηναι.

Consumo Ἀναλίσκω. fut. ἀναλώσω. præt. ἀνήλωκα, & ἀνέλωκα, & in pass. ἀνέλωμαι.

Aperio Ἀνοίγω. fut. ἀνοίξω. aor. 1. ἀνέωξα. præt. med. ἀνέωγα; pass. ἀνέωγμαι. aor. 1. ἀνέωχθην.

Iego Ἀναγινώσκω. imperf. ἀνέγινωσκον. fut. ἀναγνώσομαι. præt. ἀνέγνωκα. aor. 2. ἀνέγνων, ab ἀναγνώω, & ἀνάγνωμι inusitato.

Odio sum Ἀπεχθάνομαι. fut. ἀπεχθήσομαι. præt. ἀπήχθημαι. aor. 2. med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, ὑμαι inusitato.

Perdo Ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολώ, & ἀπολέσω, illud ab ἀπόλλω, hoc ab ἀπολείω. præt. ἀπώλεκα, Attice ἀπολώλεκα. præt. med. Attic. ἀπόλωλα.

Indurui Ἀπέσκληκα, ἀπεσκληκώς, ἀπεσκληκένας, ab inusitat. ἀποσκλάω. optat. ἀποσκληάμην ab ἀπόσκλημι. præteritum simplex est ἔσκληκα. aor. 2. ἔσκλην a σκλημι. Thema usitatum est σκέλλω, seu σκάλλω, exsiccō, arefacio. fut. σκαλώ. aor. 1. ἔσκαλα, & ἔσκηλα. Hinc Aoristus Æolicus σκήληα, σκήληας, σκήληε, arefecerim, induruerim.

Privo Ἀπαυράω, ᾧ. aor. 1. ἀπηῦρα. aor. 2. ἀπηῦρον.

Placeo Ἀρίσκομαι. fut. ἀρίσομαι.

Augeo Ἀύξανω, & αὔξω. fut. αὔξήσω. aor. 1. ἡύξησα, tanquam ab αὔξέω.

Ægre fero Ἀχθόμαι. fut. ἀχθήσομαι, & ἀχθείσομαι, ab ἀχθείομαι inusitat. aor. 1. ἡχθέσθην.

B

Mitto Βάλλω. futur. βαλῶ. præt. βέβληκα, quasi a βλείω. aor. 2. ἔβαλον.

Vado Βαίνω. fut. βήσομαι. aor. 2. ἔβην, a βῆμι inusitato.

Germino Βλαστάνω. fut. βλαστήσω. aor. 2. ἔβλαστον, a βλαστέω inusitat.

Vivo Βίωω. fut. βιώσω. aor. 2. ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω. partic. ὁ βιῶς, τῷ βιόντι, a βίωμι inusitat.

Volo Βέλομαι. futur. βελήσομαι. præt. βεβέλημαι. plusq.

plufq. ἐβεβλήμην . aorift. 1. ἐβλήθην , a
βυλῶμαι inufitato .

Comedo Βρώσκω . fut. βρώσω , a βρώω inufit.

Γ

Duco u- Γαμῶ , ὦ . fut. γαμήσω . aor. 1. ἔγημα , a
xorem γάμω ; & ἐγάμησα .

Gigno Γίνομαι . fut. γενῶμαι . aor. 1. med. ἐγενάμην .

Lator Γηδέω . fut. γηθήσω . præf. γεγήθηκα . præter.
med. γέγηθα , a γήθω .

Senefco Γηράσκω . fut. γηράσω , a γηράω , γηρῶ inufitat.

Fio, Sum Γίνομαι , & γίγνομαι . fut. γενήσομαι . præf. γε-
γέννημαι . aor. 1. med. ἐγενησάμην . aorift. 2.
med. ἐγενόμην , a γενάομαι inufitat. præter.
med. γέγονα , a γείνω inufitat.

Cognoſco Γινώσκω . fut. γνώσομαι . aor. 1. ἔγνωσα . præf.
ἔγνωκα , a γνώω , ὦ . aor. 2. ἔγνω , ὡς , ὦ .
imperat. γνώθι . infinit. γνῶναι . particip. ὁ
γνῶν , τῷ γνόντι , a γνῶμι .

Vigilo Γρηγορέω . futur. γρηγορήσω . præf. med. ἐγρη-
γορα . plufq. ἐγρηγόρειν .

Δ

Scio , & Δαίω . fut. δαήσω a δαέω . præf. paſſ. δεδάη-
etiam μαι . & δέδασμαι , a δαζομαι . aor. 2. paſſ.

Divido ἐδάω . præf. med. δέδαα , & δέδωκα .

Mordeo Δάκνω . futur. δήξω , vel δήξομαι . aor. 2. ἐδά-
κον a δήκω .

Oportet Δεῖ . fut. δεήσει . aor. 1. ἐδέησε . imperf. ἔδη .
inf. δέειν .

Timeo Δείδω . fut. δείσω . a. 1. ἔδεισα . præf. δέδεικα .
med. δέδοικα pro δέδοικα , Jon. δέδια , Poet.
δείδια . plufq. ἐδειδείην , & ἐδειδείην . imperat.
δείδι , poet. δείδι , ab inufit. δέδιμι .

Rogo Δέομαι . fut. δεήσομαι . præf. δεδέημαι . aor. 1.
ἐδεύθην a δεόμαι , δεῶμαι .

Suſcipio Δέχομαι . fut. δέξομαι . præf. δέδεγμαι . aor.
1. med. ἐδέξαμην .

Ligo Δίω . fut. δέσω , & δήσω . aor. 1. ἔδησα . præf.
δέδι-

- δίδεκα, & δέδηκα. præt. pass. δέδεμαι, & δέδημαι. aor. 1. pass. ἐδέδην.
- Doceo** Διδάσκω, imperf. ἐδίδασκον. fut. διδάξω a δι-
δάχῃ. aor. 1. ἐδίδαξα. præt. δέδιδαχα.
- Aufugio** Διδράσκω. fut. διδράσω a διδράω. aor. 2. διέ-
δραν, pro διέδρην. part. διαδράς, τῷ δια-
δράντῳ a διαδρῆμι.
- Existimo** Δοκέω, ὦ. fut. δόξω a δόκω. aor. 1. ἐδόξα.
præt. δέδαρκα a δοκίω, δοκήσω.
- Facio** Δράω, ὦ. futur. δράσω. præt. δέδρακα. aor.
1. ἔδρασα.
- Possū** Δυνάμει, δυνάσαι, & δύω, δυνάσαι, imperf.
ἐδυναίμην, Attic. ἠδυναίμην. præt. pass. δε-
δυνήμαι. aor. 1. ἐδυνήθην, seu ἠδυνήθην, a
δυναίω, vel ἐδυναίσθην, seu ἠδυναίσθην a δυ-
νάζω. fut. 1. med. δυνήσομαι. aor. 1. med.
ἐδυνήσομαι. Caret imperativo per omnia
tempora.
- Subeo** Δύω, & δύω, & δύμι. fut. δύσω, aor. 2. ἐ-
δω, unde κατέδω, & ἀνέδω. imper. δύθι.

E

- Sino** Εἶω. ὦ. imperf. εἶον, εἶων. fut. εἶσω. aor. 1. εἶσα.
- Excito** Εγείρω. fut. ἐγερῶ. aor. 1. ἤγειρα. med. ἠγειράμην.
- Polliceor** Εγγυάω. fut. ἐγγυήσω. aor. 1. ἠγγύησα. præt.
ἠγγύηκα, & ἐγγεγύηκα.
- Edo** Εἶω, præt. perf. ἔκα, Att. ἐδηκα, & per
pleonasmum ἐδήδοκα. præt. med. ἦδα. At-
tic. ἐδηδα. partic. ἐδηδώς, fut. med. ἐδο-
μαι pro ἐδῆμαι.
- Volo** Εθέλω, fut. ἐθέλῃσω ab ἐθειλέω.
- Solitus** Εἶω, præter. med. εἶωθα pro εἶθα, per pleo-
nasmum ω.
- Scio, &** Εἶδω. fut. εἶσω, & εἶδήσω, vel εἶδήσομαι, ab εἶδέναι.
- Video** præt. perf. εἶδην, per Sync. εἶδα, Attice ἦδα.
infin. εἶδῆναι, & per Sync. εἶδέναι. partic.
εἶδῆναι: & εἶδώς. præt. med. οἶδα, αἶ, εἶ,
& addito Attice θα secunda singularis οἶ-
δασθα. & per sync. item Atticam ablato
de

de medio, δα, οἶσθα. aor. 2. εἶδον, & cum refertur ad scio, ἴδον.

- Dico** Εἶρω, & ἐρέω. fut. 1. ἐρῶ, & ἐρήσω, præt. εἶρηκα. pass. εἶρημαι. paulo post fut. εἰρήσασμαι. aor. 1. pass. ἐρρήθην, partic. ῥηθείς.
- Abigo** Εἰλάω. fut. ἐλάσω ab ἐλάω. præt. ἤλακα, Attic. ἐλήλακα. aor. 1. ἤλασα. Perf. pass. ἤλαμαι, Att. ἐλήλαμαι. aor. 1. ἤλάβην; partic. ἐλαθείς.
- Sortitus sum** Εἰμύορα, præt. med. a μείρω, μερῶ, μέμωρα, & εἰμύορα.
- Speravi** Εὐλπᾶ, præt. med. pro ἤλπα ab ἐλπῶ.
- Dico** Εἵπω. aor. 1. εἶπα. med. εἰπάμεν in Compositis. infinit. εἰπάσθαι, partic. εἰπάμεν. aor. 2. εἶπον, med. εἰπόμην.
- Operor** Εργάζομαι. perf. pass. ἐργασμαι; part. ἐργάσμεν. aor. 1. ἐργάσθην. fut. 1. med. ἐργάσσομαι, & ἐργῶμαι, α, αται. aor. 1. ἐργασάμην.
- Inter-rogo** Εῖρομαι, & ἔρομαι, & ἐρέομαι. fut. 1. ἐρήσομαι. aor. 1. ἐρήσάμην, & ἡράμην. aor. 2. ἡρόμην, & ἐρόμην poet.
- Pereo** Εῖρῶ. fut. ἐρρήσω. præt. ἐρρήκα.
- Venio** Εἵρχομαι. fut. ἐλᾶσομαι ab ἐλᾶδω. perf. ἤλδικα. Att. ἐλήλδικα. aor. 2. ἤλυθον, ἤλυδες, ἤλυθε, per Sync. ἤλθον, ἤλδες, ἤλθε: infinit. ἐλθεῖν. præt. med. ἤλδικα, Att. ἐλήλυθα.
- Invenio** Εὐρίσκω. fut. εὐρήσω. præt. εὐρηκα. aor. 2. εὔρον ab εὔρέω, εὔρω. præt. pass. εὔρημαι. plusq. perf. εὔρήμην. aor. 1. εὔρέθην, aor. 1. med. εὔρεσάμην, & εὔράμην, part. εὔράμεν.
- Habeo** Εἵχω. fut. εἴξω. & χήσω. perf. ἐχνηκα a χέω. aor. 2. ἐχον imperat. χέε; opta. χοῖμι, Att. χοίμην; subjun. χῶ: infin. χεῖν; part. χῶν. fut. 2. χῶ, χεῖς, χεῖ.

Z

- Vivo** Ζάω, ζῶ. fut. ζήσω. aor. 1. ζήσα: utrumque interdum significat Active vivifico. imperf. ζῶ a ζῆμι. imperat. ζῆ, & ζῆθι; optat. ζαίην, & ζοίην a ζῶμι.
- Jungo** Ζάγνυμι, & ζάγνύω. futur. ζάξω a ζάγω. præt. ἐξδ-

ζῶχα.
Cingo Ζωννύω, Ζώννυμι. fut. ζώσω ab antiquo ζῶω.
perf. ἔζωχα. perf. pass. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

H

Lætor Ἡδόμεαι. fut. ἡσόμεαι. perf. ἡσόμεαι. aor. 1.
ἡσάμην. med. ἡσάμην.

Tristavit Ἡχάχευ ab ἄχω.

Θ

Sepelio Θάπτω. fut. θάψω. perf. τέπιφα. aor. 1. ἔθα-
ψα. perf. pass. τέδαμμαι. aor. 2. pass. ἐπέ-
φην a πάφω. fut. 1. pass. παφθήσομαι.

Volo Θέλω. fut. θελήσω a θελέω. aorist. 1. ἐθέλη-
σα, Att. ἠθέλησα.

Curro Θίω. imper. ἔθων. fut. θύσομαι. Attice θάσωμαι.

Morior Θνήσκω. aor. 2. ἔθανον. fut. 2. med. θανῶμαι
a θείνω. præt. τέθνηκα, Jon. τέθναα a θνάω,
Bæot. autem τέθνηκα, vel τέθναα, a τέθνη-
μι, unde præf. imper. τέθναδι; optat. τε-
θναίω: infin. τεθνάναι. præt. part. τεθνη-
κώς, τεθνηκώς, τεθνηώς, τεθναώς, τεθνώς,
& poet. τεθνηώς. Invenitur etiam fut. 1.
τεθνήσω: θνήξω, & τεθνήξω. fut. 1. med.
τεθνήσομαι, θνήξομαι, & τεθνήξομαι.

I

Pervenio Ικνέομαι ἔμαι. fut. ἱξομαι. aor. 2. ἰκόμην ab
ἴκομαι. perf. ἱξμαι.

Placo Ιλάσχομαι. fut. ἰλάσομαι ab ἰλάομαι.

Volo, as. Ιπταίμαι. fut. πήτομαι a παίω. præt. πέπταμαι.
aor. 2. ἐπτην ab ἵπτημι; med. ἐπτάμην, & ἐπτό-
μην; infin. πᾶσθαι, & πτέσθαι; part. πᾶμηνος.

Eundem Ιτέον, & pleonasmō ἰπταέον ab ἔμι, vado.
præt. æt. inusitat. ἔκα; pass. ἔμαι, ἔσαι,
ἔπαι, unde ἔτέον, & ε ablato, ἰτέον.

K

Se- (Καθίζω, & καθίζομαι. fut. 2. med. καθι-
deo (δῶμαι, aor. 1. καθῆσα.
(Κάδημαι. fut. καθήτομαι.

Demitto Καδίημι. aor. 1. καθῆκα.

Voco Καλέω. futur. καλίσω, & καλήσω. perf. κέκληκα,
Sync.

	Sync. pro κεκάληκα . fut. 1. pass. κληθήσομαι .
Laboro	Κάμνω, & κάμω . fut. καμῶμαι . aor. 2. ἐκά- μον, perf. κέκμηκα .
Dormio	Καταδαρδάνω . fut. καταδαρδήσομαι . aor. 2. κασιδάρδον a καταδάρδω .
Misceo	Κεραννύω, & κεράννυμι . fut. κεράσω, & Sync. κράσω . perf. κέκρακα, pass. κέκρα- μαι, infin. κεκραῖσθαι per Sync. pro κεκέρ- κα, κέκραιμαι, κεκραῖσθαι .
Clango	Κλαῖω, fut. κλαύξω a κλέγγω; Poet. κεκλάγ- ξω . aor. 1. ἐκλαγξα . perf. κέκλαγχα . aor. 2. ἐκλαγον . præt. med. κέκληγα a κλήγω .
Fleo	Κλείω, vel κλαίω . futur. κλαύσω a κλαίω, & κλαιήσω a κλαιέω inusitato . aor. 1. ἐκλαυσα . perf. pass. κέκλαυμαι .
Audio	Κλύμι a κλύω . fut. κλύσω . perf. κέκλυκα . im- perf. & aor. 2. ἐκλυω; imper. κλύθι; par- ticip. κλύς, ᾧ κλυῖτῃ .
Saturo	Κορεννύω, & κορέννυμι . fut. κορέσω, & κορή- σω . aor. 1. ἐκόρησα . perf. κεκόρηκα a κορέω . fut. 1. med. κορέσομαι . perf. πέκορα .
Clamo	Κράζω . fut. κράξω . aor. 1. ἐκραξα, Attic. ἐπέκραξα . aor. 2. ἐκραγον . fut. 2. κραγῶ . præt. med. κέκραγα .
Pendeo	Κρέμμαι . fut. κρεμάσομαι .
Sum, & Nanci- cor	Κύρω, & κύρομαι . fut. 1. κύρω . aor. 1. ἐκυρ- σα; infin. κύρσαι; part. κύρσαι Æolica sunt . Est etiam κυρέω . fut. κυρήσω . aor. 1. ἐκύρη- σα; infin. κυρήσαι .

Λ

Sortior	Λαγχάνω . fut. κληρώσομαι a κληρόω, ᾧ . Præt. med. λείλογχα . præt. act. λείληχα, Attic. ἄληχα . aor. 2. ἐλαχον a λήχω . fut. λήξω inulit .
Capio	Λαμβάνω . fut. λήψομαι a λήβω: unde aor. 2. ἐλαβον . perf. λέληφα . Att. ἔληφα . aor. 2. pass. ἐλήφθην .
Lateo	Λανθάνω . fut. λήσω, & λήσομαι a λήθω . perf. & ob-

& obli-	med. λείηθα . aor. 2. ἔλαθον . perf. λείηται .
viscor	μαι . aor. 2. med. ἐλαθόμην .
Linguo	Λέπω . fut. λείψω . aor. 2. ἔλιπον .

M

Infanio	Μαίνομαι . fut. μανῶμαι . præt. med. μέμνηνα . aor. 2. pass. ἐμάνην .
Disco	Μαθηάινω . fut. μαθήσομαι a μαθήω . perf. μεμάθηκα . aor. 2. ἔμαθον a μῆθω inusit.
Pugno	Μάχομαι . fut. μαχήμαι , & μαχήσομαι , & μαχήσομαι a μαχέομαι inusitato . aor. 1. med. ἐμαχισάμην . præt. pass. μεμάχημαι .
Curo	Μέλω , raro personale . Imperson. μέλει , curæ est . fut. 1. μελήσει . aor. 1. ἐμέλησε a μελῶ inusitat. præt. med. μέμνηλα poet.
Maneo	Μένω . fut. μενῶ . aor. 1. ἔμεινα . perf. μεμείνηκα a μενέω inusitato .
Misceo	Μιγνύω & μίγνυμι . fut. μίξω . aor. 2. pass. ἐμίγην a μίγω inusitato .
Recordor	Μιμνήσκω . fut. μνήσομαι . præt. μίμνημαι a μνάω . plusq. ἐμνημήμην . paulo post fut. μεμνήσομαι . aor. 1. pass. ἐμνήσθην . med. ἐμνησάμην .
Abstergo	Μοργνύω . fut. μόρξω .

N

Pasco	Νέμω . fut. νεμῶ . perf. νενέμηκα . aor. 1. ἔνειμα .
Nuo	Νέω . fut. νέσω .

Ξ

Lacero	Ξαίνω . fut. ξανῶ .
Intelligo	Ξαίημι , & σωίημι . fut. ξωήσω , & σωήσω . aor. 1. σωήκα , & ξωήκα .

Ο

Oleo	Οῶ . futur. ὀΐσω , & ὀΐσω . perf. ὤξηκα . præt. med. ὠδα , Att. ὀδωδα , & ὠδοδα , præt. pass. ὠσμαι . Att. ἔωσμαι .
Puto	Οἶμαι , & per Sync. Atticam οἶμαι , οἶη , οἶεσαι . imperfect. ὠόμην , per Sync. ὠόμην . futur. οἰήσω

οἰήσομαι ab οἰέομαι, εἶναι inusit. aor. 1. pass. ὤνδω.

Eo Οἰχομαι. fut. ὀχήσομαι. aor. 2. med. ὤχόμενω.

Ululo Οἰολύζω. fut. οἰολύξω,

Perdo, vel Oλλύω, & ὀλλυμι. aor. 1. ὤλεσα. perf. med.

Pereo ὤλα, Att. ὀλωλα. aor. 2. ὤλον; med. ὠλόμενω. fut. 2. ὀλῶμαι.

Juro Οἰνύω, & ὀινυμι, & οἰόω. fut. οἰόσω, & ὀιῶμαι. perf. ὤμοκα, Attice οἰώμοκα.

Abstergo Οἰοργνυμι. fut. ὀιόρξω.

Video Οἶάω. imperf. εἶρων. fut. ὀΐομαι ab ὀπτω. præt. εἶρακα. pass. εἶραμαι. aor. 1. pass. ὤφθω. præt. med. ὀπωπα, Att. pro ὤπα.

Moveo Οῶ. fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω. præt. plusq. perf. pass. ὠρέμενω. præt. med. ὦρα. Att. ὄρωρα.

Debeo Οφείλω, & per Sync. Atticam ὀφλω. futur. ὠφελήσω, & ὀφλήσω ab ὀφελέν inusit. perf. ὠφληκα. aor. 2. ὠφελον, per Sync. ὠφλον.

Π

Patior Πάχω. fut. 1. med. πέσομαι, & πῆσομαι a πῆδω. præt. act. πεπάδηκα. med. πέπονθα per pleonasm. a πονέω, pro πέπονα. aor. 2. ἐπαδον a πῆδω.

Extendo Πεπαινύω, & πεπαινυμι. fut. πεπάτω. præt. πεπέσκα, & per sync. πέτσκα, unde præt. pass. πέπταμαι a πεπάω inusit.

Figo Πηγνυμι, & πηγνύω. fut. πῆξω. præt. med. πέπηγα, fixus sum. aor. 2. pass. ἐπάγλω a πῆγω.

Incendo Πίμπρημι. fut. πρήσω. aor. 1. ἐπρησα a πρήδω.

Vendo Πιπράσκω, πράττω, πράζω. fut. 1. πράσω. præt. πέπρακα. aor. 1. ἐπέρασα, vix ἐπρασά. præt. pass. πέπραμαι. aorist. 1. pass. ἐπράδω. Nam πράττω, futur. ξω, facio.

Bibo Πίνω, imperf. ἐπινον. fut. πώσω. præt. πῶπωκα a πῶω. aor. 2. ἐπιον a πῶω. fut. 2. med. πίομαι pro πιῶμαι. perf. pass. τέπομαι, raro τέπωμαι. aor. 2. imperat. πίθι a τῖμι; item πῶθι, & per apocop. πῶ a πῶμι.

Cado

- Cado** Πίπτω . fut. πτώσω . aor. 1. ἔπεσθα . præt. πέπτωκα . part. πεπτωκώς , per Sync. πεπτεώς , per crasin πεπτός , a πτώ . aor. 2. ἔπεσον a πεσείω ; unde alius aor. 1. ἔπεσα ; med. ἐπεσάμεν . futur. 2. med. πεσῆμαι usitatum pro πέσομαι .
- Fingo** Πλάττω . futur. πλάσω . præt. πέπλακα ; pass. πέπλασμαι .
- Percutio** Πλήττω . aor. 2. ἔπληγον , cum ad corpus ; ἔπλαγον , cum ad animum refertur .
- Interrogo** Πυνθάνομαι . fut. πύσομαι a πύδομαι . præt. πέπυσμαι . aor. 2. med. ἐπυδόμεν .

P

- Facio** Πέζω , & ἐρδω . fut. ῥέξω , & per Metath. ἔρξω , tanquam ab ἐργω . aor. 1. ἔρριξα , & ἔρεξα , & ἔρξα . aor. 1. part. pass. ρεχθείς . præt. med. ἐόργα pro ἐρρόργα , seu ἐροργα . plusq. perf. ἐώργην .
- Fluo** Ρέω . fut. ῥάσω , & ῥύσω . præt. ἐρρύηκα . aor. 2. act. ἐρρύην ; pass. ἐρρύην a ῥύω .
- Dico** Ρέω , vel ῥῆμι . aor. 1. pass. ἐρρήδην , & ἐρρέδην in indicativo ; at in reliquis modis per ἡ tantum . fut. 1. pass. ῥηθήσομαι .
- Rumpo** Ρήγνυω , & ῥήγνυμι . fut. ῥήξω . aor. 1. ἐρρήξα . præt. med. ἐρρώγα pro ἐρρήγα . aor. 2. pass. ἐρράγην .
- Roboro** Ρώννυω , & ῥώννυμι . fut. ῥώσω .
- Valeo** Ρωννύομαι . fut. ῥώσομαι . præt. ἐρρώμαι ; imperat. ἐρρώσο .

Σ

- Extinguo** Σβεννύω , & σβέννυμι . fut. σβέσω , & σβήσω , & σβέσομαι , & σβήσομαι a σβείω insuf. aor. 1. ἔσθησα . Sequentia passively significant ; aor. 2. ἔσβην a σβῆμι , inf. σβῆναι perf. ἔσθηκα .
- Concutio** Σάω . aor. 1. ἔσθασα , & ἔσθα , infinit. σάσαι , & σκάσαι ; part. σάσας , & σάας . præf. pass. σάσ-

σάομαι. præter. ἔσθην . per metath. pro
σίουμαι a σύω . aor. 1. ἐτύθην .

- Putresco Σήπομαι . fut. 1. med. σήψομαι . aor. 2. pass.
ἐσέπη . præter. med. σέσηπα .
Libo Σπένδω . fut. σπέσω a σπείδω inusitato . aor.
1. ἔσπασα . præter. pass. ἔσπισμαι .
Privo Σπείσκω . fut. σπρήσω . præter. ἐσπρήκα a σπρέω .
Sterno Σπρέννυμι , & σορέννυμι . fut. σορέσω . aor. 1.
ἔσρεσα a σορέω .
Sterno Σπρῶννυμι , & σρώννυμι fut. σρώσω . aor. 1. ἔσρωτα .
Cohibeo Σχέω inusitatum : vide ἔχω .

T

- Extendo Τανύω . fut. τάσω . præter. τέτακα ; pass. τέπε-
μαι a τείνω !
Seco Τέμνω . fut. τεμῶ , & τμήξω a τμύγω , vel τμή-
σω a τμείω . præter. τέτμηκα . pass. τέτμημαι .
aor. 1. pass. ἐτμήθην . aor. 2. ἔταμον , & ἔτεμον ,
vel ἔτμηγον , & ἔτμαγον . fut. 2. τεμῶ .
Fabrico Τάχω . fut. τάξω . aor. 1. ἐτάξα . aor. 2.
ἔτυχον . præter. Pass. τέτυγμα .
Pario Τίκω . fut. τέξομαι . aor. 2. ἔτεκον . præter. med.
τέτοκα . præter. pass. τέτεγμαι . aor. 1. pass.
ἔτέχθην .
Solve Τίνω . fut. τίσω , a τίω .
Perforo Τιτραίνω , vel πτράω . futur. τρήσω a τράω
inusitato . præter. pass. τέτρημαι .
Vulnero Τιτρώσκω . fut. τρώσω . aor. 1. ἔτρωσα . præter.
τέτρωκα a τρώω , ὦ .
Tolero Τλάω . fut. τλήσω . aorist. 2. ἐτλήω a τλήμι .
Nutrio Τρέφω . fut. θρέψω . aor. 1. ἔθρεψα . præter. σέθρεφα .
med. σέτροφα . pass. σέθραμαι . aor. 2. ἐτράφην .
Curro Τρέχω . fut. θρέξω . præter. δεδράμηκα a δραι-
μείω . aor. 2. ἔδραμον . fut. 2. med. δραμῶ-
μαι . præter. med. δέδραμα .
Comedo Τρώω . futur. 2. med. φάγομαι pro φαγῶμαι .
aor. 2. ἔφαγον a φάγω , vel φήγω inusit.
Sum, Sor- Τυχάνω . fut. τάξομαι a τάχω . præter. τετύχη-
tior, Nan- κα a τυχείω . aor. 2. ἔτυχον , præter. pass. τί-
cisco

τυγμαι, & πέτδγμαι. aor. 1. part. pass. τδ-
χδάς. aor. 2. med. ἐτυχόμην.

Τ

Promitto Τ'πιχνῶμαι. fut. ὑποχῆσομαι. præt. ὑπέχ-
μαι. aor. 1. part. pass. ὑπεχίδην. aor. 2. med.
ὑπεχόμην.

Φ

Fero Φέρω. fut. οἴσω ab οἶω inusitat. aor. 1. ἤνεγκα.
aor. 2. ἤνεγκον ab ἐνέγκω. præt. med. ἤνο-
χα, Attic. ἐνήνοχα, tanquam ab ἐνέχω.
præt. pass. ἤνεγμαι, & ἐνήνεγμαι. aorist. 1.
part. pass. ἤνέχθην, & ἤνέχθην.

Fugio Φύγω. fut. φεύξομαι, & φεύξῃς. præt. pass.
πέφυγμαι. med. πέφυγα, & πέφυγα. aor.
2. ἐφυγον.

Ajo Φημί. fut. φήσω. aor. 1. ἔφησα. aorist. 2.
ἔφην, infinit. φάναι.

Prævenio Φθάνω. fut. φθάσω a φθάω. præt. ἔφθακα.
aor. 1. ἔφθασα, & aorist. 2. ἔφθην a φθῆμι;
participium φθάς.

Tabesco Φθίνω. fut. φθίσω a φθίω.

Horreo Φείττω. fut. φείξω. præt. πέφρακα.

Produco Φύω. futur. φύσω. præt. πέφυκα. aorist. 2.
ἔφω a φύμι.

Χ

Gaudeo Χαίρω. fut. χαρήσομαι a χαίρω. aor. 2. part.
ἠχάρην.

Dehisco Χάσκω. fut. χαυνῶμαι. præt. med. κέχνηα.
aor. 2. ἔχανον, a χαίρω.

Fundo Χίω. futur. χείσω a χέω. aorist. 1. ἔχεα,
& poetice ἔχθα. infin. χίαι.

Coloro Χρῶννύω, & χρώννυμι. fut. χρώσω. præt.
pass. κέχρωσμαι.

Fundo Χυῶ. fut. χύσω. a χύω.

Obruo Χωννύω, & χώννυμι. fut. χώσω, a χώω inu-
sitato.

Ω

Pello	Ωθέω. fut. ὠθήσω, & ὠσω ab ὠθω. aor. 1. ὠθησα, & ὠσα, & ἔωσα. præt. pass. ὠθημαι, ὠσμαι, & ἔωσμαι.
Emo	Ωνέμει. fut. ὠνήσομαι. præt. ὤνημαι, & Attice ἐώνημαι : unde ἐωνημένῳ.

Investigandi Thematis Exemplum.

Conjugationum exempla semper inspicienda sunt : considerata item formatio Temporum in prima, penultima, & ultima syllaba : & eodem modo, quo ascenditur in illis formandis, vicissim in dissolvendis descendendum. Ut κολαφίζωσι simile est τῷ τυφνῶσι. Aoristus 1. Indic. Passivus ἐκολάφθην, ut ἐτύφθην. Tertia Persona singularis Perfecti Pass. κεκόλαπται, ut σέτυπται. Secunda, κεκόλαψαι, ut σέτυψαι. Prima κεκόλαμμαι, ut σέτυμμαι. Activum Perfectum, κεκόλαφα, ut σέτυφα. Futurum 1. κολάψω, ut τύψω. Thema igitur erit aut κολάπω, aut κολάβω, aut κολάφω, aut κολάπσω. Nam ψ nascitur ex π, β, φ, πτ. Lexicon vero ostendit κολάπσω, tundo.

ἡγέω, simile est τῷ ἐποιέω. Dissolutum erit ἡγέω, sicut ἐποιέω. Præsens ergo ἡγέομαι, sicut ποιόμαι.

ἀνιώμενῳ, simile est τῷ βοώμενῳ. Dissolutum erit ἀνιόμενῳ : nam ω ex αω nascitur. Thema ἀνιόμαι, mœreo.

κρατήσας, simile est τῷ ποιήσας, aut βούσας : nam η nascitur ex ε, vel α. Thema igitur aut κρατέω, aut κραταίω. Ex Lexico autem habebis κρατέω, impero.

De Adverbio.

Adverbio accidunt quatuor : Species, Significatio, Figura, Comparatio.

Species.

Duplex est : Primitiva, ut χθίς, heri : αὔριον cras.

Derivativa, ut ἐκλυσ', Græce σοφῶς, sapienter.

1. **Loci**: ut ἐν ταῦθα, hic; ἀπὸ θι, istic; ἐκεῖ, illic; χαμαὶ, humi; ἐγγύς, prope; ἐπέκεινα, vel ἐπ' ἐκείνα, ultra; ἐπιστάδε, vel ἐπὶ στάδε, citra; μακρὰν, longe; ἐκὰς, procul; πολλαχῶ, multis in locis; ὀλιγαχῶ, in paucis locis; ἀπανταχῶ πῶς γῆς, ubique terrarum; ἐνιαχῶ, in quibusdam locis; ἐκασταχῶ, in singulis locis; αὐτῷ, idest ἐπ' αὐτῷ πῶς ποῦ, ibidem; ἀλλοταχῶ, alibi; ἐδαμῶ, nuspiam.

Localia Adverbia triplicia:

Vel significant in loco, præsertim desinentia in θι, aut desinentia similiter Dativis pluralibus in σι: ut ἑρανόθι, in Cælo; ἀθλάησι, Athenis; αἶκοι, domi.

Vel ad locum, præsertim in δε, σε, ζε desinentia: ut, οἰκαδε, domum; ἑρανόσε, in Cælum; ἀθήναζε, Athenas.

Poetæ particulam δὲ sæpe subjungunt accusativo pro eis, vel ἐπὶ, ut οἶκόν δε, domum; θάνατόν δε, ad mortem. Aliquando etiam substantivo simul & adjectivo subjiciunt, ut ὅνδε δόμονδε, domum suam.

Vel de loco, desinentia in δεν: ut οἰκοθεν, domo; ἑρανόθεν, cælitus; κυθηρόθεν, ex Insula Cytheris; ἀθήνηθεν, Athenis.

2. **Temporis**: ut, νῦν, nunc; ἀπῶ, statim; μεταῶριον, perendie; πρόχθες, nudius tertius; ἡμῶ, cum; πῶμῶ, tum, Poetica pro ὅτε, & πότε; ὅρρα, dum; πόρρα, tum, pro ἕως, & πείως; μείφα, donec; εἰτόκεν, donec.

Adverbia loci, ac temporis regunt Genitivum: ut ἐξω βελῶν, extra teli jactum: ἐγγύς πῶ εἶναι ἐντοί εἰσι, prope absunt, ut sint muti: ἐπέκεινα αἰγυδοῦ, ἢ Ὠρράστου, ultra Tigrim, & Euphratem: ἐκὰς πῶς ἀσίας, procul ab Asia: μεταξὺ λόγων, inter verba, idest inter dicendum: μέχρι ζωῆς, quoad vivam: μέχρις ἡμῶ, ad meam usque ætatem. Sic & multa alia: ut, ἄλλος δρυὸς, fatis

fatis quercus; ἀπ᾽ αὗτος ἡμέρας, semel in die, &c.

Genitivus nonnunquam mutatur interposita præpositione: ut ἄχρη πρὸς τῷ πόλει, usque ad urbem: ἄχρη πρὸς ἑσπέρῃ, usque ad vespeream.

Interdum adhæret verbum, ut μέχρη ὡς, donec eram.

3. Numeri; ut, δὶς, bis; πολλάκις, sæpe; ἀπαιράκις, infinities; ὀλιγάκις, raro.

4. Negandi: ut, ὅ, non; ὅδαμῶς, nequaquam; ἥκιστα, minime; ὅ δῆτα, haudquaquam. Dicimus ὅ sequente consonante; ἔκ sequente vocali tenuis spiritus; ἔχ sequente vocali aspirata: ἔχι sequente vel tenui, vel aspirata vocali.

5. Affirmandi: ut, ναί, ita; ἀληθῶς, vere; ὄντως, & τῷ ὄντι, revera; πάντως, omnino; ἤ μὲν, certe.

6. Demonstrandi: ut ἐνθάδε, hic; ἰδέ, ἰδὲ, Poet. ἥνι; & ἡνίδα, ecce; quæ construuntur cum nominativo, vel accusativo, ut ἰδὲ ῥόδῳ, vel ῥόδον, ecce Rhodus, vel Rhodum, ut apud Latinos ecce.

7. Optandi: ut εἰ; εἴθε, Poet. αἰθε, & αἶ, utinam, cum optativo, vel indicativo; ὦρελον, ὦρελες, ὦρελε, &c. vel Jon. ὄρελον, εἰ, ε, &c. utinam ego, utinam tu, utinam ille, &c. jungiturque infinito vel solum, vel cum particulis εἰ, εἴθε, αἰθε, ὡς, ut ὦρελες ζῆν βρῦτος, utinam Brutus viveret: αἰθ' ὄρελες ἀδάκρυτοι, ἢ ἀπῆμων ἡσδοι, utinam sine lacrymis, & sine incommodo fessitates. Jonicum tamen ὄρελον omnibus etiam numeris, personisque servit, quasi esset adverbium, ut ὄρελον ἢ ἡμεῖς, utinam & nos. Adhibetur & cum indicativo, ut ὄρελον ἢ ἀποκόφονται οἱ ἀνασταῖτες ὑμᾶς: utinam & abscindantur, qui vos labefactant; ἢ ὄρελον ὡς ἀξίῃ πᾶς ὑμῶν ὑπολήψεως, quæ utinam digna esset opinione vestra. Ceterum utrumque est aor. 2. ab ὀρέλλω, debeo; ac *debui facere*, & *utinam fecissem* cognata sunt.

8. Hortandi: ut ἄγε, age; φέρε, age, ἴα, ἀμέλησον, mitte.

9. Ordinis: ut ἐξῆς, deinceps; εἶτα, postea.
10. Interrogandi: ut πόθεν, unde? πῶς, quomodo: μὴν, num? ἄρα, num? ἢ, num? διὰ τί, cur? τί ποτε Poet. pro τί ποτε, curnam?
11. Similitudinis, & diversitatis: ut ὡσπερ, sicut; καθάπερ, quemadmodum; ἄλλως, aliter. Ἡ ὕστε, οἱ ἄστε sicut, Poetica sunt.
12. Qualitatis: ut καλῶς, pulchre; ῥωμαῖοι, Latine; ἀγέληδ' ἐν, gregatim, ἀπαρασαλῶσως, immote; μεμυχανημένως, solerter, aut subdole. Talia in ὡς formantur a Genitivis pluralibus mutando ν in ε. Huc pertinent ea, quæ apellantur ἐνομαπακὰ ἐπιρρήματα: κοινῇ, communiter; δημοσίᾳ, publice; ἰδίᾳ, privatim.
- Adverbia qualitatis in ὡς ferme habent casum sui nominis, ut ἀξίως πῶν προγόνων, pro dignitate majorum; ὁμοίως ποῖς ἄλλοις, similiter aliis, idest, eodem modo quo alii &c. Construuntur etiam frequenter, & eleganter cum verbis ἔχω, διάκειμαι, & διατίθωμαι, addito, cum opus est, ipsius adverbii casu, ut ἀφειδῶς ἔχει χρημάτων, prodigus est pecuniæ; πῶν ἐν ἀγορᾷ ἐκ ἀπίρως ἔχει, non se habet imperite in rebus forensibus, seu rerum forensium imperitus non est; ἀρχαίως ἔχει, homo est antiquæ fidei; καὶ διακείμενος, ἢ καλῶς, bene affectus: & alia plurima.
13. Quantitatis, idest, intendendi, remittendi, diminuendi: ut, ἄγαν, valde; μονονυχί, tantum non; χολῆγῃ, lente, aut vix; ὀλίγον, paululum.
14. Dubitandi, conjecturæ: ut ἴσως, fortasse, τάχα, forsitan: Poet. pro παχείως, celeriter.
15. Vocandi: ut ὦ, ο. Euripid. Phœnissis: ἰὼ, ἰὼ, πόντια, μέλε πρόδρομος: Heus, heus, veneranda, progredere: ὦν, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων κυρεῖ; Ohe, quis ad portas domus occurrit? Ibidem.
- Adverbium vocandi ὦ cum Vocativis ponitur: ut, ὦ δημόται, o populares.
16. Separandi, distribuendi, excludendi: ut, ἄρα, sine;

sine ; ἰδίᾳ , privatim ; δημοσίᾳ , publice ; κοινῇ , communiter ; μόνον , tantum : πλὴν præter . Primum & ultimum genitivum postulant , ut ἀνὰ πόνον , sine labore ; πλὴν χρημάτων , præter pecuniam .

17. Jurandi : ut , νῆ , per ; μὰ , non per . Hujusmodi adverbium cum Accusativo ponuntur , eique largiuntur articulum , ut νῆ θεὸς θεῶν , per Deos ; μὰ θεὸς θεῶν , non per Deos . Excipe , si sequatur accusativus Δία , Jovem ; tunc enim μὰ articulum frequentius respuit , cum νῆ variet . Huc addi potest ὡς pro πρὸς , ut , ὡς τὸν ὅμιον , ad similem .
18. Eligendi : ut , μάλλον , potius ; πρότερον , citius .
19. Congregandi : ut ἅμα , & ὁμῶς , simul ; συληβδῶν , comprehensim . Hæc Dativum regunt : ut , ἅμα τῇ ἡμέρᾳ , prima luce : ὁμῶς τοῖς ἄλλοις , cum ceteris .
20. Concedendi : ut , εἰς , esto .
21. Prohibendi : ut μὴ , ne , cum imperativo , vel subjunctivo ; μηδαμῶς , nequaquam .
22. Eventus : ut κατὰ συγκυρίαν , forte fortuna .
23. Comparandi : ut μᾶλλον , magis ; ἥττον , minus ; πλέον , plus ; μάλιστα , maxime . Cum genitivo .
24. Declarandi : ut , δηλαδή , scilicet ; ἤγουν , videlicet ; πᾶσι , hoc est : ἀμέλει , exempli gratia . Lucian. Necyomantia .
25. Causæ : ut ἐνεκα , causa ; χάριν , gratia . Hæc quoque cum genitivo .
26. Celandi : ut λάθρα , clam . Pariter cum genitivo .
Adverbium vestitum articulo fit nomen : ut , χθές , heri , ὁ χθές , hesternus ; λίαν , nimis , ὁ λίαν , nimius ; & alia quamplurima .
Adverbium aliquando adhæret adverbio : ut , μέχερ πῦρ , & μέχερ σῶτε ; Quousque ? &c. Fit hoc etiam cum idem significant , ut quatuor simul juncta apud Aristophan. εἴτ' αὖ πάλιν αὖθις , deinde rursum . Interdum componitur cum præpositione , ut ἐκ πότε , ad verbum ex tunc , ἀπὸ πολλῶ , a longe .

Triplex est: simplex, ut αὐθιγόν: Composita, ut μεταώ-
ειον, Decomposita, ut φιλανδρώπως.

Comparatio.

Π' αἰδώς facile, ῥῆον, ῥῆσα, vel ῥῆσον.

Μάλα valde, μάλλον, μάλιστα.

Πέρα, vel πέραν ultra, περαιτέρω, περαιτέρω.

Πόρρω longe, πορρώτερω, πορρώτατα.

Πολύκις sæpe, πλεονάκις, πλεονάκις.

Inter Adverbia numerantur Interjectiones.

1. Admirandi: ut βαβαί, παπα; φῶ, παπα; quæ vel solæ, vel cum genitivo: παπαῖάξ, ὡς καλῶ ὁσ-
μῶ ἔχει: Papæ quam bonum odorem habet!
Euripid. Cyclope. Ἄπολλον, οἷσι προεμίει ἀρχὴ
λόγου: Dii boni, qualibus procemiis auspicaris
orationem! Idem Hercule fur.
2. Approbandi: ut ὦγε, euge.
3. Abominandi, ut, ἀπαγε, apage: Ἐφημα φώνει, bo-
na verba quæso: Eurip. Herc. ὦ ὦ, ἰὲ, ἰὲ,
apage: Soph. in Colono.
4. Comminandi, ut, εἰαί, væ.
5. Dolendi: ut οἴμι, hei mihi; φῶ, heu: ἰὲ, heu:
ὦ, ο. Vel sine casu, vel cum genitivo, aut
nominativo.
6. Exclamandi: ut, ὦ, ὦ, ἰὲ ἰὲ. heu. Eurip. Hippo-
lit. Pariter cum genitivo, aut nominativo.
7. Metus: ut, ἄ ἄ, at, at; ἔα ἔα, ὦ ὦ, ehem. Eurip. Rheseo.
8. Indignandi: ut, φῶ, evax;
9. Lætandi: ut, ὦοι, evax; ἰὲ, in. Eurip. Cyclope.
ὦ φιλοπύτῃ παῖ πατρός, o fili patris charissimi.
Sophocl. Philoctet.
10. Ridendi: ut, ἄ ἄ, & ῥ, ῥ, ἄ, ha ha ha. Ibid.

De Conjunctione.

Conjunctioni tria accidunt: Potestas, Figura, Ordo.

Potestas.

1. Copulativæ, ut, καὶ & τε quæ, μὲν quidem, δὲ autem,
in-

interdum Copulativæ, interdum Adversativæ.

2. Disjunctivæ, ut ἢ αὐτ, ἢ ἐ αὐτ, ἢ ποί five..

Huc pertinent

Particulæ utramque rem tollentes, ut ἢ δ' ἐ, ἢ τε, neque: Dubitativæ; ut εἰ, εἰ ἄρα, an, num. Poet. αἶκε, & αἶκεν, si forte.

3. Adversativæ: ut, ἀλλὰ, sed; καίπερ, interdum, καίτοι, etsi: εἰ καί, si etiam; ὅμως tamen; καί μὲν, atqui; καί μὲν ἀλλὰ verumtamen: Poet. ἐμπης tamen.

Huc pertinent

Corrigendi particula μάλλον δ' ἐ, potius, vel imo. Diminuendi, γε, γάρ, καὶ, saltem.

4. Causales: ut γάρ enim; καί γάρ etenim; ὅπ, quod: ἐπεὶ, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ, quandoquidem: ἵνα, ὅπως, Poet. ὅρρα, ut, *affinchè*; ἵνα μὴ, ut ne; quæ construuntur cum optativo, vel subjunctivo.

5. Illativæ, ut ὥστε, ut, *cosicchè*; quæ cum optativo, subjunctivo, & sæpissime infinito jungitur, præcedente fere accusativo, aliquando etiam nominativo, ut λέγεται ὅπως κατέφορος πρὸς δόξαν εἶναι, ὥστε νέος ὢν ἐπὶ τοῖς νύκτας ἀγρυπνεῖν, ita fertur ad gloriam proclivis fuisse, ut, cum adhuc esset juvenis, noctes pervigilaret. Et cum indicativo Attice.

6. Conditionales, seu exceptivæ: ut ἥ, quatenus; εἰ, si; ἂν, si; εἰάν, si; ὡς, si; εἰ μή, nisi; ὅπ μὴ, nisi: Poet. αἶκε, & αἶκεν, si modo. Advertendum est, conditionalem εἰ rectius indicativo, & optativo; ὡς, ἂν, εἰάν, & eorum composita subjunctivo, & optativo jungi. Quod autem latine per Subjunctivum dicimus, *si verberarem*, id Græce frequenter per Indicativum effertur: ut εἰ ἐτυπων. Item *verberavisset*, εἰ ἐτύφα, vel εἰ ἐπέτύφειν. Utimur & optativo, ut infra post Syntaxim dicemus.

7. Ratiocinativæ: ut ἄρα, vel ἄρα, ergo; ἔν, itaque; ποῖν, igitur; διὰ τοῦτο, quapropter.

Huc pertinent

Δηλαδή, videlicet; δηλονότι, nimirum; quæ etiam vim affirmandi habent.

8. Or-

8. Ordinis; ut, πρὸ πρῶτον, primum; μετὰ ταῦτα, deinde; πάλιν, rursus; αὖθις, iterum; ἔτι, deinde.
9. Approbativæ: ut, γέ: ἔν. Νὴ Δία ἐνδοξοί γε ἄμφοτεροί. Per Jovem illustres equidem ambo. Lucian. ἡ δίκαιος, ὡπερ ἔν κ' δίκαιος, ὁ πᾶν ὄλων ἐφορῶ: ἔπερὸς ἐστὶ βίος μετὰ τὸν παρόντα: Si justus est, ut equidem est justus, ille rerum omnium inspector; altera restat vita post hanc. Theodoretus Sermone 1. de Providentia.
10. Complektivæ: ut δὴ, νῦν, πέρ, ῥά, τοί, sane, quidem; πῶ dum.
11. Potentiales: ut, ἄν, κέ, κέν, utique. De usu ἄν valde observando statim post Syntaxim explicativus.

Figura.

Duplex est: Simplex, ut κ' : Composita, ut καίπερ.

Ordo.

Triplex. Præpositivus, ut κ' ἀλλὰ. Sophocles tamen in Coloneo, περιάσασθ' ἀλλ' ὑμεῖς γε: conamini at tamen vos. Postpositivus: ut, μὲν, δέ. Communis: ut, ἄρα, ἵνα.

De Præpositionibus.

(Monosyllabæ sex: ἐν, ἐς, vel εἰς,
(ἐκ vel ἐξ, πρὸ, πρὸς, σὺν.
Præpositiones sunt (Dissyllabæ duodecim: ἀνά, ἀμφί,
(ἀντὶ, ἀπὸ, διὰ, ἐπὶ, κατὰ,
(μετὰ, παρά, περὶ, ὑπὸ, ὑπέρ.

Præponuntur autem vel extra Compositionem, vel in Compositione.

Extra Compositionem Præpositio partes Orationis Verbo adjungit: ut Ἰησοῦς σώζει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. *Jesus servat populum suum a peccatis eorum.*

In Compositione

- (Complet : ut , & bene ; ὑπέρβω ,
 (supra modum bene .
 (Minuit : ut , λευκός albus : ὑπό-
 (λευκός subalbus .
 (Mutat : ut , λέγω , dico ; συλλέγω ,
 (colligo .
 (Et alia facit , & sæpe etiam or-
 (nat tantummodo .

Monosyllabæ .

1. Εἰν foli Dativo jungitur , & statum significat : ut οἱ ἐν τοῖς πράγμασι , qui in reipublicæ administra-
 tione versantur ; ἐν οἴκῳ , in domo : sed per El-
 lipsin Genitivo , ut ἐν ᾧδῃ , subaudi οἴκῳ , in do-
 mo Platonis . Sæpe ponitur pro εἰς per Enallagen ,
 ut θρασυς ἐν ἐμοί , audax in me , contra me .

Composita in significat , ut ἐμβάλλω , injicio .

2. Εἰς , & Attice εἰς Accusativo , in , cum motus signi-
 ficatur : ut εἰς ὕδωρ γράφω , in aquam scribo : ad ,
 ut εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον , ad Agamemnonem dium :
 apud , ut διαβεβλημένῳ εἰς πᾶς Μακεδόνες , apud
 Macedonas infamatus ; circiter , ut εἰς τετρακοσίους ,
 circiter trecentos ; contra , εἰς πᾶς σοφιστάς , contra
 sophistas ; propter , ut εἰς δικαιοσύνην ἐπαινεῖται ,
 laudatur propter justitiam . Frequenter per Enal-
 lagen ponitur pro ἐν ; ut πῶν θρόνον , εἰς ὃν προκα-
 θίζων ἐδίκαζε , thronum , in quo præsidens judi-
 cabat . Interdum per Ellipsin omittitur accusa-
 tivus , ut εἰς διδασκάλῃς , subaudi οἶκον , in domum
 Præceptoris .

Composita in , cum motus significationem habet ,
 ut εἰσάγωμαι , insilio .

3. Εξ sequente vocali , & ἐκ sequente consonante , ge-
 nitivo gaudet , ut ἐξ ἀπραξίας πᾶγμα , ex otio
 negotium ; ἐν νηπίῳ , ab infantia .

Composita auget , ut ἐκπίνω , ebibo ; & idem signifi-
 ficat , quod ἐξω , extra , ut ἐκβάλλω , ejicio : & πα-
 λὰμ , ut ἐξαμαρτάνω , palam pecco .

4. Πρὸ , ante , foli Genitivo , ut πρὸ θυρῶν , præ foribus ,
 πρὸ πάντων , superiora tempora , πρὸ πάντων
 ἱστο-

ἱππομῦσι, præ omnibus laudant. Et *pro*, ut *πρὸ πᾶν κοινῶν κινδυνάειν*, pro communi utilitate periculum subire.

Composita eadem significat, ut *προβάλλω*, propono, *προμανθάνω*, prædisco, *πρόφασις*, prætextus, *προάστειον*, suburbium, seu locus ante urbem, *προῦργον ἐστὶ*, cuius alii operi prævertendum est; dicunt Latini operæ pretium est; *προίεμαι*, projicio, *προέχομαι πᾷ λαῷ*, oro pro populo.

5. Πρὸς cum Genitivo, *a*, ut *πρὸς Θεῷ*, a Deo: *officium*, & *πρὸς φιλοσόφῳ*, non est Philosophi: *coram*, *πρὸς ἐπισκόπῳ*, coram Episcopo: *contra*, *πρὸς ἐχθρῷ*, contra inimicum. Jurandi quoque est nota, ut *πρὸς χαρίτων*, per Gratias.

Cum Dativo *prope*, ut *πρὸς τῷ τέλει πᾷ βίᾳ*, sub finem vitæ, *πρὸς ποῖσι ποσὶν*, ad, seu juxta pedes; *apud*, *πρὸς ἐωτῷ*, apud se, secundum: *contra*, *πρὸς Ἀτρείδῃσι*, contra Atridas; *præter*, *πρὸς πάσις*, ad hæc, præter hæc.

Cum Accusativo *ad*, ut *πρὸς γυμνάσιον*, ad schoolam, *πρὸς στρατὸν*, quæ ad exercitum pertinent: & *adversus*, tam in bonam, quam in malam partem, ut *πρὸς τοῖς ξένοις*, erga peregrinos, *πρὸς Ῥωμαίοις*, contra Romanos.

Composita significat, *ad*, ut *προσκαλῶ*, advoco, *προσπορεύομαι*, adeo: & *insuper*, ut *προσλέγω*, insuper dico.

6. Σὺν, & Ἀτ. ξὺν cum Dativo, *σὺν Θεῷ*, cum Deo. Composita conjungit, ut *συμβάλλω*, conjicio.

Diffyllabæ.

1. Ἀνὰ *per*, cum solo Accusativo, ut *ἀνὰ στρατὸν*, per exercitum. Sed Poetice cum Dativo usurpatur.

Composita *re* significat, ut *ἀνατρέχω*, recurro, *ἀναβάλλω*, in aliud tempus rejicio; & *sursum*, ut *ἀναβαίνω*, ascendo.

2. Ἀμφὶ cum Genitivo *de*, ut *ἀμφὶ ἀστέρων λόγος*, sermo de astris: *circum*, *ἀμφὶ ταύτης τῆς πόλεως*, circum

cum hanc urbem: *per*, ἀμφὶ ἧρας λίσσασθαι, *per* Junonem rogo.

Cum Dativo *pro* Poetice significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, *pro* Ulyssē.

Cum Accusativo *circa*, & *circiter*, ut ἀμφὶ πέντε πεντακισχίλις, circiter quinque millia; ἀμφὶ τὸ λυκαυγές, circa diluculum; οἱ ἀμφὶ λόγους ὄντες, qui versantur circa literas, literarum studiosi; οἱ νόμοι οἱ ἀμφὶ θυσίαν, leges circa sacrificia, de sacrificiis; ἀμφὶ αὐτὸν ἐσῆκασι, circa illum steterunt; οἱ ἀμφὶ πρίαμον, Priami comites, familiares, ministri; item ipse Priamus; quod usurpatur tum a Poetis, tum ab Oratoribus, sed cum verbo singulari, ut οἱ ἀμφὶ παῦλον ἦλθε, Paulus venit.

Composita *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, circumjicio.

3. Ἀντὶ cum Genitivo, *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακά, mala pro bonis reddere: ἀντὶ οἰκίᾳ, *pro* famulo, i. e. vice, seu loco famuli: ἀντὶ πολλῶν, *pro* multis, i. e. multorum instar: ἀντὶ κέρδους, *pro* lucro, i. e. lucri gratia. Et *contra*, ut ἐν ἀνθ' ἐνός, si unum uni contraponatur, seu conferatur.

Composita *contra* significat, ut ἀντιτρέφω, inverto, ἀντιλέγω, contradico, ἀντιδίδωμι, vicissim do, retribuo.

4. Ἀπὸ cum Genitivo, *a*, ut ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, a capite: ἀπ' ἀρχῆς, ab initio.

Composita auget, ut ἀποτείνω, extendo. Et significat *a*, ut ἀπέχω absum, ἀφαιρῶμαι, aufero. *Contrarium* etiam significat, ut ὀχρῶμαι, precor, ἀπώχομαι, imprecor. *Exemplum* quoque, ut ἀπογράφω, describo. Et *privationem*, ut ἀπομπανθάνω, dedisco.

5. Διὰ cum Genitivo *per*, ut διὰ βίην, *per* vitam, δ' ἡδονῆς, *per* voluptatem, διὰ βραχείων, *per* brevicia, brevibus verbis, δι' ἑαυτῶν, *per* se, i. e. suis viribus. Cum, ut διὰ μαχαυρῶν, cum gladiis. Significat etiam materiam, ut δι' ἀλφίτου, ex farina.

Accusativo juncta *propter*, ut διὰ φόβον, *propter* timorem. *Per*, ut διὰ τ' ἔντα, καὶ αἶμα, *per* armaque,

que, & sanguinem, διὰ θεῶν, per Deos, i. e. Deorum ope & favore; διὰ νύκτα, per noctem, i. e. noctis tempore.

Composita *dis* significat, ut διαρτᾶν, dividere. *Per*, i. e. valde, ut διακαθαίρω, perpurgo; & *per medium*, ut διεξέρχομαι, per medium venio.

6. Ἐπὶ cum Genitivo *in*, vel *circa*, ut βῆς ἐπὶ γλώττης, bos in lingua; ἐφ' ἡσυχίας, in otio, otii tempore: *super*, ut ἐφ' ἵππου, super equo; *officium*, ut ὁ ἐπὶ πῶν δισμῶν, præfectus carceris, *sopraintendente alle carceri: tempus*, ut ἐπ' ἐμῷ, tempore meo, mea ætate, ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ, sub Alexandro.

Cum Dativo *propter*, ut ἐπὶ τῷ κέρδει, propter lucrum: *in*, ut ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, in Regis potestate; πὸ ἐπ' ἐμοὶ, quantum in me situm: *super*, ut ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, super fundamentum: *post*, ut ἐπὶ πάσῃς, post hæc: *contra*, ἐπὶ τῷ δήμῳ, contra populum: *ad*, cum verbis motus, ἐπὶ πάτῳ φερόμενος, huc delatus.

Cum Accusativo *ad*, ut ἐπὶ πᾶσι διδασκάλους, ad Præceptores: *propter*, ut ἐπὶ αὐτῷ, propter hoc: *contra*, ut ἐπ' ἐμῇ, contra me.

Composita *in*, seu *super* significat, ut ἐπιγράφω, inscribo: item *sero*, ut, ἐπιμυθίζομαι, post factum consulo: item *contra*, ut ἐπιτεχίζω, murum oppono.

7. Κατὰ, cum Genitivo *contra*, ut κατὰ χριστιανῶν, contra Christianos: *de*, ut κατὰ σπουδαίων, de studiosis; *per* in jurando, ut κατὰ Θεῶν, per Deos: *præ*, ut κατὰ χειρῶν, præ manibus: *supra*, ut κατὰ πετρῶν, supra petras.

Cum Accusativo *secundum*, ut κατὰ τύπον, ad exemplar; κατὰ νόμον, secundum legem; κατὰ δυνάμιν, pro viribus: κατ' αὐτὸ, κατ' αὐτὰ, κατὰ πᾶς αὐτὰ, ad eundem modum; πᾶς κατ' ἄνθρωπον, quæ sunt secundum hominem, quæ hominis facultatem non excedunt, item quæ hominem decent; κατ' ἀπμίαν λέγω, secundum ignobilitatem dico, i. e.

i. e. quod attinet ad ignobilitatem ; ἐμ' κατὰ σέ, sum qualis tu ; οἱ κατ' ἐμέ, mei similes, & æquales ; κατὰ πᾶν ἐμῷ, vel plene κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν, mea quidem sententia ; κατ' ἐμέ, item, *secundo me* ; item pro viribus meis ; καδ' ἐν, ἐν καδ' ἐν, καδ' ἐν ἑκαστον, καδ' ἑκαστον, & καδ' ἑκαστα, secundum singula, singillatim ; κατ' ἄνδρα, viritum, singuli ; κατὰ πλῆθος, universi ; κατὰ δύο, bini ; κατὰ τρεῖς, terni, & sic deinceps ; κατὰ πόλεις, oppidatim, κατ' ἐπ', in singulis versibus ; κατὰ λέξιν, ad verbum. *Per*, ut καδ' αὐτὸν, per se, i. e. distinctus, discretus ; δύο καδ' αὐτὰ, duo ab aliis distincta : κατ' ἰδίαν, privatim, per se solus, remotis arbitris ; κατ' ἐκείνους τὸς χρόνους, per ea tempora, i. e. illis temporibus ; κατὰ γῆν, per terram, terrestri itinere ; κατὰ δαίμονα, ἢ τύχην, forte fortuna : κατ' ἐξοχῶν, per excellentiam : κατὰ ἰσία φέρεται, per vela fertur ; κατὰ πάντα, per omnia, omnino ; κατὰ πόδας, per vestigia. *Cum*, ut κατὰ σπουδῶν, cum celeritate, i. e. celeriter. *In*, ut κατὰ τὴν ἀγορὰν, in foro ; κατὰ τὸν ἑβδομὸν λόγον, oratione septima ; κατ' αὐτὸ πᾶν, ὃ, eo ipso tempore, quo, tum, cum ; κατὰ πρῶτον, primo loco ; κατὰ δεύτερον, secundo loco ; κατ' ὀρθάμην, vel κατὰ πρόσωπον, in conspectu, ob oculos. *Ob*, ut κατ' αὐτὸ πᾶν, ob idipsum. *Circa*, ut κατὰ ὑπεροχῶν νόμοι, leges circa excessum. *Circiter*, ut κατὰ ἐννεακόσια ἐτη, ferme nongenti anni. *A*, ut κατὰ πρῶτον, a principio. *Ad*, ut κατὰ νῆας, ad naves ; κατ' ἐμὴν, quæ ad me pertinent ; κατὰ κάθειπον, ad perpendiculum : & *ad*, i. e. *versus*, ut κατὰ μεσημβρίαν πορεύεται, meridiem versus vadit ; ὁ κατὰ βορέαν, ad Aquilonem positus, Aquiloni obnoxius. *Tempus*, & *locum*, ut καδ' ἡμᾶς, apud nos, i. e. temporibus nostris, vel regionibus ; οἱ καδ' ἡμᾶς ποιηταί, nostrorum temporum, vel nostrates poetæ.

Composita *deorsum* significat, ut καταβαίνω, descendendo ; item *contra*, ut καταφρονέω, contra aliquem sen-

sentio; & *sub*, ut καπασκάπτω, suffodio; & *subjectionem*, ut κατείδωλθ, obnoxius simulacris; & *habitudinem*, ut καπασβολή, consitutio; interdum majorem vim addit, ut καπασμανδάνω, perdisco.

8. Μετὰ cum Genitivo cum, ut μετὰ φίλων, cum amicis; Poetice pro ἐπὶ, de, ut μετὰ πατρός ἀκούειν, de patre audire: cum Dativo Poetice inter, ut μετὰ πρώτοις, inter primos.

Cum Accusativo post, ut μετὰ τὸν πόλεμον, post bellum; in, ut μετ' ἐλθας βάλλειν, in lites conjicere, litibus implicare; μετὰ χειρὸς ἔχειν, in manibus habere: ad, ut ἐβη μετὰ νῆας, venit ad naves: contra, ut ἀμαρτάνειν μετὰ τοῦ θεοῦ, peccare in Deos: propter, ut εἶδον μετὰ κάλλος, ob suam pulchritudinem: per, ut μετὰ τὸν βίον, per vitam, μεθ' ἡμέρας, interdiu.

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, transfero; μεταβαίνω, transeo: & inter, ut μετάρημι, interloquor.

9. Παρά cum Genitivo a, ut παρὰ Κυρίου, a Domino. Significat etiam *excellentiam*, ut παρὰ πάντων τυγχάνει, est super omnes, h. e. omnes excellit: & *contrarium*, ut παρὰ λόγου, contra rationem.

Dativo juncta prope, vel juxta, ut παρὰ τῷ Κυρίῳ ἔλεος, apud Dominum misericordia: in, ut παρὰ πολέμοις, in bellis; pro, ut παρὰ τῇ σωφροσίᾳ, pro more.

Accusativo motum ad rem, ut παρὰ σέ, ad te: *Immorationem in aliqua re*, ut παρὰ τὰ Μαθηματικά, in studiis Mathematicis: *præter*, ut παρὰ πρέπον, præter decorum: *juxta*, ut παρὰ τὴν ὁδὸν, juxta viam: *propter*, ut παρὰ εἰ; quoniam: *trans*, ut παρὰ ποταμὸν, trans fluvium: *infra*, ut παρ' ἀγγέλους, infra Angelos: *supra*, ut παρὰ πάντας, supra ceteros, i. e. plusquam ceteri: & *intermissionem*, ut παρὰ μίαν ἡμέραν, tertio quoque die, alternis diebus.

Composita minuit, ut παράσημθ ῥήτωρ, malæ monetræ, h. e. adulterinus orator: Significat & *para-*

parationem, ut παραβάλλω, confero : *contrarium*, ut παράνομος, iniquus. Item *prope*, ut παρεκλυδῶ, proxime sequor : *trans*, ut παρίρχομαι, transeo : *ad*, ut πατέρχομαι, advenio, in medium prodeo.

10. Περὶ cum Genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, de anima ; περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως, de Physica Auscultatione ; περὶ ἀρχῆς μάχεσθαι, de imperio decertare : *præ*, ut περὶ πάντων, præ omnibus : *a*, ut, ἄλφει περὶ Διῶν, a Diis accepit : *circum*, ut περὶ σπηῆς, circum speluncam : *pro*, ut περὶ ὕδινος ἡγῶντο, pro nihilo ducebant, nihili faciebant.

Cum Accusativo *circa*, ut περὶ τῆ φοβερά ἡ ἀνδρεία, Fortitudo est circa terribilia ; οἱ περὶ τὰ γράμματα, qui versantur circa literas, in literis ; περὶ ἐμὶ, quæ me circumstant, mea ; οἱ περὶ Παῦλον, qui sunt circa Paulum, i. e. Pauli socii, vel familiares vel ministri ; item ipse Paulus, eo prorsus modo, quo dictum est de ἀμφὶ : *circum*, ut ὁ περὶ τὸ πρόσωπον, circum os offusus : *circiter*, ut περὶ ἑξῆς ὥραν, circiter horam prandii ; περὶ τελέοντα, circiter triginta : *ad*, ut ἔρχομαι περὶ τοῦ φιλοσόφου, venio ad Philosophos : *supra*, ut τῶν περὶ τῶν ἐν ἐστὶ βροτῶν, hoc superas mentes hominum : *erga*, ut χρηστὸν περὶ ἡμᾶς, benignus erga nos ; περὶ τὸν δεξιόμενον κακὸς, in cum, a quo fuit exceptus, ingratus : *apud*, ut περὶ ἑαυτῶν ἀπολείπεσθαι, apud se reservare.

Cum Dativo *ex*, ut περὶ κῆτος φιλῶ σε, amo te ex animo : *circa*, & *circum*, ut περὶ τῇ δέτῃ, circa collum, περὶ τῇδεσι, circum pectora ; *pro*, ut περὶ σφίσιν αὐτοῖς φοβῶνται, pro se ipsis, seu sibi ipsis timent.

Composita *circum* significat, ut περιπατῶ, obambulo. Item *excellentiā*, ut περικαλῆς, admodum venustus ; περιγίνομαι, præsto. Item *de*, ut περιαιπολογία, de se ipso prædicatio.

11. Ὑπὲρ cum Genitivo, *pro*, ut πρίσβας ὑπὲρ ὑμῶν, ora pro nobis ; ὑπὲρ αὐτῶν δίδωκα, pro ipso ti-

meo, i. e. ejus causa; ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν δόξης, pro obtinenda gloria, gloriæ consequendæ gratia; ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι τυραννίδα, pro eo, i. e. in cum finem, ut ne tyrannus fieret; ὑπὲρ τοῦ θεῦ, pro Deo, i. e. Dei vice; de, ut ὑπὲρ ὅνι σκιᾷ, de umbra asini: *super*, ut ὑπὲρ κήπων ὄρεος κῆται, super hortos mons est.

Cum Accusativo *supra*, ut ὑπὲρ ἀνδρῶν φρονῆ, supra hominem sapit; ὑπὲρ τοῦ ἑκατὸν ἐτη βίῃν, supra centum annos vivere: *preter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, præter fatum: & *intermissione*, ut ὑπὲρ μίας, sive ὑπὲρ μίας ἡμέραν, tertio quoque die, alternis diebus.

Composita significat *defensionem*, ut ὑπερασίζω, defendo: *augmentum*, ut ὑπερμαίνομαι, nimis infansio: *trans*, ut ὑπερβαίνω, transcendendo, ὑπερφίλος, foedifragus, *transgressore delle confederazioni*.

12. Ὑπὸ cum Genitivo *sub*, ut ὑπὸ κόλπῳ, *sub sinu*: *propter*, ut ὑπὸ αἰδῶς, *propter verecundiam*: *a*, ut ὑπὸ τοῦ πυρός καταναλίσκεται, ab igne consumitur: *per*, ut ὑπὸ κήρυκος προηγόρευσε, per præconem edixit: *apud*, ut ὑπὸ τῶν ἑλλήνων, apud græcos.

Cum Dativo *sub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖον πανα πίδακον περιεβίβη, *sub pelle leonina ridiculam simiam tegit*; ὑφ' αὐτῷ ποιεῖν, *sibi subjicere*; ὑπὸ γῆ, *sub terram*, ὑπὸ νυκτὶ, *sub nocte*, i. e. in nocte, noctis tempore: *cum*, ut ὑπὸ φωτὶ πολλῷ προήει, *multo cum lumine procedebat*.

Cum Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γλῶ, *subter terram*: *infra*, ut ὑπ' αὐτὸν, *infra ipsum*: *ad*, ut ὑπὸ Ἰλίον ἦλθεν, *ad Trojam venit*, *venne sotto Troja*: *sub*, ut ὑπὸ τοῦ δέρματος, *sub cute*; ὑφ' ἡγεμόνα, *sub duce*; ὑφ' ἀμαρτίας εἶναι, *sub peccato esse*, i. e. obnoxium peccato; ὑπὸ πῶν κατὰ λυσιν, *sub finem*; ὑπὸ κυῶα, *sub canicula*, i. e. tempore caniculæ, vel in ipso ortu canis.

Composita notat *diminutionem*, ut ὑποδείδω, *subvereor*: *Improbitalatem materiæ*, ut ὑπόχρυσος, *aurum nequam*: *subjectionem*, ut ὑπακούω, *obedio*; ὑποχῆν πῶν δίκῳ, *pœnas subire*: *sub*, ut ὑπάγω, *sub-*

subduco, subtraho: *dolum*, ut ὑπάγω, furtim surripio; item in errorem adduco, *seduco*; ὑπέρχομαι, subrepto.

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρῶνς πείρ, *de pace*; tonusque retrahitur, diciturque εἰρήνς πείρ, præter διὰ, ne accusativus a ζῶς esse videatur.

Translato accentu præpositiones fiunt verba, ut ἐνι (quod pro ἐνι Poetis pro ἐν) pro ἔντι licet: ἐπι pro ἔπι inest, adest: πείρ pro περῖεσι, *supra modum superest*. Sic ἀνά surge pro ἀνάστηθι.

Poetæ sæpe Præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κατὰ γαῖαν ἐκάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Omnes Præpositiones memorie caussa his versiculis clauduntur.

Εξ, ἀπό, ἀνά, πρό cum patrio solum sociabis.

Εν, σὺν cum dandi casu: dabis εἰς, ἀνά quarto: Cum patrio, & quarto καδ', ὑπέρ, διὰ, ἢ μετὰ jungas, Cum patrio, terno, & quarto παρά, πρός, περὶ, ἀμφί, Καὶ ἐπὶ, ἢ ὑπό. Sed vatum exemplaria versans, Repperies ἀνά cum terno, κατὰ, ἢ μετὰ juncta.

Præpositiones quædam inseparabiles, quæ fere extra Compositionem nihil significant.

Augent	{	αι:	αἰδῶν, valde manifestus.
		ει:	εἰβρομῶ, graviter fremens.
		δα:	δάσκω pro δασύσκω, spissam umbram faciens.
		ζα:	ζαβάλλω, pro διαβάλλω, calumnior.
		λαι:	λαικάζω, decipio, quod a λαί, & κάζω, orno.
		λι:	λιτόνηρ, valde improbus, quasi λίαν πονηρός.
		βα:	βυλίμια, magna fames, quasi μέγας λιμός.
		ἱππος:	ἱππογνώμων, idest, ὁ μεγαλογνώμων, magnanimus.

Privant { α : ut ἀθάνατος, immortalis.
 { νη : ut νήκερ, sine cornibus.

Interdum tamen α significat πολὺ, multum; ut ἄλλο, lignosus: sic & νη: ut νύδυμ ὑπν, admodum suaviter membra pervadens somnus. Interdum ἄμα, simul; ut ἄλοχ, idest ὁμόλοχ, uxor. Interdum ἴσον, æquale: ut ἰσοπέλας, æquiparandus. Interdum ἐναντίον, contrarium; ut Φοίβη ἀγνώμονες, Phœbo adversariæ. Interdum φαῦλότης, vitium; ut ἄπυς pro κακός, qui infirmis est pedibus. Interdum δύς, non facile: ut ἀόρατον, quod non facile conspicitur. Interdum nihil facit; ut εἰς, ἄσπετος spica: βληχρὸς, ἀβληχρὸς, debilis.

δύς, cui adversatur ε, difficultatem, aut vitium significat; δυστυχία, adversa fortuna: εὐτυχία, prospera fortuna.

De Accentibus.

Græci in suis vocabulis legendis, & efferendis non quantitatis, quod faciunt Latini, sed Accentus rationem habent. Quare de Accentibus regulæ aliquæ tenendæ: quanquam etiam Accentuum magister optimus est usus.

Accentus triplex est, ut obiter in principio diximus, quantum ad rationem legendi requirebatur: Acutus, Gravis, Circumflexus.

Acutus afficit ultimam syllabam, penultimam, & antepenultimam: Gravis in ultima tantum ponitur: quamvis in omni syllaba intelligatur, quæ Acuto, aut Circumflexo careat: quam ob causam syllabicus dici solet: Circumflexus ultimam, aut penultimam occupat, & quidem nonnisi natura, vel natura simul, & positione longam. Excipe tamen composita ex Articulo subjunctivo, & infinitivo αἶς; nam παῖς, ἡσῖς, ῥῶς, ῥῆς Circumflexum habent in antepenultima: quibus adde Dativos Poeticos ποῖσδεσι, ταῖσδεσι pro ποῖς, & παῖς.

Vocabulum, quod Acutum habet in ultima, vocatur Oxytonum: quod in Penultima, Paroxytonum: quod in antepenultima, Proparoxytonum. Quod gra-

vi notatur in ultima, Barytonum vulgo dicitur: quamvis omnia illa, quæ neque circumflexum, neque acutum in ultima habent, Gravitona dici soleant.

Vocabulum, quod in ultima Circumflexum habet, Perispomenon est: quod in Penultima, Properispomenon.

Oxytona mutant in ipso orationis contextu Acutum suum in Gravem; & tunc dicuntur ἐγκλιόμενα, idest *inclinata*: ut θεὸς ἡμῶν, *Deus noster*, pro θεός.

Non inclinatur tamen Acutus in ipsa orationis serie, si sequatur dictio enclitica: ut θεός σου, *Deus tuus*: θεός ἐστὶ, *Deus est*. Idem fit in fine periodi: ut πάντα βλέπει ὁ θεός, *omnia videt Deus*.

Interrogativum αἰς retinet ubique suum accentum Acutum: ut αἰς ἦλθε; *quis venit?*

Accentus Gravis, & Acutus abiectus per Apostrophum ex vocali, migrat in priorem syllabam, si pars orationis sit declinabilis: ut πολλὰ, καλὰ, χαλεπὰ, πόθ'·, κάλ', χαλὲπ'; & mutatur in circumflexum, cum prior syllaba natura est longa, ut ἐμὶ, ἡμ': si non sit declinabilis, perit cum ipsa vocali: ut παρ' ἐμοί, pro παρὰ ἐμοί, ἀπὸ me.

Compositio plerumque retrahit Accentum: ut καλός, *pulcher*, φιλέκαλῶ, *studiosus munditiæ*: σοφός, *sapiens*, φιλόσοφῶ. Hoc fere perpetuum est in particulis, α, &, δυς: ut κίνητος, *mobilis*; ἀκίνητῶ, *immobilis*, ἁκίνητῶ; *facile mobilis*; δυσκίνητῶ, *difficile mobilis*: tum etiam in monosyllabis, quando componuntur: ut παῖς, *puer*; ἁπαις, *bonus habens liberos*: πῦς, *pes*; τρεῖς, *tripēs*.

Augta per Paragogen, & per Apocopen imminuta non mutant Accentum: ut καλοῖς, καλοῖσι, *pulchris*: τυπάμεν, Ionice pro τυπασμένοι Dorice, pro τύπτειν, *verberare*.

Excipiuntur Pronomina, quæ in fine adsciscunt: ut ἐγώ pro ἔγως, *hic*: ἐκεῖνο, pro ἐκεῖνῶ, *ille*: Item ἐγώ γε, *ego quidem*: ἐμοί γε, *mihi quidem*: & cum o præcedit syllabam adiectam per Paragogen: semper enim in his est Accentus in penultima: ut πάντῶ, *παντός*, *e ponto*: ἐμῷ, ἐμόθεν, *mei*.

Monosyllaba longa relicta post Apocopen aliquando acuantur: ut *χρῆμι*, *χρῆ*, *opus sum*: aliquando circumflectuntur: *κεῖ* pro *κεῖν*, *hordeum*.

Monosyllaba longa post Aphæresin relicta circumflectuntur: ut *ἔφω*, *φῶ*, *dixi*: *ἔφω*, *φῶ*, *natus sum*.

De Accentu Acuto.

Si ultima syllaba sit brevis, Accentus erit in antepenultima, ut *φιλάνθρωπ*, *humanus*; *ἄγγελ*, *nuntius*.

Si ultima fuerit longa, Acutus erit in penultima, ut *φιλανθρώπ*, *ἄγγ*.

Excipiuntur.

1. Quædam substantiva, & adjectiva, ut *παρθένης*, *virgo*, *ὀργίλ*, *iracundus*, *ὀλίγ*, *paucus*, *πλησί*, *propinquus*.
2. Genitivi Attici omnium numerorum secundæ Declinationis contractæ: ut *πόλει*, *πόλεον*, *πόλεων*: *δωάμε*, *δωάμεον*, *δωάμεων*.
3. Participia Præteriti Passivi, ut *πετυμμέν*, *verberatus*; *λελεγμέν*, *dictus*.
4. Verbalia in *έ*, ut *ίστιον*, *eundem*; *συνδασέον*, *currendum*.
5. Composita a Nomine, & Præterito Medio, ut *Θεολόγ*, *Theologus*. Sed composita a *κτείνε*, *occido*, *τρέφω*, *nutrio*, *φθείρω*, *corrumpo*, cum active capiuntur, sunt Paroxytona, ut *μητροκτόν*, *matricida*; *θηρτρόφ*, *qui feras nutrit*; *λαοφθόρ*, *qui populum corrumpit*: cum passively usurpantur, Proparoxytona sunt, ut *μητρόκτον*, *a matre occisus*; *θηρτρόφ*, *a feris nutritus*; *λαοφθόρ*, *a populo corruptus*.
6. Omnes casus Quartæ Declinationis Simplicium, ut *μενέτω*, *μενέτω*, *μενέτων*, &c.
7. Vocabula desinentia in *αι*, & *οι*, quæ in ratione accentuum pro brevibus habentur, ut *διδάσκαλοι*, *Magistri*; *συνάδοι*, *conventus*. Si tamen in eadem dictione sequatur aliqua consonans, longè censentur, ut *διδασκάλοις*, *συνάδοις*.

Com.

Composita a χίω, fundo; βάλλω, jacio; πολῶ, ver-
to; λέγω, vel λόγῳ, cum habent Prepositionem,
Proparoxytona sunt, ut πρόχρῳ, aqualis; σύμβο-
λῳ, omen; περίπολῳ, qui circumit; κατάλογῳ,
catalogus: cum vero aliam Orationis partem pre-
positam gerunt, sunt Paroxytona, ut οἶνορχῳ,
pincerna; ἐκηβόλῳ, eminus jaculans; ὕμνοπόλῳ,
qui hymnos tractat; θεολόγῳ, Theologus.

In contractione ex gravi, & acuto fit acutus, ut
ποιέτω, ποιέτω.

De Accentu Circumflexo.

Longa natura ante finalem brevem, si tonum ha-
buerit, circumflectitur, ut σῶμα, corpus; μῦσα,
musa. At τύπτε, τύπον Paroxytona sunt, quia
sola positione producuntur.

Excipiuntur.

1. Adverbium οἶκοι, domi, ad distinctionem οἴκι Nominativi Pluralis ab οἴκῳ, domus.
2. Tertia persona Aoristi primi Aetivi Optativi Mo-
di, ut ποιήσαιμι, ποιήσαις, ποιήσαι, ad distinctio-
nem infinitivi ποιῆσαι. At ποιήσαι, fac, est Ao-
ristus primus Imperativi Verbi Medii.
3. Item tertiæ personæ Optativi Aetivi desinentes in
οι: in his enim censetur hæc diphthongus longa,
ut πετύφοις, πετύφοι; φάγοις, φάγοι.

Interdum penultima circumflectitur, licet ultima so-
la positione sit longa, ut χοῦνιξ, chenix: αὐλαξ,
sulcus. Id tamen non observatur ab omnibus.

In Contractione ex Acuto, & Gravi fit circum-
flexus, ut βοᾷτε, βοᾶτε, clamate. Hic α, & ε
coalescunt, quorum alterum acutum, alterum gra-
vem accentum habebat. sic ποιέετε, ποιέετε, faci-
te. Sed tamen λητόα, λητώ, non λητώ, Latonam:
αἰδόα, αἰδώ, verecundiam, quamvis hoc posterius
aliqui circumflectant. Adde πῶ νόω, νῶ, a νόῳ,
mens.

De Accentibus Declinationum.

Qualis Accentus est in Recto, talis fere est in obliquo, nisi obstat aliqua ex infra scriptis Regulis: ut λόγ^{ος}, λόγ^{ον}, λόγ^{ον}: αἰνείας, αἰνεί^{ον}, αἰνεί^{ον}: ἰππότας, ὁ ἰππότα: γιωμέτρης, ὁ γιωμέτρα: παιδοτρίβης, ὁ παιδοτρίβα: πωξότης, ὁ πωξότα, quamvis α sit breve. Tamen ὁ διαπότης, dominus: ὁ μηπάτης, consiliarius: ὁ ἄρυστης, late videns, vel sonans: ὁ ἀκακότης, non nocens, in Vocativo accentum retrahunt, ὁ δίαποτα, ὁ μηπάτα, ὁ ἄρυστα, ὁ ἀκάκητα.

In tribus prioribus Declinationibus Simplicium, si Rectus sit Oxytonus, tunc Genitivus, & Dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut Θεός Deus, Θεῦ, Θεῷ, Θεῶν, Θεῶν, Θεῶν. In reliquis autem casibus acutus manet, ut Θεόν, Θεέ, Θεῶ, Θεῶ, Θεῶν.

Si Acutus fuerit in penultima, ubique manebit, ut ξύλον, lignum, ξύλ^{ον}, ξύλ^{ον}.

Si Circumflexus fuerit in penultima, mutatur in Acutum, quoties ultima sit longa, ut οἶκ^{ος}, οἶκ^{ος}, οἶκ^{ος}, οἶκ^{ον}, οἶκ^{ον}, οἶκ^{ον}, οἶκ^{ον}.

Si Acutus fuerit in Antepenultima, in penultimam transfertur, si ultima longa sit, ut ἀνδρῶντ^{ος}, homin^{um}, ἀνδρῶντ^{ος}, ἀνδρῶντ^{ος}, ἀνδρῶντ^{ος}, ἀνδρῶντ^{ος}, ἀνδρῶντ^{ος}.

Genitivus pluralis primæ, & secundæ Declinationis in ultima circumflectitur, nisi in Genitivis scæminis Adjectivorum, quæ descendunt a masculinis tertiæ Declinationis: hi enim Genitivi eundem habent accentum, quem Masculini: ut ὁ ἅγι^{ος}, sanctus, πῶν ἁγίων; ἡ ἁγία, sancta, πῶν ἁγίων.

In Quinta Declinatione Simplicium.

Acutus in ultima Recti erit in penultima Obliquorum, ut λαμπάς, λαμπάδ^{ος}, λαμπάδ^{ος}, lampas: Si vero penultima fuerit longa natura; circumflectitur, quoties ultima sit brevis, aut anceps,

ut

ut σωτήρ, σωτήρ^ς, σωτήρ, *Salvator*: ἀγὼν, ἀγών^ς, ἀγώνι, *certamen*.

Acutus in penultima Recti transfertur in antepenultimam obliquorum, quoties ultima sit brevis, ut μάρτυρ, μάρτυρ^ς, μάρτυρα. Idem fit de circumflexo; qui tamen vertitur in acutum: ut βῆμα, βήματ^ς, βήματα.

Acutus in antepenultima Recti permanet, quoties ultima sit brevis, vel anceps, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγράμματ^ς, ἐπιγράμματα: cum vero ultima longa erit, accentus occupabit penultimam, ut ἐπίγραμμα, ἐπιγραμμάτων.

Monosyllaba Quintæ Declinationis acuuntur in Genitivo, & Dativo Singulari, ac Plurali in ultima, ut ἡ χεῖρ, manus, τῆς χειρός, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσίν. In Genitivo Plurali, & Genitivo, ac Dativo Duali circumflectuntur in ultima, ut χειρῶν, χειρῶν. In Accusativo singulari, in Nominativo, Accusativo, Vocativo Duali, & Plurali circumflectuntur in penultima, si sit natura longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρας.

Excipiuntur.

1. Participia θείς, θέντος, *qui posuit*: εἰς, εἰσέντ^ς, *qui stetit*: δὲς, δόντ^ς, *qui dedit*: ὢν, ὄντ^ς, *qui est*.
2. Τίς, τί^ς interrogativum, quod tonum habet in priore per omnes casus: sed τίς Indefinitum tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.
3. Genitivi παίδων puerorum, a παῖς: Τρώων Trojanorum, a Τρῶς: δάδων a δᾶς, fax: δμῶων a δμῶς, famulus: φῶπων a φῶς, vir: θῶων a θῶς, lupus cervarius: φάδων a φῶς, φωδός, ustio: κράτων a κράς, caput: πάντων a πᾶς, omnis, cujus dativus pluralis est πᾶσι.

Diphthongi ου, & υ finales circumflectuntur, ut ὁ βασιλεῦς, o Rex: πανταχῶ, ubique. Adverbium tamen ἰδὲ ecce, excipitur, ut ab Imperativo ἰδὲ, vide, distingatur.

Vocativus in εῖ Nominibus Propriis in ης est Pro-

paro-

paroxytonum, ut ὁ Δημοσθένης, ὁ Δημοσθένης : Σωκράτης, ὁ Σωκράτης.

Irregularia sunt ἡ μία, una, ποῖς μιᾶς, τῇ μιᾷ, τῷ μιᾷ : μηδεμία, μηδεμιάς : ἄμφω, ambo, ἀμφοῖν : δύο, duo, δυοῖν : μήτηρ, mater, Δημήτηρ, Ceres, θυγάτηρ, filia, quæ in obliquis Paroxytona sunt, πῶς μητέρος, πῶς θυγατέρος. Item Vocativi ὦ σῶτερ, ἄνερ, δᾶερ, πάτερ a Nominativis σωτήρ, ἀνὴρ, δαήρ, πατήρ. Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, ἐ, ἐκ, ἐχ, εἰ, ὡς. Possunt tamen habere accentum dictionum encliticarum, si illas in Oratione præcedant.

De Encliticis.

Encliticæ dictiones sunt, quæ proprium accentum in contextu orationis vel omnino amittunt, vel ad ultimam syllabam præcedentis dictionis remittunt; ut, ἤκουσά πιν, *audiavi quemdam* : λόγῳ μου, *sermo meus*.

Reperiuntur Encliticæ in sequentibus partibus Orationis.

1. In articulo πῶ, & Poetice τῷ pro indefinito πρὸς, *alicujus*, & τῷ pro πρὶ, *alicui*.
2. In nomine αἷς, *quidam*, per omnes casus: At αἷς, τίς, *quis*, *quid*, Interrogativum non est Encliticum; nusquam enim suum accentum amittit.
3. In Pronomine μῦ, μοι, με, cum suis Dialectis, μέ, &c. non autem in ἐμῦ, ἐμοι, ἐμέ, ut nec in Dialectis inde natis: σῦ, σοι, σε: ὤ, οἷ, ἐ, pariter cum suis Dialectis. In Duali Pronominis tertiæ personæ Encliticum est σφε, & σφῶ; seu σφωί, quando accipitur pro σφε tertiæ personæ: nam σφῶ secundæ personæ non est Encliticum. In Plurali autem ejusdem Personæ Encliticum est σφίσι, & σφιν, seu σφι, pro σφίσι, ut & σφείας, pro σφᾶς; sed non semper omnes. Post Præpositionem ἐντα, & disjunctivam conjunctionem ἢ non inclinant.

4. In

4. In Verbis εἰμ', *sum*, & φημί, *dico*, in omnibus personis, & numeris Præsentis Temporis Indicativi Modi, exceptis secundis singularibus.
5. In Adverbiis ποτέ, *aliquando*: ποδὲν, ποδὲ, *aliunde*: ποδὶ, *alicubi*: πῶς, *quodammodo*: πῶ, *adhuc*, dum; πῇ, *alicubi*: πῶ, *usquam*, cum infinite accipiuntur: si enim interrogative capiantur, Enclitica non sunt.
6. In conjunctionibus γέ, κέ, τε, κέν, πέρ, ῥά, νύ, δὲ, & similibus.

Synencliticæ vocantur, quando plures Encliticæ conjunguntur, ut κυριός μὲ ἐστὶ, *Dominus meus est*, τύπῃ σὶ φησὶ με, *verberant me aliqui*; & in hoc casu prior Enclitica recipit accentum posterioris, ut videre est in exemplis allatis.

Inclinant, hoc est transferunt Encliticæ accentum suum in dictionis præcedentis finalem syllabam

Vel quando præcedens dictio habet Acutum in antepenultima, ut ἀνδρωπός τις, *homo quidam*.

Vel Acutum in penultima, quæ cum ultima est Trochæus: ut ἔστί τι: ἔστί ποτε: ἄλλο τι: ἐστὶ με. Sed εἰμί, & φημί post voces hujusmodi Paroxytonas non inclinant.

Vel Circumflexum in penultima, modo ultima sit brevis, ut σῶμά τι, *corpus quoddam*. Si tamen ultima sit longa positione, Enclitica suum tonum retinet: ut κήρυξ ἐστὶ, *præco est*.

Amittunt vero Accentum.

Si Encliticam dictionem præcedat vox Paroxytona: tunc enim enclitica, si sit monosyllaba, suum accentum omnino perdit, ut ξύλον μου, *lignum meum*. Secus si Dissyllaba sit enclitica: nam tunc servat accentum, ut Πέτρῳ φησὶ, *Petrus loquitur*.

Si dictio præcedens encliticam sit Oxytona, ut πατήρ μου, *Pater meus*.

Si præcedens dictio sit Perispomena, ut ὁρῶ σπας, *video quosdam*.

Ex-

Persona *ἐγώ* habet acutum in prima, quando est initium orationis, vel subdita post *ὅτι, ὅς, ὡς, εἰ, ἀλλὰ,* & *οὐπό*: ut *ἐστὶ πόλις, est civitas: εἰ ἐστὶ, si est.* Alias vel amittit, vel in præcedentem dictionem rejicit; vel in ultima sua retinet, juxta regulas ante præscriptas.

Quando Encliticam præcedit vox gravem habens accentum in ultima, gravis vertitur in acutum: ut *καρπὸς σου, non καρπός σου.*

Plerique docti volunt, Pronomina Enclitica retinere accentum, quando ponuntur cum Præpositionibus, aut cum disjunctivis conjunctionibus: ut *διὰ σὺ, propter te: περὶ σὺ, de te: κατὰ μὲ, ἢ σὺ, secundum me, aut te.*

Dictiones monosyllabæ retinent accentum suum, cum ponuntur *ἐμφατικῶς*, ut *ἤκουσα σὺ, audiavi te, non alium.*

De Figuris dictionis.

Prothesis.

Prothesis est litera, vel syllaba principio dictionis addita: ut *παρεγών* pro *παγών*, a *πιάζω*, apprehendo, *σμικρός*, parvus, pro *μικρός*.

Aphæresis.

Aphæresis est, cum litera, vel syllaba principio dictionis subtrahitur: ut *ὄρατι* pro *ἑορατι*, festum: *ἱρὸς* pro *ἱερὸς*, sanctus.

Syncope.

Syncope literam, vel syllabam e medio dictionis subtrahit: ut *ἑράμην* pro *ἑρησάμην*, inveni: *ἐγένεσθω* pro *ἐγενήσατο*, natus est.

Epenthesis.

Epenthesis est, cum medio dictionis litera, aut syllaba interseritur: ut *ἔλαβε* pro *ἔλαβε*: *ὁππότε*, pro *ὁπόποτε*, uter.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit: ut *δῶ* pro *δῶμα*, domus: *ποσειδῶ* pro *ποσειδῶνα*, Neptuneus: *βελ* pro *βελαρὸ*.

Paragoge.

Paragoge est, cum extremæ syllabæ aliquid adjungitur: ut ἦσθα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmsus.

Metaplasmsus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλάδι, pro κλάδω, *ramus*. Metaplasmsus vero generis est quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίτοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρῳ pro πόρῳ, *procul*; θάλαττα pro θάλασσα, *mare*.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus; ἔρξω, *faciam*, pro ῥέξω; ἔπραδον pro ἔπαρδον a πέρδω, *vasto*; ἰδρακον pro ἰδαρκον a δέρκω *video*; καρτερός pro κρατερός, *fortis*, κάρως pro κρώς, *robur*.

Synalæpha.

Synalæpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut πὰ μὰ pro πὰ ἐμὰ, *mea*; πῖνομα pro πὸ ὄνομα; δοιμάπον pro πὸ ἱμάπον, *vestimentum*, ὦ παν pro ὦ ἔπας, ab ἔπας, *O amice*, vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis, idest reduplicatio, est primarum, vel secundarum syllabarum repetitio, ut κειάμωσι pro κάμωσι; ἀπερτῆς pro ἀπὸς; ἐπίτυμον pro ἔτυμον.

Syntaxis De Concordantiis.

Concordantiæ apud Græcos eadem ferme, quæ apud Latinos, sed observanda sunt hæc, quæ sequuntur.

1. Adjectivum cum substantivo non semper concordat casu. Sæpe enim substantivum transit in Genitivum, assumpto Articulo: ut πὰ καλὰ ζῶα, *pulchra animalia*, πὰ καλὰ πᾶν ζῶον.

Hoc cum fit, tunc ipsa adjectiva dicuntur poni partitive, ut apud Latinos, Ovarum oblonga, Lanarum nigra.

græ. *Basilius etiam sine partitione dixit, τὰ σύμπαντα πῶν τῆδε καλῶν*, universa hujus mundi bona.

2. Quando inter adjectivum, & substantivum intercedit Verbum substantivum, aut simile, tunc sæpe substantivo masculino, aut foeminino subjungitur adjectivum neutrum: ut ἡ ἀρετὴ λυσιστελής ἐστὶ, *virtus est utile*, idest, *utilis*, vel *res utilis*: ut apud Latinos, *Triste lupus stabulis*.

3. Adjectivum aliquando ponitur solum, subaudito substantivo: ut τῇ προτεραίᾳ, τῇ ὑστεραίᾳ, &c. scilicet *hædie*, *pridie*, *postridie*, &c. εἰς τὸ αὔριον, *in crastinum*: καὶ ἐκάστω, *quotidie*.

1. Relativum poni potest in eodem casu cum antecedente: ut ἐκ πάντων, ὧν ἔχω, *ex iis, quæ habeo*. Et ipsum antecedens haud raro omittitur: ut ἔξ ὧν ἔχω. Sic ἔξ ὧν ἐπέστειλας, *ex iis, quæ scripsisti*, idest, *ex tuis literis*.

2. Quædam dictiones relativæ interdum vacant: ut μηδὲνα ὄντινα, *nullum*, apud Hermogenem: οἷος ἀβρότατος, *delicatifissimus*: πάντες ὅσοι, *omnes*: μυρία ὅσα, *sexcenta*.

3. Relativum οἷος aliquando ponitur cum infinito: ut πῶτος ἐστὶν, οἷος μὴ ᾤδεσθαι, *is est, qui non mentiatur*, vel *talis, ut*, &c.

4. Pro relativo *qui*, sequente Verbo finito, adhiberi potest articulus præpositivus sequente participio: ut, *qui dicit*, vel, *is qui dicit*, ὁ λέγων, &c.

5. Dictiones relativæ multæ eleganter ponuntur, præcedente Verbo substantivo, ἐστὶ. Vide infra.

1. Nominativus, & verbum frequentissime numero discrepant. Partitiva enim singularia nonnulla admittunt verbum plurale: ut ἕκαστος λέγει, vel λέγουσι, *unusquisque dicit*. Sic & collectiva: ut ἡ πόλις θαυμάζει, vel θαυμάζουσι, *civitas admiratur*. Neutra pluralia gaudent verbo singulari: ut ταῦτα ἐπαινῶται, *hec laudantur*. Non raro tamen & cum plurali juncta reperias, ut ἀπὸ πῶς ἀκρόασιν ὀργῶν αἰζῶν ἐμποιήσουσι, *quæ justam in auditoribus iram excitant*, Isocr. προνοία πλεῖστα κατορθύνεται, *prudencia plurima bene geruntur*, Thucyd.

No-

Nomina dualia postulant verbum ejusdem numeri : sepe tamen cum plurali conjuncta inveniuntur , ut ἄμφω ἐξέπνυσαν ἄθλιον βίον , *ambo efflarunt miseram animam* , Eurip. Et vicissim pluralia aliquando adhærent verbo duali , saltem apud Poetas , ut .

Ὡς ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσσι ῥέοντες

Εἰς μισγάγκειαν συμβάλλουσιν ὀμβρομον ὕδωρ .

Sicut quando torrentes fluvii de montibus fluentes

In convallem conferunt magno impetu ruentem aquam .

Homer. Iliad. δ .

2. Verbo substantivo ἐστὶ , sequente relativo , eleganter interdum deest Nominativus ; ut ἐστὶν ὅς , ἐστὶν ὃ , &c. *est qui* &c. vel *aliquis* , *alicujus* . &c. Item pluraliter , ἐστὶν οἱ , ἐστὶν ὧν , &c. Sic addito πρὶς : ut ἐστὶν ὅστις , &c. pluraliter , ἐστὶν οἵστις , quod & εἰσὶν οἵστις , vel εἰσὶ πρὶς οἱ ; &c. vel sic : ἐστ' ὅς , ἐστ' ὃ , &c. *est qui* , *est cujus* , &c.

Item in adverbiiis : ἐστὶν ὅ , vel ὅπου , *est ubi* , i. e. *alicubi* : ἐστὶν ὅτε , vel , ὅποτε , *est quando* , i. e. *aliquando* ; ἐστὶν ὡς , vel ὅπως , vel ἐστὶν ὅν τρόπον , *est quomodo* ; i. e. *aliquo modo* .

De Regimine .

In regimine eundem servabimus ordinem partium , quem supra secuti sumus . Primum igitur de Articulo .

De Articulo .

Articulus præpositivus hæc ferè habet , quæ observanda sunt .

1. Præponitur omnibus orationis partibus , ut ὁ λόγος , ὁ αὐτός , τὸ λέγειν , ὁ λέγων , ὁ χθὲς , ὁ μὲν , &c. ὁ δέ , &c. ὁ ἐν ἑρανῶ .

2. Nominibus propriis nunc additur , sed rarius , nunc non additur : ut Πλάτων , & ὁ Πλάτων , *Plato* . Proprii vim habet Θεός , quando de uno , ac vero Deo loquimur . Dicimus igitur Θεός , vel ὁ Θεός .

3. Cum appellativis nominibus fere significat vel rem certam , & jam cognitam , ubi adhibent Itali *il* , *la* , *lo* ; ut ἀπόδ' μοι τὸ βιβλίον , *redde mihi librum* : vel excellentiam : ut ὁ ποιητής , *Poeta* , pro Homero .

4. Quo-

4. Quoties nomen substantivum conjunctum habet adjectivum, libenter recipit articulum; ita tamen, ut si adjectivum præponatur, unicus articulus modo adjectivo, modo substantivo præfixus sufficiat, ut *ὦν δῶν πολίτην*, *cordatum civem*, ἐξ ὅλης αἰς καρδίας, *ex toto corde*; quod si adjectivum postponatur, utrumque donandum est articulo, ut ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ, *in Spiritu Sancto*: εἰς αἰς οἰκίας ἡλθον αἰς ἡμετέρας, *in ades venerunt nostras*.

Idem servari solet, quoties loco adjectivi sequitur aliquid, quod adjectivi vim habeat, ut αἰς ὁδῷ πρὸς τὴν σωτηρίαν, *via, qua ducit ad salutem*, subauditur autem participium φερόσης, vel ἀγούσης; αἰς ἀναλγησίας, ἢ αἰς βαρύπνοιας ἀπαλλαγῆαι αἰς πῶν θηβαίων, *a molestia & stupiditate liberari Thebanorum*, Demosth. de Coron.

Atque hæc repetitio articuli vim habet distinguendi, ut ὁ λαγὼς ὁ θαλάσσιος, *lepus marinus*.

5. Dictioni suæ postpositus explicat, ac definit, ut ἡμῶς οἱ Θρᾷκες, *nos Thraces*; ὡς ἡμεῖς οἱ πρέσβεις, *cum rediissemus nos legati*, Demosth. de pace.

6. Dictioni suæ postpositus ita, ut sequatur genitivus, idem valet, quod Latine *filius*: ut Πτολεμαῖος ὁ Λάγυ, *Ptolemæus Lagi filius*. Sic & simpliciter ante Genitivum: ὁ Κλινίου, *Cliniæ filius*.

7. Neutrum τὸ, vel τὰ cum genitivo substantivi, ponitur pro ipso substantivo, ut τὸ αἰς τύχῃς, vel τὰ αἰς τύχῃς, *fortuna*. Sic apud Latinos *ratio officii*, id est, *officium*: *ratio itinerum*, id est, *itinerum*. Interdum alio sensu: ut τὰ τῷ Πλάτῳ, *Plato*, id est, *opera Platonis*, & similia.

Neutrum τὸ cum adjectivo neutro, ac fere superlativi gradus, ponitur eleganter pro subjunctivo ὁ, maxime cum recensitis levioribus, ad id, quod gravissimum sit, devenitur, ut ἢ τὸ πάντων αἰσχιστον, ἢ αἰς ἐγγόνῳ αἰς αὐτὸν εἰρήνῳ εἶναι ταύτῳ προσεφηρίασθαι, *quodque omnium turpissimum est*, ut vel ipsos posteros hac eadem involveret pax, *insuper decrevisis*, Demosth. Philip. 2.

Poetæ etiam in aliis generibus articulo præpositivo pro subjunctivo utuntur, ut τὼ pro ᾧ Iliad. α., πὰ pro ᾧ, ὅ pro ᾧ Iliad. ι. &c.

8. Ponitur interdum pro demonstrativo εἶς vel ἐξ-
 ὅ per omnia genera, & casus, ut οἱ δὲ ᾤοντο, illi
 autem tulerunt, Marc. c. 12. εἰ ποῦ, ἢ ποῦ ἐποίησεν ἄν-
 ἄθρωπος, εἰ hoc, ὅ hoc fecisset homo ille. De-
 mosth. de Corona.

9. Adhibetur nonnunquam pro interrogativis τίς &
 τίς in Genitivo, & Dativo singulari, ut ἄγνοω, τῷ
 χρὴ πισδεῖσαι, nescio, cui credere debeam, Lucian. Et
 pro indefinitis πῶς, & πῶς, ut εἰ τῷ ποτε ἀνθρώπων
 γέγονε, sicuti hominum factum est, Demosth. Olynth.
 3. καὶ ὅτι ἐχθρὸς τῷ σὺν συμβαίνει, etsi hoc alicui ab
 inimico contigit, idem de Coron.

10. Inter Articulum, & dictionem regentem ele-
 ganter aliquid interponitur, quod ab iis pendeat: ut
 οἱ πᾶν φίλων παῖδες, amicorum liberi.

11. De Articulo cum pronomine, cæterisque par-
 tibus vide suo loco.

12. Articulus præpositivus servit divisioni: ut ὁ μὲν,
 ὁ δὲ, hic, ille. Interdum & subjunctivus; sed rarius.
 1. ad Cor. 11. ὃς μὲν πᾶν, ὃς δὲ μεθύς, alius qui-
 dem esurit, alius autem ebrius est.

1. Articulus subjunctivus idem valet, quod relati-
 vum apud Latinos: ut ὃς, ὅς, ὅστις, qui.

2. Poni potest in eodem casu cum antecedente. Vi-
 de supra de concordantiis.

3. Eleganter adhæret Verbo substantivo ἐς. Vide
 supra de concordantiis.

4. Servit interdum divisioni. Vide supra n. 12.

De Nomine.

1. Substantivis adduntur substantiva ferme in Geni-
 tivo: ut θέλημα Θεῦ, voluntas Dei.

2. Cum quippiam alicui tribuimus, id eleganter
 effertur per Genitivum ad hunc modum: Ἄνθρωπος ἔχων
 πᾶς παιδείας, vir magna eruditione. Sic παιδείας ἀπο-
 χρώπων ἔχων, bene vel satis instructum esse literis.

N

Δε-

Δεξιῶς ἔχων αἷς φύσεως, *bona indole*, vel *felici ingenio*.
 Εὖ ἦκων σοφίας, *eximia sapientia*. Πόρρω ἐλαύνων, vel
 ἐλληκῶς αἷς ἡλικίας, *magno natu* : aut simili aliquo
 modo. Item per Accusativum interveniente nomine
 adjectivo: ut νεανίας δεξιὸς τῷ φύσιν, *adolescens bonæ
 indolis*. Vide Adjectiva.

3. Substantivum sequitur Dativus: ut κερδῇ τῷ ὄνῳ,
Lucian. hordeum asino: item εἰς τὸν ὄνον.

4. Interdum additur Accusativus, ubi Latine est
 ablativus, nullo accedente adjectivo, ut ῥήτωρ τῷ πέ-
 χυνῳ, *professione Rhetor*.

5. Substantivum etiam sequitur præpositio cum suo
 casu: ut ὁ ἐπὶ σοὶ πόθος, *cui desiderium*: ἔχθρα εἰς
 Θεόν, *insensus Deo animus*: ἡ ἐμὴ εἰς πάντας ὄνοια,
mea in omnes benevolentia. Sic ἡ πρὸς αὐτὸν φιλία, *κοι-
 νωνία, ὁμοιότης*, &c.

6. Substantiva interdum fiunt adverbia: ut σπεδῇ,
celeriter, &c. Interdum ponuntur adjectivæ, ut πῶν
 ἐλάδα φωνῷ ἐξέμαδον, *pro τῷ ἐλλωικῶ, didici græcam
 linguam*.

Adjectiva ante se habent quædam adverbia: ut λίαν,
 ἔστω, πολὺ, &c. *nimis, ita, multum*, &c.

Comparativa etiam, & superlativa quædam habent
 particulas. Xen. παιδ. α. ὅπ πλείω, *plura*. Sic ὡς
 πλείεα, ὅπ πλείεα, ὡς ὅπ πλείεα, *quam plurima*. Post
 se quid habeant, vide in sequentibus.

Adjectiva hæc sequentia ponuntur cum Genitivo.

1. Copiæ, & inopiæ, ut μεσὸς, πλήρης, ἔμπλεως,
 ἀνάπλεως, *plenus*: κενὸς, *vacuus*: γυμνὸς, *nudus*: ἐρη-
 μῷ, *desitutus, nudus*, &c.

2. Communions: κοινωνός, *consors*: μέτοχῷ, *parti-
 ceps*: ἀμέτοχῷ, *expers*. Item κοινωνός αὐτῷ πῶν πό-
 νων, *socius ipsi in laboribus*. Sed hæc inter substantiva
 poni videntur posse.

3. Scientiæ, ac memoriæ: ut ἔμπειρῷ, *peritus*,
 ἄπειρῷ, *rudis, imperitus*: ἐθὺς, *assuetus*.

4. Partitiva: ut ἕκαστῷ ἡμῶν *unusquisque nostrum*:
 & partitive posita: ut οἱ ἀγαθοὶ πῶν φίλων, *boni ami-
 corum, idest boni amici*.

5. Ver-

5. Verbalia in $\chi\theta$: ut $\pi\omicron\lambda\iota\sigma\iota\kappa\omicron\varsigma\ \pi\acute{\alpha}\nu\ \epsilon\pi\iota\pi\iota\delta\epsilon\acute{\iota}\omega\upsilon$, qui facile comparat, aut suppeditat vitæ necessaria. Item verbalia in $\tau\theta$ privantia, active sumpta : ut $\acute{\alpha}\gamma\alpha\sigma\theta$, qui non gustavit ; $\acute{\alpha}\delta\acute{\iota}\alpha\tau\theta$, qui nunquam vidit, &c.

6. Multa $\epsilon\lambda\epsilon\upsilon\pi\alpha\kappa\omega\varsigma$, deficiente $\epsilon\nu\epsilon\kappa\alpha$: ut $\mu\alpha\kappa\acute{\alpha}\rho\iota\theta$ $\eta\ \tau\eta\varsigma\ \theta\acute{\epsilon}\alpha\varsigma$, beatus es propter visionem, idest, qui videris.

7. Quædam significantia diversitatem, & alienationem : ut $\acute{\alpha}\lambda\omicron\iota\ \pi\acute{\omega}\nu\ \sigma\omicron\phi\omega\upsilon$, alii a sapientibus ; $\delta\iota\acute{\alpha}\phi\omicron\rho\theta$ $\psi\acute{\alpha}\pi\omega\upsilon$, ab his discrepans ; $\epsilon\pi\epsilon\rho\omicron\upsilon\ \pi\acute{\omega}\ \acute{\alpha}\gamma\alpha\delta\epsilon$, diversum a summo bono.

8. $\acute{\alpha}\xi\iota\omicron\varsigma$, dignus : $\acute{\alpha}\nu\acute{\alpha}\xi\iota\omicron\varsigma$, indignus : $\epsilon\gamma\chi\rho\alpha\tau\omega\varsigma$, compo, qui coercere scit, ac regere ; $\acute{\alpha}\chi\rho\alpha\tau\omega\varsigma$ idest, $\eta\tau\tau\omega\upsilon$, qui vincitur, qui succumbit. Sic multa alia.

9. Comparativa, & superlativa : ut $\kappa\rho\acute{\iota}\sigma\iota\varsigma\ \pi\lambda\upsilon\sigma\iota\omega\tau\epsilon\rho\theta$, Cræso ditior : $\sigma\omicron\phi\omega\tau\alpha\tau\theta$ $\acute{\alpha}\pi\acute{\alpha}\nu\tau\omega\upsilon$, omnium sapientissimus.

Huc pertinent ea, quæ superlativorum vim habent : ut $\epsilon\acute{\xi}\acute{\alpha}\iota\omicron\rho\epsilon\tau\theta$, eximius : $\epsilon\acute{\xi}\omicron\chi\theta$, idem : $\kappa\omicron\sigma\upsilon\rho\alpha\acute{\iota}\theta$, princeps, & similia.

Cum Dativo junguntur hæc

1. Æqualitatis, ac similitudinis, & contraria : ut $\theta\theta$, æqualis : $\acute{\alpha}\rho\iota\sigma\theta$, inæqualis : $\theta\mu\omicron\iota\theta$, similis : $\pi\alpha\rho\acute{\iota}\mu\omicron\iota\theta$, assimilis : $\acute{\alpha}\tau\omicron\mu\omicron\iota\theta$, dissimilis.

2. $\epsilon\pi\iota\pi\iota\delta\epsilon\acute{\iota}\omega\theta$, idoneus : $\acute{\alpha}\nu\alpha\gamma\chi\eta\theta$, necessarius : $\pi\iota\sigma\theta\varsigma$, fidelis : & similia. Item quæ affectionem aliquam significant : ut $\acute{\epsilon}\nu\epsilon\kappa\iota\varsigma$, benevolus : $\kappa\alpha\kappa\acute{\omicron}\nu\epsilon\varsigma$, malevolus, &c.

3. Commodi, & incommodi : ut $\lambda\upsilon\sigma\iota\pi\epsilon\lambda\eta\varsigma$, σύμφερος, $\acute{\omega}\phi\acute{\epsilon}\lambda\iota\mu\theta$, $\epsilon\pi\omega\phi\epsilon\lambda\eta\varsigma$, χρήσιμος, utilis : $\acute{\alpha}\lambda\upsilon\sigma\iota\pi\epsilon\lambda\eta\varsigma$, $\acute{\alpha}\tau\acute{\upsilon}\mu\phi\epsilon\rho\theta$, $\acute{\alpha}\nu\omega\phi\epsilon\lambda\eta\varsigma$, $\acute{\alpha}\chi\rho\iota\varsigma\theta$, inutilis.

4. Composita a $\sigma\omega\acute{\iota}$, & $\theta\mu\epsilon\upsilon$: ut $\sigma\acute{\upsilon}\sigma\kappa\lambda\omega\varsigma\ \tau\tilde{\omega}\ \pi\alpha\tau\epsilon\rho\iota$, contubernalis patri : $\theta\mu\acute{\omicron}\iota\eta\theta$ $\epsilon\mu\omicron\iota$, *tecum sentiens*. Item cum genitivo, $\theta\mu\omicron\tau\rho\acute{\alpha}\pi\epsilon\zeta\theta$ $\pi\acute{\omega}\ \beta\alpha\sigma\iota\lambda\epsilon\omega\varsigma$, *eadem cum rege mensa utens*.

5. Verbalia passively sumpta : ut $\acute{\alpha}\gamma\omega\sigma\omicron\upsilon\ \pi\acute{\omega}\varsigma\ \pi\omicron\lambda\omega\iota\varsigma$, vulgo ignotum : $\zeta\eta\lambda\omega\tau\omega\varsigma\ \pi\acute{\omega}\varsigma\ \acute{\alpha}\lambda\omicron\iota\varsigma$, & apud Isocr. $\eta\pi\acute{\omicron}\ \pi\acute{\omega}\nu\ \acute{\alpha}\lambda\omega\upsilon$, *aliorum opinione beatus*.

6. Variantia quædam : $\gamma\acute{\epsilon}\pi\omega\upsilon\ \pi\acute{\alpha}\tau\omega$, vel $\pi\acute{\alpha}\tau\epsilon\rho\iota$, *vicinus huic, vel hujus*. Sic $\phi\iota\lambda\omicron\varsigma$, amicus : $\epsilon\gamma\chi\rho\acute{\omicron}\varsigma$, inimicus : $\iota\delta\iota\omicron\varsigma$, proprius : $\kappa\omicron\iota\nu\acute{\omicron}\varsigma$, communis : $\epsilon\nu\alpha\nu\tau\acute{\omicron}\varsigma$, contrarius, & similia.

1. Cum Accusativo ponuntur multa per synecdochē, subaudito κατὰ: ut λευκὸς πᾶς ὀδόντας, *albus dentes*, idest, *albis dentibus*; ὅμοιοι πᾶσι, *cetera similis*, i. e. *quoad cetera*. Interdum Accusativus transit in dativum: ut ἀπλῆς τῷ τρόπῳ, *simplex moribus*. Accusativus huiusmodi etiam substantivis additur: ut Σύρος ἢ ὄνομα, ἢ τῷ πατρὶδα, *Syrus ὃ nomine, ὃ πατρίδι*. Vide substantiva. Aliquando Accusativo additur præpositio εἰς, ut ὅμοιοι εἰς φύσιν, *moribus*, sive *natura similis*.

2. Accusativus interdum redundat: ut δέκα τῶν ἀελυμῶν, *decem numero*. ποσῶτοι τὸ πλῆθος, *tam multi*: πολλοὶ τὸ μέγεθος, *tam parvi*.

3. Quædam Accusativo gaudent interveniente præpositione, ut πρόθυμοι εἰς ταῦτα, *promptus ad hæc*: ἐκνηρὸς εἰς, vel περὶ πάντα, *piger ad omnia*, *timide accedens ad omnia*.

1. Adjectivis junguntur etiam Verba infinita, participia, præpositiones, particulae.

Verba infinita sæpissime. Vide Infinit.

Participia minus sæpe, sed junguntur tamen his, & similibus: δῆλος, καταφανής, &c. ut δῆλός ἐστι παίζων, quod & φαίνεται παίζων, *manifestus est jocans*, i. e. *manifestum est*, vel *apparet*, eum *jocari*.

Præpositiones etiam cum suis casibus adhærent adjectivis: ut ἀνήμερος ἐπὶ τῶν ἄλλων, vel εἰς ἄλλους, *inhumanus in alios*: φρόνιμος περὶ πάντων, idest, σοφὸς πάντα, *peritus harum rerum*.

Particulae adhærent comparativis: πλεονεσιώστερος, ἢ Κροῖσος, *ditior, quam Cræsus*. Reperiuntur & cum positivis: ut ἐδὲν ἄλλο, ἢ οὐτο, *nihil aliud, quam hoc*.

2. Adjectiva neutro genere fiunt substantiva: ut τὸ διάφορον, idest, ἡ διαφορά, *differentia*, &c.

Item in aliis generibus, ὅτι quidem in ἀλλήλων semper: ut ἐφίλων ἀλλήλους, *amabant inter se*; in quibusdam non semper: ut πάντες, πολλοὶ, ὀλίγοι, ὁ γέγων, οἱ προσήκοντες, ὅμοιος, &c. Ex hoc genere est ἕκαστος, quod ὁ αὐτὸς ἕκαστος, ὁ ἕκαστός τις, &c.

3. Adjectiva neutra in singulari, & plurali fiunt ad-

adverbia : ut *πότερον*, & *πότερα*, *utrum*.

Item in aliis generibus : ut *δρομαῖ* ἤλθεν, *currens venit*, i. e. *curriculo*, vel *cursum* : sic *παχὺς*, &c. Eleganter hoc fit in iis, quæ significant tempus : ut *τῆται*, *tertianus*, idest, *tertio die*, &c.

De Pronomine.

1. Possessivorum loco sæpius utimur genitivis primitivorum : ut *ὁ ἐμὸς*, *ὁ ἐμῦ*, vel *ὁ ἐμῶν*, *meus*, &c.

Possessivum *σφέτερον* cum genitivo relativi : ut *πᾶς σφέτερος αὐτῶν*, *sua* : sic & *πᾶς ἰδία αὐτῶν*.

2. Demonstrativa *ἔπος*, & *ἐκάν* nominibus præposita, vel postposita iis fere semper largiuntur articulum, ut *κατ' ἐκείνας πᾶς χρόνος*, *illis temporibus*, *ἔπος ὁ λόγος*, *hic sermo*, *αὐτῷ ἡ ἀρχὴ*, vel *αὐτῇ ἡ ἀρχὴ τῶν κακῶν*, *τὸ μὴ δέλεον*, &c. *hoc est principium malorum*, *nolle*, &c. *ὁ ἀγὼν ὑποσὶ*, *hoc certamen*.

3. Relativum *αὐτός*, *ipse* : sed præposito Articulo *ὁ αὐτός*, *idem*. Atque hoc dativo jungitur : ut *γινώσκει τὸ αὐτὸ ἡμῖν*, *Idem sentit, quod nos*.

Pro Dativo interdum aliæ dictiones : ut Chrysoſt. *ταῦτὸν ποιήσεις*, *ὥσπερ ἂν εἰ πόν ἰχθῦν ἐκ τῆ ὕδατος* ἔξῃγες, *idem feceris, ac si piscem ex aqua extraxeris*.

4. Dativus relativi *αὐτοῖς* interdum ita ponitur, ut subaudiatur *συν* : ut *εἰλε τῷ τῶν αὐτοῖς τοῖς ἐπιβάταις*, *navem cepit una cum ipsis velitoribus*.

De Verbo.

Verborum genera constituemus tria, Activum, Passivum, Neutrum. In activis ponentur ea, quæ quacunquē terminatione Accusativum habent patientem : in Passivis, quæ Genitivum agentem : in Neutris, quæ neutrum.

De Activis.

Activa, ut apud Latinos, sic & apud Græcos, nunc cum solo ponuntur Accusativo : ut *ἀσχεῖν τῷ ἀρετῷ*, *virtutem colere* ; nunc præter Accusativum habent & alium casum, Genitivum videlicet in Possessivis, Da-

tivum in Acquisitivis, Accusativum in Transi-
tivis.

1. Possessiva sunt primum verba commonefaciendi: ut ἀναμνησκω, vel ὑπομνησκω σε πᾶ ὅρκῳ, *admoneo te jurisjurandi*.

Hic Genitivus aliquando transit in Accusativum: ut παῶδ' ὑμᾶς νῦν ὑπέμνησα, *hæc vobis nunc in memoriam redegi*.

2. Accusandi, damnandi, absolvendi. Cum his enim, & similibus crimen ferme ponitur in Genitivo: ut αἰπῶμαι, ἐπαιπῶμαι, διώκω, διωκάω, κατηγορῶ, γράφομαι (reperitur & γράφω) τὸν ἀδελφὸν προδοσίας, *accuso fratrem proditionis*.

Hic Genitivus criminis ὅτ' manet in passivis: ut διώκομαι, κατηγορεῖμαι προδοσίας, *accusor proditionis*; & reperitur in neutris, ut ἐπέξερχομαί σοι φόνος, *arcello te cædis*.

Crimen sæpe in Accusativo, maxime si persona in alio ponatur casu: ut κατηγορῶ σε κλοπῇ: atque hoc rectius, quam κατηγορῶ σε κλοπῆς, *accuso te furti*, καταψηφίζομαί σε κλοπῇ, *condemno te furti*.

Pœna eodem modo frequentissime in Accusativo: ut καταγινώσκω, κατακτείνω, καταψηφίζομαί σε θάνατον, *πιμῶμαί σοι θάνατον: damno te capite*: raro in Genitivo, tum videlicet, cum persona ponitur in Accusativo; ut καταγινώσκω σε θανάτῳ.

Verbum ζημιῶ valde variat. Dicimus enim ζημιῶ σε χρημάτων, χρήμασι, χρήματι, & εἰς χρήματα, *multo te pecunia*. Usitatissimus autem hic est Dativus, uti & in passivo: ut ζημιῶμαι θανάτῳ, φυγῇ, &c. *multor morte, exilio, &c.*

Ad hanc regulam pertinent Verba laudandi, probandi, admirandi, & contraria: ut μακαρίζω σε πῆς ἀρετῆς, *beatum te prædico ob virtutem*: ζηλῶ, idem: ἐπαινῶ, *laudo*: ἀποδέχομαι, *probo*: θαυμάζω, *admiror*, &c. Item permutatis inter se casibus, μακαρίζω σε τῇ ἀρετῇ, &c.

Item pro casu rei aliud quippiam; ut θαυμάζω σε, ὅπως εἰ λέγεις, &c. *Isocr. miror te non dicere, vel, qui non dicas, &c.*

Æstimandi. Hic pretium ponitur in Genitivo: ut

πολλὰ σμῶμαι ταῦτα, *magni hac aestimo* : πλέον, vel μέζον, *pluris* : πλείους, *plurimi*, vel *maximi*.

Item addita præpositione πρὸ, vel ἀντὶ : ut πρὸ παντός, vel ἀντὶ παντός σμῶμαι, *maximi aestimo*, vel, *nihil est, quod malim*, *nihil est, quod æque cupiam*, *nihil est omnium rerum, quod non minoris putem*.

Ποιῶμαι ferme cum περὶ : ut περὶ πολλῶν ποιῶμαι τὴν εἰρήνην, *pacem magnifacio* : περὶ πλείονος, *pluris*, &c. ut supra : περὶ ὀλίγου, *parvi* : περὶ ἐλάττωτος, *minoris* : περὶ ἕδενος, *nihili*. Sic ἕδὲν εἶδῃμαι, vel παρ' ἕδὲν εἶδῃμαι πᾶ ἐπὶ γῆς, *ea, quæ in terris sunt*, *nihili facio*. Sic μηδὲν εἶδῃσθαι apud Basilium reperitur, & hoc modo ἐν μεγάλῳ εἶδῃμαι, vel ποιῶμαι, *magnifico*.

Huc referri potest ἀξιῶ, *aestimo* : ut πόσῳ ἀξιῶσι ταῦτα; *quanti hac aestimas?* Item *dignum puto* : ut κοινῆς τραπέζης ἀξιῶσας αὐτὸν, *communi cum dignatus mensa*.

Quædam Genitivum habent pro Latinorum Ablativo. Ea sunt hæc sequentia.

1. Verba implendi, onerandi, & contraria : ut γεμίζω τὴν φιάλην οἶνῳ, *impleo phialam vino* : πῖμπλημι, *impleo* : πληρῶ, *idem* : κενόω, *evacuo*.

Apud Diodorum pro Genitivo reperitur & Dativus cum Verbo πληρῶ.

Ad implendi Verba referri potest γάω σε πῶν θείων, *gustum do tibi rerum divinarum*.

2. Liberandi : ut ἀπαλλάττω σε πῶν κακῶν, *libero te malis* : λύσω σε πῶν δεσμῶν, *solvam te vinculis* : ἐποι-σέ με πῆς ἀνίας, *finem majori meo attulit*.

Item cum præpositione : ut ῥύσαι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, *libera nos a malo*. Sic ῥύσθαι, vel σώζεν ἀπὸ ἐκ πῶν κινδύνων, ἐκ τοῦ θανάτου, &c. *liberare*, *eripere aliquem e periculis, morte*, &c.

3. Privandi : ut γυμνῶ σε πάντων πῶν ἀγαθῶν, *spolio te omnibus bonis*.

4. Pellendi, prohibendi, removendi, ac separandi : ut διώκω, ἐλαύνω, ἐκβάλλω σε πῶς οἰκίας, *ejicio te domo* : ἐργῶ, κωλύω πῶν πατέρα φόνου, *prohibeo patrem ca-de, idest, impedio, quominus eadem faciat* : ἐχώρισέ με πῶν ἄλλων, *segregavit me ab aliis*.

Item addita præpositione, quando Accusativus est rei: ut Chrysost. τὸν θεὸν φόβον ἐκ τῆς ψυχῆς ἐξελάσαι, *Dei timorem ex animo expellere.*

5. Multis additur Genitivus significans partem: ut λύκον τῶν ὄψων κρατῶ, *lupum auribus teneo.*

Quæ apud Latinos cum separativis in Ablativo interveniente A, ab, abs, de, e, ex, ea apud Græcos haud raro ponuntur in Genitivo interveniente ἀπὸ, παρὰ, ἐκ, aut simili.

Cum hujusmodi igitur Verbis in Genitivo pones primum id, a quo aliquid accipitur, emitur, &c. Secundo, a quo aliquid auditur, discitur, intelligitur. Tertio, a quo aliquid petitur: ut αἰτῶμαι τὸ παρὰ Θεοῦ, *hoc a Deo peto.*

Sic ὃ neutrum δέομαι cum hujusmodi Genitivo: ut αἶν' δέῃ παρ' ἐμῆ; quid est, quod a me petis? Item sine præpositione, sed cum Accusativo rei, ut jam sit ætivum. Xenoph. ὃ π δέοιτο αὐτῷ Κυρῷ, quod ab eo peteret Cyrus.

Acquisitiva ferme eadem, quæ apud Latinos: δίδωκεν ἐαυτὸν τῷ Θεῷ, *dedit se Deo*, ὁμολογῶ σοι χάριν, vel χρεισθήσῃ τῆς φυλαχθείσης πίστεως, *ago tibi gratias de servata fide*, vel quod manseris in fide: ἔγνω, ἔχω, μέμνημαι, οἶδα, ὀφείλω σοι χάριν, *habeo tibi gratiam: πολλῶ ἔχω σοι χάριν*, *magnam habeo tibi gratiam*, *multum te amo: χάριν οἶδά σοι πάντα*, *hujus rei habeo tibi gratiam: χάριν ἰσθι*, *beneficii loco pone: χάριν σοι προσθήσῃσι*. Thucyd. *id gratie apponent tibi.*

Ἀποδίδωμι, ἀπονέμω, ἀπομνημονόω, ἐκπῶ σοι χάριν, *refero tibi gratiam: ἀπεμνήσασθαι χάριν*, *gratiam retulit*. Sic χάριν, vel χρειστας ἀνταποδιδόναι, Bud. in epist. χρειστας ὁμοίας ἀνταποδιδόναι, Esh. *parem gratiam referre*. Is, cui gratia refertur, dicitur χάριν ἀπολαμβάνειν.

Multa apud Græcos sunt Acquisitiva, quæ apud Latinos Effectiva, vel potius Affectiva. In Dativo enim ponitur Primo id, quo aliquem armamus, munimus, vestimus. Secundo, quo alimus, ac nutrimus. Tertio, quo implicamus, impedimus, &

con-

contra. Quarto, quo ornamus, corroboramus, & contra: ut ἐτέχισεν ἱαυτὸν ὅχ' ὅπλοις, ἀλλ' ὡχῶς, non armis, sed orationibus se munivit.

Multa sunt Acquisitiva virtute præpositionis, cum qua componuntur: ut περιβάλλειν πᾶς μεγάλας συμφοραῖς, conjicere aliquem in magnas calamitates, &c.

Transitiva sunt, quæ sequuntur.

1. Αἰτῶ, flagito, peto: ἀπαιτῶ, posco, reposco, exigo: ἐκλέγω, πράττωμαι, ἐπαράττωμαι, & ἐπαράττω, exigo: ut πράττωμαί σε μὲν, minam abs te exigo.

2. Διδάσκω, doceo, ἀναμνησκω, & ὑπομνησκω, admonéo, commonefacio. Duo ultima etiam inter Possessiva posuimus.

3. Quædam Acquisitiva apud Latinos Transitive sunt apud Græcos: ut ἔπειθω σε ταῦτα, non possum tibi hæc persuadere; ἐπιτρέπω σε αὐτό, concedo tibi hoc; quod tamen & cum Dativo usurpatur.

4. Quædam beneficii Verba, & contraria: ut ἔδρῶ, & ποιῶ, ἔργετῶ σε μεγάλα, magnis te afficio beneficiis. Κακὸν ἐμὶ ἐργάσεται, dabit mihi malum. Τί ἂν ἐργάσαιτο πῶτον, vel δρῶς, vel ποιῶν; quid hoc homine facias? Βλάπτω σε μεγάλα, magna tibi affero detrimenta. Ἀδικῶ με πολλὰ, multis me onerat injuriis.

De Ἀδικῶ σε ἀδικίαν vide casus communes.

Si Accusativus rei detrahatur, erunt Activa simplicia: ut Εὐλογῶ σε, benedico tibi, &c.

Quædam Attice sunt Transitive, quæ alioqui possessiva: ut Ἀφαιρῶμαί σε πᾶς χρήματα, Spolio te pecunia: pro Ἀφαιρῶμαί σε πῶν χρημάτων, vel σε πᾶς χρήματα: sic ἡ οὐκ ἡμέτερα ἡμᾶς ἀποστερῆ, etiam ea, quæ nostra sunt, nobis eripit.

Geminus Accusativus additur etiam verbis vocandi; ut Τῷ καλῶσί με, ita me appellant.

Item aliis multis: ut Ποιῶ, ἀποδάσκειμι, ἀποφαίνω, καδίστημι, ἀπεργάζομαι αὐτὸν ὠδαιμόνα, reddo eum felicem: χειροτονῶσιν αὐτὸν ὑπάταν, creant eum Consulem. In his, & similibus uterque Accusativus ferme ad eandem rem pertinet.

Quædam Activa etiam ad alia pertinent genera, Vide

Vide infra in fine Neutrorum.

Ab Activis in *ω* & *μι* descendunt Passiva, de quibus infra : sed non ab omnibus : πάχω enim non facit *πάχομαι*, &c.

Ab Activis in *μαι* non formantur Passiva. Quædam tamen ex hujusmodi Activis aliquando etiam Passive usurpantur : ut Πολλά εἰργασθαι κακά, *multa perpetrata sunt mala*, &c.

De Passivis.

Passivis additur Genitivus agentis accedente præpositione ὑπὸ, παρὰ, πρὸς, & interdum ἐκ : ut Τύπτομαι ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, *verulo a præceptore*. Interdum Dativus absque præpositione, ut apud Latinos.

Nominativus, qui Verbo præponitur, in simplicibus fit ex Accusativo : ut Τύπτω τὸν μαθητὴν, Ὁ μαθητὴς τύπτεται, *verbero discipulum, discipulus verberatur*.

Ante Possessiva hic Nominativus nunc est personæ, sequente vel crimine in Genitivo : ut Κατηγορεῖμαι κλοπῆς, vel poena in Genitivo, Dativo, Accusativo : ut κατεφύσθην φυγῆς, *exilio damnatus sum* : ἐζημιώθην χρήμασι, *multatus sum pecunia* : κατεκράθην θάνατον, *damnatus sum capite* : nunc vero rei : ut κατεφύρισαι, κατεκράθαι, κατέγνωσά με θάνατον, *damnatus sum capite*.

Pro Genitivo poenæ reperitur Ὁ verbum infinitivum, in Lucian. in Asino. Κατεκράτητο θεοῖς ἀποδανῆν, *damnatus erat ad bestias*.

In Acquisitivis non semper Accusativus transit in Nominativum, manente Dativo : ut Προσάττω τοῖς ἐμοῖς πολλὰ : πολλὰ τοῖς ἐμοῖς προσάττειν, *impero meis multa*, &c. sed interdum Dativus, manente Accusativo : ut Ἐπιτρέπω αὐτοῖς τὴν δίασιν, αὐτοὶ ἐπιτρέπονται τὴν δίασιν, *permitto ipsis arbitrium*, &c. Ἐπίσταν ἐμοὶ τὴν βασιλείαν : ἐγὼ ἐπιστάμεν τὴν βασιλείαν : *committebat mihi, vel credebat mihi regnum*, &c.

In Transiivis persona ferme transit in Nominativum, manente casu rei : ut ἀπαιτῶμαι ἰχθῶ, *postulantur a me vires* ; διδάσχομαι ὕμνους, *doceor*, vel potius *disco hymnos*, &c.

Si

Si uterque Accusativus ad eandem rem pertineat, ambo transeunt in Nominativum, ἀναγορεύω Κικέρωνα ὕπατον, Κικέρων ἀναγορεύεται ὕπατος, renuncio Ciceronem Consulem, Cicero renunciatur Consul.

Quædam Passiva etiam ad alia pertinent genera. Vide infra in fine Neutrorum.

Passiva formantur ferme ex Αἰτιvis. Vide supra in fine Αἰτιworum, raro ex Neutris. Vide infra in fine Neutrorum.

Passiva nonnunquam supplentur per Αἰτιva: ut ὧ δρῶ, & ὧ ποιῶ, non formant Passivum, sed ejus loco dicimus ὧ πάχω ὑπὸ Φιλίππου, *beneficium accipio, beneficiis afficior a Philippo*: μέγала ὑπὸ αὐτοῦ ὧ ἔπαυον, *magna ab hoc beneficia accipi*: sic κακῶς πάχην, *male accipi*. Atque hic præpositio ferme est ὑπό. Quando vero pro adverbio est nomen, ut ἀγαθὸν πάχην, κακὸν πάχην, δίχαια πάχην, tunc præpositio est vel πρὸς, vel ὑπό: ὡ ἀγαθὸν πάχην πρὸς πῶν φίλων, & κακὸν πάχην ὑπὸ πῶν πολεμίων.

Ab Αἰτιvis ἀντάδρῶ, ἀντάποιῶ, *beneficium repono, beneficium reddo*, Passivum erit ἀντάπάχω, *beneficium mihi redditur*: sed sine casu agentis.

Passiva supplentur & per neutra, ut Ἀΐθανον ὑπὸ τοῦ Ἑκτοροῦ, *interii, idest, occisus sum ab Hectore*. Πίπτειν ὑπὸ τινος, *cadere ab aliquo, idest, prosterni*. Μεγάλαις συμφοραῖς ὑπὸ αὐτοῦ περιπέτωκε, *in magnas ab hoc conjectus est calamitates*; Τὸ ὅμως ἀπολίσσθαι, *a vobis interire, interfici*.

De Neutris.

Neutra Similium copulativa sunt ferme hæc.

1. Verba substantiva, & eorum vim habentia: ut ἐμὶ, τυγχάνω, ὑπάρχω, *sum*: γίνομαι, *sum*, vel *fio*: πύφουκα, *natura sum*: ἀποβαίνω, *evado*: πάντες ὑπῆρχον ἑτοιμοί, *omnes erant parati*.

Posterior Nominativus interdum est participium: ut τυγχάνω γράφων, *idest, γράφω, sum scribens, idest, scribo*: dicunt Itali: mi ritrovo a scrivere: già io scrivo.

Pro ἐμὶ, vel τυγχάνω eleganter dicimus τυγχάνω ὦν.

2. Ver-

2. Verba vocandi Passive accepta, & eorum vim habentia: ut ἑνομάζομαι, καλεῖμαι, προσαγορεύομαι, &c. Ἐκὼν ἀκούει ποιητῆς, ille audit poeta, idest vocatur.

Observationes.

1. Ex duobus casibus, qui copulantur, posterior interdum transit in Genitivum assumpto articulo: ut Σωκράτης ἐστὶ σοφός, vel πῶν σοφῶν, Socrates est sapiens, vel ex numero sapientum.

2. Verbum substantivum sæpe omittitur, maxime si ex Nominativis, qui copulantur, alter est nomen adjectivum neutrum: ut Αἰσχρὸν σιωπῆν, turpe est tacere.

3. Infinitum hujusmodi neutrorum non solum copulat Nominativos, & Accusativos, ut apud Latinos, sed etiam Genitivos, ac Dativos: ut πῶν δοκούντων εἶναι ἀγαθῶν, eorum, qui videntur boni. Ἐξεῖν ὑμῶν γαρίσθαι μακαρίους, licet vobis esse beatiss.

Quæ genitivum regunt hæc sunt.

1. Verba Substantiva: ut ἐμὶ πῶν φίλων, sum amicorum, idest, sum in ore, vel numero amicorum.

2. Ἐχομαι, amplector, adhaereo: ἀνέχομαι, sustineo (sed hoc sæpius habet Accusativum) ἀπέχομαι, abstinco. Item πωλαγχνίζομαι σε, vel ἐπὶ σοί, vel ἐπὶ σέ, misereor tui.

3. Ἀπολαύω, fruor: καδικνῆμαι, cedo: λαμβάνομαι, prehendo, arripio, nanciscor: ἐπιλαμβάνομαι, idem: εἰ πῶν οἶκει ἐδράξατο, si ad suos redisset: περιῶμαι, periculum facio, tento (reperitur & περιῶμαι τ' ἀγαθὰ) σωῶμαι, intelligo: φείδομαι, pareo.

4. Appetendi verba: ut ἐπιθυμῶ, concupisco: γλιχομαι, ἐφίμαι, ἐρέγομαι, appeto, ἐράω, ὦ, amore tentor: ἀνταποῖμαι, mihi vindico, appeto: σοχάζομαι, tanquam propositum scopum peto. Sed ποθῶ, desidero, cupio, amo, cum Accusativo.

5. Assequendi, impetrandi, & contraria: ut ἐφικέσθαι ἀρετῆς, virtutem assequi: συγγνώμης τυγχάνειν, veniam impetrare: ἀμαρτάνειν, διαμαρτάνειν, ἀποτυγχάνειν, non assequi. Sic ἀτυχῆν, πατῆν, σφάλλεσθαι, ἰδῆδισθαι, pro eodem. Κιχίω tamen, seu κιχάνω, consequor, comprehendo, cum accusativo.

6. Copiæ, & inopiæ: ut ἄπορῶ, *abundo*: γήμω, *plenus sum*: πλεσέω, *dives sum*, *abundo*: ἀπορῶ, *χρήζω*, *δέομαι*, *egeo*. Sic καθαρεύω, *purus sum*, *vaco*.

Item Genitivus manet, cum Verborum vis explicatur periphrasi: ut ὧν χρεῖαν ἔχω: quibus *egeo*. ὧν αὐτοὶ ἐνδεής εἰσι: quarum rerum ipsi inopia laborant.

Sed λείπομαι cum Dativo apud Aristotelem 3. Ethic. cap. 8. Ὅποταν λείπονται τοῖς πλήθεσι, καὶ ταῖς παρασκευαῖς, cum destituuntur multitudine, & apparatu. Item βρῶω, *scateo*, *abundo*, cum Dativo, & cum Accusativo.

7. Communione: ut μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινωνέω, *particeps sum*, *socius sum*: κληρονομῶ, *heres sum*. Additur præterea interdum etiam Dativus personæ: vide infra.

8. Curæ, & negligentiae: ut φρονίζω, μέλομαι, ἐπιμέλομαι, ἐπιμελέομαι, κηδύομαι, *curo*: ἀμελῶ, παραμελῶ, ἀφουλακτῶ, *negligo*: ὀλιγωρῶ, *parum curo*.

Sic ἐφροντίζω, ἐδένφροντίζω, ποσῶπιν φροντίζω τῶν φίλων. Item cum Accusativo: πὺς φροντίζοντας πὰ ποιῶνται.

Item cum præpositione: φροντίζω ὑπὲρ σωτηρίας: φροντίζω περὶ τῶν ἐνθάδε, vel περὶ τῶν ἐνθάδε: item cum adverbio: φρόντισι, ὅπως ποιήσεις: ἐφροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα.

9. Differentiæ, ac distantiæ: ut διαφέρω, vel διενήνοχα, δίδισμαι, vel διέστηκα, *differo*: ἀπέχω, *absum*: πολὺ διαμαρτάνεις τῆς ἀληθείας, *longe a veritate aberras*.

Item cum Infinito: ὀλίγον ἐδέησαν ἀποκτεῖναι, *parum aberat, quin interficerent*.

10. Dominationis: ut ἄρχω, *impero*: δεσπόζω, κρατέω: κυριεύω, τυραννέω, *dominor*: βασιλεύω, *regnum obtineo*: δυναστεύω, *principatum gero*: sic ἐπιστατῶ, προσεατῶ, προσατῶω, *presum*, *tueor*. Item ἡγῶμαι, *sed vel cum Genitivo, vel cum Dativo*: ut ἡγῶμαί σου, *presum tibi*, vel *duco te*: ἡγῶμαί σοι, *dux sum tibi*, *presco*: sic & ἀνάσσω, *impero*.

11. Excellentiæ, ac præstantiæ: ut προφέρω, προέχω, ὑπερέχω, *præsto*: διαφέρω, *excello*. Item contraria, ἀπολείπομαι, ἡττῶμαι, νικῶμαι, *cedo*, *vincor*, &c. Reperitur cum duobus ultimis etiam Dativus.

Ha-

Habent & constructionem passivam.

Interdum hujus ordinis Verba habent Accusativum virtute præpositionis, cum qua componuntur: ut ὑπερβάλλω σε, &c.

12. Incipiendi, ac desinendi: ut ἀρχομαι, incipio: παύομαι, lήγω, ἀφίσταμαι, desino, desisto. Huc pertinet, ὑπάρχεν ἀδικίας, injuria laceessere; priorem esse in inferenda injuria.

13. Memoriae, & oblivionis: ut μένημαι, memini: λανθάνομαι, & sæpius ἐπιλανθάνομαι, obliviscor, ἀμνημονῶ, non recordor. Reperitur & Accusativus. Demosth. εἰδ' ἀμνημονεῖ πᾶς λόγος, neque obliviscitur sermones. Xenophon, ἐπελάθε π, ὡν ἐβέλε εἰπᾶν, oblitus es aliquid eorum, quæ dicere volebas.

Genitivus interdum habet præpositionem. Lucian. περὶ τοῦ ποδοῦ ἀναμνησθεῖς, pedis mentionem faciens.

14. Verba sensuum, ut ἀκούω, audio; ὀσφραίνομαι, olfacio; γαστρομαι, gusto; ἀπασμαι, διγώ, τρώω, tango; αἰσθάνομαι, sentio. At videndi verba Accusativum habent, interdum & alia.

15. Verba quædam absoluta fiunt possessiva virtute præpositionis, cum qua componuntur: ut ἐκπίπτειν πῶν φρενῶν, a mente discedere.

Quæ regunt dativum, hæc sunt.

1. Verba Substantiva. ὑπάρχει μοι χρῆματι, sunt mihi nummi.

2. Auxilii nonnulla: ut βοηθῶ, opitulor: ἀμύνω, idem, σωτηγοῦν, & συναγορεύω, patrocinor.

3. Colloquii, & consuetudinis: ut διαλέγεσθαι, ἐντυχάνειν, λαλεῖν, ὁμιλεῖν τῷ θεῷ, cum Deo colloqui. Sic ἐγγίζειν, accedere: θαμίζειν, frequenter accedere, vel audire. Huc refer ὄχομαι, & προσόχομαι, precor.

4. Commodi & contr. λυσιτελέω, συμφέρω, profum: λυμάνομαι, noceo: Sed βλάπτω, lædo, noceo: κακουργέω, infesto: ἀδικέω, injuria afficio: ὠφελέω, juvo, profum: ὀνημι, idem, Activa sunt.

5. Conventientiæ: ut ἀρμύζαν, vel ἀρμόττειν, πρίπειν, προσήκειν, convenire. Ex his primum etiam sequente præpositione: ut ἀρμόττει πρὸς ταῦτα, vel εἰς ταῦτα.

6. Even-

6. Eventus: ut πολλά μοι ἐγένετο, σωέβη, &c. multa mihi acciderunt.

7. Favoris, aut studii, & contraria, ut δ'νοίω, bene volo: χαρίζομαι, gratificor: φθονίω, invideo, ἔχθρῶ, odi; sed μισίω, idem, cum accusativo, cui aliquando additur præpositio ἐπί.

8. Fidei: ut πισδῶ, credo, confido: πείδομαι, idem: πίποισα, confido, nitor: θαρρῶ, idem. Item θαρρῶ ποιῶν, audeo facere.

9. Jubendi, ut παρήγγαλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, præcepit iis, ab Hierosolymis ne discederent: παραινῶ σοι γράφην. Sic παρακελδῶ, ὑποσάδω. Sed κελδῶ σε ποιῶν, cum Accusativo.

10. Iræ: ut ὀργίζομαι, χαλεπαίνω, irascor. Huc referri possunt ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω, incero, objurgo: μέμφομαι, reprehendo (quod & cum Accusativo) λοιδορῶμαι, contvicior.

11. Obsequii: δουλῶ, λατρῶω, servio: ὑπηρετέω, ministro, famulor: πείδομαι, πειθαρχέω, obtempero: ὑπακούω, obedio (quod & cum Genitivo, ut ὑπακούω αὐτῷ λόγῳ, pareo rationi) ἔκω, cedo: συμφέρομαι, consensio: ὁμογνωμωνέω, idem, sed διαπραδῶ, colo, observo cum Accusativo.

12. Repugnantia: ut ἐρίζω, φιλονεικίω, contendo: διαφέρωμαι, dissideo: μάχομαι, pugno, ἀνδίσταμαι, obfisto: ἀντιλέγω, contradico: παλαίω, luctor: ἀμφισβητέω, dissentio,

13. Sequendi: ἀκολουθείω, ἑπομαι, παρομαρτέω, sequor. At διώκω, persequor, confector, &c. cum Accusativo; & ἐπισαάω, idem, cum Dativo, vel Accusativo.

14. Vicinitatis, & consuetudinis: ut γητνιάζω, vicinus sum: ἐγγίζω, πλησιάζω, appropinquo.

15. Utendi: ut χρῶμαι, utor; καταχρῶμαι, abutor; παραχρῶμαι, idem: Ἀσθενεῖρον ἔν ἑχρώμεθα Φιλίππῳ, infirmiore uteremur Philippo.

16. Mixta quædam: ut ἀρίσκειν, placere, ἀπαρίσκειν, displicere: ἀπεχθάνεσθαι, in odium incurrere: ἀρκῆν, satis esse: ἰοικέναι, ὁμοιωθῆναι, similem esse: ἡδεσθαι. de-

delectari: κατὰσθαι, *affixum esse*, *adherere*: περιπίπτειν, *incidere*, χαίρειν, *gaudere*, ἀχθεσθαι, *dolere*. Huc pertinent ἀγαπῶ, ἀρέσκομαι, ἀρκῶ, εἶργω, *Boni consulo*, *contentus sum*: sed vel cum Dativo, vel cum Accusativo. Item ἀγαπῶ ἔχων, idest, ἀγαπητὸν εἰς ἑμὶ ἔχων, satis est mihi habere.

Quædam Dativum habent personæ, & Genitivum rei: ut συγγινώσκω, *ignosco*: μέμφομαι, *reprehendo*: βασιλεύω, *invideo*: μετέχω, μεταλαμβάνω, κοινωνέω, *socius*, vel *particeps sum*: μεταδίδωμι, *communico*: ἀμφοισβητῶ σοι πάντων, *in his abs te dissentio*: hac tibi non concedo.

Neutra interdum habent constructionem Passivorum.

Ex Neutris interdum formantur Passiva, sed raro: ut ἀμελῶ σε, *negligo te*: ἀμελεῖμαι σε, *negligor abs te*: πολεμῶ, *bellum gero*: πολεμῆμαι, *bello petor*.

Nonnulla Verba ad plura pertinent genera: ut φέγω πᾶς κακὸς, *fugio improbos*: φέγω πῶν κακῶν, *accusor (& in exilium agor) ab improbis*: & φέγω absolute, *fugio*, reus sum, exulo: ἐγκαλῶ σοι ἀδικίαν, ἐγκαλῶ σοι ἀδικίας, *accuso te injuriæ*: κατηγορῶ σε, κατηγορῶ σε, vel κατὰ σὺ, *accuso te*, κατηγορῶ σε φόνη, vel περὶ φόνη, *accuso te cadis*, κατηγορῶ σε κλοπῆς & κατηγορῶ σε κλοπῶ, *accuso te furti*, ut supra in activis: ἔχομαι ὑπὸ πᾶς λαίδῳ, *habeor a Laide*: ἔχομαι πῶ ἐλδιδείας, *amplector*, vel *tueor libertatem*.

De Impersonalibus.

Impersonalia construuntur his ferme modis.

1. Absolute: ut σωίφη, *cælum obductum est nubi-bus*: ὕει, *pluit*: ἀστράπτει, *fulgurat*: βροντᾷ, *tonat*.

2. Cum solo Genitivo: ut τί χρὴ φίλων; *quid opus est amicis?*

3. Cum Dativo, & Genitivo: ut δᾷ, ἐν δᾷ, προσδᾷ, *opus est*: μέλει, *cura est*; μεταμέλει, *penitet*: διαφέρει, *interest*: μέτεσι μοι κινδύνων, idest, μετέχω. Sic δᾷ μοι, idest δέομαι, &c. Item cum particula, ut Arist. 5. Ethic. cap. 3. ὅτε γὰρ, ἵνα ἐπαινῇται, μέλει αὐτῷ ἡδ'.

ὥς ὅπως οἱ ἄλλοι ἴγῳνται, neque enim ut laudetur, ipsi curæ est, neque ut alii reprehendantur.

4. Cum Accusativo, & Genitivo, ut ἂδὲ τί σε χρὴ ταύτης ἀφροσύνης, nihil opus est tibi hac dementia. Homer. Iliad. η., & alibi.

5. Cum solo Infinito: ἐνδέχεται, ἐστὶ, copia est, licet: χρὴ, δεῖ, oportet: ἀρμόζει, πρέπει, προσήκει, decet, convenit: συμβαίνει, contingit, accidit: ut ἐστὶ νυνὶ ἐντυχῆν τῷ διδασκάλῳ; licet ne nunc convenire præceptorem?

6. Cum Dativo, & Infinito; ἀρέσκει, placet: ἀπαρέσκει, displicet: δοκᾷ, videtur: ἔξει, licet: πέριεσι, datur, contingit: συμφέρεi, conducit: πρέπει, προσήκει, συμβαίνει, ut supra: ἐπέρχεται, in mentem venit: ἐπῆε μοι γελᾶν, risus mihi oboriebatur. Sic ἀρκᾷ, ἔξαρκᾷ, ἀπόχρη. Reperitur & ἀποχρᾶ apud Herodotum, & ἐκχρᾶ, & καταχρᾶ, satis est, sufficit. Item ἀποχρίεται apud eundem Herodotum, pro eodem.

7. Cum Accusativo, & Infinito: χρὴ, δεῖ, ἐστὶ: ut χρὴ ἐμὲ σιγᾶν, oportet me tacere, &c.

8. Cum Dativo, vel Accusativo, & Infinito: ut διαφέρει, συμφέρεi, πρέπει ἡμῖν, vel ἡμᾶς ὁσεβῆν, colenda nobis est pietas: sic προσήκει, sic συμβαίνει.

Quædam ex his variis modis construuntur, quæ paulatim poterunt observari.

Impersonalia Passivæ vocis apud Græcos reperiuntur pauca, ex quorum numero sunt hæc: ἱκανῶς εἶρηται, satis dictum est: ἱκανῶς ἤδη πεθρύνεται, satis jam lamenti: νομίζεται, lege cautum, vel in more positum est: πέπρακται, dictum est, conclamatum est.

Additur interdum casus: ἀπέριηται σοι μὴ ποιεῖν, interdixit tibi, ne facias: ἔμαρται σοι νικᾶν, in satis est tibi, ut vincas; κινδυνεύεται μοι διασφαλῶναι, idest, κινδυνεύω: sic ἤνικται μοι, ἠγωνίσθη μοι, &c. Item Accusativus: γυμνὸς εἰσέναι νομίζεται, nudos ingredi mos est.

De Casibus Communibus.

In Genitivo ponuntur ferme hæc.

O

1. Ma.

1. Materia : ut πεποίηται χρυσῷ, ex auro factum est. /
Addi potest & præpositio ἐκ, vel ἐξ.

2. Ea res, quæ non patitur : ut πίνειν ὕδατος, quod & πίνειν ὕδωρ, aquam bibere. Item pars illa, quæ maxime patitur : ut κρίμαμαι πῶν ὠπῶν, auribus suspensus sum, vel pendeo : πῶς ῥινός ἔλκεν πρᾶ, naso aliquem trahere.

Sic κατέαγα πῶ κρανίῳ, vel πῶς κεφαλῇς, per synecdochen, comminutum est mihi caput. Nonnunquam additur præpositio : ut πῶτον ἐκτέμωμεν ἐκ πῶς γαστρός, huic fecimus ventrem : & κρεμάσαι ἑαυτὸν ἐκ πῶ τραχήλι, suspendere seipsum collo. Sic & post nomen adjectivum : ut ἄχρηστον ἐκ πῶς ὀπλῆς, incommodum ex ungula.

3. Pretium : ut ἐκ ὠνῆμαι ποσὴν μετάνοιαν, non emo tanti pœnitentiam : πέντε δραχμῶν ἐπελάμην, quinque drachmis emi. Genitivo additur nonnunquam præpositio, sed raro. Joel. πᾶ κοράσια ἐπῶλυν ἀνὰ πῶ οἶνε, puellas vendebant pro vino. Sic Epictetus Enchir. cap. 30. μὴ προΐεμεν ταῦτα, ἀνθ' ὧν ἐκίνα πιπράσκειται : Non relin-ctis, vel non neglectis iis, quibus illa venduntur.

Reperitur pretium & in Dativo, Ὡς. ἰδίῳ αἵματι, privato sanguine. Etiam hic addi potest præpositio ἐπὶ : ut ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάττω σε πῶν δυνῶν, magna mercede libero te periculis.

4. Species temporis : ut νυκτὸς ἦλθε, nocte venit. Vide infra.

5. Participia absolute sumpta. Vide Participia.

In Dativo ponuntur hæc sequentia.

1. Instrumentum : ut χειρὶ αὐτὸν ἐπάταξεν, manu eum cecidit.

2. Causa : ut φθόνῳ πῶ ποιεῖ, ex invidia hoc facit.

Explicatur causa etiam per præpositionem cum suo casu : ut ὑπὸ φθόνου, vel διὰ φθόνον. Sic ὀγκῶσθαι ἐπὶ γένει, ἐπαίρεσθαι ἐπὶ πλούτῳ, φουᾶσθαι ἐπὶ δυνάμει, ἔδναι δέμει ἐς, tumere genere, superbire divitiis, inflari potentia, nulli jus est. Xenoph.

Item per Participium : ut πάντα ὑπομένει δόξης ὀρεγόμεν, omnia sustinet gloria cupiditate.

3. Modus : ut ἅνι τρόπῳ γράφεις ; quomodo scribis?

Ἀπορῶς ἀγαθῇ τύχῃ, *proficiscere bonis avibus*.

Modus effertur etiam per διὰ cum Genitivo. Demosth. διὰ καρτερίας ἔδ' ἐν ἀνάλωτον πέφυκε, *per patientiam nihil non expugnabile est*. Item per Accusativum sine præpositione: ut πῶτον πὸν τρόπον, *hoc modo*; ὃν τρόπον, *quomodo*, &c.

4. Excessus, idest illud, quo excessus, differentia, ac similia significantur: ut ἀπάντων διαφέρεις τῇ σοφίᾳ, *omnes antecellis sapientia*.

Excessus effertur etiam per κατὰ cum Accusativo: ut κατὰ σωίεσιν, ἢ ἄλλο τι πρόχειν.

5. Quantitas, seu modus excessus: ut πούτῳ προέχει πῶν ἄλλων, *tanto prestat ceteris*. Hoc & in Accusativo: ut πούτω, πολύ, &c.

6. In Dativo ponitur etiam ea persona, in cuius gratiam, commodum, aut incommodum aliquid fit: ut παιδίδω σοι πὸν υἱόν, *instituo tibi filium*.

In Accusativo ponitur spatium loci, & temporis, de quo infra.

Eleganter apud Græcos multa Verba admittunt Accusativum nominis significantis eundem actum: ut ἀδικῶ σε ἀδικίαν: γράφομαι σε γραφῶ. Sic διώκω σε γραφῶ: κρατῶ μάχῳ: βαδίζω ὁδόν, & similia.

Multis Verbis additur Accusativus per Enallagen: ut μηχανὸν βλέπειν, *torvum intueri*, &c.

Item per Synecdochen in Passivis: ut κείρομαι τὸ ἥπαρ, *tondeor jecur*, idest, *tondetur mihi jecur*: & in Neutris: ut ἀλγῶ τὸ κεφαλῶν, *doleo caput*, idest, *dolet mihi caput*, *laboro ex capite*.

Verbis compositis frequenter additur casus virtute præpositionis: ut ὑπερίσταμαι ἐκείνῳ, *pro illo sto*; ἐμμένειν τοῖς ἐρημένοις, *stare promissis*, *servare pacta*: παρῆπλυσαν ταῦτα πὰ χωρία, *præternavigarunt hæc loca*.

Locus.

Status in loco: πῦ, *ubi?* ἐπὶ βαβυλῶν, *Babylone*: ἐπ' ἀργῶ, *ruri*: ἐν ᾗδῳ, *apud inferos*.

Ἐν Ρώμῃ, *Romæ*: ἐν ἀγορᾷ, *in foro*: πρὸς τῇ πόλει, *ad urbem*: παρ' Ἡσιόδῳ, *apud Hesiodum*.

Εἰς Ὑπατιοῦσιν, *habitare Hypatis* : κατ' ἐρημίαν, *in solitudine*.

Motus de loco : πόθεν ; *unde* ? ἐκ Ρώμης, *pro quo* & ἀπὸ Ρώμης, *Roma* : ἐξ ἀργῆ, *unde* : παρὰ Σωκράτους, *a Socrate*.

Motus ad locum : ποῖ ; *quo* ? ἐκ οἴκου : *domum* : γενέσθαι πρὸς τῇ γῇ, *ad terram appellere* : ἐπὶ τῷ πόλει, *ad urbem* : εἰς, *vel* εἰς πόλεμον, *in bellum* : πρὸς αὐτὸς φίλους, *quod* & ὡς, *vel* παρὰ αὐτὸς φίλους, *ad amicos*.

Motus per locum : πῇ ; *qua* ? διὰ πῶν ὄρων, *per montes* : τῇ κλίμακῃ, *per scalas* : παρὰ τὰ τέγχι, *præter mœnia*.

Spatium loci ponitur in Accusativo : ut ἀπέχει πῶς πόλεως ἑκατὸν στάδια, *vel* σταδίας, *abest ab urbe centum stadia*.

Tempus.

Species temporis : πότε ; *quando* ? νυκτὸς, *nocte*. Sic πολλῷ, *ἐκ πολλῷ*, *dudum* : τριτὸν ἐτὸς, *vel* τριτὸν ἔτη, *ab hinc triennium*, *vel* *triennio* : quæ responderi possunt ad interrogationem factam *per quam dudum* ? *vel quam pridem* ?

Ἀφίξομαι δὲ μετὰ τριῶν, *ἢ* τετράριον ἡμερῶν : *revertar hic triduo, aut* *quatruiduo, vel intra tres, aut* *quatuor dies*.

Spatium temporis ; πόσον χρόνον ; *quamdium* ? πολλῷ, *vel* συγχρόν χρόνον, *din* : τρία ἔτη, *tres annos*. Item τρισὶν ἔτεσι, *tribus annis*.

De Verbo Infinito.

1. Infinitum ante se habet Accusativum, ut apud Latinos ; ut οἶδα πολλοὺς ἐλπίζειν, *scio multos sperare*, idest, οἶδα πολλοὺς, ὅτι ἐλπίζουσιν : *sæpius, οἶδα, ὅτι πολλοὶ ἐλπίζουσιν*.

2. Accusativus ante Infinitum potest omitti, si Verbum finitum, & infinitum referantur ad eandem personam ; ut ἐπαγγέλλομαι ἥξειν, *polliceor me venturum*.

3. Pro Accusativo sæpius est Nominativus ; ut φησὶν αὐτὸς αὐτὸς γεγενησθαι ; *dicit se auctorem fuisse*.

1. Infinitum haud raro adhæret Verbo Neutro finito

⁂nito sine ullo casu, ut ἀρχαῖός μαι γράφειν, *pudet me scribere*.

Eleganter ponitur cum μέλλω: ut μέλλω ποιῆν, vel ποιήσας, *sum facturus*. Reperitur & cum Aoristo.

2. Interdum adhæret Nomini substantivo; ut χαρὸς ἐκέπ μέλλας, *tempus est jam non amplius cunctandi*.

Sæpissime Adjectivo; ut δανὸς λέγειν, *eloquens*: δεινὸς πράττειν, *efficax, acer rebus gerendis*: ἀξιῶ, ἐπιπείδει, *dignus, idoneus, qui impetret*: δίκαιος ἀπολωλέας, *dignus qui pereat*, &c.

3. Redundat aliquando; ut τὸ νῦν εἶναι, *nunc*; ἐκὼν εἶναι, *lubens*.

4. Ponitur absolute; ut σκελόντι φάναι, *ut summam dicam*: & præposito ὥς, ut ὥς εἶπῶν, *ut ita dicam*, pene dixerim: ὥς ἔπῳ εἶπῶν, *ut ita dicam*, ut verbo dicam, *ut paucis dicam*: ὥς ἀπλῶς εἶπῶν, *ut simpliciter*, ut uno verbo dicam: ὥς τύπῳ εἶπῶν, *ut in unumversum dicam*: ὥς γέ μοι δοκῶν, *ut mihi quidem videtur*: ὥς ἐκῶσαι, vel ἀπεικῶσαι, *ut conficere licet*: ὥς ὑπομνήσαι, *ut monendi gratia*, &c. item præposito ὥς, ut, vide supra de Conjunctionibus; item ἐπειδὴ, *postquam*: ut ἐπειδὴ γενέσθαι ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ, *postquam venit ad ædes*; item πρὶν, *antequam*, ut πρὶν εἶπῶν, vel πρὶν ἢ εἶπῶν, *priusquam dicam*, πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι, *priusquam gallus cantet*, Marc. 14.

5. Dependet a Verbo subaudito, maxime in salutationibus epistolarum; ut Βασίλει Λιβανίῳ & πράττειν, *Basilii Libanio S. Sic χαίρειν, & υἱαίνειν*, sed hoc posterius rarissimum. Subauditur autem Verbum προσάττει.

6. Præposito Articulo fit nomen; ut τὸ μετάνοῃν, vel μετάνοῃσαι, idest, ἡ μετάνοια, *pœnitentia*.

7. Reperitur positum pro finito post dictionem relativam; ut ὅσον καὶ ἐιδέναι, *quod quidem ego sciam*.

8. Supplet Gerundia, ac Supina. Vide paulo infra.

9. Infiniti loco sæpe utimur Participio. Vide infra de Participio.

De Gerundiis, ac Supinis.

Gerundiis Græci carent: sed commode ea suppleunt per infinita præposito Articulo $\alpha\tilde{\nu}$, $\tau\tilde{\omega}$, $\tau\tilde{\omicron}$: ut $\epsilon\tilde{\nu}\epsilon\kappa\alpha\ \alpha\tilde{\nu}\ \gamma\rho\acute{\alpha}\phi\epsilon\iota\upsilon$, *causa scribendi: in $\tau\tilde{\omega}$ $\gamma\rho\acute{\alpha}\phi\epsilon\iota\upsilon$, in scribendo: $\pi\rho\acute{\omicron}\varsigma\ \tau\tilde{\omicron}$ $\gamma\rho\acute{\alpha}\phi\epsilon\iota\upsilon$, ad scribendum.*

Gerundia in *dum* cum Verbo Substantivo est exprimuntur per Verbalia in $\epsilon\tilde{\omicron}\nu$: ut $\gamma\rho\alpha\pi\tau\acute{\omicron}\nu\ \epsilon\tilde{\mu}\omicron\iota$ (vel $\epsilon\tilde{\mu}\epsilon$) $\epsilon\pi\iota\sigma\omicron\lambda\tilde{\omega}$, *scribendum est mihi epistolam*, idest, *scribenda est mihi epistola*; quod & hoc modo, $\gamma\rho\alpha\pi\tau\acute{\omicron}\nu\ \epsilon\tilde{\mu}\omicron\iota\ \epsilon\pi\iota\sigma\omicron\lambda\eta$: ut $\gamma\rho\alpha\pi\tau\acute{\omicron}\nu\ \epsilon\tilde{\alpha}\ \epsilon\tilde{\omicron}\nu$, respondeat Latino-rum Gerundivo in *dus, da, dum*.

Item Gerundiva per Græcorum Infinita. Luc. $\epsilon\tilde{\iota}\chi\epsilon\ \kappa\eta\pi\omicron\nu\ \lambda\alpha\beta\acute{\omicron}\nu\ \gamma\epsilon\omega\rho\gamma\epsilon\tilde{\iota}\nu$, *erat illi hortus, quem acceperat colendum*.

Supina item exprimuntur per Infinita: ut $\epsilon\tilde{\kappa}\ \eta\lambda\delta\omicron\nu\ \delta\iota\kappa\lambda\tilde{\upsilon}\sigma\alpha\iota$, *non veni solvere*, idest, *solutum*: $\kappa\alpha\lambda\omicron\varsigma\ \iota\delta\epsilon\tilde{\iota}\nu$, *pulcher visu*.

De Participio.

1. Participium cujuscunque casus vestitum Articulo præpositivo exponi potest per Verbum finitum vestitum Articulo Subjunctivo: ut $\alpha\tilde{\nu}\varsigma\ \lambda\acute{\epsilon}\gamma\omicron\nu\sigma\alpha\iota$, idest, $\omicron\tilde{\iota}$, vel $\delta\omicron\sigma\iota\ \lambda\acute{\epsilon}\gamma\omicron\sigma\iota\nu$: $\epsilon\kappa\epsilon\tilde{\iota}\nu\alpha\varsigma$, $\omicron\tilde{\iota}\ \lambda\acute{\epsilon}\pi\omicron\sigma\iota$, *qui dicunt*, vel *eos, qui dicunt*.

2. Adhæret quibusdam Adverbiis, & Conjunctionibus: ut $\mu\epsilon\tau\alpha\tilde{\xi}\tilde{\upsilon}\ \kappa\alpha\delta\acute{\alpha}\delta\omicron\nu$, *inter dormiendum*, vel *dum dormio*, *is, it*, &c. *dum dormiebam*, vel *dormirem*, &c. $\kappa\alpha\tilde{\iota}\pi\epsilon\rho\ \epsilon\tilde{\iota}\delta\acute{\omega}\varsigma$, *quatenus sciam*, &c. sic interdum & $\kappa\alpha\tilde{\iota}\tau\omicron\iota$.

3. Interdum pro Adverbio ponitur: ut $\sigma\epsilon\lambda\acute{\alpha}\tau\omega\nu$, $\tilde{\omega}\sigma\alpha$, $\tilde{\omega}\nu$, *tandem*: $\sigma\epsilon\lambda\acute{\alpha}\tau\omega\nu\sigma\alpha\varsigma\ \alpha\pi\eta\lambda\delta\omicron\nu$, *tandem abierunt*. Non ita dissimiliter & $\alpha\rho\chi\acute{\omicron}\mu\epsilon\nu$, *incipiens*: ut $\epsilon\tilde{\iota}\lambda\epsilon\gamma\epsilon\ \alpha\tilde{\nu}\tau\omega\ \alpha\rho\chi\acute{\omicron}\mu\epsilon\nu\ \alpha\tilde{\nu}\ \lambda\acute{\omicron}\gamma\omicron$, *in initio orationis hoc dicebat*. Sic $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\epsilon\ \alpha\nu\tilde{\upsilon}\sigma\alpha\varsigma$, *dic cito*.

4. Nonnunquam vacat: ut $\lambda\eta\rho\epsilon\tilde{\iota}\varsigma\ \epsilon\tilde{\iota}\chi\omega\nu$, *nugaris*.

5. Reperitur pro Verbo finito: ut Isocr. $\tilde{\omega}\varsigma\ \sigma\iota\alpha\upsilon\omega\tilde{\nu}\ \tilde{\omega}\varsigma\ \alpha\tilde{\nu}\theta\rho\omega\pi\omicron\varsigma\ \tilde{\omega}\nu\ \upsilon\pi\omicron\mu\iota\mu\eta\nu\eta\sigma\kappa\eta\varsigma$, *si te hominem esse temi-neris*.

ntis. Luc. ἐκ ἧδης, ὡς κομίζεν δῖον; *nesciebas afferendum esse?* Hujus vim habet *χρεών*, oportet (quod & *χρεών* ἐστὶ) pro *χρή*.

6. Sæpe adhibetur pro Infinito, maxime cum Verbis perseverandi, intelligendi, & contrariis, ut διατελὼ ποιῶν, *persevero faciens*, idest, *perpetuo facio*: παύμαι ἐργιζόμενος, *desino irasci*: σωίημι προκόπων, *intelligo me proficere*: αἰσθάνομαι ἀμαρτῶν: *sentio me errasse*: φαίνομαι σιγήσας, *apparet, me tacuisse*: μέμνημαι ἀκούσας, &c. *memini me audisse*: σωώριδα ἐμαυτῷ ἀσεβήσας, vel ἀσεβήσαντα, *consciui mihi sum impie me fecisse*, idest, ἀσεβῆσαι, vel ὅτι ἡσέβησα.

7. Participia aliquando significant causam efficientem, causam finalem, conditionem, conjunctionem adversativam, modum, tempus.

Quædam Participium cum ceteris Verbis eleganter junguntur, etiamsi propemodum vacare videantur: ut ἀπιὼν, ἀποπλείων, *proficiscens*, ἀποπλεύσας, *profectus*, & similia cum οἰχομαι, *abeo*: ut ὄχρετο ἀπιὼν, *abiit*. Sic ὦν cum τυγχάνω: ut τυγχάνομεν ὄντες, *sumus*, &c.

Interdum Participium ita jungitur cum Verbo Substantivo, ut non vacet, sed utrumque simul sumptum unius verbi habeat vim: ut ὡς ὁ θεράπων λέξεις τύχην, idest, λέξῃ, *si servus dixerit*, vel *si forte dixerit*.

Genitivi Participiorum ponuntur absolute: ut ἐμὴ καθεδόντος, *me dormiente*.

Raro Nominativi, raro etiam Accusativi, nisi cum ὥς, vel ὥσπερ.

Peculiare est illud: ταῦτα δόξαν, *cum hæc ita placuissent*.

In Impersonalibus absolute ponitur potius Nominativus, vel Accusativus: ut δῖον, *cum oporteat*, vel *cum oporteret*: ἐξὸν, *cum liceat*, vel *liceret*, &c.

Reperitur tamen & Genitivus: ut πολὺ ὕσαντος, & πολλῷ ὕοντος, *magnis imbris*. Nisi forte hic subaudiatur Genitivus Διός.

Cæterum valde frequens est apud Græcos Figura Enallage, qua una Orationis pars pro alia ponitur, aut accidentia permutantur. Itaque ὧ nomina pro adverbis,

Ἐ *adverbia cum articulo pro nominibus*, Ἐ *præpositi-
nes pariter cum articulo pro iisdem*, Ἐ *sine articulo pro
adverbiis*, Ἐ *rursus pro nominibus participia*; itemque
activum pro passivo, Ἐ *vicissim*, Ἐ *modum pro modo*,
tempus pro tempore, *genus pro genere*, *casum pro casu*,
numerus pro numero usurpant. Quæ quævis veri &
Gretsero tradantur, tamen magis ad amicitiam, Ἐ Scri-
ptorum intellectum, quam ad usum valere debent.

Conjunctionis ἄν, apud Poetas, κε, & κεν,
usus frequens, & observandus.

1. Δωηπῶς, *Potentialiter* significat, seu modum Po-
tentialem supplet, adjungiturque fere omnibus Mo-
dis, & Temporibus; sive præponatur, sive post-
ponatur.

Indicativ.

Præs. δέμας ἔκ ἂν ὀρθῶς καπνῶσαι: *corpus non recte su-
met, vel sumaret.*

Imperf. ἔκ ἔλεγον ἂν πῶ, vel ἔκ ἂν ἔλεγον πῶ: *non
dicerem hoc.*

Plusq. Perf. ἐξήρπασο ἂν τοιοῦτος: *ereptus fuisset homo
ejusmodi.*

Aor. 1. ἔδεν ἂν ἔπραξε: *nihil fecisset.*

Aor. 2. ἐκείνον ἂν ἐξέβαλον: *illum ejecissent.*

Optativ.

Præs. ὤχοίμην ἂν: *optem.*

Præt. πετύφοιμι ἂν: *verberaverim, vel verberavisssem.*

Aor. 1. γράψαιμαι ἂν: *scriberem, vel scripsssem.*

Aor. 2. ὀλοίτο ἂν: *periret, vel periisset.*

Aor. Æol. σὺ γὰρ ἂν πῶ ποιήσῃς? *tu enim ut id fe-
ceris?*

Fut. 1. ἔπισῶσοιμι ἂν πῶ: *non crediderim hoc.*

Subjunctiv.

Præs. καλὸν ἂν ᾖ: *pulchrum sit.*

Præt. μάτῳ ἂν κεκτώμεθα: *frustra possideremus.*

Inf.

Præs. οἶμαί σε γράφειν ἂν: *puto, te scripturum.*

Aor. 1. ἐλπίζω χρήσασθαι ἂν: *spero, me usurum.*

Aor.

Aor. 2. ἡγῆμαι πάντας ἂν εἶπεν : *puto, omnes dixituros fuisse.*
 Fut. ὑπολαμβάνω ὑμᾶς καταφρονήσεν ἂν : *suspicio, vos contempturos.*

Particip.

Præs. σιωπῶ, ἔχων εἶπεν : *taceo habens, quæ possem dicere, vel cum possem dicere.*

Aor. 1. πῶν ἂν ἐλεγχθέντων : *eorum, qui redarguantur.*

Aor. 2. ὡς ἔποτ' ἂν ἐλθὼν : *ut qui nunquam venire possit, vel potuisset.*

2. Ἀοριστολογικῶς, *Indefinite*; cum indefinitam loci, temporis, ac cæterorum id genus significationem habet: quo modo fere cum Optativo, vel Subjunctivo conjungitur. Tunc autem Verbo tantum præponitur: ut ὃ π ἂν λέγῃς, *quidquid dicas*: ἐρώσῃ, ὅποσα ἂν ἐθέλῃς, *interroga quæcumque voles.*

3. Παραπληρωματικῶς, *Abundanter*, cum nimirum particula ἂν abundat: ut ἐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα ἀνὰ σὲ βίβῃ λάβοιμι ἂν, *ne lac quidem avium huic vitæ præstulerim.*

4. Ἐλειπτικῶς, *Defective*, cum ἂν subintelligitur: ut πῶς πῃς πείνησαι; *quomodo aliquis obtemperaret?*

Si Propositioni, cui inserviat εἰ, respondeat Redditiō, cui inserviat ἂν, utraque effertur per hos Modos.

Per Indicativum.

εἰς ἐσωφρονεῖτε, ἐδ' ἂν ἀπομαρτύρετε : *si saperetis, neque nominaretis.*

εἰ μὲν Ἀλέξανδρ' ὑμῶν, ἔλαβον ἂν ταῦτα : *si essem Alexander, ista accepissem.*

εἰ κατηγορήσῃς, καὶ γὰρ ἂν ἀπελογεῖμην : *si accusares, & ego defenderem.*

εἰ τις φίλων εἶδεν, ἐκ ἂν ἀνίγνω : *si quis amicorum vidisset, non cognovisset.*

Per Optativum.

εἰ πᾶς θεὸς ἔχοι φίλους, ἀρίστῃ μαντικῇ ἂν ἔχοι : *si Deos quis habeat amicos, optimam divinationem habet.*

εἰ ἀναγκάζον εἴη ἀδικεῖν, ἢ ἀδικεῖσθαι, ἰδοῖμην ἂν μᾶλλον ἀδικεῖσθαι, ἢ ἀδικεῖν : *si alterutrum necesse esset, facere, aut pati injuriam, mallet accipere, quam facere.*

ἦτ' ἂν ἀμυναιμῶν, εἰ μοι δυνάμεις γε παρ' ἡν: profecto ul-
ciscerer, si possem.

Per Optativum εἰ: per Indicativum ἂν.

εἰ δόξαι παλιδές αὐτῷ, δίδως ἂν ἐπείσδῃ; si verum illi
visum esset, statim fuisset persuasus.

εἰ λυπεμένῳ γ' ἄσδοι, νισίεον ἂν ὑπεκοιζέτο: si tristem
esse sensisset, Nitarium per blanditias appellabat.

εἰ ἀνα λάβοιεν, ἀπέκτεινον: si quem naēti essent, inter-
ficiabant. Hic ἂν subticetur.

Per indicativum εἰ: per Optativum ἂν.

ἀνόητ' ἂν εἴη, εἰ καταφρόνησι: stultus esset, si contem-
psisset.

εἰ δὴ σοι ὑπέζομαι, δειλὸς ἂν καλούμην: si tibi cederem,
ignavus vocaret.

μακχέρον μὲ τις δίδων ἔμαθε δῆσαν, εἰ τύχοιμι πῶν γάμων:
beatum me aliquis Deorum redditurus fuerat, si te
uxorem duxissem: pro εἰ ἐτύχον, ἔμαθε ἂν.

De ἂν plura alia dabit longa animadversio.

De Profodia, sive carminum ratione.

Quid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid
scansio, præterimus tanquam nota ex Profodia
Latina. Hic tantum meminerint pueri, ε, ο, breves
esse; η, ω, cum diphthongis omnibus longas esse na-
tura, & α, ι, υ, aliquando breves, aliquando longas.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Syn-
ecphonesis, Diæresis, & Cæfura.

Apostrophus est cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι,
sequente dictione a vocali vel diphthongo incipiente.
Sed hoc pro carminis ratione vel observant, vel omit-
tunt Græci, ut Homerus.

ὦ γυναι ἦ μάλα σέ το' ἔπ' νημερτὲς ἔειπες.

O mulier maxime hoc verbum dixisti verum.

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales, &
diphthongi, ut

Ἦαρ μὲν οἱ ὄρεα κείται ὅσα δρυὸς ἅκρα φέρονται.

Adiungunt ei fructus quotquot tempestive ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictio-
nis:

nis: ὦ γὰρ δέ, *O bone*, ὦ γὰρ, *O rex*, ὦ ἄνθρωπος, *O homo*, pro ὦ ἄνθρωπος.

Συνέζησις (Synecphonesis est duarum syllabarum in
Συζέσεις (unam contractio, ut Homer. Iliad. α.

Χρυσῷ ἀνὰ σκήπτρῳ, ἧ ἐλίετο πάντας Ἀχαιῶς.

Cum aureo sceptro, & supplicavit omnibus Achivis.

Et Iliad. β.

Τιμῆσιν, ἐλίσσιν δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Honoraret, perderet autem multos apud naves Achivos.

Ita apud Latinos Lucretius l. 4. v. 731.

Quippe etenim multo magis hæc sunt tenuia textu.

Diæresis est, ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ,
ut πᾶις, pro πᾶις, *puer*, εὐφρων pro εὐφρων, *hilaris*.

Cæsura est cum post pedem absolutum syllaba brevis in fine dictionis extenditur: eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.

Vocali ante vocalem.

Accentu.

Contractione.

Dialecto.

Derivatione.
Compositione.
Incremento.
Regula.
Exemplo, seu auctoritate.

Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes, aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est. Excipe si sequens dictio incipiat a ζ, vel a σκ; tunc enim communis est. Hom. Iliad. 2. & 21. Hesiodus etiam primam corripit in πζάνῳ, quamvis in eadem dictione, in Scuto Hercul. v. 141.

σ tamen aliquando eliditur nulla positione facta.
Aratus.

Ωρη ἰασπέρην κρώζει πολύφωνος κερώνη.

Hora vespertina crocitat clamorosa cornix.

Ut nonnunquam apud Latinos: Cicero in Aratum.

Dolphinus jacet haud nimio lustratu nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquida sive ejusdem, sive diversæ dictionis, communis redditur,

ut

ut etiam ante $\pi\tau$, $\kappa\tau$, $\mu\tau$, & nonnunquam ante so-
lam liquidam, ut apud Homerum Iliad. α.

αὐτὰς δ' ἰλώρια τέχευε κυνέσσι.

fecit ipsos escas canibus.

Et Iliad. 22.

Πολλὰ λισσόμενοι, ἔδ' Ἐκτορι θυμὸν ἱππεύον.

Multa precantes, neque Hecitori animum flectebant.

Ceterum vocalis longa, aut anceps producta nunquam in his positionibus communis est.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ, & diphthongi breves esse possunt, si Vocalem, aut diphthongum præcedant; quod frequens est in diversis dictionibus, at in eadem rarius.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut *μῦσα*. Cum penultima natura longa accentum acutum habet, anceps, quæ est in ultima, produci-
tur, ut *ἡ ὥρα*, *hora*. Quando masculinum habet accentum in antepenultima, in *ρῶ*, & *ῶ*, purum, femininum ejus longum est in ultima, ut *ἀγία*, *ἀγία*.

Si anceps habeat acutum in penultima, ultima brevis erit, ut *ἡ φύσις*, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est natura, ut *πῦρ*, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut *ἰβόαι*, *ἰβόαι*.

Dialectus.

(Doricum natum ex *υ* longum est, et *φάμα* pro *φήμη*, *fama*.

A (Æolicum breve est, ut *νύμφα* pro *νύμφη*, *nympha*.

(Ionicum breve est in penultimis præteritorum, ut *γάγα*, pro *γάγκᾱ* a *γαῶ*, *nascor*, *μέμα* pro *μέμῃ* κα a *μάω*, *cupio* (de obliquis tamen Præteriti Participii *μεμαῶς* modo brevibus, modo longis, vide infra in Catalogo) *βίβα* pro *βίβῃ* κα a *βαίω*, *eo*; & in tertiis personis pluralibus passivis, & mediis, ut *τετύφασται*, pro *τετυμμένη* εἰσι, *τυφάσται* pro *τύφαιτο*, &c. *ἵσται*, pro *ἵνται*, *sedent*, *κίσται* pro *κῆνται*, *jacent*.

A Jo-

A Jonice interpositum verbis in αω, longa syllabæ antecedente, producitur, ut *μαιμάω* pro *μαιμᾶ*, a *μαίμᾶω*, *vehementer desidero*; præcedente brevi, corripitur, ut *βοάω* pro *βοᾶ*, a *βοᾶω* *clamo*, *ἀνπάαν* pro *ἀνπᾶς*, ab *ἀνπάω*, *occurro*. Producitur etiam in tertiis personis Ionicis verborum in μι, ut *πιδέαισι*.

A natum ex η per diæresin Atticam breve est, ut *ἦγα*, *ἱάγα*, *fractus sum*; *ἦλων*, *ἱέλων*, *captus sum*.

Ancipites quoque post resolutionem diphthongi propriæ, vel impropriæ plerumque corripuntur, ut *παῖς*, pro *παῖς*, *puer*, *αἶδης* pro *ᾠδης*, *Orcus*.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur ut *νικάω*, *vinco*, *νίκη*, *victoria*, ὁ *νικητής*, *victor*, prima ubique longa: *ἔφυγον*, *fugi*, *φύγη*, *fuga*, penultima utrobique brevi. Sed producuntur ὁ *ὧ* ἡ *αἶδιος*, *æternus*, & ὁ *ὧ* ἡ *αἶναος*, *perennis*, ab *αἶ* *semper*, prima brevi; & corripuntur *λύσις*, *dissolutio*, *φύσις*, *natura*, a *λέλυσαι*, *πέφυσαι*, penultima longa, & alia quædam.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem fere sequuntur, ut ἡ *τιμή*, *honor*, ὁ *ὧ* ἡ *ἀπμῶς*, *inhonorus*, penultima longa, ἡ *φράσις*, *locutio*, ἡ *μετίφρασις*, *interpretatio*, penultima brevi.

A privativa particula in compositione corripitur, ut *ἀπμῶς*, *inhonorus*, *ἀκλειής*, *inglorius*. Particulæ etiam *ζα*, *αι*, *ει*, *βει*, *δus*, in compositione repetitæ corripuntur.

Incrementum Nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut *Α'νάας*, *Μυσάων*.

A in-

A incrementum quintæ declinationis breve est in

Neutris α, ας, αρ, ut σώμα, corpus / κρίας, caro, νίκταρ, nektar. Sed tamen κέρατα producit Anacreon Od. 2.

Fœmininis, & masculinis in ας, ut ἡ Παλλὰς, Pallas; ὁ μέλας, niger; in nominibus in ↓, ut Ἀῤῥα↓, βῥ; & plurimis in ξ, ut κόλαξ, kos, adulator.

Masculinis & fœmininis in αρ, & λς, ut ὁ μάκαρ, beatus, ἡ ἄλς, mare. Excipe ↓αρ, ↓αρὸς, sturnus, cujus incrementum longum, & Κάρ, Καρὸς, ex Caria, cujus commune.

Genitivus in ανῥ longus est, quod patet aliquando ex accentu; ut Τιτῶν, αἰσῶνῥ, Πάν, Πανὸς, Ραν, præter πάλανῥ, & μέλανῥ.

Genitivus in αῥ, a nominibus in αως, brevis est, ut ναῖς, ναῖς, ναὸς; & in nominibus, quæ Syncopen patiuntur, πατράσι, ἀνδράσι, μητράσι, &c. brevia sunt: at πᾶσι longum, ut patet ex accentu, & inde composita ἅπασι, & σύμπασι; quibus adde Dativum γίγασι.

Incrementum.

Incrementum	breve est in	Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλιτῥ.
		Fœmininis & masculinis Barytonis, in ιῥ, ιδῥ, & ιτῥ, ut ἱεῖς, ἱεῖδῥ.
		Fœmininis acutitonis in ἰδῥ, ut ἡ πατρεῖς, πατρεῖδῥ.
	longum est in	Fœmininis, & masculinis, quæ duas habent terminationes in recto, ut δελφίς, & δελφῖν, δελφῖνῥ, ἀκτῖς, & ἀκτῖν, ἀκτῖνῥ. Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ θῖν, θινὸς littus; ἡ ρῖν, ραῖς; ἡ ἰν, vel ἰς, ἰβρα; ὁ λῖς, vel λῖν, Gen. λιὸς, leo; λῖς, λιπὸς, pannus; sed Δῖς, Διὸς, Jupiter corripitur, ut & αἶς, ανὸς infinitum, & αἶς, αἶνος interrogativum cum suis compositis. Item ὄρνις, ὄρνιθος, avis, penultima longa, & δεικνήμιδες, bene ocreati, passim apud Homerum, & nonnulla alia in ιδος, quæ notantur infra in Catalogo.

I in-

I incrementum nominum in $\iota\epsilon$, & $\iota\phi$, in quam plurimis breve est, ut $\theta\epsilon\epsilon$, $\tau\epsilon\chi\acute{o}s$, *capillus*; \acute{o} $\chi\epsilon\rho\iota\phi$, $\chi\epsilon\rho\iota\phi\omicron$, *pollubrum*.

T Incrementum.

T incrementum breve est a

Nominibus monosyllabis in us , \acute{o} $\mu\acute{o}s$, *mus*, $\mu\acute{o}s$; cuius tamen Genitivus pluralis producitur ab Homer. in *Batrachomyomach*.

Neutris in u , $\sigma\acute{o}$ $\gamma\acute{o}nu$, $\gamma\acute{o}nu\omicron$, *genu*. At commune habet $\sigma\acute{o}$ $\delta\acute{\alpha}κρυ$, $\delta\acute{\alpha}κρυ\omicron\varsigma$, *lacryma*, apud Nazianz. Anecd. Epigr. 82.

Paroxytonis, oxytonis, & circumflexis in us , & ur , \acute{o} $\nu\acute{\epsilon}κυς$, $\nu\acute{\epsilon}κυ\omicron\varsigma$, *mortuus*, \acute{o} $\mu\acute{\alpha}ρτυρ$, $\mu\acute{\alpha}ρτυρ\omicron$, *testis*. Produciuntur pauca quædam, de quibus consule Catalogum.

Nomina in aw , quæ etiam in us desinunt, produciuntur, ut $\phi\acute{o}ρκυς$, & $\phi\acute{o}ρκλω$, $\phi\acute{o}ρκλω\omicron$, *Phorcys*.

Nomina in ϵ , ϕ , fere habent breve incrementum, ut \acute{o} $\sigma\acute{\nu}\upsilon\varsigma$, $\sigma\acute{\nu}\upsilon\chi\omicron$, *unguis*, \acute{o} $\chi\acute{\alpha}λυ\phi$, $\chi\acute{\alpha}λυ\beta\omicron\varsigma$, *chalybs*.

Excipiuntur $\gamma\rho\acute{\upsilon}\phi$, $\gamma\rho\upsilon\phi\omicron\varsigma$, *gryps*; $\gamma\acute{\iota}\phi$, $\gamma\upsilon\phi\omicron\varsigma$, *vultur*; $\kappa\eta\rho\upsilon\varsigma$, $\kappa\eta\rho\upsilon\kappa\omicron\varsigma$, *præco*, & alia quædam notata in Catalogo.

Quantitas verborum.

Immutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo, quam passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsentī, ut $\kappa\epsilon\acute{\iota}νω$, *judico*, $\epsilon\kappa\epsilon\iotaνω$, $\kappa\epsilon\acute{\iota}νομαι$, $\epsilon\kappa\epsilon\acute{\iota}νόμην$, $\kappa\epsilon\acute{\iota}νόμεν\omicron$, syllaba $\kappa\epsilon\iota$ ubique longa.

Verba in $\acute{\omega}\omega$, produciunt penultimam in præsentī, & imperfecto: ut $\mu\acute{o}λ\acute{\omega}\omega$, *contamino*.

Verba in $\acute{\alpha}\nu\omega$ penultimam corripiunt: præterea quæ formantur a futuro, ut $\alpha\acute{\omega}\xi\acute{\alpha}\nu\omega$, ab $\alpha\acute{\omega}\xi\eta\sigma\omega$, & pauca quædam notata in Catalogo.

Verba in $\acute{\upsilon}\omega$, & $\acute{\iota}\omega$ quodammodo in penultima sunt communia.

Quantitas in Futuris, & Aoristis.

Quantitas Futurorum, & Aoristorum ex Verborum for-

formatione satis constat. Nonnulli tamen observant, Futuri primi, & Aoristi primi in quarta conjugatione penultimam esse brevem in verbis, quæ sequuntur tertiam. Idem volunt in verbis sextæ in αὐ nisi ρ, vel vocalis præcedit α, tunc enim α longum erit, ut in δρᾶω, facio, δειᾶω, specto.

Quantitas in Præteritis.

Si anceps sit brevis in Futuro, vel Aoristo primo, brevis quoque est in præterito perfecto activo, & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, τίλλω. Multo autem magis in his temporibus anceps brevis erit, si penultima Futuri activi sit brevis natura, quamvis penultima Aoristi sit longa, ut τείνω, tendo, τενῶ, τέτακα.

Quoties ex Præterito vel α, vel simul etiam vocalis abjicitur, anceps, quæ remanet, brevis est, licet antea fuerit longa, ut πέρυκα, πέρυκα, δέδοικα, δέδια.

In Verborum repetitionibus sive Atticis, sive non, ancipites breves sunt, ut ἀκήκοα ab ἀκούω, audio, πτρώσκω, vulnero, παταίνω, intendo, vel ρυνίο, ἀκάχημι pro ἄχημι, doleo, &c.

A crescens verborum corripitur, ut τετύραρον, τετύραμεν, ἐτύλατε, ἐτυλάμεδον, ἐτυλάμεδα: ante σι producit, ut τετύρασι. Mimnermus:

Οὐκ ἀγαθὸν· κῆρες δὲ παρεγῆκασι μέλαινας.

Non bonum. Paræ autem nigræ nobis astant.

Corripitur tamen λελόγχασι ab Homer. Odyf. 11.

Breve quoque est α in aor. 1. Imper. act. ut τυλάτω, τυλάων, τυλάτε, & in singulari aor. 1. Indic. med., ut ἐτυλάμην, ἐτύλατο, & in Participio, ut τυλάμενος.

At Participium fœmininum aor. 1. act. in ασα longum est, ut τυλάσα.

Corripitur quoque α Infinitivi in Paragoge Attica, & Dorica, ut κατακτῆμεναι pro κατακτῆναι, occidere.

Quantitas Verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstat positio, brevis est: impropria fere longa.

A se-

A secundæ conjugationis corripitur ubique; sed producantur personæ in ασι.

T quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producit; at in duali, & plurali (præterquam Aoristi 2. ut ἰδύσθω, ἰδυτε, α δῦμι) & in toto passivo, & medio corripitur. De verbo ἄμνυμι vide in Catalogo.

In imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producit, ut κλυδί μου ἀργυρόπεζε, *Audi me Apollo.*

Regula de primis, & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessario, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut σορώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripunt, ut Μαρία, φίλια.

Excipe αἰκία, *plaga*; ἐνία, *tristitia*; κονία, *pulvis*; καλία, *nidus*, ὀρμιά, *linea piscatoris*; quorum hoc habet longum, cetera vero commune. Penultimam quoque in σοφία producit Theocritus, seu quis alius auctor in Syringe, & in κακοεργία Homer. Odys. 22.

I breve est in { Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus*.
 { Comparativis neutris, ut ἡδίων, *suavius*.
 { Multis adjectivis in ιος: ut ἄξιος, *dignus*.
 { Multis substantivis, ut βίος, *vita*.
 { Nominibus possessivis, & materialibus in ιος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus*.
 { Illis item, quæ tempus significant, ut ἐαρινός, *vernus*, θερινός, *æstivus*.
 { Patronymica quoque in αδης, & ιδης, brevia sunt, præter Oἰλιάδης, *Oilei filius*.

T in pronomnibus producit: ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in ων, & ύς, υ corripitur, ut γηδοσών, *gaudium*; βραδύς, *tarditas*; γλυκύς, *dulcedo*.

Præpositionum penultimæ ancipites breves sunt, ut ἀπό, διά, ὑπό.

Exemplum seu autoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est ex-

emplum, seu autoritas, eademque optima, certissima, & facillima, quam Poetarum lectio multo facilius, & ex Poetarum exemplis concinnatus Catalogus, quam regularum multitudo, suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripuntur, ut ἡ τράπεζα, *mensa*, item μαῖα, μοῖρα, τύψαα, πέτυρα, ἴνα.

Producuntur { Nomina in ια, ut δία, *spectaculum*, in δα, & σε, in εα, a verbis in ὦν, ut προφητεία, & in ια, præter δία, μία, πότνια.
 Polyssyllaba in αία, ut σελωαία, cum Adjectivis in οία, ut ὁμιῶ, οία.
 Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρὰ, *gaudium*. Corripitur tamen Σάρρα, *Sarra*, a Nazianz. Anecd. Epigr. 84.
 Nomina oxytona secundæ simplicium, ut ἀνδραί.
 Articuli scæminini numeri dualis, ut αἶ.
 Vocativis nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνία. Sed nominum in υς corripitur.
 Dualis primæ, & secundæ declinationis.
 Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδάμα.
 A Doricum in Genitivo, ut αἶ Αἰνία pro Αἰνίε,

Excipiuntur { A finita corripuntur, ut τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.
 Πᾶν; nisi in compositis: nomina masculina in αν, ut Τιπᾶν, & Adverbia, ut πέραν, ὑλτρα, λίαν, valde. Sed ὅταν, *quando*, corripitur.
 A primæ, ut Αἰνίαν, & secundæ declinationis, si habet α longum in Nominativo, ut φιλίαν, &c.
 A primæ corripuntur, ut νέκαρ, ὄναρ, αἰπᾶρ, ἀφαρ.
 Monosyllaba κάρ, ψάρ, producuntur.
 As finita producuntur: ut Αἰνίας, πῖς μύσας, ὁ Αἰας, τύψας.

Æoles tamen corripunt ας in accusat. plur. primæ & secundæ declinationis, & in nominativo singulari participiorum.

Cor-

Corripiuntur { Fæminina in *ας*, ut λαμπάς ; masculina, ut ὁ μέλας, μέγας ; neutra ; ut τὸ σέλας, *lumen*.
 Item Adverbia, ut ἐκάς, ἀτρέμας.
 Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τιτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.
 Item secundæ Verborum personæ singulares in *ας*, ut ἔτυψας, σέτυρας, σέτυπας ; exceptis iis, quæ contrahuntur, ut βοῶς.

I finita brevia sunt, ut μέλι, ὄπ, βίβρι.

Productūtur { Adverbia, & pronomina aucta per paragonem ; ut νωί, ἐπσί.
 Item ι ab Atticis ex *e*, vel *o*, vel *a* factum, ut ὁδ' pro ὁδε, ταυῖ pro ταῦτα, πειῖ pro πῆτο.
 Item κῶι, & nomina litterarum, ut ξῖ, πῖ.

Iy finita corripiuntur ; ut πρῖν, πάλιν, ἔριν, μῖν, νῖν, πῖν, σῖν, & syllaba, quibus *ν* additur : ut τύπασιν, ἐσ'ν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥῖν, λῖν, δελφῖν, ἀκτῖν, producuntur. Item Dativi ἡμῖν, & ὑμῖν, ut patet ex accentu ; corripiuntur tamen, si ex perispomenis fiant properispomeni, aut oxytoni, aut paroxytoni, ἡμῖν, ὑμῖν, ἀμμῖν, ὑμμῖν.

Is finita corripiuntur, ut πόλις, ἔρις, ἔριδος, τυραννῖς, τυραννίδος, δῖς, τρεῖς, cum ejusmodi adverbis.

Producuntur { Quorum augmentum est longum, qualia sunt, ῥῖς, δελφῖς, ἔρις, κνημῖς, σφαγῖς, & κληῖς.
 Item monosyllaba, præter αῖς indefinitum.

T finita corripiuntur, σὺ, τὺ, δάκρυ, γλαυὺ, εὖ pro εἶ cum suis similibus.

Mars, Mars, homicida, sanguinaris, manium subversor.

Et monosyllaba brevia eo ipso, quod monosyllaba sunt, sæpe producant, ut πῆ, μὲν, αἷς, &c.

CATALOGUS DICTIONUM, in quibus Ancipites Vocales producantur.

A In Antepenultimis Syllabis productum.

1. A ante Vocale, ἀάατος medium α producit, αἶ-
ναος, αἶετος, αἶδιος: ἀηδαλῆς, αἶες, αἶκη, αἶσω (com-
positum tamen ὑπ᾿ αἶσω modo corripit Iliad. φ. v. 126.
modo producit ibid. v. 234.) ἀκράαντος. αἶνες, ἀχαϊκός.
βιάσμαι, βυγαῖος, ἐκραάνδω, ἐλαῖνος, ἰάσμαι, κααίγδω,
κεράσσει, κράσσει. λάασι lapidibus, Orpheus. λαέρτης, λαί-
νος, λαίνεος, λαοδάμεια, & reliqua a λαός. ξυλάρος. πρᾶ-
νω, ἄασε nocuit. ῥά᾿σα, ταύγετον, τεράσσει, τετράρος.

Anceps est αἶδω, αἶω, γραιδίον, & Genitivus αἶδος.
Præteritum quoque Participii μεμαώς longum habet α
in obliquis, si inflectantur per ο, ut μεμαότες; breve,
si inflectantur Poetice per ω ut μεμαώτες.

2. Αγ. ἰδραγνῆς. νααγέω, quia ναυηγέω, νααγνῆς,
quia νηηγνῆς. ραγίζω, σφραγίζομαι, πμαγῆτης. φαγίνεος,
quia φηγίνεος.

3. Αδ. ἀδηκῶς, ὅτ, ῥάδι.

4. Αδ. γαδυμ᾿, ῥάδυμ.

5. Ακ. ακύσι, διακόσι, τριακόσι, &c.
λακέω (corripitur tamen a Theocr. Idyl. β. v. 24.)
μακεδανός, συρακόσι, φασακία.

6. Αλ. αλέα calor, αλυσκος, αλοσυή, αναλίσκω, ανά-
λωσις, κεφαλῶες, σκαλαγμός, φαλαάνη. ἐναλώσας corripit-
tur in Aristoph. πλέτω, versu 381.

Anceps μαλακός.

7. Αμ. αμητ, αμητόι, ἀπαμαία, δαμοῖσαι, δῖδα-
μῖππ.

Indiff. αμάω.

8. Αν. ἀνέφελ, ἀνεψιός, ἀνύμεν, δάνυβις, καπέ-
νυμα, κρανόν, κράνεον, κρανώμεν, μανικός, νουάνιας,
παιανιδίς.

Commune, ἀγανόρων.

9. Απ. ἀπάλαμνος, ἄπειρος, προ ἡπειρος, ἀπεινῖν, ἀπειδανός, δραπέτης, δραπετιάδης, νάπηα. Ancers ἀπόλων.

10. Αρ. ἀράομαι, ἀρήτη, ἀρητ, ἀρητήρ, ἀρήτεια, ἀρλίον orbs, ἄρυσον prandium, ἀμαρακίς, κάραβ, κακίον, καρύομαι.

11. Ασ. ἀσιάδης, ἀσωπός, διπλάσιος, quia διπλήσιος: ἐπαράσιμ, ἄκρασία, ἰάσιμ, κοράσιον, πασιφάν, πασιφάνης. πάσασθαι pro κήσασθαι primam producit: pro γήσασθαι corripit.

12. Ατ. ἀτάλλω, ἄτερ, ἀτρός, βατήριον. διδυματόκ, ὑάτερον, λατομία, λατύπ.

13. Αφ. ἐπάφι.

14. Αχ. ἑράχυν.

In Penultimis.

1. A ante vocalem. ἀδεραῖς, ἀκραῖς, ἀμφιάρ, ἀχραῖς, ἄων, δαῖρ, ἄκραῖς, δαῖς, κράας, λάας, λαῖζ, λαός, λαῖς, ναῖς, ναός, παμφαῖς, παός, πολυαῖζ, πραῖς, πρᾶ, πρᾶως, πολεμαῖς, ῥῶν, φᾶ, χᾶν. Et composita ad ἄν: ἀλιαῖς, βαρυαῖς, δυσαῖς, ζαῖς. Et in πων per ον declinata: ut ἀλημᾶν, ἀμυδᾶν, ἀρεταῖν, διδυμᾶν, ἰκεταῖν, λυκαῖν, μαχαῖν, ὀπαῖν, προπαῖν, σωωπαῖν, τυραῖν. Sic ποσειδάων, propter ambientes longas. Verba in αω purum, & ραω, producantur: ut ἰάω, περάω. Excipe ἀμφιάω, ἰφιάω, propter ambientes, ἐπὶ χραὼν corripitur. Producentur & πεινάω, propter ambientes. Item κάω, & κλάω, pro κῆω, & κλαῖω.

Indifferentia sunt αὔρ, αὐρ, ἰλα.

2. Αγ. ἀαγῖς, ἀγῖς, δαγῖς, ἱαγῖ, ἱαγῶς, πετραγῖ, πεπραγῶς, σφαγῖς, πᾶγ.

3. Αδ. ἑδος, ἑαδε, ἑαδῶς, λάδας, λάδων, ὀλάδης. Alias Patronymica in αδης & ιδης corripuntur. ὀπαδός, παάδιξ.

4. Αδ. ἀδλον, κράδ, πειραδῖς, πραδῖς.

5. Ακ. ἀκίς fluvius, ἀκων invitus, δᾶκ, θράκη, λίσκαες strepis. οἰακίς, ab οἰαξ.

Commune σάκ.

6. Αλ. ἄλεις, ἀμᾶλη. δαλδς, κᾶλον lignum. ἀμφάλη,

πεντηκοντακέφαλῳ, σαλιῆ, σαρδανάπαλῳ, σύμφαλῳ, ἄλῃς, τελέφαλῳ.

Commune καλός.

7. Αμ. ἄμῳς. (corripitur 27. Idyl. Theocriti.) δάμῃς, δάμων, πίπραμαι, συγχέκραμαι, παῖμά meα, φρασίδαμῳ: βάλαμον Nicander Theriac. V. 947. producit.

Verbalia in μα purum longa sunt: ut, νᾶμα, θυμιάμα, ὄραμα, χεῖμα, δῦμα. Excipe αμι: ut, δόμα.

8. Αν. αγαθάνωρ, ἀγάναξ, ἀγάνωρ, βειάνωρ, ἔραω, ἱᾶνος, ἱκάνω: ἱκανὸν commune invenitur. καπνέεται con-sumitur. κιχάνω, μπρανιανός, νιᾶνις, νικάνωρ, τεθνᾶναι, τείκρανῳ, ρδάνω. Item dissyllaba in ανῳ acuta, ut δανός, τρανός. Et Gentilia in ανῳ, & ανις, ut βρεπανός, βρετανις.

Indifferentia, ἄνω pro ἀνύω, ἀνὴρ, ἱανός, ἱλιανός.

9. Απ. ἀναπος fluvius, ἄπις, ἰάπουξ, νᾶπυ, πρίαπος, σάραπις.

10. Αρ. ἄρα numquid, αὔσαρος fluvius, διμάρας, θυμαρῆς, κρεῖς piscis, κατέρα, λαρός, νάρων fluvius, σάρραρος, σαρός, πινάρα, φῦρις, φᾶρος. Communia sunt ἄρά, ἄρης, μυσταρόι.

11. Ασ. ἄπασι Dativus, ἄσις, ἄσων, γήγασι Dativus, ἱάσοι, ἱάσον, κρᾶσις, μάσις urbs, πρᾶσις, φασί, φᾶσις.

Verba in αω purum & ραω penultimam Futuri, & Aoristi producant: ut ἰάσω, ἔκστα: ὀράσω, γηράσω, πειράσω, θυράσω. γέλασσω Epenthesis producit ut alia multa. Iliad. 10. V. 299. ἔασεν ἔκτωρ, corripitur.

Verba in αζω dant ας breve: ut, ἀντιάσω, θαύμασι, κολάσας, quia anceps ante ζ natura brevis est. Sic πλάττω, πλάσω. τελέασις Epenthesi producit.

12. Ατ. ἀδέατος, ἀόρατος, ἀπέρατος, ἀπροσόρατος, ἄρατος, ἄσις, ἄτω, ad ἄατος, & ἀάτω: (ἄτω tamen corripit Sappho) γεγάατε Præteritum. διμάτωρ, διφράτης, διέατρον, διεατός, ἱατρός κημέρατος fluvius, κρατήρ: λύσατε, aor. 1. imperat. Iliad. 1. sed varie legitur: ὀλέσατε Aoristus: κέρατα, 2. ode Anacreontis: φράτηρ.

Sic Lapidum nomina, & Gentilia: ut ἀχάτης, γα-

γάτης, νιφάτης, σαρπάτης, σαρπαῖτης. excipe γαλαάτης, δαλμαάτης, σαρμαάτης, ut indicat & quantitas latina.

13. Αχ. τραχύς cum compositis. ἰαχὴ anceps.

I in Antepenultimis Syllabis productum.

1. I ante Vocalem, διογένης, ἰάομαι, ἰαμένος, ἰάσιμος, ἰάστος, ἱστος, ἰητὴρ, ἰαπιπτός, ἰομαι, ἰονή, ἰύξω, ἰύγη, ἰύγμος, ἰύκτης, ὠχμός. Et ad ἰός composita, ἰοβόλος, ἰσχάερα, κιάδω, κυλιόμενος, μυιάδης, ὀφιονίδης, παλιόξεις, πανδιονίδης, πιαίνω, πίοτατος, πίερος, πίεμος, πῖομαι, προίωξεις, φθιώτης, χιόνεος, χιονόεις.

Communia, ἀνιάζω, ἀνιάω, ἀνιαρὸς, ἀνιηρὸς, ἰαίνω, ἰάχω, ἱατρὸς, ἱερὸς; ἱμῖ & ἱμαι eo: ἱμῖ mitto, ἱμαι cupio, μεδίετι, ἱμεν eamus.

2. Ἰβ. ἀλίβατος, πρίβιος, ἀβυεῖς: κεμβανώτης: Aristoph. πλότφ. 765.

3. Ἰγ. ὀρέγανον pro ὀρέγγανον: ῥιγέω, ῥιγώω, ῥίγιον, σγᾶω, σγαλίως, σγαλόεις.

4. Ἰδ. ἀκιδάλιος, ἰδαῖος, ἰδάλιμος, ἰδάλιον, ἰδομανῶς, πιδύσας, πιδύω, σιδόνιος, χελιδόνιον.

5. Ἰθ. ἰδυῶω, ἰδυῖτωρ, ἰθύτερος, σιδωνία, πιδωνός.

6. Ἰκ. ἀρκίνη, ἱκαρος, ἰκάερος, ἰκασία, ἰκίστον, ἰκίστος, κικαμα, νικάω, νικίας, νικάνδρος, σικανή, σικελή, φοινίκος, φεικαλός, φεικάδης.

Indifferentia, ἰκάνω, ἱκελος.

7. Ἰλ. ἐπιλαδὸν, ἱλαδὸν, ἱλασμός, ἱλαστῶ, ἱλεός, ἱλιγος, ἱλιος, ἱλιοςός; ἱλυῖς, μελίλωτον, μίλητος, ὁμιλαδὸν, ὁμιλέω, ὁμιλησῆς, πιλέω, φιλιτῶω, φιλήτης, φίλομαι, χίλια, χιλιάς, χίλιοι, χιλῶω, φίλωδρον.

Indifferentia, ἱλαμαι, ἱλαος, σιλῶος.

8. Ἰμ. βειμάω, βειμηδὸν, δειμύλος, ἡμέρα urbs & fl. ἡμερος, ἡμέρω, ἡμερόεις, κεκοιμημένος, μιμημαί, μίμημα, μιμηλός, σμεαῖδα, σμηῆεις, φῆμιος, φημῶδης.

9. Ἰν. ἀκροδίτια, γίνομαι, γινώσκεις, δελφίνιος, δινῆεις, δίνησις, δινωτός, ἐλενός, ἰνίον, θεινακίη, ἰναχός, ἰνωπός, κίνυμι, κινύφιος fluvius, λακίνιος, λακινιάς, μινῶϊος, πινύσχω, πέρνινος, σίνομαι, ερεπιδίνηδεν, τευνακρία, χαλινώω. Et Verba in ἰνέω, ut βινέω, κινέω.

Communia, ἀγινέω, δινέω, δινῶω, πινάσσω apud Nazianz. Anecd. Epigr. 141,

10. Ιπ. διῖπαις, ὤρειπιδης, λῶιπκτι, λιπαρῶ, πυρμ-
βόλῃ apud Orphea, ῥίπαινον mons, ῥιπίζω.

11. Ιρ. σεμίραιμι, τυρινδιῃ.

12. Ισ. ἀφροδίσιος, βισάλης, βισαλτία, βελσηῖς, ἰσά-
ζω, ἰσᾶῃ, ἰσανδρῃ, ἰσήρης, ἰσοπαλῆς, ἰσοφαιρίζω, κο-
νίσαιῃ, μισέω, νισυρός, ὀχλίσαιον, πισήης, πισιδῆς,
πισιδικὸς, σίσυμβρα, σίσυφῃ, σισυφίδης, πίσασσαι, πισι-
φόνῃ, φιδισλῶρ, χαιρίσιῃ, χείσομαι.

Indifferens ἴσασι 3. plur. apud Hesiod. & μισαρός vel
μισσαρός apud Theocr. Idyl. 2.

13. Ιτ. ἴσα falix, ἱημονῶς, πηίζω, ἄτυρῃ, τελο-
ζωνῆς, τελωγένης, τελωνίς, φιτύω.

14. Ιφ. διφάω, διφήτωρ, ἱφιγένης, ἱφιδάμας, ἱφίνοος,
& alia ab ἱφι, ἱφιῃ, ἱφίτος, τελφυλῖς.

Indifferens πιφαύσκω.

15. Ιχ. κιχάνω, κίχορα, ψιχάρπαξ.

I in Penultimis.

1. I ante Vocalem, αἰθερίω apud Solonem, propter
ambientes: Genitivus Διός apud Orph. in Hymn. Per-
seph. v. 5. διός, δῖα, ἑνδῖος meridianus. θεῖον, ἰός
venenum, rubigo, sagitta. ἡγξ, κληῖδων, κονίω, pulve-
rem excito. κεῖος, μνίον, ὀρμιά, παναγείης apud Pho-
cyl. & ἀγείη apud Homer. Iliad. χ. πῖαρ, πῖηρ, vel
πίηρ, pinguis. προδυμῖη, ερυθῖον. Orph. & ψύδιον.

Et Gentilia: φθίη, φθῖος, χῖος.

Et propria. θεῖος, κῖος, κεῖος, πῖος, πῶς, φλῖας.

Item in ἰων per o declinata: ut, ἀμφίων, βραχίων,
δολίων, ἰχίων, κίων, πεινδίων, πίων, πείων, ὑπηρίων.
Excipe περικαίων. Communia, αἰκία, ἀνία, ἄδῖος, ἦια,
ἰε, ἰει, ἰεῖς, ἰον, καλῖα, κονία, κρονίων, λῖαν, (μῖαν.
Dionys. Alexand. producit) κακοεργία propter ambien-
tes, πιῖον, σοφία, ὑπ᾽ ὀδῖος, ὠρίων.

Comparativa quoque in ἰον producta inveniuntur: ut
κάκῖον, πείκῖον.

Verba in ἰω sæpe communia. κυμῖω, μῦνῖον irasce-
batur, οῖω, πῶω.

Producuntur πείω, φθῖω, χείω.

2. Ιβ. ἀκρηβῆς, ἱρυσίβη, θλίβω, ἱβίς, εἰβη, αἰβωρ, πα-
βι-

βειβάς apud Nonnum . τείβω commune apud Nican-
drum .

3. Ιγ. μάσιζ, μάσιγος, μίγω, πνίγος, ρίγος, σίγα, σι-
γή . Commune πνίγω . Orpheus in Argonaut. semel
γίγας producit .

4. Ιδ. γλυκυσίδη, διδῶ, εἰλιδόν, ἴδη, κνίδη, πίδαξ,
πολύιδος, χαλιδών, χλιδή, σίδη indifferens in Nican-
dro .

Producunt hæc obliquos : ἀΐς, ἀΐδος : βαλβίς,
βαλβιδος : κηλίς, κηλίδος : κληίς, κληϊδος, πολυκληίς,
ιδος : κνημίς, κνημίδος, κνήμη, ιδος : νησίς, νησίδος :
βατραχίς, βατραχίδος : πλοκαμίς, πλοκαμίδος : ράφανίς,
ράφανιδος . Aristoph. πλύω, V. 544 .

5. Ιθ. βεῖδος, βειβύς, βείβω, ἔειδος, ἔειδώς, ἰδυς,
κειδή, λίθος proprium, σιδών, χυδοροβειδής .

Producunt obliquos ὄρνις, ὄρνιδος : μέριμις, μέριμνος :
ὄρνισι Phocyl. corripit .

6. Ικ. αἰκυς, γρῶικος, fl. θρήϊκι Thraci . κείκος, κι-
κός, νίκη, φοινίκη, φείκη . Producunt hæc obliquos :
βέμβιζ, ικος : πῶδιζ, ικος : φῶνιζ, ικος : φεῖξ, κός .

μυρίκη indifferens Homero . ἀδικῆ quoque ab ἀδικῶ
producit Sappho, cum alioquin corripitur .

7. Ιλ. ἀργίλος, δεκάχιλοι, ἐννεάχιλοι, ἰλύς, ἴλος, κο-
ρίλη, νεόγίλος, ὀϊλῶς, ὅμιλος, πέδιλον, πῖλος, σμίλαξ,
σμίλη, σμίλος, σπῖλος, χιλός, χίλων, φίλος .

Indifferens αἰγίλος & φίλος .

8. Ιμ. βέμνυ, βειμῶ Proserpina . δειμύς . κάμιρος
urbs, κλίμαξ, λιμός, μῆμος, σιμός, σίμων, φιμός . Et
composita, ἄπιμος, βύλιμος, ἰφθιμος : Et Verbalia a
Verbis penult. producentibus : μῶνιμα, χεῖμα .

Indifferens ἱμάς . σιμῆ quoque corripit Bion in Frag-
ment. eum alioquin producatur .

9. Ιν. αἰχίνης, ἀπαείνη, ἑλανός, ἑλανός, δαμινός, θείαξ,
θεοδακινίς, ἰνῶ, κλίνη, μίμνος, ρινός clypeus : φινῶς, χα-
λινός . Et hæc Barytona in ἰνός & ἰνον : δῶνος, γυῆνος,
κάμινος, κυκλάμινον, λαῶνος, σαφυλίνος, σέλινον, σμίνον,
σπαυῆνος . Item in ἰνη ultra tres Syllabas : κῆραςῖνη,
ἐρυκῖνη, ἠρώῖνη, μολυβδῖνη : præter εἰλαπῖνη . Producuntur
& trissyllaba : ἀξῖνη, δωπῖνη, ἐλξῖνη, ῥηπῖνη, ὑρμῖνη,
ὕσμῖ-

ὕσμινη. Et dissyllaba duo, δῖνη, ῥίνη. Præterea Propria: αἴγινα, καμάρινα, κέρκινα. Et Verba in ινω: κλίνω, κείνω, πίνω, ᾠδίνω. ἀνυσί Solon corripit, & ἀν-
παίνην Theognis.

Producunt obliquos ῥίς, ῥινός, ᾠώδιν, ινοί, ποι-
εῖν, ινοί. σινός, indifferens Nicandro. Ὀπωρινός Iliad.
5. v. 5. & φ. v. 346. & ὀρθερινός apud Aratum, & με-
σημβρινός apud Callim. producuntur: alias corripiuntur,
sicut & alia Temporis ac Materiæ: ut, εἰαρινός,
κίδαρινός, ἰακωίδινος.

10. Ιτ. γελπῶς, ἐνιπῶς, ἐνίπῳ, ᾠελπος, ῥπος, κνι-
πός, παρδενοπίτης, ῥίπη urbs, ῥιπή, ῥιπῶς, σίπων, σι-
πὺς, σκίπων.

Indifferent. ἐνιπή, ἐρίπω.

11. Ιρ. ἱεῖς, ἱρός, ἱρηξ, νιρῶς, ὀσεῖς, ᾠρως.

12. Ισ. ἀγχίσης, ἀμνισός, ἀμφισός, βελῶς, θεμισῶ,
ῖσις, ῖσως, æque, μῖσος, νῖσος, πῖσα urbs, πῖσος uber-
tas, σελμισός.

Indifferent. ῖσος, & pleraque composita, μῖσος pia-
culum. Dativus ὀρνισί corripitur a Phocyl. cum alio-
quin produci debeat.

Verba in ιω penultimam Futuri, & Aoristi sæpe
producunt: notentur tamen, ut κολίσω, μλῶισω, ᾠσῶ,
βείσας.

In ιζω dant ις breve: ut κομίζω, κόμισαν.

13. Ιτ. ἀκόνιστον, ἀδῆελπος, ᾠππος, ῖπων urbs, ῖππος,
κλιπῶς, ληῖπς prædatrix, λῖπον, λιπός, ὀνῖπς, παλίνπ-
πος, πυελπς, σῖπς, πῖπᾶν, πῖφς, τείπῳ, φῖπς. Et no-
mina iu ιπῶ, ιπῶς, ιπς: ἀφροδίπῳ, μελίπῳ, ὀπλίπς, πο-
λίπς, πολῖπς.

14. Ιφ. γελῖρος, διεδῖρης Deum quærens, ῖφι, ῖφς,
ῥῶς, σῖελρος, σῖφων, σῖφος.
πῖφος palus. indiff. νῖφω.

15. Ιχ. ἰχῶρ, πάελχος: εῖχω a Nonno sæpe produ-
citur: cum tamen Homerus semper corripit.

Y In Antepenultimis Syllabis productum.

1. T ante Vocalem. αἰσυνῆς, ἐνυάλιος, κυάνιος,
κυανοχάις, μυελός, μύκρος, μυρεῖζω, μυροδόκος, πυτιή,
πλατυάσδω apud Theocrit.

Com-

Communia, πύελ^Θ, ὑπό^ς.

Producuntur & ἀναλυόμεν^{ον}, διαλυόμενος, παλυέτω,
μαρύμαι, ῥύετο, ὕμεν^Θ, ὠρύομαι.

Indifferens ῥόομαι.

2. Τγ. γυαῖ^Θ, μυγαλή, πυγίζω.

Commune, θυγάτηρ.

3. Τδ. κυδάλιμ^Θ, κύδιμ^Θ, κυδαίνω, κυδίῳν, μυδα-
λί^Θ, πυδάω.

4. Τθ. ἐρυδιῳν, μυθῆμαι, παραμύδιον, πυθαγόρας,
πυθεδῶν, πύδι^Θ, ὑμμύδιον.

5. Τκ. ἐρυκακίω, ἐρίκαμαι, ἐρυκανέω, μυκάομαι, μυ-
κηδμός, συκοφάντης, φυκίον, φυκίος.

6. Τλ. θυλακίς, θύλακ^Θ, θυλακόεις, κογχύλιον, μυ-
λιόωντες, παμφυλία, σκυλάω, σκύλομαι, σῦκιν^Θ, συ-
λάω, συλάω, σφονδύλειος, ὑλαῖος, ὑλακίδης, ὑλακόεις,
ὑλακόμορος, φυλίδης, φύλοπις.

7. Τμ. ἀμυμώνη, ἐλυμένος, ζύμωμα, θυμῆμαι, ἐνθυ-
μέμαι, ἐνθύμημα, θυμαίνω, θυμήρης, θυμώδης, καπεδύ-
μεναι, κρυμώδης, κυμαῖος, κυμαίνω, ὑμέες, ὑμέτερος.

8. Τν. ἀρτυώμαι, βιδωῖα, γρυῖας, ξωίημι, ξυνῶν,
σωιχεῖς, propter liquidam.

9. Τπ. λυπέμαι, ῥύπαιον, τρυπάω, τρύπανον.

10. Τρ. γυραίος, γυρόω, κινύρομαι, κυρῶν, κύριος, κυρῆ-
ρος, μαρτύρομαι, μυρίος, μυριότης, μύραινα, μύρομαι, πλημ-
μυρέω, πλημμυρία, πορφύριος, πύραμος, πυραμίς, πυραῖος,
μύρος, τυρίτης, πυραίχμης, πυρῶων ὄρος, σύρομαι.

Indifferent. πυραυγῖ, πυρῶν, συρῶζω, σφύραινα, τυ-
ρόεις, φυράω.

11. Τσ. βυλύσιος, θαλύσις, λύσανδρος, λυσίζωτος, λυ-
σίτακος. λυσιμελής, λυσιμέλιμος, λυσίπονος, μύσος, ῥύ-
σιον, φυσιάω, φυσίγναδος, φυσίζοος Iliad. 3. χρύσειος.

22. Ττ. ἀτρυπώνη, αὔσέω, πρεσβυτικὸς, σκυποτόμος,
φυσταλιά, φυσάλμιος.

13. Τφ. βοτρυφόρος apud Orph. in Hymn. Dionys.
v. 1. ἐλυφάζω, κεκρύφαλον, κελύφαρον, κωλύφιον, τύφο-
μαι, τρυφέω Phocylides producit.

14. Τχ. βρυχανάω.

In Penultimis.

1. T. ante Vocalem. ἐνὺ, θυὰς, κῦκξ, μῦω, μῦων,
μῦω†,

μύω†, πῦθ, σῦαξ, ὕω.

Verba in υω, habentia autē υduas consonantes, aut duplicem, aut aliter præcedentem longam, producunt υ: ut πτύω, ποιπτύω, ἰδρύω, ξύω, ἐρητύω, ἡμύω.

Indifferentia sunt, ἀνύω, ἀρύω, βρύω, δακρύω, δύω, ἐρύω, θύω, κλύω, κοκλύω, λύω, μνύω, φύω.

Δρυός, a δρύς, Hesiodus producit, cum alioqui corripitur. κάρυον Homero in Batrachomyomachia anceps est. Ibidem etiam Genitivus μυῶν a μῦς, extenditur; & ἰλύθ ab ἰλὺς Iliad. φ. v. 314. & Dativus πληθύῃ Iliad. χ. v. 458.

2. Τβ. ὕβρις.

3. Τγ. ἀμαρυγή, ἰῦγή, λατρύγων, ὀλολυγή, ὀλολυγῶν, πυγή, πρυγῶν. Κόκκυξ, κόκκυγος, Nicand. Theriac. v. 854. & in Homer. Batrachomyomach. bis producit aor. 2. ἀπέφυγον.

Anceps γύγης.

4. Τδ. ἄβυθ, βοτρυδόν, ἐκρυδής, κυθ, λυδός, τυθός, φερεκύνης.

Indiff. ὕδωρ.

5. Τθ. ζύθ, μύθ, πύθω Verbum, πυθῶ Nomen. βυθός commune.

Genitivi producantur, ἀγλύθος, κώμυθος.

6. Τκ. βρυκός, βρύκω, κέρκυρα, μεμυκός, πέφυκα, συκῇ, σῦκον, φυκίς, φύκος, cum Genetivis βόμβυκ, κήρυκος, κήρυκος.

Anceps ἐρύκω: βέβρυξ, βέβρυκος, δοίδηξ, δοίδυκος, Nicand. Alex. V. 622. & Aristoph. πλάτ. 711.

7. Τλ. ἄσυλον, ἀτρακτυλὶς, ἐμφύλη, κένδυλα, μυλός, σῦλος, τύλη, ὕλαξ, ὕλη, φύλας, φυλός, φυλή, φυλῶ, χυλός. Item σκυλόν, φύλον, ἔμφυλος. In Theriac. V. 422. Nicander σκύλα corripit: & V. 514. ἐπιτρογγύλεται producit.

8. Τμ. Verbalia hæc producta: ἄρτυμα, ἔλυμα, θῦμα, κῦμα, ῥῦμα, χῦμα, & aliquando λῦμα. Deinde αἰνύμων, ἐγκύμων, θυμών, κύμη acervus, ερυμών. Et dissyllaba in υμος: κρυμός, ῥυμός, χυμός, πρόδυμος. Item ὕμῃς, ὕμῶν.

Indiff. νώνυμος. ἔμνυμι corripitur a Nazianz. Anecd. Epigr. 16. & θυμός ab Orpheo in Hymno Jovis fulmin.

v. 18.

v. 18. cum alioquin producantur.

9. Τν̄. ἄμωα, βιδωός, γορτωίς, γρωδός, δίκτωα, μακρανδωός, τωή pro σύ, ὕνις, φορκωίς. Item μωή, φρύνη, θωός, φρωός. Item ἀνέδωος, βόδωος, κίνδυνος, λάζωος, ὀρκυός, πάχωος. Item ξωός, ἐπίξωος. Et φόρκωος, a φόρκω. Item δωώ, & polysyllaba in ωώ: ut δηδωώ, μολυώω, ὀτρυώω. Aratus ἀμβλυέται, corripit: Homerus ἀπαμβλυέται, Herodot. βίω Ὀμήρου: & Odyss. 4. ἀρτυίης, Theognis ἰντυίης: Homerus in Batrach. τραγλοδωόνται.

Anceps κορυή.

10. Τπ. γρυπός, γυπός, λύπη, ἄλπος, πανύπες in Hymnis Homeri.

11. Τρ. ἄγκυρα, ἀλιμυρής, γέφυρα, γυρή, γυρός, κέρκυρα, κινύρη, κύρος, λάκυρα, λέπυρον, μελίγυρις, νίσυρος, ὀλύρα, ὀνόγυρος, πάπυρος, πίτυρα, πλημμυρίς, πυρός, σκύρος insula, σύριγξ, σφύρα malleus, τυρώ. Item οκυτόνα habentia antepenultimam longam, ἄχυρός (et si πλάτω Aristoph. V. 947. corripitur) οἷζυρος.

Item Verba in υρω: ut σύρω, φύρω.

Homerus & Orpheus corripiant ἀλμυρός: & Nican- der Alex. 132. ἄδυρον.

Indifferens τυρός.

12. Τσ. Καμβύσης, Διόνυσος, φῶσα, χρυσός, πολύχρυσος. Item Dativus δάκρυσι apud Nazianz. Anecd. Epigr. 82. cum alioquin corripī debeat.

Verba in υω penultimam Futuri & Aoristi ancipitem habent, sed tamen notentur. ἀνύσω, θύσω, λύσω producantur. Item ἔδυσεν, ἔκυσα, ἐνέφυσεν, ἤυσε, δακρύσας, λύσατε. Corripiuntur ἐκατέρυσαι, ἔλκυσεν, ἐρύσαντο.

In υζω, dant υς breve: ut κλύσω.

13. Ττ. ἀδάκρυτος, ἀλίτρυτος, ἄτρυτος, αὔτη, βηρυπός, βαλυπός, γωρυπός, κωκυπός, λύτωρ, μλυτωρ, μλυπώρ, μλυπός, πρεσβύτης, πρεσβύτης, ρυπός, ρυπός, ρυπός, ρυπός, ρυπός.

14. Τφ. ἔνυφος, κέλυφος, κυρός, κύφων, εὔφος, εὔφω, τῦφος. Et Præterita, κέκυφα, σέτυφα.

15. Τχ. Βρυχή, ἐμβρύχης, σκμ̄ϋχος, τρυχος, τυ-
χῆ.

χῆ. Et Composita ab ὀρύττω: ποιχάρυχ^ο, τυμβώρυχ^ο. Et verba in υχω: ut, βρύχω, τρύχω, ψύχω. De his omnibus diligenter scripserunt Renatus, Guil-loneus, Franciscus Vergaras, & Abdias Prætorius.

De Carminibus Observationes quædam.

1. Carmina, Pedes, Scansio eadem fere, quæ apud Latinos. Usitatiora, & faciliora genera Carminum apud Græcos Hexametrum, sive Heroicum, Pentametrum, Jambicum.

2. Apud Græcos nulla fit Synalœphe, nisi Apostropho notetur.

3. Græci versus sæpenumero Cæsurae carent.

4. Cæsura, vel saltem species Cæsurae crebro breves syllabas producit.

5. Spondaici versus apud Græcos frequentes sunt.

6. Sæpe fit Synæresis: ut χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Iliad.

1. χρυσέῳ ἀ, Dactylus est.

7. Versus ἀκίφαλ^ο, hoc est, cujus initium est indifferens: ut, ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ ἐλλήσωντον ἴκοντο. Iliad.

23. udi initio Jambus pro spondaeo.

8. Versus μύνη^ο, hoc est postremo pede claudicans, sive circa finem angustus: ut τρώες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἶολον ὄφιν: ubi in fine Pyrrhichius pro Spondaeo.

9. Interdum brevis Vocalis etiam spiritu aspero longa fit.

10. Versus Hypermeter, hoc est syllaba abundans.

Figure Prosodie breviter comprehensa.

Synæresis, sive Synecphonesis vocalem brevem ante aliam, plerumque longam, in carminis dimensione collidit.

Diæresis Diphthongum distrahit in suas vocales, aut longam in suas breves dissolvit.

Timesis membra vocis compositæ determinat, intervntu unius, vel plurium dictionum.

Systole longam corripit.

Diastrale, sive Ecstasis brevem producit.

Cæsura extendit syllabam brevem in fine dictionis, & initio pedis.

Licentia Poetica, quæ nullis legibus constricta est, & longas corripit, & breves producit, & ancipites in eadem dictione, eodem versu & producit, & corripit, sive propter metri necessitatem, sive ad numerorum varietatem & elegantiam.

Quia vero Poetas maxime difficiles facit Dialectus, ideo de Dialectis aliqua.

De Dialectis Præcipuis.

Prima Declinatio.

- S. N. ὁ Αἰνείας Com. αἰνείης Jon.
 G. τοῦ αἰνείου Com. αἰνείω Jon. αἰνείας Æolice, vel
 Bœotice; αἰνεία Dorice, αἰνείω Poetice.
 D. τῷ αἰνείῃ Com. αἰνείῃ Jon.
 A. τὸν αἰνείαν Com. αἰνείην, & αἰνεία Jon.
 V. ὃ αἰνεία Com. αἰνείας Attice.
 D. N. & A. τὸ αἰνεία.
 G. & D. τοῖν αἰνείαν.
 V. ὃ αἰνεία.
 P. N. οἱ αἰνείαι.
 G. τῶν αἰνειῶν Com. αἰνειῶν Jonice, αἰνειῶν Æo-
 llce, αἰνειᾶν Dorice.
 D. τοῖς αἰνείαις Com. αἰνείῃς, αἰνείαισι, αἰνείῃσι, Jo-
 nice & Dorice.
 A. τοὺς αἰνείας Com. αἰνείας Jonice.
 V. ὃ αἰνείαι.

Regula plurium partium Orationis communes.

1. A longum frequenter mutatur Jonice in η, sed α breve rarius: ut, ἰσορία, ἰσορίῃ: δράω, δράσω, δρή-
 σω: πράξας, πρήξας: ἀνααῖδαν, ἀνααδείην.
2. η mutatur Dorice in α longum: ut χρύσης, χρύ-
 σαις: λήψῃ, λάψῃ: στρομένη, στρομένα.
3. Ubi Doræ η servant, ibi Bœoti id mutant in
 ει: ubi illi η in α mutant, ibi hi id retinent: ut ἥρως,
 ἑρως: ἀδύ, ἡδύ.

Secunda Declinatio.

- S. N. ἡ μέλις α.
 G. τῆς μελίσσης Communiter, μελίσσαις Dorice.
 D. τῇ μελίσῃ Communiter, μελίσῃ Dorice.
 A. τῷ

A. τῷ μέλισαν, ἀπλοῖω pro ἀπλοῖαν, Iliad. 9.

V. 362.

V. ᾧ μέλισσα.

D. N. & A. τῇ μελίσα.

G. & D. πῶν μελίσαν.

V. ᾧ μελίσα.

N. αἱ μέλισσαι.

G. πῶν μελισσῶν Communiter, μελισσέων Jonice, μελισσάων Æolice, μελισσᾶν, Dorice.

D. πῆς μελίσας Communiter. μελίσης, μελίσσαισι, μελίσησι, Jonice, & Dorice.

A. αἷς μελίσας.

V. ᾧ μελίσαι.

Tertia Declinatio.

S. N. ὁ λόγος.

G. τοῦ λόγου Communiter, λόγοιο Jonice, & Dorice. λόγῳ Dorice, sine Jota subscripto.

D. τῷ λόγῳ.

A. τὸν λόγον.

V. ᾧ λόγε Communiter, λόγῳ Attice.

D. N. A. τῷ λόγῳ.

G. & D. πῶν λόγοις Communiter, λόγοιιν Poetice.

V. ᾧ λόγῳ.

P. N. οἱ λόγοι.

G. τῶν λόγων.

D. πῶς λόγοις Com., λόγοισι Jonice, & Dorice.

A. αἷς λόγους Com., λόγους, & λόγους Dorice.

V. ᾧ λόγοι.

Quarta Declinatio.

Genitivus singularis Poetice assumit ο, ut ὁ πεπεῶς
τοῦ πεπεῶ, πεπεῶο.

Quinta Declinatio.

Poetæ formant Pluralem Dativum a Nominativo Plurali, addendo σι, & α Neutorum in εσ mutando: ut ἀνήρ, ἄνδρες, ἄνδρεςσι: τρῶς, τρᾶες, τρώεσσι: ἔπος, ἔπεια, ἐπέεσσι.

Regula plurium Declinationum, & casuum

Communis.

Poetice Casib. additur syllaba φι, aut φιν: ut,
Q ἡ ἑσφί

ἡ ἐτέρα, ἐτέρῃφι, vel ἐτέρῃφιν.

αὖς ὄνῃς, ὄνῃφι, ab ὄνῃ.

τῇ λωορέῃ, λωορέῃφι, ab λωορέα.

τῷ ὄνῳ, ὄνῃφι.

ἡ ἑρανία, ἑρανίαφι.

πῶ πόντε, ποντόφι, a πέντος.

ταῖς κοτυληδόσι, κοτυληδοόφι, a κοτυληδών.

ποῖς ὄχεσι, ὄχεσφι, ab ὄχῳ, εἴ.

παῖς ἡΐδεα, ἡΐδεσφι, a ἡΐδῳ.

αὐτῷ, αὐτόφι, ab αὐτός.

Contra in multis fit ἀποκοπή: ut, τὸ χεῖ, pro χεῖ-
μνον: τὸ σκέπα pro σκέπασμα; τὸν ποσειδῶ, pro ποσει-
δῶνα.

Pronomina. Ε Γ Ω.

S. N. ἐγὼ Communiter, ἐγωγε Att. ἐγὼν Æolice, &
Dorice, ἐγώνη Dorice.

G. ἐμῷ & μῷ Communiter, ἐμός, & ἐμέω Joni-
ce, ἐμόθεν & ἐμέθεν Att. ἐμῷ & μῷ Æoli-
ce, & Dorice.

D. ἐμοὶ & μοι Com. ἐμὴν, & μὴν, & ἐμοῖν Dorice.

A. ἐμέ, & μέ.

D. N. & A. νῶϊ, & νῶ Communiter, ἄμμε Æolice,
G. & D. νῶϊν, νῶν.

P. N. ἡμῶς Communiter, ἡμέες Jonice, ἄμμε Dorice,
ἄμμε Æolice.

G. ἡμῶν Communiter, ἡμέων & ἡμέων Jonice,
ἡμῶν Dorice, ἄμμων & ἄμμιών Æolice.

D. ἡμῖν Communiter, ἡμιν Att. ἡμῖν, ἄμῖν, &
ἄμῖν Dorice, ἄμμι, & ἄμμιν Æolice.

A. ἡμᾶς Com. ἡμέας Jonice, ἄμᾶς Dorice, ἄμ-
με, & ἄμμας Æolice.

Σ Τ.

S. N. σὺ Com. τὺ & τῶν Dorice.

G. σῷ Communiter, σέο & σέω Jonice, σέοθεν, &
σέοθεν Attice, σῷ Æolice, & Dorice; τῷ Dor.

D. σοὶ Communiter, τοῖ & τείν Dorice.

A. σέ, Communiter, τὺ Dorice.

V. σύ.

D. N. & A. σφῶϊ & σφῶ Communiter, ὑμμε Æolice.
G. &

- G. & D. σφῶϊν, σφῶν.
- P. N. ὑμεῖς Communiter, ὑμεῖς Jonice, ὑμεῖς Dorice, ὑμεῖς Æolice.
- G. ὑμῶν Communiter, ὑμῶν & ὑμείων Jonice, ὑμείων Æolice.
- D. ὑμῖν Communiter, ὑμῖν Poetice, ὑμῖν, & ὑμῖν Æolice.
- A. ὑμεῖς Communiter, ὑμεῖς Jonice, ὑμεῖς Æolice.
- Oὔ.
- S. G. εἰ Communiter, εἰ & εἰ Jonice, εἰδεν & εἰδεν Attice, εἰ Dorice.
- D. οἱ Apud Soph. σφῖν, εἰ.
- A. εἰ Apud Eurip. σφεῖ, eum, eam.
- D. N. & A. σφωῖ, σφεῖ.
- G. & D. σφωῖν, σφῖν.
- P. N. σφεῖς Communiter, σφεῖς Jonice, σφεῖς Dorice.
- G. σφῶν Communiter, σφῶν & σφείων Jonice.
- D. σφίσι Communiter, σφί & σφῖν Poetice.
- A. σφᾶς Communiter, σφῆς Jonice, σφεῖ Æolice.
- Mῖν, vel νῖν, se; ipsum, ipsam, ipsum; ipsos, ipsas, Dorica sunt.

Εἰχὼν Communiter, εἰχὼν poetice, τῶν Dorice.

Verba. indicat. Præsens.

S. πᾶσι, πᾶσι, πᾶσι.

Dor. πεπύχω, πᾶσι, πᾶσι.

Æolice πᾶσι, πᾶσι.

sine Jota subscripto, & πᾶσις.

D. πᾶσι, πᾶσι, πᾶσι.

P. πᾶσι, πᾶσι, πᾶσι.

Dor. πᾶσι, πᾶσι, πᾶσι.

Jonica sunt ab ὁρῶ ὁράας, pro ὁρᾶς: ab εἶν, εἶν, pro εἶν, finit: priore α brevis, posteriore longo.

Imperf.

S. ἐπᾶσι, ἐπᾶσι, ἐπᾶσι.

Poet. πᾶσι, πᾶσι, Jon. πᾶσι.

D. ἐπᾶσι, ἐπᾶσι, ἐπᾶσι.

P. ἐπᾶσι, ἐπᾶσι, ἐπᾶσι.

Dor. ἐπᾶσι, Bæot. ἐπᾶσι.

Poet. πᾶσι.

P. ἰπαίξαμεν, ἰπαῖζατε, ἰπαῖζαν.
 Dor. ἰπαῖζαμες. Boeot. ἰπαῖζασαν.

Aoristus 2.

S. ἰπαγον, ἰπαγες, ἰπαγε.
 Poet. ἰπαγεσθον, ἰπαγεσθες, Jon. ἰπαγεσθε.
 D. ἰπαγήσων, ἰπαγήσων.
 P. ἰπαγόμεν, ἰπαγάτε, ἰπαγον.
 Dor. ἰπαγόμεες. Boeot. ἰπαγόσαν.

Futur. 1.

S. παῖξω, παῖξεις, παῖξει.
 Dor. παῖξῶ, παῖξῃς, παῖξῃ.
 Æol. παῖξης, παῖξη.
 D. παῖξεσθον, παῖξεσθων.
 Dor. παῖξῃσιν, παῖξῃσιν.
 P. παῖξομεν, παῖξετε, παῖξουσιν.
 Dor. παῖξῶμες, παῖξῃτε, παῖξῶνται.
 Æoles pro ἑλῶ, ἀπερῶ, faciunt ἑλῶ, & ἀπερῶ.

Futur. 2.

S. παγῶ, παγῆς, παγῇ.
 D. παγῇσιν, παγῇσιν.
 P. παγῶμεν, παγῇτε, παγῶσιν.
 Dor. παγῶμες, παγῶνται.

Imperat. Præsens.

S. παύτε, παύτε.
 D. παύεσθον, παύεσθον.
 P. παύετε, παύεσθαι.
 Att. παύεσθαι.

Præteritum perfectum.

S. πέπαυκα, πέπαυκα.
 D. πέπαυκα, πέπαυκα.
 P. πέπαυκα, πέπαυκα.

Aoristus 1.

S. παῖξον, παῖξάτω.
 D. παῖξατο, παῖξάτω.
 P. παῖξατε, παῖξάτωσαν.

Att. παῖξαντων.

Aoristus 2.

S. παῖγε, παῖγε.
 παῖγον, more Syracusanorum.

D.	παίγων ,	παγίπων .
P.	παγίτε ,	παγίπωσαν .
		Att. παγόντων .

Optativ. Præsens.

S.	πάτσοιμι ,	πάτσοις ,	πάτσοι .
D.		πάτσοιπον ,	πατσοίτῳ .
P.	πάτσοιμεν ,	πάτσοιτε ,	πάτσοιεν .

Dor. πάτσοιμες ,

τρέφειν pro τρέφοιμι, Eurip. ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφειν
παῖ πῶν πέλας. Varius in Lexico, quod ἐν ἀμαλθείας
κέρει continetur.

Præter. perf.

S.	σεπάχοιμι ,	σεπάχοις ,	σεπάχοι .
D.		σεπάχοιπον ,	σεπαχοίτῳ .
P.	σεπάχοιμεν ,	σεπάχοιτε ,	σεπάχοιεν .

Dor. σεπάχοιμες ,

Aorist. 1.

S.	πάξαιμι ,	πάξαις ,	πάξαι .
D.		πάξαιπον ,	παξαιίτῳ .
P.	πάξαιμεν ,	πάξαιτε ,	πάξαιεν .

Dor. πάξαιμες .

Job. 18. θηράσασαν.

λίεσασαι, ἐλδοισαν: pro θηράσασαν, ὀλίεσασαν, ἐλδοισαν.

Aoristus 2.

S.	πάγοιμι ,	πάγοις ,	πάγοι .
D.		πάγοιπον ,	παγοίτῳ .
P.	πάγοιμεν ,	πάγοιτε ,	πάγοιεν .

Dor. πάγοιμες .

ἔποισεν pro ἔποι. Aristot. 8. Polit. 5. λόγοις, ὅς ἂν τις ἔποιεν .

Fut. 1.

S.	πάξοιμι ,	πάξοις ,	πάξοι .
D.		πάξοιπον ,	παξοίτῳ .
P.	πάξοιμεν ,	πάξοιτε ,	πάξοιεν ,

Dor. πάξοιμες ,

Futur. 2.

S.	παγοῖμι ,	παγοῖς ,	παγοῖ .
D.		παγοῖπον ,	παγοίτῳ .
P.	παγοῖμεν ,	παγοῖτε ,	παγοῖεν .

Dor. παγοῖμες .

Subjunct. Præsens.

S. εἰν πάτω, πάττης, πάττη.
 Æol. πάττησθα, πάττησι Jonice.

D. τάττητον, τάττητον.

P. πάττωμεν, πάττητε, πάττωσι.

Dor. πάττωμεν.

Præterit. perf.

S. εἰν τεπαίχω, τεπαίχης, τεπαίχη.

D. τεπαίχητον, τεπαίχητον.

P. τεπαίχωμεν, τεπαίχητε, τεπαίχωσι.

Dor. τεπαίχωμεν.

Aorist. 1.

S. εἰν σάξω, σάξης, σάξη.

D. σάξητον, σάξητον.

P. σάξωμεν, σάξητε, σάξωσι.

Dor. σάξωμεν.

Aorist. 2.

S. εἰν πάγω, πάγης, πάγη.

Jon. πάγησι.

D. πάγητον, πάγητον.

P. πάγωμεν, πάγητε, πάγωσι.

Dor. πάγωμεν.

Infinit. Præsens.

πάττην Communiter.

πάττην Dorice.

πάττην Æolice & Dorice.

παττέμεναι, Attice, & Dorice.

παττέμεν Jonice.

βοῶν Communiter, βοᾷς Æolice, χρυσοῦ

Communiter, χρυσοῖς Æolice.

Apud Homerum ἀχαλάαν Jonice, ultima

longa, pro ἀχαλᾶν.

Præterit. perf.

τεπαχίμαι.

τεπαχίμεναι. Dor. & Att.

τεπαχίμεν. Jon.

Aorist. 1.

σάξαι. σάξαμεν Jon. σάξαμεναι Att.

Q 4

Aorist.

παγῆν.

παγῆν. Dor.

παγέμεναι. Att. Dor.

παγέμεν. Jon.

παγίειν, dissolutione πῶ παγῆν Ionica.

Futur. 1.

παῖεν, variatur ut præsens.

Futur. 2.

παγῆν, variatur ut Aorist. 2.

Dissolutio Ionica fit etiam in aliis modis Activæ διαδέσεως, itemque in quibusdam reliquarum διαδέσεων: ut

λειανῶ, λειανίω. Iliad. 15. V. 261.

μινῶ, μινίει. Nonnus cap. 14. παραφράσεως δῶγ.

ἀγγελῶσι, ἀγγελεύσι. Iliad. 9.

ἀρτυνῶσι, ἀρτυνέυσι. Odys. 1.

φάγοις, φαγίοις. Phocylides.

διαχερίνωσι, διαχερινίωσι. Iliad. 2.

μιγῶσι, μιγίωσι Ibidem.

πλωῦσα, πλωένεσα. Odys. 6.

διφράνω, διφρανίω. Iliad. 7.

Passivum. Indicat. Præsens.

S. πάττομαι, πάττη, πάττεται.

Jon. πάττει, Attice πάττει.

D. παττόμεθον, παττεσθον, παττεσθον.

P. παττόμεθα, παττεσθε, παττεσθε.

Dor. & Jon. παττόμεσθα.

Imperf.

S. ἐπαττόμην, ἐπάττην, ἐπάττετο.

Poet. παττεσκόμην, παττέσκεν, παττέσκετο.

Jon. ἐπάττετο.

Dor. ἐπάττετο.

D. ἐπαττόμεθον, ἐπαττεσθον, ἐπαττεσθον.

P. ἐπαττόμεθα, ἐπαττεσθε, ἐπαττεσθε.

Dorice, & Jonice, ἐπαττόμεσθα.

Οὐ muta-
tur Dori-
ce in

1. ω, extra Crasin : ut μῦσα, μῶσα, βεκόλῃ, βωκόλῃ.
2. ε, in Crasi : ut Δημοσδένε, υς, Δημοσδένε: ποιοῦνται, ἄνται, ποιδῶνται, ποιδῶσα, ὕσα, ποιδῶσα. Sic κέσομαι, Dorice κησῶμαι, & κησῶμαι.
3. οι, in Participiis scæmininis Barytonorum Præsentis Temporis : ut, τύπασα, τύπποισα.

Præter. perf.

- S. σέπαγμαί, σέπαξαί, σέπακται.
D. σπαγμένον, σπαχδον, σπαχδον.
P. σπαγμένα, σπαχδε, σπαγμένοι εἰσί.

Dor. σπαγμεσδα, Jon. σπαχαται.

φράζομαι, πέφρασμαι Communiter, πέφραδμαι Attice.
μνάομαι, μέμνημαι, μέμνησαι Communiter, Jonice μέμνηαι, & μέμνηαι, tum Attice μέμνη.

Plusq. perf.

- S. ἱσπαγμένω, ἱσπαξο, ἱσπακτο.
D. ἱσπαγμένον, ἱσπαχδον, ἱσπαχδω.
P. ἱσπαγμένα, ἱσπαχδε, σπαγμένοι ἦσαν.

Dor. ἱσπαγμεσδα, Jon. ἱσπαχατο.

Aorist. 1.

- S. ἱσπίχδω, ἱσπίχδης, ἱσπίχδη.
D. ἱσπίχδην, ἱσπίχδην, ἱσπίχδην.
P. ἱσπίχδημεν, ἱσπίχδητε, ἱσπίχδησαν.

Dor. ἱσπίχδημε, Bæot. ἱσπίχδεν.

ἐκρίνθω, & ἐκλίνθω Poetica sunt, pro ἐκρίδω, & ἐκλίδω: ἀκρίνομαι, & κλίνομαι.

Aorist. 2.

- S. ἱτάγλω, ἱτάγης, ἱτάγη.
D. ἱτάγητον, ἱταγήτην.
P. ἱτάγημεν, ἱτάγητε, ἱτάγησαν.

Dor. ἱτάγημοι, Bæot. ἱταγεν.

Futpr. 1.

- S. παχθήσομαι, παχθήσῃ, παχθήσεται.

Jon. παχθήσαι.

Att. παχθήσῃ.

D. παχ-

D.	παχθισόμεθον, παχθήσεσθον,	παχθήσεσθον.
P.	παχθισόμεθα, παχθήσεσθε,	παχθήσονται.
Dor.	παχθισόμεσθα.	

Futur. 2.

S.	ταγήσομαι, ταγήσῃ,	ταγήσεται.
----	--------------------	------------

Jon. ταγήσται.

Att. ταγήσῃ.

D.	ταγησόμεθον, ταγήσεσθον,	ταγήσεσθον.
----	--------------------------	-------------

P.	ταγησόμεθα, ταγήσεσθε,	ταγήσονται.
----	------------------------	-------------

Dor. ταγησόμεσθα.

Paulo post Futur.

S.	πετάξομαι, πετάξῃ,	πετάξεται.
----	--------------------	------------

Jon. πετάξῃ.

Att. πετάξῃ.

D.	πεταξόμεθον, πετάξεσθον,	πετάξεσθον.
----	--------------------------	-------------

P.	πεταξόμεθα, πετάξεσθε,	πετάξονται.
----	------------------------	-------------

Dor. πεταξόμεσθα.

Imperat.

Præsens.

S.	τάττω, ταττέσθω.	
----	------------------	--

Jon. τάττω.

Dor. τάττω.

D.	τάττεσθον,	ταττέσθων.
----	------------	------------

P.	τάττεσθε,	ταττέσθωσαν.
----	-----------	--------------

Att. ταττέσθων.

coronantur: Synes. περί δώρεα.

Præterit. perf.

S.	πέταξο,	πετάχθω.
----	---------	----------

D.	πέταχθον,	πετάχθων.
----	-----------	-----------

P.	πέταχθε,	πετάχθωσαν.
----	----------	-------------

Aorist. 1.

S.	πέχθηα,	παχθήτω.
----	---------	----------

D.	πέχθητον,	παχθήτων.
----	-----------	-----------

P.	πέχθητε,	παχθήτωσαν.
----	----------	-------------

Aorist. 2.

S.	τάγηδι,	ταγήτω.
----	---------	---------

D.	τάγητον,	ταγήτων.
----	----------	----------

P.	τάγητε,	ταγήτωσαν.
----	---------	------------

Opta-

Optativ.

Præfens.

- S. ταττοίμην, τάττω, τάττωτο.
 D. ταττοίμεθον, τάττωσθον, ταττοίσθην.
 P. ταττοίμεθα, τάττωσθε, τάττωιντο.
 Dor. ταττοίμεθα, Jon. & Poet. ταττώιατο.

Præter. perf.

- S. πεταγμένῃ, ἔλῃ, ἔης, ἔη.
 D. πεταγμένῳ, ἔητον, ἔήτην.
 P. πεταγμένοι, ἔημεν, ἔησθε, ἔησαν.

Aorist. 1.

- S. ταχθείην, ταχθείης, ταχθείη.
 D. ταχθείητον, ταχδήτην.
 P. ταχθέντες, ταχθέντε, ταχθένσαν.

Dor. ταχθέντες.

Syncope, ταχθέντες, ταχθέντε, ταχθέν.

Aorist. 2.

- S. ταγείην, ταγείης, ταγείη.
 D. ταγείητον, ταγήτην.
 P. ταγέντες, ταγέντε, ταγένσαν.

Dor. ταγέντες.

Syncope, ταγέντες, ταγέντε, ταγέν.

Futur. 1.

- S. ταχθήσοίμην, ταχθήσῃς, ταχθήσῃς.
 D. ταχθήσοίμεθον, ταχθήσῃσθον, ταχθήσοίσθην.
 P. ταχθήσοίμεθα, ταχθήσῃσθε, ταχθήσῃντο.

Dor. ταχθήσοίμεθα. Jon. & Poet. ταχθήσοίατο.

Futur. 2.

- S. ταγήσοίμην, ταγήσῃς, ταγήσῃς.
 D. ταγήσοίμεθον, ταγήσῃσθον, ταγήσοίσθην.
 P. ταγήσοίμεθα, ταγήσῃσθε, ταγήσῃντο.

Dor. ταγήσοίμεθα. Poet. ταγήσοίατο.

Paulo post Futur.

- S. πετάξοίμην, πετάξῃς, πετάξῃς.
 D. πετάξοίμεθον, πετάξῃσθον, πετάξοίσθην.
 P. πετάξοίμεθα, πετάξῃσθε, πετάξῃντο.

Dor. πετάξοίμεθα. Jon. & Poet. πετάξοίατο.

Sub.

Subjunct.

Præsens.

S. *ἰὰν τάττωμαι*, *τάττη*, *τάττηται*.

Jon. *τάττωμαι*.

D. *τάττωμένον*, *τάττωσθον*, *τάττωσθον*.

P. *τάττωμεθα*, *τάττωσθε*, *τάττωνται*.

Dor. *τάττωμεσθα*.

Præter. perf.

S. *ἰὰν πεταγμένῳ*, *ῶ*, *ῆς*, *ῆ*.

D. *πεταγμένῳ*, *ῆτον*, *ῆτον*.

P. *πεταγμένοι*, *ῶμεν*, *ῆτε*, *ῶσι*.

Aorist. 1.

S. *ἰὰν ταχθῶ*, *ταχθῆς*, *ταχθῆ*.

D. *ταχθῆτον*, *ταχθῆτον*.

P. *ταχθῶμεν*, *ταχθῆτε*, *ταχθῶσι*.

Dor. *ταχθῶμες*.

Aorist. 2.

S. *ἰὰν ταγῶ*, *ταγῆς*, *ταγῆ*.

D. *ταγῆτον*, *ταγῆτον*.

P. *ταγῶμεν*, *ταγῆτε*, *ταγῶσι*.

Dor. *ταγῶμες*.

Infinit.

Præsens.

τάττεσθαι.

Præterit. *τετάχθαι*.

Aor. 1. *ταχθῆναι* Communiter, *ταχθήμεναι* Att. &

Dor. *ταχθῆμεν* Jon.

Aor. 2. *ταγῆναι* Communiter, *ταγήμεναι* Att. & Dor.

ταγήμεν Jon.

Fut. 1. *ταχθήσεσθαι*.

Fut. 2. *ταγήσεσθαι*.

Paul. post Fut. *στέλλεσθαι*.

Medium.

Indicat.

Præter.

S. *στέγα*, *στέγας*, *στέγε*.

D. *στέγατον*, *στέγατον*.

P. *στέ-*

P.	τεπαύαμεν,	τεπαύασθε,	τεπαύασι.
Dor.	τεπαύαμες.		τεπαύανσι.

Plusq. perf.

S.	ἔτεπαύην,	ἔτεπαύης,	ἔτεπαύει.
Jon.	ἔτετάγυα,		ἔτετάγοι.
Att.	ἔτετάγην,		ἔτετάγῃ.
Sic	εἶδον, εἶδαν,	ἦδεν, ἦδεα,	ἦδεις, ἦδῃ.
D.		ἔτετάγησθον,	ἔτεταγύντων.
P.	ἔτετάγήμεν,	ἔτετάγησθε,	ἔτετάγησαν.
Dor.	ἔτετάγημες.		

Aorist. 1.

S.	ἔπαξάμην,	ἔτάξω,	ἔτάξασθαι.
	μνησάσκησθαι	Jon.	ἔτάξω,
	pro ἔμνησάσκησθαι,	Iliad. 11. V.	565.
D.	ἔπαξάμεθον,	ἔτάξασθον,	ἔπαξάσθην.
P.	ἔπαξάμεθα,	ἔτάξασθε,	ἔτάξαντο.
Dor.	ἔπαξάμεσθα,		

Aorist. 2.

S.	ἔπαγόμην,	ἔτάγῃ,	ἔτάγισθαι.
		Jon.	ἔτάγεις.
		Dor.	ἔτάγῃ.
D.	ἔπαγόμεθον,	ἔτάγισθον,	ἔπαγίσθην.
P.	ἔπαγόμεθα,	ἔτάγισθε,	ἔτάγοντο.
Dor.	ἔπαγόμεσθα.		

Futur. 1.

S.	τάξομαι,	τάξῃ,	τάξεται.
Dor.	τάξῃμαι,	&c.	Jon. τάξεται.
		Att.	τάξῃ.
D.	τάξόμεθον,	τάξεσθον,	τάξεσθον.
P.	τάξόμεθα,	τάξεσθε,	τάξονται.
Dor.	τάξόμεσθα.		

Futur. 2.

S.	ταγῆμαι,	ταγῇ,	ταγῆσθαι.
		Jon.	ταγῆσαι.
		Att.	ταγῆ.
D.	ταγόμεθον,	ταγῆσθον,	ταγῆσθον.
P.	ταγόμεθα,	ταγῆσθε,	ταγῆσθαι.
Dor.	ταγόμεσθα.		

Imperat.

Præterit.

S.	πέταγε ,	πετάγιτω .
D.	πετάγετον ,	πεταγίτων .
P.	πετάγητε ,	πεταγίσθωσαν .

Aorist. 1.

S.	τάξαι ,	ταξάσθω .
D.	τάξασθον ,	ταξάσθων .
P.	τάξασθε ,	ταξάσθωσαν .

Att. ταξάσθων .

Aorist. 2.

S.	τάγει ,	ταγίσθω .
D.	τάγισθον ,	ταγίσθων .
P.	τάγισθε ,	ταγίσθωσαν .

Att. ταγίσθων .

Optativ.

Præterit.

S.	πετάγοιμι ,	πετάγοις ,	πετάγοι .
D.		πετάγοιστον ,	πεταγοίτων .
P.	πετάγοιμεν ,	πετάγοιτε ,	πετάγοιν .

Aorist. 1.

S.	ταξάιμην ,	τάξαιο ,	τάξαιτο .
D.	ταξάιμεθον ,	τάξαισθον ,	ταξάισθην .
P.	ταξάιμεθα ,	τάξαισθε ,	τάξαιντο .

Dor. ταξάιμεσθα , Jon. & Poet. ταξάιατο .

Aorist. 2.

S.	ταγοίμην ,	τάγοιο ,	τάγοιτο .
D.	ταγοίμεθον ,	τάγοισθον ,	ταγοίσθην .
P.	ταγοίμεθα ,	τάγοισθε ,	τάγοιντο .

Dor. ταγοίμεσθα . Jon. & Poet. ταγοίατο .

Futur. 1.

S.	ταξοίμην ,	τάξοιο ,	τάξοιτο .
D.	ταξοίμεθον ,	τάξοισθον ,	ταξοίσθην ,
P.	ταξοίμεθα ,	τάξοισθε ,	τάξοιντο .

Dor. ταξοίμεσθα , Poet. ταξοίατο .

Futur. 2.

S.	ταγοίμην ,	ταγοιο ,	ταγοιτο .
D.	ταγοίμεθον ,	ταγοίσθον ,	ταγοίσθην .

P. τα-

P. παγόμεθα , παγοῖσθε , παγοῖντο .

Dor. παγόμεσθα , Jon. & Poet. παγίατο .

Subjunct.

Præterit.

S. ἰὰν τετάγω , τετάγης , τετάγῃ .

D. τετάγωτων , τετάγητων .

P. τετάγωμεν , τετάγητε , τετάγωσι .

Dor. τετάγωμες .

Aorist. 1.

S. ἰὰν τάξωμαι , τάξῃ , τάξηται .

Jon. τάξηται .

D. ταξώμεθον , τάξησθον , τάξησθον .

P. ταξώμεθα , τάξησθε , τάξωνται .

Dor. ταξώμεσθα ,

Aorist. 2.

S. ἰὰν τάγωμαι , τάγῃ , τάγηται .

Jon. τάγηται .

D. ταγώμεθον , τάγησθον , τάγησθον .

P. ταγώμεθα , τάγησθε , τάγωνται .

Dor. ἰὰν ταγώμεσθα .

Infinit.

Præterit.

τεταγῆναι Commun. τεταγέμεναι Att. & Dor. τεταγί-
μεν Jonice .

Aor. 1. τάξασθαι .

Aor. 2. παγίσθαι .

Fut. 1. τάξεσθαι .

Fut. 2. παγίσθαι .

Substantivum ἐμὶ

Indicat.

Præsens.

S. ἐμ' , εἰς , ἢ ἐ . ἐσί .

Dor. ἐμμί . Com. ἐν , ab ἐομαι . Dor. ἐντά .

Att. ἐα .

ἐσσί . Poet.

D. ἐσόν , ἐσόν .

P. ἐσμί , ἐσί , ἐστί .

Dio.

Dor. ἄμιν, & ἄμεις,		Jon. ἱασί. Dor. ἐνί.
	Imperf.	
S. ὤν,	ἦς,	ἦ.
Jon. ἱά,	Æol. ἦσθα,	ῶ.
ἦα,		Dor. ἦς.
		Poet. ἱίω.
Att. ἦ		ἦίω,
Poet. ἱίω, &		ἦεν.
ἶον, &		
ἱσκον,		ἕσκει.
D.	ἦτον,	ἦτην.
	ἦσον,	ἦσιν.
	ἦσον,	
	ἦσον,	ἕσιν.
P. ἦμεν,	ἦτε,	ἦσαν.
Dor. ἦμες,		ἦσαν.
		ῶ ῶ ἄρα.

κῆκῆνοι σιλαικάρδιοι. In Epigrammate

apud Æschin. κατὰ κησιφῶντος.

	Futur. i.	
S. ἴσομαι,	ἴσῃ,	ἴσεται.
	Jon. ἴσσαι,	Sync. ἴσαι.
	Poet. ἴσσαι,	
Dor. ἴσῃμαι,	ἴσῃ,	ἴσῃται, &c.
	Imperat.	
	Præsens.	
S.	ἴσω.	ἕσω.
	ἴσθι,	ἦτω.
D.	ἕσον,	ἕσων.
P.	ἕσε,	ἕσωσαν.
	Att. ἕσως.	
	Optat.	
	Præsens.	
S. εἴω,	εἴης,	εἴη.
		Poet. εἴι.
D.	εἴητον,	εἴητην.
P. εἴημεν,	εἴητε,	εἴησαν.
Sync. εἴμεν,	εἴτε,	εἴεν.

Futur. 1.		
S. ἐσοίμην,	ἔσοιο,	ἔσοισο, &c.
Subjunct.		
Præsens.		
P. εἰάν ᾧ,	ἦς,	ἦ.
Jon. ἔω,	ἔης,	ἔη.
Æol. ἦσθα,		
D. ἦτον,	ἦτον.	
P. ὦμεν,	ἦτε,	ᾧσι.
Jon. ἔωσι.		

Infinit.

Præsens.

εἶναι Communiter, ἔμεναι Attice & Dorice.
 ἔμμεναι Æolice, ἔμεν Jonice, ἤμεν Dorice.

Futur. 1. ἔσσεσθαι.

Participium.

ὄν, & ἰόν.	} Poet. vel Jon.
ῶσα, & ἔῶσα.	
όν, & ἰόν.	

Observationes quædam.

1. Attice fit παραγωγή, ut, αἰτῶ, αἰτίζω: σιλαγῶ, σιλαγίζω.
2. Attice σ omittitur, sicut Jonice additur, ut, παρήλαυτῶ, pro παρήλαυτῶ: διηπμῆνῶ, pro διηπισμῆνῶ, Θεόσδωρῶ, & Θεόσδοτῶ, pro Θεόδωρῶ, & Θεόδοτῶ.
3. ο in ω Attice: ut δόπης, δώπης: πόπης, πώπης: δύω, δύω.
4. Duplex ω, Attice per duplex ττ effertur: θάλασσα, θάλαττα, πράσσω, πράττω.
5. Z Dorice in σδ solvitur: ut σσερίζω, σσερίσδω.
6. Futura in σω a Verbis in ζω, per ξω Dorice effertur: ut λυγίζω, λυγίσω, λυγιζῶ.
7. Doris ω sæpe in α mutant: ut πρῶτῶ, πρᾶτῶ: ἐποιήσω, ἐποιήσα, ab ἐποιησάμην, Hinc credo ω pronuntiatum fuisse per α obscurum, sicut Hebræorum Cametz.

R

8. Do-

8. Dorica sunt, δύοϑ, pro: γνόϑ; Σωκράτης, pro Σωκράτης: μέν pro μέν.

9. Tenuēs Jonice pro aspiratis ponuntur: ut, χιπών, κιπών: ἀφίκοντο, ἀπίκοντο: ἐφ' ἧς, ἐπ' ἧς, At. ἐν-δέναι, pro ἐνταῦθα.

10. Æoles quoque fugiunt Aspirationem: ut ἔτϑ, pro ἔτϑ: ἀπῆκε, pro ἀρῆκε. Ideo olim utebantur litera F, quod Digamma Æolicum dicitur: ut ἐλέινω, Φελέινω.

11. Æoles præponunt, aut postponunt, aut geminant Consonantes: ut

ράδινός, βραδινός: χαλυβικός, χαλυβδικός: ὄχϑ, ὄγ-χϑ, ἄμαδϑ, συγκίσπη ἄμϑ, Æolice ἄμμϑ. Sic ἀχιλῆς, quia ἄχϑ ποιεῖ Ἰλιάδην ἐνιποιήσει, dolorem Trojanis dedit: Æolice: Α'χιλλῆς. Aliter etiam Joannes Tzetzes in Lycophrone derivat.

12. Pro πάλας, & τύψας, dicitur Æolice πάλας, & τύψας.

13. Æolice Πηλῆς, pro Πηλῆς.

14. Elei σ in ρ mutabant: ut, ἵππϑ, ἵππορ: ἔπος, ἔπορ: μάρτυς, μάρτυρ. Plura de Dialectis Joan. Grammaticus, Plutarchus de Dialectis Homericis, & Corinthus: qui libelli in calce Lexicorum additi conspiciuntur; Item in toto Eustathio.

Καὶ πόδε μὲν βαρίαίαι ὁδῶνσι πιπαρμένϑ ἦτορ

Ἐξ αἰλόχοιο μόρε, ξυνέγραψα πολυπλανέες ἔργον.

Σοὶ δὲ, βροτῶν σῶτερ, μεγάλα φίλϑ ἤε θεοῖο,

Δόξα, κλίϑ τ' εἰς αἰῶνας περιχυδῆς ἄπαρται.

GRÆCORUM MENSIVUM DISTRIBUTIO

Secundum
Gazam.Secundum
Scaligerum.Secundum
Petavium.

μαιμακτεριών .
 πυανεψιών .
 κινδισηριών .
 ποσειδιών .
 γαμηλιών .

1. εκαστομβαιών .
2. μεταγχιτιών .
3. βοηδρομιών .
4. πυανεψιών .
5. μαιμακτεριών .
6. ποσειδιών .
7. γαμηλιών .
8. κινδισηριών .
9. ελαφβολιών .
10. μυνυχιών .
11. θαρρηλιών .
12. σκιρροφωριών .

μαιμακτεριών .
 πυανεψιών .

His Græcis Mensibus Latini respondent .

1. Junius .
2. Julius .
3. Augustus .
4. September .
5. October .
6. November .
7. December .
8. Januarius .
9. Februarius .
10. Martius .
11. Aprilis .
12. Majus .

Distributio Scaligeri omnium probatissima est, quippe confirmata duabus marmoreis Inscriptionibus ex Græcia recens erutis, & a Jacobo Sponio in suo Itiner. Græcia relatis.

Athenienses enim a Solstitio æstivo, quod apud nos in medium fere Junium incidit, annum inchoabant, observato præcipue cursu Lunæ.

R 2

αδδ-

ἀνθεστηριών magis videtur fuisse Martius : ut doctissimus, & diligentissimus Xylander in fine Annotationum in Vitas Plutarch. docet.

Mensis Divisio.

Mensis dividitur in tres Decadas . Prima dicitur ἰσαμένυ, sive ἀρχομένυ μῶος, instantis, vel ineuntis Mensis: altera μεσάντης, vel ἐπὶ δέκα, vel ἐπὶ δεκάδι, seu δεκάτη, medii, vel supra decem : tertia φθίνοντος, λήγοντος, vel ἀπιόντος, præcipientis, desinentis, exeuntis.

Primus dies Mensis dicitur Νυμῳία, Novilunium : quia Luna mensem & incipiebat, & finiebat.

Ultimus dicitur ἐνν, ἢ νία, Vetus & novus : quia inter elapsum, & proxime sequentem mensem intercederet.

Exemplum dierum Mensis.

1	Dies	Calendæ	Νυμῳία)	
2		IV	δελτέρα)	
3		III	τρίτη)	
4		Prid. Non.	τετάρτη)	
5		Nonæ .	πέμπτη)	
6		VII	ἕκτη)	ἰσαμένυ, vel
7		VIII	ἐβδόμη)	ἀρχομένυ
8		VI	ὀγδοή)	
9		V	ἐννάτη)	
10		IV	δεκάτη)	
11		III	πρώτη)	
12		Pridie id.	δελτέρα)	
13		Idus .	τρίτη)	
14		XVIII	τετάρτη)	
15		XVII	πέμπτη)	
16		XVI	ἕκτη)	ἐπὶ δέκα .
17		XV	ἐβδόμη)	
18		XIV	ὀγδοή)	
19		XIII	ἐννάτη)	
20		XII	εἰκάς)	
21		XI	δεκάτη φθίνοντος .)	

vel πρώτη ἐπὶ εἰκάδι, seu μετὰ εἰκάδα, & sic deinceps.

22	X	ἐννέατη)
23	IX	ὀγδόη)
24	VIII	ἑβδόμη)
25	VII	ἕκτη)
26	VI	πέμπτη) φθίνοντος.
27	V	τετάρτη)
28	IV	τρίτη)
29	III	δυστέρα)
30	Pridie Cal. ἔτη καὶ νέα, seu τετρακδς.		

Quando mensis erit 29. dierum, pro δεκάτη φθίνοντος dicebatur ἐννέατη φθίνοντος, quando plus quam triginta; post δεκάδα ἐνδεκάτη addebatur.

Usus apud Auctores.

ἑβδόμην ἰσαμίνην, septimo Idus. Lucianus.

ἐπὶ χαϊρώνδῃ ἀρχοντος, ἐκκλησιολογίων ἐκτὴ ἰσαμίνῃ. Prætor Chæronda, 8. Idus Februarii, Demosth. πειρ. 59.

ἐπὶ ἀρχοντος μνησιφίλου, ἑκατομβαιῶνος ἔτη καὶ νέα: Mnesiphilo Prætor, pridie Calend. Julii. Ibidem.

De Notis Numerorum.

Græci in designandis numeris utuntur literis Alphabeticis modis tribus.

1. Quorum locum quæque litera tenet in Alphabeto, ejusdem loci numerum repræsentat. Itaque α, 1. β, 2. γ, 3. usque ad ω, 24. Hoc modo numerantur libri Iliados, & Odysseæ Homeri: nec ultra 24. progressio fit.

2. Totum Alphabetum in tres classes dividitur. Prima est unitatum, ab α usque ad ι denarium numerum: hæc nota ς (quæ τὸ ἐπίσημον vocatur) pro senario usurpata.

Secunda est denariorum, ab ι usque ad ρ centenarium, interjecta pro nonagenario hac nota γ, quæ ἡ σκόπηται dicitur.

Tertia centuriarum, a ρ usque ad finem, pro nonagenario addita hac nota ται, quæ χαρακτηρ nominatur. Singulis his literis, & notis cum virgula toni acuti subscribitur, vel ut quidam volunt, supra in-

scribitur : prima classis millenariorum Monadas , secunda Decadas , tertia Centurias significat .

3. Sex duntaxat Literæ adhibentur .

I unitatem significat .

Π πέντε .

Δ δέκα .

Η εκατόν .

Χ χίλια .

Μ μύρια .

Hæ omnes , præter Π usque ad numerum quaternarium , sive per se , sive aliis adjunctæ multiplicantur .

Decadum , Centuriarum , Chiliadum , & Myriadum quinariorum , hæc elementa , Δ , Η , Χ , Μ , Literæ Π inclusa significant .

Major numerus in Compositione minorem præcedit , & in secundo , & tertio modo .

1	α	I.
2	β	II.
3	γ	III.
4	δ	IIII.
5	ε	Π.
6	ς	ΠΙ.
7	ζ	ΠΙΙ.
8	η	ΠΙΙΙ.
9	θ	ΠΙΙΙΙ.
10	ι	Δ.
11	ια	ΔΙ.
12	ιβ	ΔΙΙ.
13	ιγ	ΔΙΙΙ.
14	ιδ	ΔΙΙΙΙ.
15	ιε	ΔΠ.
16	ις	ΔΠΙ.
17	ιζ	ΔΠΙΙ.
18	ιη	ΔΠΙΙΙ.
19	ιθ	ΔΠΙΙΙΙ.
20	κ	ΔΔ.
21	κα	ΔΔΙ.
22	κβ	ΔΔΙΙ.
30	λ	ΔΔΔ.

31	λ α	Δ Δ Δ Ι.
32	λ β	Δ Δ Δ Ι Ι.
40	μ	Δ Δ Δ Δ.
41	μ α	Δ Δ Δ Δ Ι.
42	μ β	Δ Δ Δ Δ Ι Ι.
50	ν	Ι Δ Ι.
51	ν α	Ι Δ Ι Ι.
52	ν β	Ι Δ Ι Ι Ι.
60	ξ	Ι Δ Ι Δ.
70	ο	Ι Δ Ι Δ Δ.
80	π	Ι Δ Ι Δ Δ Δ.
90	ϥ	Ι Δ Ι Δ Δ Δ Δ.
100	ρ	Η.
200	σ	Η Η.
300	τ	Η Η Η.
400	υ	Η Η Η Η.
500	φ	Ι Η Ι.
600	χ	Ι Η Ι Η.
700	ψ	Ι Η Ι Η Η.
800	ω	Ι Η Ι Η Η Η.
900	ται	Ι Η Ι Η Η Η Η.
1000	α vel α'	X.
2000	β	XX.
3000	γ	XXX.
4000	δ	XXXX.
5000	ε	Ι χ Ι.
6000	ς	Ι χ Ι Χ.
7000	ζ	Ι χ Ι Χ Χ.
8000	η	Ι χ Ι Χ Χ Χ.
9000	θ	Ι χ Ι Χ Χ Χ Χ.
10000	ι	M. &c.

Postremo notandum, δ quatuor significat, δ quatuor millia, δ quartam partem. Sicut Cos. significat Consulem, Coss. Consules, Imppp. tres Imperatores: ita ξξ, sexagesimas. Ea geminatio affert pluralem numerum.

ξξ ς, sexagesimæ sex.

Ut autem Casus exprimatur, ultima syllaba superimponitur.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ΄.

ΕΤ΄ΧΗ ΚΤΡΙΑΚΗ΄.

ΠΑ΄τερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς. Ἀγιασθήτω τὸ ὄνομα σου. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημα σου, ὡς ἐν ἔρειφῳ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιύσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Ἡ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ πονηρῶ. Ἀμήν.

Ἀσπασμός τῷ Ἀγγέλῳ πρὸς τὴν Ἀγιωτάτην

ΠΑΡΘΕΝΟΝ.

Χαῖρε κεχαριστομένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· ὁ λόγιος σου ἐν γυναιξὶ, καὶ ὁ λογιζόμενος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἰησοῦς. Ἁγία Μαρία, Μήτηρ Θεοῦ, πρόσδ' ἔχε ὑπὲρ ἡμῶν πᾶν ἁμαρτωλῶν, νῦν, καὶ ἐν τῇ ᾧρᾳ τῷ θανάτῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Σύμβολον τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

Πισδὼ εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ τῆς Γῆς.

Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἑνα μόνον, Κύριον ἡμῶν.

Συληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γενηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου.

Παθόντα ἐπὶ Ποντίῳ Πιλάτῳ, σπαιρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα.

Κατελδόντα εἰς Ἄδω, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν.

Ἀνελδόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος.

Ὅθεν μέλει ἔρχεσθαι κθῆναι ζῶντας, καὶ νεκρούς.

Πισδὼ εἰς Πνεῦμα Ἅγιον.

Ἀγίαν

Ἀγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικῶν, Ἀγίων κοινωνίαν.

Εἰς ἀφεσιν ἁμαρτιῶν.

Σαρκὸς ἀνάσταν.

Καὶ ζωῶν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τμῆς πρὸς τὴν Ἀγιωτάτην Παρθένον

M A P I' A N.

ΧΑῖρε Δέσποινα, Μῆτερ ἐλπίς, ζωὴ, γλυκύτης, καὶ ἐλπίς ἡμῶν, χαῖρε. Πρὸς σέ βοῶμεν οἱ τῆς Εὐαγγελιστοῦ παιδες. Πρὸς σέ ἀσπνίζομεν σενάζοντες, καὶ δρώμενοι ἐν τῇδε τῇ σὲ κλαυθμῶν κοιλίᾳ. Ἀγε δὴ, Σύνηγορε ἡμῶν, πᾶς ἀσπλάγχυνε σε ὀφθαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίσρεψον· καὶ Ἰησοῦν τὸν ἀλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου, μετὰ τὴν ὑπερολίαν ταύτην, ἡμῖν ἀνάδειξον. ὦ ἐπιεικὴς, ὦ ἀσπλάγχυνε, ὦ ἡδέα Παρθένη Μαρία.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ἐπίγραμμα.

GREGORII THEOLOGI

Epigramma.

Eis Προαίρετον Σοφιστήν.

ΜΗ κίπ Κεκροπὴν μεγάλ' ἄχου: ἡ δέμεις ἐστὶν
 Ἡελίῳ τυτθῶν ἅντα φέρειν δαίδα,
 Οὐδ' ἐ Προαρεσίῃ ρήτρη βροτῶν ἄλλον ἐρίζειν,
 Ὅς ποτε ἀρπαγόχοις κόσμον ἔσκησε λόγοις.
 Βροντῶν Ἀτθίς ἐνεκε νέκτυπον: ἀλλὰ Σοφιστῶν
 Πᾶν γέν' ὠφελόγων εἶχε Προαρεσίῃ.
 Ἐξέ μιν: ἀλλὰ μιν ἔχε μόρην φθόν'. ἐκίτ' Ἀθλῶνα
 Κύδιμοι. ὦ νεότης, φάγετε Κεκροπὶν.

NOI RIFORMATORI

Dello Studio di Padova.

COncediamo Licenza a *Giovanni Manfrè* Stampator di Venezia di poter ristampare il Libro intitolato *Compendium Græcæ Grammatices Institutio in usum Seminarii Patavini &c.* ristampa; osservando gli ordini soliti in materia di Stampe, e presentando le Copie alle Pubbliche Librarie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 15. Novembre 1782.

{ *Niccolò Barbarigo* Rif.
{ *Alvise Contarini II. Cav. Proc.* Rif.

Registrato in Libro a Carte 63. al Num. 607.

Davidde Marchesini Seg.

MAG 2010 183

THE HISTORY OF THE

REPUBLIC OF THE UNITED STATES

OF AMERICA
FROM THE FIRST SETTLEMENTS
TO THE PRESENT TIME
BY
JAMES OSGOOD
Author of "The History of the Republic of the United States"
and "The History of the Republic of the United States"
and "The History of the Republic of the United States"

NEW YORK: PUBLISHED BY

JOHN WILEY & SONS
15 N. ASSATEUT ST. N. Y.

AND
J. B. LIPPINCOTT & CO. PHILADELPHIA

Copyright, 1892, by James Osgood

